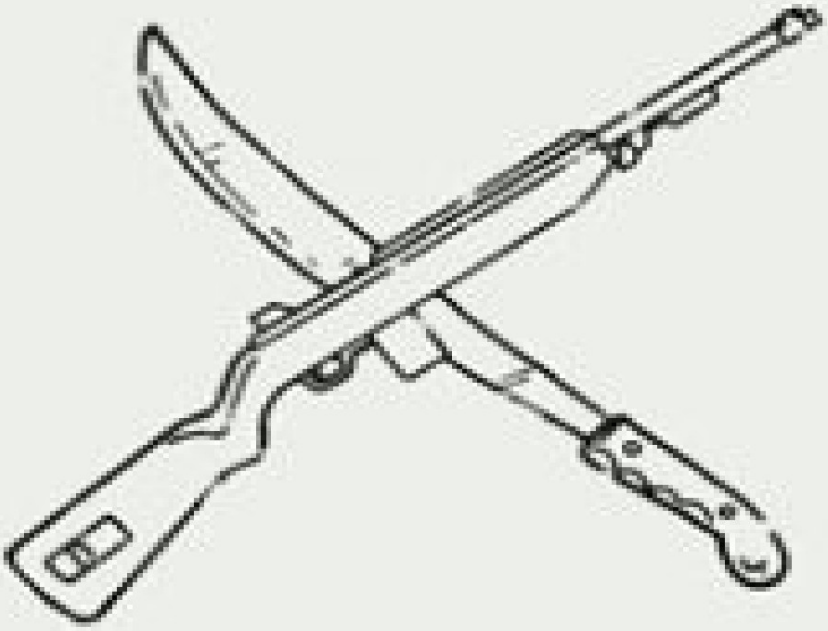
Machine Translated by Google

THE ZOMBIE SURVIVAL GUIDE

COMPLETE PROTECTION FROM THE LIVING DEAD

MAX BROOKS

Machine Translated by Google

Zombilerden Korunma Rehberi: Yaşayan Ölülerden Tam Koruma

Max Brooks

Machine Translated by Google

Zombi Hayatta Kalma Rehberi, şu anda sizi takip ediyor olabilecek ölümsüz ordularına karşı hayatta kalmanızın anahtarıdır. Tamamen resimli ve kapsamlı olan bu kitap, zombi fizyolojisi ve davranışını anlamaktan, en etkili savunma taktikleri ve silahlarına, evinizi uzun süreli bir kuşatmaya hazırlamaya ve herhangi bir bölgede veya arazide nasıl hayatta kalıp uyum sağlayacağınıza kadar bilmeniz gereken her şeyi kapsar. En değerli varlığınız olan hayatınız konusunda dikkatsiz ve aptal olmayın. Zombi Hayatta Kalma Rehberi, kendinizi ve sevdiklerinizi yaşayan ölülerden korumak için güvenilir ve kanıtlanmış ipuçlarıyla tam koruma sunar.
Bu, hayatınızı kurtarabilecek bir kitap.

Machine Translated by Google

Zombilerden korunma rehberi: Yaşayan ölülerden tam koruma

Çizimler Max Werner'e aittir.

Machine Translated by Google

Anne ve baba için.

Ve Michelle için,
hayatı uğruna

savaşmaya değer kılan kişi o.

Machine Translated by Google

Teşekkürler

Öncelikle, bana inandığı için Ed Victor'a teşekkür ederim.

Çeviriler için David, Jan, Sergei, Jacob, Alex, Carley, Sara, Fikhirini, Rene, Paulo ve Jiang'a teşekkür ederim.

Dr. Zane ve ekibine saha araştırmaları için teşekkür ederiz.

Stratejik bakış açısı için James "Albay" Lofton'a teşekkürler.
Veriler için Profesör Sommers'a teşekkürler.

Kütüphanesini kullanmama izin verdiği için Sir Ian'a teşekkür ederiz.

Haritacılık konusundaki yardımları için Red ve Steve'e teşekkürler.

Eski bir müzenin bodrum katını gezmek için Manfred'e gittik.

Dürüstlüğün ve cesaretin için Artiom'a teşekkürler.

Yabancı birine ülkelerinde hoş geldiniz hissi verdikleri için “Joseph” ve “Mary”ye teşekkürler.

Fotoğraflar için Chandara, Yusef, Hernan, Taylor ve Moishe'ye teşekkürler.

Transkriptler için Avi'ye teşekkürler.

Görüntüler için Mason'a teşekkürler.
Çizimleri için MW'ye teşekkürler.

Tatsumi'ye zamanı ve sabrı için teşekkür ederim.

Bürokratik engelleri aşmamıza yardımcı olan "Bayan Malone"a teşekkürler!
Josene'ye tur için teşekkürler.

“O yere” arabayla bir göz atmak için Tron'a.

Bu noktayı kanıtladıkları için Kaptan Ashley'e ve Sau Tome mürettebatına teşekkürler .

Röportajlar için Alice, Pyotr, Hugh, Telly, Antonio, Hideki ve Dr. Singh'e teşekkürler.

Laboratuvardaki çocuklara (ve kıza) "biliyorsunuz işte" için.

Annik'e kalem ve kılıçtaki ustalığı için.

Ve elbette, isminin gizli kalmasını isteyen herkese. Kurtardığınız hayatlar sizin en büyük başarınız olacaktır.

Machine Translated by Google

giriiş

Ölüler aramızda dolaşıyor. Zombiler, hortlaklar—etiketleri ne olursa olsun—bunlar Uyurgezerler, insanlığın kendisinden sonra insanlık için en büyük tehdittir. Onlara avcı, bize de av demek yanlış olur. Onlar bir veba, insan ırkı da onların konakçısı. Şanslı kurbanlar parçalanıp kemikleri temizleniyor, etleri tüketiliyor. Şanssız olanlar ise saldırganlarının saflarına katılarak çürümüş, etobur canavarlara dönüşüyor. Geleneksel savaş, bu yaratıklara karşı işe yaramaz, tıpkı geleneksel düşünce gibi. Varoluşumuzun başlangıcından beri geliştirilen ve mükemmelleştirilen yaşamı sona erdirme bilimi, sona erdirilecek bir "yaşamı" olmayan bir düşmandan bizi koruyamaz.

Bu, yaşayan ölülerin yenilmez olduğu anlamına mı geliyor? Hayır. Bu yaratıklar durdurulabilir mi? Evet. Cehalet, ölümsüzlerin en güçlü müttefiki, bilgi ise en ölümcül düşmanıdır. Bu kitap da bu yüzden yazıldı: bu insanlık dışı canavarlara karşı hayatta kalmak için gerekli bilgiyi sağlamak amacıyla.

Unutmamamız gereken anahtar kelime hayatta kalmaktır; zafer, fetih değil, sadece hayatta kalmak. Bu kitap size profesyonel bir zombi avcısı olmayı öğretmeyecek. Hayatını böyle bir mesleğe adamak isteyen herkes başka yerlerden eğitim almalıdır. Bu kitap polis, ordu veya herhangi bir devlet kurumu için yazılmamıştır. Bu kuruluşlar, tehdidi tanımayı ve buna hazırlanmayı seçerlerse, özel vatandaşların sahip olduğundan çok daha fazla kaynağa erişebileceklerdir. Bu hayatta kalma rehberi, sınırlı zamanı ve kaynakları olan, ancak yine de mağdur olmayı reddeden özel vatandaşlar için yazılmıştır.

Doğal olarak, yaşayan ölülerle karşılaşma durumunda vahşi doğada hayatta kalma, liderlik, hatta temel ilk yardım gibi birçok başka beceri de gerekli olacaktır. Bunlar, geleneksel metinlerde bulunabileceğinden, bu çalışmaya dahil edilmemiştir. Sağduyu, bu kılavuzu tamamlamak için başka nelerin incelenmesi gerektiğini belirleyecektir. Dolayısıyla, yaşayan ölülerle doğrudan ilgili olmayan tüm konular çıkarılmıştır.

Bu kitaptan düşmanınızı tanımayı, doğru silahları seçmeyi, öldürme tekniklerini ve savunmada, kaçışta veya saldırıda hazırlık ve doğaçlama yapmayı öğreneceksiniz. Ayrıca, yaşayan ölülerin insanlığın yerini alarak gezegenin baskın türü haline geldiği bir kıyamet senaryosunun olasılığını da ele alacaktır.

Bu kitabın hiçbir bölümünü varsayımsal bir drama olarak görmeyin. Her bilgi kırıntısı, zorlu araştırmalar ve deneyimlerle biriktirilmiştir. Tarihsel veriler, laboratuvar deneyleri, saha araştırmaları ve görgü tanığı anlatımları (yazarınkiler de dahil) bu eserin oluşturulmasına hizmet etmiştir. Kıyamet senaryosu bile gerçek hayattaki olayların bir uzantısıdır. Kaydedilen salgınlar bölümünde birçok gerçek olay kronolojik olarak anlatılmıştır. Bunları incelemek, bu kitaptaki her dersin tarihsel gerçeklere dayandığını kanıtlayacaktır.

Machine Translated by Google

Bununla birlikte, bilgi hayatta kalma mücadelesinin sadece bir parçasıdır. Geri kalanı sizden gelmelidir. Ölüler dirilmeye başladığında kişisel tercih, yaşama isteği en önemli unsur olmalıdır. Onsuz hiçbir şey sizi koruyamaz. Bu kitabın son sayfasında kendinize şu soruyu sorun: Varoluşunuza pasif bir kabullenişle mi son vereceksiniz, yoksa ayağa kalkıp "Onların kurbanı olmayacağım! Hayatta kalacağım!" diye mi haykıracaksınız? Seçim sizin.

Machine Translated by Google

Ölümsüzler: Efsaneler ve Gerçekler

Mezardan geliyor, bedeni solucanlar ve pislik yuvası. Gözlerinde hayat yok, teninde sıcaklık yok, göğsünde çarpıntı yok. Ruhu, gece gökyüzü kadar boş ve karanlık. Kılıcı alaya alıyor, oku tükürüyor, çünkü bunlar bedenine zarar vermeyecek. Sonsuza dek yeryüzünde dolaşacak, yaşayanların tatlı kanını koklayacak, lanetlilerin kemikleriyle ziyafet çekecek. Dikkat edin, çünkü o yaşayan ölüdür.

MÖ 1000 civarına tarihlenen, anlaşılması güç bir Hintçe metin.

ZOMBİ: (Zom¢be) n.ayrıca ZOMBİLER çoğul.1. Canlı insan etiyle beslenen canlanmış bir ceset. 2. Ölüleri dirilten bir voodoo büyüsü. 3. Bir voodoo yılan tanrısı. 4. "Zombi gibi" sersemlemiş bir halde hareket eden veya davranan kişi.

Batı Afrika kökenli bir kelime

Machine Translated by Google

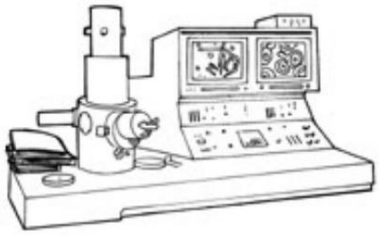

İÇİNDE Zombi nedir? Nasıl oluşurlar? Güçlü ve zayıf yönleri nelerdir? Zayıf yönleri neler? İhtiyaçları, istekleri neler? Neden düşmanca davranıyorlar? İnsanlık mı? Herhangi bir hayatta kalma tekniğini tartışmadan önce, öncelikle ne olduğunu öğrenmelisiniz. Hayatta kalmaya çalışıyorsunuz.

Öncelikle gerçeği kurgudan ayırmalıyız. Yürüyen ölüler ne "kara büyü"nün ne de başka bir doğaüstü gücün ürünüdür. Kökenleri, hastalığı ilk "keşfeden" Jan Vanderhaven tarafından kullanılan Latince bir kelime olan Solanum olarak bilinen bir virüse dayanmaktadır.

Machine Translated by Google

SOLANUM: VİRÜS

Solium virüsü, ilk giriş noktasından beyne kadar kan dolaşımı yoluyla yayılır. Henüz tam olarak anlaşılamayan yöntemlerle, virüs çoğalmak için ön lob hücrelerini kullanır ve bu süreçte onları yok eder. Bu süre zarfında tüm vücut fonksiyonları durur. Kalbin durmasıyla enfekte olan kişi "ölü" hale gelir.

Beyin ise canlı ama uykuda kalırken, virüs hücrelerini tamamen yeni bir organa dönüştürür. Bu yeni organın en kritik özelliği oksijenden bağımsız olmasıdır. Bu son derece önemli kaynağa olan ihtiyacı ortadan kaldırarak, ölümsüz beyin insan vücudunun karmaşık destek mekanizmasını kullanabilir, ancak hiçbir şekilde ona bağımlı değildir. Mutasyon tamamlandığında, bu yeni organ vücudu orijinal cesede (fizyolojik olarak) çok az benzeyen bir forma dönüştürür. Bazı vücut fonksiyonları sabit kalır, diğerleri değiştirilmiş bir kapasitede çalışır ve geri kalanı tamamen kapanır. Bu yeni organizma bir zombi, yaşayan ölülerin bir üyesidir.

1. Kaynak

Maalesef, kapsamlı araştırmalar henüz doğada izole bir Solanum örneği bulamadı. Dünyanın her yerinden, tüm ekosistemlerdeki su, hava ve toprakta yapılan incelemeler olumsuz sonuç verdi; aynı şekilde bunlara eşlik eden flora ve faunada da. Bu yazının yazıldığı sırada, arama devam etmektedir.

2. Belirtiler

Aşağıdaki zaman çizelgesi, enfekte olmuş bir insanda (birkaç yıl değişiklik gösterebilir) izlenecek süreci özetlemektedir. (kişiye bağlı olarak saatler).

1. Saat: Enfekte bölgede ağrı ve renk değişikliği (kahverengi-mor). Yara anında pıhtılaşır (enfeksiyon bir yaradan kaynaklanıyorsa).

5. Saat: Ateş (99-103 derece Fahrenheit), titreme, hafif bunama, kusma, eklemlerde şiddetli ağrı.

8. Saat: Uzuvlarda ve enfekte bölgede uyuşma, ateş yükselmesi (103–106 derece F), bunama belirtilerinde artış, kas koordinasyonunda kayıp.

11. Saat: Alt vücutta felç, genel uyuşma, kalp atış hızında yavaşlama.

16. Saat: Komada.

20. Saat: Kalp durması. Beyin aktivitesi sıfır.

Saat 23: Canlandırma.

3. Aktarım

Machine Translated by Google

Solanum virüsü %100 bulaşıcı ve %100 ölümcüldür. Neyse ki insanlık için virüs ne su yoluyla ne de hava yoluyla bulaşmaktadır. İnsanların doğadaki unsurlardan virüsü kaptığı hiç bilinmemektedir. Enfeksiyon yalnızca doğrudan sıvı teması yoluyla gerçekleşebilir. Zombi ısırığı, en bilinen bulaşma yolu olsa da, tek yol değildir. İnsanlar, açık yaralarını bir zombinin yaralarına sürterek veya bir patlamadan sonra zombinin kalıntılarıyla sıçrayarak enfekte olmuşlardır. Ancak enfekte olmuş etin yutulması (kişinin ağzında açık yara yoksa), enfeksiyon yerine kalıcı ölüme yol açar. Enfekte olmuş etin son derece zehirli olduğu kanıtlanmıştır.

Ölümsüz bir varlıkla cinsel ilişkiye girmenin sonuçlarına dair tarihsel, deneysel veya başka herhangi bir bilgi ortaya çıkmamıştır, ancak daha önce belirtildiği gibi, Solanum'un doğası yüksek bir enfeksiyon tehlikesi olduğunu düşündürmektedir. Böyle bir eyleme karşı uyarıda bulunmak işe yaramaz, çünkü bunu deneyecek kadar akıl hastası olan tek kişiler kendi güvenliklerini umursamaz olacaktır. Birçok kişi, ölümsüz varlıkların vücut sıvılarının katılaşmış yapısı göz önüne alındığında, ısırık dışı temastan kaynaklanan enfeksiyon olasılığının düşük olması gerektiğini savunmuştur. Bununla birlikte, döngüyü başlatmak için tek bir organizmanın bile yeterli olduğu unutulmamalıdır.

4. Türler Arası Enfeksiyon: Solanum,

boyut, tür veya ekosistemden bağımsız olarak tüm canlılar için ölümcüldür.
Ancak, yeniden canlandırma yalnızca insanlarda gerçekleşir. Çalışmalar, insan olmayan bir beyni enfekte eden Solanum'un, konakçısının ölümünden sonraki saatler içinde öldüğünü ve bu nedenle cesedin elle tutulmasının güvenli olduğunu göstermiştir. Enfekte hayvanlar, virüs vücutlarında çoğalmadan önce ölürler. Sivrisinek gibi böcek ısırıklarından kaynaklanan enfeksiyonlar da göz ardı edilebilir. Deneyler, tüm parazit böceklerin enfekte bir konakçıyı %100 oranında algılayıp reddettiğini kanıtlamıştır.

5. Tedavi Bir

insan enfekte olduktan sonra, onu kurtarmak için yapılabilecek çok az şey vardır. Solanum bir bakteri değil, bir virüs olduğu için antibiyotiklerin hiçbir etkisi yoktur. Virüsle mücadele etmenin tek yolu olan bağışıklama da aynı derecede işe yaramaz, çünkü en küçük doz bile tam bir enfeksiyona yol açacaktır. Genetik araştırmalar devam etmektedir. Hedefler, daha güçlü insan antikorlarından dirençli hücre yapısına ve Solanum'u tanımlayıp yok etmek için tasarlanmış bir karşı virüse kadar uzanmaktadır. Bu ve diğer daha radikal tedaviler hala en erken aşamalardadır ve yakın gelecekte öngörülebilir bir başarı yoktur. Savaş alanı deneyimleri, enfekte uzvun (ısırığın yeri buysa) derhal kesilmesine yol açmıştır, ancak bu tür tedaviler en iyi ihtimalle şüphelidir ve başarı oranı %10'dan azdır. Muhtemelen, enfekte insan, virüs sistemine girdiği andan itibaren mahkum olmuştur.

Eğer enfekte olmuş kişi intiharı seçerse, beynin korunması gerektiğini unutmamalıdır.

Machine Translated by Google

Öncelikle ortadan kaldırılmalıdır. Virüs dışında başka yollarla ölen, yakın zamanda enfekte olmuş kişilerin yine de yeniden canlandığı vakalar kaydedilmiştir. Bu tür vakalar genellikle kişinin enfeksiyondan beş saat sonra ölmesiyle ortaya çıkar. Her halükarda, ölümsüzler tarafından ısırıldıktan veya başka bir şekilde enfekte olduktan sonra ölen herhangi bir kişi derhal imha edilmelidir. (Bkz. "İmha.")

6. Zaten Ölmüş Olanları Yeniden

Canlandırmak Ölümden sonra Solanum enjekte edilirse taze insan cesetlerinin yeniden canlanabileceği öne sürülmüştür. Bu bir yanılgıdır. Zombiler nekrotik eti görmezden gelir ve bu nedenle virüsü bulaştıramazlar. II. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında yapılan deneyler (bkz. "Kayıtlı Saldırılar"), durgun bir kan akışının virüsü beyne taşıyamayacağı için bir cesede Solanum enjekte etmenin faydasız olacağını kanıtlamıştır. Ölü bir beyne doğrudan enjeksiyon da aynı derecede işe yaramaz, çünkü ölmüş hücreler virüse yanıt veremez. Solanum yaşam yaratmaz, onu değiştirir.

Machine Translated by Google

Zombi Özellikleri

1. Fiziksel Yetenekler

Çoğu zaman, ölülerin insanüstü güçlere sahip olduğu söylenir: olağanüstü güç, yıldırım hızı, telepati vb. Hikayeler, zombilerin havada uçmasından, örümcekler gibi dikey yüzeylere tırmanmasına kadar uzanır. Bu özellikler büyüleyici bir drama yaratabilse de, bireysel hortlak sihirli, her şeye kadir bir iblis olmaktan çok uzaktır. Unutmayın ki, ölülerin bedeni, pratikte her açıdan insan bedenidir. Meydana gelen değişiklikler, bu yeni, yeniden canlandırılmış bedenin artık enfekte olmuş beyin tarafından nasıl kullanıldığıyla ilgilidir. Bir zombi, eskiden insan olan bedeni uçabiliyorsa uçabilir. Aynı şey, kuvvet alanları oluşturma, ışınlanma, katı cisimlerin içinden geçme, kurt şekline dönüşme, ateş püskürtme veya yürüyen ölülere atfedilen diğer çeşitli mistik yetenekler için de geçerlidir.

İnsan vücudunu bir alet çantası olarak hayal edin. Uyurgezer beyin, yalnızca bu aletlere sahiptir. Yenilerini yoktan var edemez. Ancak, göreceğiniz gibi, bu aletleri alışılmadık kombinasyonlarda kullanabilir veya dayanıklılıklarını normal insan sınırlarının ötesine taşıyabilir.

A. Görme

Bir zombinin gözleri normal bir insanın gözlerinden farklı değildir. (Çürüme hızları göz önüne alındığında) görsel sinyalleri beyne iletebilme yetenekleri hala mevcut olsa da, beynin bu sinyalleri nasıl yorumladığı ayrı bir konudur. Ölümsüzlerin görme yetenekleri hakkındaki çalışmalar kesin sonuç vermemiştir. Avlarını bir insanla karşılaştırılabilir mesafelerden tespit edebilirler, ancak bir insanı kendi türünden ayırt edip edemeyecekleri hala tartışmalıdır. Bir teoriye göre, insanların yaptığı hareketler, ölümsüzlerinkinden daha hızlı ve akıcı olduğu için zombi gözüne daha belirgin görünmelerine neden olur.

İnsanlar, yaklaşan hortlakları şaşırtmak için hareketlerini taklit ederek ve sakar, beceriksiz bir topallama sergileyerek deneyler yapmışlardır. Bugüne kadar bu girişimlerin hiçbiri başarılı olmamıştır. Zombilerin gece görüşüne sahip oldukları ve bu durumun gece avlanma becerilerini açıkladığı öne sürülmüştür. Ancak bu teori, gözleri olmayanlar da dahil olmak üzere tüm zombilerin gece beslenmede uzman oldukları gerçeğiyle çürütülmüştür.

B. Ses

Zombilerin mükemmel işitme yeteneğine sahip oldukları tartışılmaz. Sadece sesi algılamakla kalmazlar, yönünü de belirleyebilirler. Temel ses aralığının insanlardakiyle aynı olduğu görülüyor. Aşırı yüksek ve düşük frekanslarla yapılan deneyler olumsuz sonuçlar vermiştir. Testler ayrıca zombilerin sadece belirli seslere değil, her türlü sese çekildiğini göstermiştir.

Machine Translated by Google

Canlı yaratıklar tarafından yapılmışlardır. Hortlakların, yaşayan insanların görmezden geldiği sesleri fark ettikleri kaydedilmiştir. En olası, ancak kanıtlanmamış açıklama, zombilerin tüm duyularına eşit derecede bağımlı olmalarıdır. İnsanlar doğuştan görme odaklıdır ve diğer duyulara ancak birincil duyularını kaybettiklerinde bağımlı olurlar. Belki de bu, yürüyen ölüler için ortak bir dezavantaj değildir. Eğer öyleyse, bu onların tamamen karanlıkta avlanma, savaşma ve beslenme yeteneklerini açıklayabilir.

C. Koku

Sesin aksine, ölülerin koku alma duyusu daha keskindir. Hem savaş durumlarında hem de laboratuvar testlerinde, canlı avlarının kokusunu diğer tüm kokulardan ayırt edebilmişlerdir. Birçok durumda ve ideal rüzgar koşullarında, zombilerin bir milden fazla mesafeden taze cesetlerin kokusunu alabildikleri bilinmektedir. Yine de bu, hortlakların insanlardan daha gelişmiş bir koku alma duyusuna sahip oldukları anlamına gelmez, sadece ona daha çok güvendikleri anlamına gelir. Avın varlığını hangi salgının işaret ettiği tam olarak bilinmemektedir: ter, feromonlar, kan vb. Geçmişte, istila edilmiş bölgelerde fark edilmeden hareket etmek isteyen insanlar, insan kokularını parfümler, deodorantlar veya diğer güçlü kokulu kimyasallarla "maskelemeye" çalışmışlardır. Hiçbiri başarılı olmamıştır. Şimdi, yürüyen ölüler için bir yem veya hatta itici olarak canlı yaratıkların kokularını sentezlemek için deneyler yapılmaktadır. Başarılı bir ürünün ortaya çıkması hala yıllar alacaktır.

D. Tat

Alma: Yürüyen ölülerin değişmiş tat alma duyuları hakkında çok az şey biliniyor. Zombiler insan etini hayvan etinden ayırt edebiliyor ve insan etini tercih ediyorlar.
Gulyabanilerin ayrıca leş yemeyi reddedip taze öldürülmüş eti tercih etme gibi dikkat çekici bir yetenekleri de vardır. On iki ila on sekiz saatten daha uzun süre ölmüş bir insan bedeni gıda olarak kabul edilmez. Aynı durum mumyalanmış veya başka şekilde korunmuş cesetler için de geçerlidir.
Bunun "tat" ile bir ilgisi olup olmadığı henüz kesin değil. Kokuyla veya belki de henüz keşfedilmemiş başka bir içgüdüyle ilgili olabilir. İnsan etinin neden tercih edildiğine gelince, bilim bu kafa karıştırıcı, sinir bozucu ve korkutucu soruya henüz bir cevap bulamadı.

Machine Translated by Google

E. Dokunma

Zombilerinin kelimenin tam anlamıyla hiçbir fiziksel duyusu yoktur. Vücuttaki tüm sinir reseptörleri yeniden canlandırıldıktan sonra ölü kalır. Bu, yaşayanlara karşı en büyük ve en korkunç avantajlarıdır. Biz insanlar, fiziksel acıyı bedensel hasarın bir işareti olarak deneyimleme yeteneğine sahibiz. Beynimiz bu tür duyuları sınıflandırır, onları tetikleyen deneyimle eşleştirir ve ardından gelecekteki zararlara karşı bir uyarı olarak kullanmak üzere bilgiyi saklar. Tür olarak hayatta kalmamızı sağlayan bu fizyoloji ve içgüdü armağanıdır. Bu yüzden, insanları tehlike uyarılarına rağmen eylemlerde bulunmaya teşvik eden cesaret gibi erdemlere değer veriyoruz. Acıyı tanıma ve ondan kaçınma yeteneğinin olmaması, yürüyen ölüleri bu kadar korkutucu kılan şeydir. Yaralar fark edilmeyecek ve bu nedenle bir saldırıyı caydırmayacaktır. Bir zombinin vücudu ciddi şekilde hasar görmüş olsa bile, hiçbir şey kalmayana kadar saldırmaya devam edecektir.

F. Altıncı His

Tarihsel araştırmalar, laboratuvar ve saha gözlemleriyle birleştiğinde, yürüyen ölülerin tüm duyu organları hasar görmüş veya tamamen çürümüş olsa bile saldırabildikleri gösterilmiştir. Bu, zombilerin altıncı bir duyuya sahip olduğu anlamına mı geliyor? Belki de. Yaşayan insanlar beyin kapasitelerinin %5'inden daha azını kullanırlar. Virüsün, evrim tarafından unutulmuş başka bir duyu yeteneğini uyarabileceği mümkündür. Bu teori, ölümsüzlere karşı savaşta en çok tartışılan teorilerden biridir. Şimdiye kadar, her iki tarafı da destekleyecek bilimsel bir kanıt bulunamadı.

G. İyileşme

Efsanelere ve eski halk hikayelerine rağmen, ölümsüzlerin fizyolojisinin yenilenme gücüne sahip olmadığı kanıtlanmıştır. Hasar gören hücreler hasarlı kalır. Yaralar, büyüklüğü ve niteliği ne olursa olsun, o bedenin yeniden canlanması süresince kalır. Yakalanan hortlaklarda iyileşme sürecini uyarmak için çeşitli tıbbi tedaviler denenmiştir. Hiçbiri başarılı olmamıştır. Biz canlı varlıklar olarak doğal kabul ettiğimiz bu kendini onarma yetersizliği, ölümsüzler için ciddi bir dezavantajdır. Örneğin, her fiziksel çaba sarf ettiğimizde kaslarımızı yırtarız.

Zamanla bu kaslar eskisinden daha güçlü bir hale gelir. Bir hortlağın kas kütlesi ise hasarlı kalır ve her kullanıldığında etkinliği azalır.

H. Ayrışma Ortalama

bir zombinin "ömrü" -tamamen çürümeden önce ne kadar süre işlev görebildiği- üç ila beş yıl olarak tahmin ediliyor. Bu ne kadar fantastik görünse de -çürümenin doğal etkilerine karşı koyabilen bir insan cesedi- bunun nedeni temel biyolojiye dayanmaktadır. Bir insan vücudu öldüğünde, eti hemen milyarlarca mikroskobik organizma tarafından saldırıya uğrar. Bu organizmalar her zaman dış ortamda ve vücudun içinde mevcuttu. Yaşamda, bağışıklık sistemi bu organizmalar ile hedefleri arasında bir bariyer görevi görüyordu. Ölümde bu bariyer ortadan kalkar.

Machine Translated by Google

Organizmalar, yiyerek ve böylece cesedi hücresel düzeyde parçalayarak katlanarak çoğalmaya başlarlar. Çürüyen etle ilişkili koku ve renk değişimi, bu mikropların iş başında olduğu biyolojik süreçtir. "Dinlendirilmiş" bir biftek sipariş ettiğinizde, çürümeye başlamış, önceden sert olan eti mikroorganizmaların sert liflerini parçalamasıyla yumuşamış bir et parçası sipariş ediyorsunuz demektir. Kısa bir süre içinde, bu biftek, tıpkı bir insan cesedi gibi, tamamen yok olacak ve geriye sadece kemik, diş, tırnak ve saç gibi mikroplar için çok sert veya besin değeri olmayan maddeler kalacaktır.

Bu, yaşamın normal döngüsüdür, doğanın besinleri besin zincirine geri dönüştürme şeklidir. Bu süreci durdurmak ve ölü dokuyu korumak için, onu bakteriler için uygun olmayan bir ortama, örneğin aşırı düşük veya yüksek sıcaklıklara, formaldehit gibi zehirli kimyasallara veya bu durumda olduğu gibi Solanum ile doyurmaya yerleştirmek gerekir.

Normal insan çürümesinde rol oynayan hemen hemen tüm mikrop türleri, virüs bulaşmış eti tekrar tekrar reddederek zombiyi adeta mumyalamıştır. Eğer durum böyle olmasaydı, yaşayan ölülerle mücadele, kemiklerine kadar çürüyene kadar birkaç hafta hatta birkaç gün boyunca onlardan uzak durmak kadar kolay olurdu. Araştırmalar henüz bu durumun kesin nedenini ortaya koyamamıştır. En azından bazı mikrop türlerinin Solanum'un itici etkilerini görmezden geldiği belirlenmiştir; aksi takdirde, ölüler sonsuza dek mükemmel bir şekilde korunmuş halde kalırdı. Ayrıca nem ve sıcaklık gibi doğal koşulların da önemli bir rol oynadığı belirlenmiştir. Louisiana bataklıklarında dolaşan ölülerin, soğuk ve kuru Gobi çölündekiler kadar uzun süre hayatta kalmaları olası değildir.

Aşırı durumlar, örneğin derin dondurma veya koruyucu sıvıya batırma, varsayımsal olarak, ölümsüz bir örneğin süresiz olarak var olmasına olanak sağlayabilir. Bu tekniklerin, zombilerin yüzyıllarca olmasa da on yıllarca işlev görmesine izin verdiği bilinmektedir. (Bkz. "Kayıtlı Saldırılar"). Çürüme, yürüyen ölülerden birinin basitçe yere yığılacağı anlamına gelmez. Çürüme, vücudun çeşitli kısımlarını farklı zamanlarda etkileyebilir. Beyinleri sağlam ancak neredeyse tamamen parçalanmış vücutlara sahip örnekler bulunmuştur. Kısmen çürümüş beyinlere sahip olanlar bazı vücut fonksiyonlarını kontrol edebilirken, diğerlerinde tamamen felç olabilirler.
Son zamanlarda ortaya atılan popüler bir teoriye göre, eski Mısır mumyası, mumyalanmış bir zombinin ilk örneklerinden biri olarak açıklanmaya çalışılıyor. Koruma teknikleri, mumyanın gömüldükten binlerce yıl sonra bile işlev görmesini sağlamıştı. Eski Mısır hakkında temel bilgiye sahip olan herkes bu hikayeyi neredeyse gülünç derecede gerçek dışı bulacaktır: Bir firavunun gömülmeye hazırlanmasındaki en önemli ve karmaşık adım, beynin çıkarılmasıydı!

I. Sindirim Son

kanıtlar, insan etinin ölümsüzlerin yakıtı olduğu teorisini kesin olarak çürütmüştür. Bir zombinin sindirim sistemi tamamen uykudadır. Yiyecekleri işleyen, besinleri çıkaran ve atıkları atan karmaşık sistem, bir zombinin fizyolojisinde rol oynamaz. Etkisiz hale getirilmiş ölümsüzler üzerinde yapılan otopsiler, "yiyeceklerinin" sindirim sisteminin tüm bölümlerinde orijinal, sindirilmemiş halde bulunduğunu göstermiştir. Kısmen çiğnenmiş, yavaşça çürüyen bu madde, zombi daha fazla yedikçe birikmeye devam edecektir.

Machine Translated by Google

Sindirim sistemi, kurbanların anüslerinden zorla dışarı atılana veya kelimenin tam anlamıyla mide veya bağırsak zarlarını parçalayana kadar devam eder. Sindirim sisteminin bu daha dramatik örneği nadir olsa da, yüzlerce görgü tanığı raporu ölümsüzlerin şişkin karınlara sahip olduğunu doğrulamıştır. Yakalanıp incelenen bir örnekte, sisteminde 211 pound (yaklaşık 96 kg) et bulunmuştur! Daha da nadir vakalar, zombilerin sindirim sistemleri içeriden patladıktan çok sonra bile beslenmeye devam ettiğini doğrulamıştır.

J. Solunum Ölülerin

akciğerleri, vücuda hava çekme ve dışarı atma işlevlerini yerine getirmeye devam eder. Bu işlev, zombilerin karakteristik inleme sesini açıklar. Ancak akciğerler ve vücut kimyası, oksijeni çekmeyi ve karbondioksiti uzaklaştırmayı başaramaz. Solanum'un bu iki işlevi de ortadan kaldırdığı göz önüne alındığında, insan solunum sisteminin tamamı bir hortlağın vücudunda işlevsizdir. Bu, yaşayan ölülerin nasıl "su altında yürüyebildiklerini" veya insanlar için ölümcül ortamlarda hayatta kalabildiklerini açıklar. Daha önce belirtildiği gibi, beyinleri oksijenden bağımsızdır.

K. Dolaşım Sistemi

Zombilerin kalbi olmadığını söylemek yanlış olur. Ancak, kalbe ihtiyaç duymadıklarını söylemek yanlış olmaz. Ölümsüzlerin dolaşım sistemi, pıhtılaşmış kanla dolu, işe yaramaz tüplerden oluşan bir ağdan ibarettir. Aynı durum lenfatik sistem ve diğer tüm vücut sıvıları için de geçerlidir. Bu mutasyon, ölümsüzlere insanlığa karşı bir avantaj daha sağlıyor gibi görünse de, aslında bir nimet olduğu kanıtlanmıştır. Sıvı kütlesinin azlığı, virüsün kolayca bulaşmasını engeller. Eğer bu doğru olmasaydı, yakın dövüş neredeyse imkansız olurdu, çünkü savunma yapan insan neredeyse kesinlikle kan ve/veya diğer sıvılarla kaplanırdı.

L. Üreme: Zombiler

kısır yaratıklardır. Cinsel organları nekrotiktir ve işlevsizdir.
Zombi yumurtalarını insan spermiyle, zombi yumurtalarını da zombi spermiyle dölleme girişimleri yapılmıştır. Hiçbiri başarılı olamadı. Ölümsüzler ayrıca ne kendi türlerine ne de yaşayanlara karşı cinsel arzu belirtisi göstermedi. Araştırmalar aksini kanıtlayana kadar, insanlığın en büyük korkusu olan ölülerin ölüleri çoğaltması, rahatlatıcı bir imkansızlık olarak kalıyor.

M. Güç:

Hortlaklar, yaşayanlarla aynı kaba kuvvete sahiptir. Ne kadar güç uygulayabilecekleri büyük ölçüde her bir zombiye bağlıdır. Bir kişinin hayattayken sahip olduğu kas kütlesi, öldüğünde sahip olacağı tek şey olacaktır. Canlı bir vücudun aksine, ölülerde böbrek üstü bezlerinin işlev görmediği bilinmektedir; bu da zombileri, biz insanların sahip olduğu geçici güç patlamasından mahrum bırakır.
Ölülerin sahip olduğu tek somut avantaj inanılmaz dayanıklılıklarıdır. Egzersiz yaptığınızı veya herhangi bir fiziksel aktiviteyi düşünün. Muhtemelen ağrı ve yorgunluk sınırlarınızı belirleyecektir. Bu faktörler ölüler için geçerli değildir. Onlar devam edeceklerdir.

Machine Translated by Google

Aynı dinamik enerjiyle hareket etmeye devam et, ta ki onu destekleyen kaslar kelimenin tam anlamıyla parçalanana kadar. Bu durum, hortlakların giderek daha zayıf hale gelmesine yol açsa da, son derece güçlü bir ilk saldırı imkanı sağlıyor. Üç hatta dört güçlü insanın bile zorlanacağı birçok barikat, tek bir kararlı zombi tarafından yıkılmıştır.

N. Hız

"Yürüyen" ölüler genellikle kambur veya topallayarak hareket ederler. Yaralanma veya ileri derecede çürüme olmasa bile, koordinasyon eksiklikleri dengesiz bir adım atmalarına neden olur. Hız esas olarak bacak uzunluğuna bağlıdır. Daha uzun hortlakların adımları, daha kısa olanlara göre daha uzundur. Zombilerin koşma yeteneği yok gibi görünüyor. En hızlı olanların saniyede sadece bir adım attığı gözlemlenmiştir. Yine, güçte olduğu gibi, ölülerin yaşayanlara karşı avantajı yorulmazlıklarıdır. Ölümsüz takipçilerinden kaçtıklarını düşünen insanlar, kaplumbağa ve tavşan hikayesini hatırlamakta fayda bulabilirler; elbette, bu durumda tavşanın canlı canlı yenme ihtimalinin yüksek olduğunu da eklemek gerekir.

O. Çeviklik

Ortalama yaşayan bir insan, en güçlü hortlağınkinden %90 daha yüksek bir el becerisine sahiptir. Bunun bir kısmı, nekrotik kas dokusunun genel sertliğinden kaynaklanır (bu nedenle sakar yürüyüşleri). Geri kalanı ise ilkel beyin fonksiyonlarından kaynaklanır. Zombilerin el-göz koordinasyonu çok azdır, bu da en büyük zayıflıklarından biridir. Hiç kimse bir zombinin bir yerden bir yere veya sadece yukarı aşağı zıpladığını gözlemlememiştir.

Dar bir yüzeyde dengede durmak da benzer şekilde yeteneklerinin ötesindedir. Yüzmek de yaşayanlara özgü bir beceridir. Bir ölümsüz cesedin yüzeye çıkacak kadar şişmesi durumunda yüzen bir tehlike oluşturabileceği teorisi ortaya atılmıştır. Ancak bu nadirdir, çünkü yavaş çürüme hızı yan ürün gazının birikmesine izin vermez. Suya yürüyen veya düşen zombiler, sonunda eriyene kadar dipte amaçsızca dolaşmaya devam ederler. Başarılı tırmanıcılar olabilirler, ancak yalnızca belirli koşullar altında. Örneğin, zombiler yukarıda, bir evin ikinci katında av görürlerse, her zaman ona tırmanmaya çalışırlar. Zombiler, ne kadar imkansız veya uygulanabilir olmasa da her yüzeye tırmanmaya çalışırlar. En kolay durumlar dışında, bu girişimler başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Basit elden ele koordinasyonun gerekli olduğu merdivenlerde bile, zombilerin yalnızca dörtte biri başarılı olur.

2. Davranış Kalıpları

A. Zeka: Ölümsüzlere

karşı en büyük avantajımızın düşünme yeteneğimiz olduğu defalarca kanıtlanmıştır. Ortalama bir zombinin zihinsel kapasitesi bir böceğinkinden bile daha düşüktür. Hiçbir zaman akıl yürütme yeteneği göstermemişlerdir.

Machine Translated by Google

Mantığı kullanmak. Bir görevi başarmaya çalışmak, başarısız olmak ve ardından deneme yanılma yoluyla yeni bir çözüm keşfetmek, hayvanlar aleminin birçok üyesi tarafından paylaşılan ancak yürüyen ölülerde bulunmayan bir beceridir. Zombiler, kemirgen seviyesinde ayarlanmış laboratuvar zeka testlerinde defalarca başarısız oldular. Bir saha vakasında, çökmüş bir köprünün bir ucunda bir insan, diğer ucunda ise onlarca zombi olduğu gösterildi. Yürüyen ölüler, ona ulaşmak için boşuna bir girişimde bulunarak teker teker kenardan aşağı yuvarlandılar. Hiçbir zaman ne olduğunu fark edip taktiklerini değiştirmediler. Efsane ve spekülasyonların aksine, zombilerin hiçbir türden alet kullandığı gözlemlenmemiştir. Silah olarak kullanmak için bir taşı bile almak onların kavrayışının ötesindedir. Bu basit görev, taşın çıplak elden daha etkili bir silah olduğunu fark etmede yer alan temel düşünce sürecini kanıtlayacaktır. İronik bir şekilde, yapay zeka çağı, daha "ilkel" atalarımızın zihninden ziyade zombinin zihniyle daha kolay özdeşleşmemizi sağladı. Nadir istisnalar dışında, en gelişmiş bilgisayarlar bile kendi başlarına düşünme yeteneğine sahip değildir. Onlar, programlandıkları şeyi yaparlar, daha fazlasını değil. Tek bir işlevi yerine getirmek üzere programlanmış bir bilgisayar hayal edin. Bu işlev durdurulamaz, değiştirilemez veya silinemez. Yeni veri depolanamaz. Yeni komutlar yüklenemez. Bu bilgisayar, güç kaynağı nihayet kapanana kadar bu tek işlevi tekrar tekrar yerine getirecektir. İşte bu zombi beyindir. İçgüdüsel olarak yönlendirilen, tek bir görevi yerine getiren, müdahale edilemez ve yalnızca yok edilebilen bir makine.

B. Duygular

Ölüler hiçbir duyguyu bilmezler. Ölüleri öfkelendirme girişimlerinden acıma duygusu uyandırmaya kadar her türlü psikolojik savaş taktiği felaketle sonuçlanmıştır. Sevinç, üzüntü, güven, kaygı, sevgi, nefret, korku—insan "kalbini" oluşturan tüm bu duygular ve binlerce daha fazlası, yaşayan ölüler için aynı adı taşıyan organ kadar işe yaramazdır. Bunun insanlığın en büyük zayıflığı mı yoksa gücü mü olduğunu kim bilebilir? Tartışma devam ediyor ve muhtemelen sonsuza dek sürecek.

C. Anılar Modern

bir yanılgı, zombinin önceki yaşamına dair bilgiyi koruduğudur. Ölülerin ikametgahlarına veya iş yerlerine geri döndükleri, tanıdık makineleri kullandıkları veya sevdiklerine merhamet gösterdikleri hikayelerini duyarız. Gerçekte, bu hayali destekleyecek en ufak bir kanıt bile yoktur. Zombiler, bilinçli veya bilinçaltı zihinlerinde önceki yaşamlarına dair anıları koruyamazlar, çünkü ikisi de mevcut değildir! Bir hortlak, aile evcil hayvanı, yaşayan akrabalar, tanıdık çevre vb. şeylerden etkilenmez. Bir kişi önceki yaşamında kim olursa olsun, o kişi gitmiştir, yerini beslenmekten başka hiçbir içgüdüsü olmayan akılsız bir otomat almıştır. Bu da şu soruyu akla getiriyor: Zombiler neden kırsal kesim yerine kentsel alanları tercih eder? Birincisi, ölüler şehirleri tercih etmez, sadece yeniden canlandırıldıkları yerde kalırlar. İkincisi, zombilerin kırsal kesime yayılmak yerine şehirlerde kalmalarının ana nedeni, kentsel bir bölgenin en yüksek av yoğunluğuna sahip olmasıdır.

Machine Translated by Google

D. Fiziksel İhtiyaçlar

Açlık dışında (daha sonra ele alınacak), ölüler ölümlü yaşamda ifade edilen fiziksel istek veya ihtiyaçlardan hiçbirini göstermemiştir. Zombilerin hiçbir koşulda uyudukları veya dinlendikleri gözlemlenmemiştir. Aşırı sıcak veya soğuğa tepki vermemişlerdir. Sert hava koşullarında asla sığınak aramamışlardır. Susuzluk gibi basit bir şey bile yaşayan ölüler için bilinmezdir. Bilimin tüm yasalarına meydan okuyarak, Solanum tamamen kendi kendine yeten bir organizma olarak tanımlanabilecek bir şey yaratmıştır.

E. İletişim Zombilerin dil

becerileri yoktur. Ses telleri konuşmaya elverişli olsa da, beyinleri konuşmaz. Tek ses yetenekleri, boğazdan gelen derin bir inilti gibi görünmektedir. Bu inilti, zombiler avlarını tespit ettiklerinde çıkarılır. Ses, fiziksel temas kurulana kadar alçak ve sabit kalır. Daha sonra zombi saldırısına başladığında ton ve ses seviyesi değişir. Genellikle yürüyen ölülerle ilişkilendirilen bu ürkütücü ses, diğer zombiler için bir toplanma çağrısı görevi görür ve son zamanlarda keşfedildiği gibi, güçlü bir psikolojik silahtır. (Bkz. "Savunmada.")

F. Sosyal Dinamikler

Teorileri, ölümsüzlerin kolektif bir güç olarak işlev gördüğüne dair her zaman çeşitli görüşler ortaya atmıştır; bunlar arasında Şeytan tarafından kontrol edilen bir ordu, böcek benzeri feromon güdümlü bir kovan ve en son olarak telepati yoluyla grup uzlaşması sağladıkları fikri yer almaktadır. Gerçek şu ki, zombilerin bahsedecek bir sosyal örgütlenmesi yoktur. Hiyerarşi, komuta zinciri veya herhangi bir kolektivizasyon eğilimi yoktur. Ölümsüzlerden oluşan bir sürü, büyüklüğü veya görünümü ne olursa olsun, sadece bir birey kitlesidir. Eğer yüzlerce hortlak bir kurbanın bulunduğu yere doğru ilerliyorsa, bunun nedeni her birinin kendi içgüdüsü tarafından yönlendir Zombiler birbirlerinden habersiz görünüyorlar. Bireylerin herhangi bir mesafede birbirlerini gördüklerinde tepki verdikleri hiç gözlemlenmedi. Bu, duyusal algı sorusuna geri dönüyor: Bir zombi, aynı mesafede kendi türünden birini bir insandan veya başka bir avdan nasıl ayırt eder? Cevap henüz bulunamadı. Zombiler, cansız nesnelerden kaçındıkları gibi birbirlerinden de kaçınırlar. Birbirlerine çarptıklarında, bağlantı kurmaya veya iletişim kurmaya çalışmazlar. Aynı cesedi yiyen zombiler, bir rakibi yoldan itmek yerine, söz konusu eti tekrar tekrar çekiştirirler. Ortak çabanın tek göstergesi, kötü şöhretli sürü saldırılarında görülür: bir hortlağın yakındaki diğerlerini çağıran iniltisi. Bu iniltiyi duyduklarında, diğer yürüyen ölüler neredeyse her zaman kaynağına doğru yönelirler. İlk bir çalışma, bunun kasıtlı bir eylem olduğunu, bir keşifçinin iniltisini diğerlerine saldırmaları için sinyal vermek için kullandığını öne sürmüştü. Ancak, bunun tamamen tesadüfen olduğunu artık biliyoruz. Avını tespit ettiğinde inleyen hortlak, bunu bir uyarı sinyali olarak değil, içgüdüsel bir tepki olarak yapar.

G. Avcılık

Machine Translated by Google

Zombiler, bölgeye veya yuva kavramına aldırış etmeyen, göçmen organizmalardır . Yiyecek arayışlarında kilometrelerce yol kat edecekler ve belki de zamanla kıtaları aşacaklar. Avlanma düzenleri rastgeledir. Hortlaklar gece ve gündüz beslenirler. Bir bölgeyi kasıtlı olarak aramak yerine, rastgele dolaşırlar. Belirli bölgeler veya yapılar, av içerme olasılığı daha yüksek yerler olarak seçilmez. Örneğin, bazılarının çiftlik evlerini ve diğer kırsal yapıları aradığı bilinirken, aynı gruptaki diğerleri bir bakış bile atmadan geçip gitmiştir. Kentsel bölgelerin keşfi daha fazla zaman alır, bu nedenle ölümsüzler bu alanlarda daha uzun süre kalırlar, ancak hiçbir bina diğerine öncelik vermez. Zombiler çevrelerinden tamamen habersiz görünürler. Örneğin, yeni bir ortamın bilgisini algılayacak şekilde gözlerini hareket ettirmezler.

Sessizce, boşluğa dalmış bir bakışla, avlarını tespit edene kadar bulundukları yere bakmaksızın amaçsızca dolaşırlar. Daha önce de belirtildiği gibi, ölümsüzler kurbanlarının tam yerini tespit etme konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahiptir. Temas kurulduktan sonra, daha önce sessiz ve kayıtsız olan otomat, güdümlü bir füzeye daha çok benzeyen bir şeye dönüşür. Kafa hemen kurbanının yönüne döner. Çene düşer, dudaklar içeri çekilir ve diyaframının derinliklerinden bir inilti gelir. Temas kurulduktan sonra, zombiler hiçbir şekilde dikkatleri dağıtılamaz. Avlarını takip etmeye devam ederler, ancak temas kesilirse, başarılı bir öldürme gerçekleştirirlerse veya yok edilirlerse dururlar.

H. Motivasyon

Ölümsüzler neden yaşayanları avlıyor? İnsan etinin besleyici bir amacı olmadığı kanıtlanmışsa, içgüdüleri onları neden öldürmeye itiyor? Gerçek bizi şaşırtıyor. Modern bilim, tarihsel verilerle birleştiğinde, yaşayan insanların ölümsüzlerin menüsündeki tek lezzet olmadığını göstermiştir. İstilaya uğramış bir bölgeye giren kurtarma ekipleri, sürekli olarak tüm canlılardan arındırılmış olduklarını bildirmiştir. Boyutları veya türleri ne olursa olsun, herhangi bir canlı, saldıran bir zombi tarafından tüketilecektir. Ancak insan eti, diğer yaşam formlarına her zaman tercih edilecektir. Bir deneyde, yakalanan bir örneğe iki özdeş et küpü sunuldu: biri insan, biri hayvan. Zombi tekrar tekrar insanı seçti. Bunun nedenleri hala bilinmiyor. Şüphe götürmez bir şekilde doğrulanabilecek şey, Solanum'un tetiklediği içgüdünün, ölümsüzleri buldukları herhangi bir canlıyı öldürmeye ve yemeye ittiğidir. Hiçbir istisna yok gibi görünüyor.

I. Ölüleri Öldürmek

Bir zombiyi yok etmek basit görünse de, hiç de kolay değildir. Gördüğümüz gibi, zombilerin hayatta kalmak için insanların ihtiyaç duyduğu fizyolojik işlevlerin hiçbirine ihtiyaçları yoktur. Dolaşım, sindirim veya solunum sisteminin tahrip edilmesi veya ciddi şekilde hasar görmesi, yürüyen ölülerin hiçbirine zarar vermez, çünkü bu fonksiyonlar artık beyni desteklemez. Basitçe söylemek gerekirse, bir insanı öldürmenin binlerce yolu vardır, ancak bir zombiyi öldürmenin sadece bir yolu vardır. Beyin, mümkün olan her yolla yok edilmelidir.

Machine Translated by Google

J. İmha

Çalışmaları, Solanum'un ölmüş bir zombinin vücudunda kırk sekiz saate kadar kalabileceğini göstermiştir. Ölü cesetleri imha ederken son derece dikkatli olun.
Özellikle baş bölgesi, virüs yoğunluğu nedeniyle en ciddi tehlikeyi taşır. Koruyucu giysi giymeden asla ölü bir cesede dokunmayın. Onu zehirli, son derece ölümcül herhangi bir madde gibi ele alın. Yakma, en güvenli ve etkili imha yöntemidir.
Yanan ceset yığınının duman bulutu halinde Solanum virüsünü yayacağı yönündeki söylentilere rağmen, sağduyu, herhangi bir virüsün yoğun ısıya, hele açık ateşe dayanamayacağını gösterir.

K. Evcilleştirme?

Tekrarlamak gerekirse, zombi beyni şimdiye kadar kurcalanamaz olduğunu kanıtladı. Kimyasallardan cerrahiye, elektromanyetik dalgalara kadar uzanan deneyler olumsuz sonuçlar verdi. Davranış değiştirme terapisi ve yaşayan ölüleri bir tür sürü hayvanı gibi eğitme girişimleri de benzer şekilde başarısızlıkla sonuçlandı. Tekrar ediyorum, makine yeniden programlanamaz. Ya olduğu gibi var olacak ya da hiç var olmayacak.

Machine Translated by Google

Voodoo Zombisi

Zombiler kara büyü değil de bir virüsün ürünü ise, bu durum zombileri nasıl açıklıyor? BEN"Voodoo zombisi" olarak adlandırılan, ölmüş ve mezarından diriltilmiş kişi.

Ve sonsuza dek yaşayanların kölesi olarak kalmaya mahkum mu? Evet, "zombi" kelimesinin aslında ölü bir kişinin ruhunu tanımlayan Kimbundu dilindeki "nzúmbe" kelimesinden geldiği doğrudur ve evet, zombiler ve zombileştirme, voodoo olarak bilinen Afro-Karayip dininin ayrılmaz parçalarıdır. Ancak, voodoo zombisi ile viral zombi arasındaki tek benzerlik isimlerinin kökenidir. Voodoo hounganlarının (rahiplerinin) insanları sihirli yollarla zombiye dönüştürebileceği söylense de, bu uygulama inkar edilemez bilimsel temellere dayanmaktadır. Hounganların zombileştirme için kullandığı araç olan "zombi tozu", çok güçlü bir nörotoksin içerir (tam içeriği gizli bir sırdır). Toksin, insan sinir sistemini geçici olarak felç ederek aşırı bir kış uykusu durumuna neden olur. Kalp, akciğerler ve diğer tüm vücut fonksiyonları minimum seviyede çalışırken, deneyimsiz bir adli tıp uzmanının felçli kişiyi ölü ilan etmesi anlaşılabilir bir durum olurdu. Birçok insan bu haldeyken gömülmüş ve tabutlarının zifiri karanlığında çığlık atarak uyanmıştır. Peki bu yaşayan insanı zombi yapan nedir? Cevap basit: beyin hasarı.

Canlı canlı gömülenlerin çoğu, tabutlarının içindeki havayı hızla tüketir. Kurtarılanlar (şanslılarsa) neredeyse her zaman oksijen eksikliğinden beyin hasarı görürler.
Bu zavallı ruhlar, çok az bilişsel beceriye veya özgür iradeye sahip olarak ortalıkta dolanırlar ve genellikle yaşayan ölülerle karıştırılırlar. Voodoo zombisini gerçek zombiden nasıl ayırt edebilirsiniz? Belirgin işaretler ortadadır.

1. Voodoo zombileri duygu gösterir. Zombi tozu kaynaklı beyin hasarı yaşayan insanlar hala tüm normal insan duygularını hissedebilirler. Gülümsüyorlar, ağlıyorlar, hatta incitildiklerinde veya kışkırtıldıklarında öfkeyle hırlıyorlar (gerçek zombilerin asla yapmayacağı bir şey).

2. Voodoo zombileri düşünce sergiler. Daha önce de belirtildiği gibi, gerçek bir zombi sizinle karşılaştığında, akıllı bir bomba gibi hemen size doğru yönelir. Bir voodoo zombisi ise kim veya ne olduğunuzu anlamaya çalışmak için bir an bekler. Belki size doğru gelir, belki geri çekilir, belki de hasar görmüş beyni kendisine verilen bilgileri analiz etmeye çalışırken gözlemine devam eder. Bir voodoo zombisinin yapmayacağı şey ise kollarını kaldırmak, çenesini düşürmek, cehennemvari bir inilti çıkarmak ve doğrudan size doğru sendelemektir.

3. Voodoo zombileri acı hisseder. Tökezleyip düşen bir voodoo zombisi, şüphesiz ki morarmış dizini tutacak ve inleyecektir. Benzer şekilde, zaten başka bir yarası olan bir zombi de yarasını iyileştirecek veya en azından yaranın varlığının farkında olacaktır.
Voodoo zombileri, gerçek bir zombinin aksine vücutlarındaki derin yaraları görmezden gelmezler.

Machine Translated by Google

4. Voodoo zombileri ateşi tanır. Bu, açık alevlerden korktukları anlamına gelmez. Ciddi beyin hasarı geçirmiş bazıları ateşin ne olduğunu hatırlamayabilir.
Durup inceleyecekler, belki de dokunmak için ellerini uzatacaklar, ancak acı verdiğini fark ettiklerinde geri çekilecekler.

5. Voodoo zombileri çevrelerini tanır. Sadece avlarını tanıyan gerçek zombilerin aksine, voodoo zombileri ışık, ses, tat ve kokudaki ani değişikliklere tepki verir. Voodoo zombilerinin televizyon izlediği, parlak ışıklara baktığı, müzik dinlediği, gök gürültüsünden irkildiği ve hatta birbirlerini fark ettiği gözlemlenmiştir. Bu son gerçek, yanlış teşhis vakalarında kritik öneme sahip olmuştur. Söz konusu zombiler birbirlerine tepki vermemiş olsalardı (birbirlerine bakmış, ses çıkarmış, hatta birbirlerinin yüzlerine dokunmuş olsalardı), yanlışlıkla yok edilmiş olabilirlerdi.

6. Voodoo zombilerinin aşırı duyusal yetenekleri YOKTUR. Zombi tozunun zayıflatıcı etkilerine maruz kalmış bir insan hala görme duyusuna bağımlı bir insandır. Karanlıkta mükemmel bir şekilde hareket edemez, 500 metre ötedeki bir ayak sesini duyamaz veya rüzgarda canlı bir varlığın kokusunu alamaz. Voodoo zombileri aslında arkalarından birinin yürümesiyle şaşırtılabilirler.
Ancak bu tavsiye edilmez, çünkü korkmuş bir zombi öfkeyle tepki verebilir.

7. Voodoo zombileri iletişim kurabilir. Bu her zaman böyle olmasa da, bu bireylerin çoğu görsel-işitsel sinyallere yanıt verebilir. Birçoğu kelimeleri anlar; bazıları basit cümleleri bile anlar. Birçok voodoo zombisi konuşma yeteneğine sahiptir, elbette basitçe ve nadiren uzun konuşmalar yaparlar.

8. Voodoo zombileri kontrol edilebilir. Her zaman doğru olmasa da, beyin hasarı görmüş birçok insan öz farkındalıklarının çoğunu kaybetmiştir ve bu da onları telkinlere karşı çok duyarlı hale getirir. Bir kişiye durmasını veya hatta uzaklaşmasını söylemek bile bir voodoo zombisinden kurtulmak için yeterli olabilir. Bu durum, kafası karışmış insanların gerçek zombileri kontrol edebileceklerine veya eğitebileceklerine inanmaları gibi tehlikeli bir duruma yol açmıştır. İnatçı insanlar, yaşayan ölü saldırganlarına durmalarını emredebileceklerini defalarca iddia etmişlerdir. Soğuk, çürümüş eller uzuvlarını kavradığında ve kirli, aşınmış dişler etlerine saplandığında, bu insanlar çok geçmeden gerçekte neyle karşı karşıya olduklarını keşfetmişlerdir.

Bu yönergeler, bir voodoo zombisini gerçek bir zombiden nasıl ayırt edeceğiniz konusunda size iyi bir fikir verecektir. Son bir not: Voodoo zombilerine neredeyse her zaman Sahra altı Afrika, Karayipler, Orta ve Güney Amerika ve Amerika Birleşik Devletleri'nin güneyinde rastlanır. Başka bir yerde bir houngan tarafından zombiye dönüştürülmüş birini bulmak imkansız olmasa da, böyle bir karşılaşma olasılığı düşüktür.

Machine Translated by Google

Hollywood Zombisi

Ölülerin beyazperdeye ilk adım attığı günden beri en büyük düşmanları avcılar değil, eleştirmenler olmuştur. Akademisyenler, bilim insanları, hatta endişeli vatandaşlar bile...

Bu filmlerin yaşayan ölüleri fantastik ve gerçekçi olmayan bir şekilde tasvir ettiğini savundular. Görsel olarak çarpıcı silahlar, fiziksel olarak imkansız aksiyon sahneleri, gerçeküstü insan karakterleri ve her şeyden önemlisi, büyülü, yenilmez, hatta komik hortlaklar, tartışmalı "Zombi Filmi" gökkuşağına kendi renklerini kattılar. Daha fazla eleştiri, uyurgezer sinemasına yönelik bu "özden çok biçim" yaklaşımının, insan izleyicilere gerçek bir karşılaşmada ölümlerine yol açabilecek dersler verdiğini savunuyor. Bu ciddi suçlamalar, aynı derecede ciddi bir savunma gerektiriyor. Bazı zombi filmleri gerçek olaylara dayanıyor olsa da*, amaçları, hatta her türdeki hemen her filmin amacı, her zaman öncelikle eğlendirmek olmuştur. Saf belgesellerden bahsetmediğimiz sürece (ve hatta bunların bazıları bile "tatlandırılmıştır"), film yapımcıları, çalışmalarını izleyici için daha lezzetli hale getirmek için bazı sanatsal özgürlükler kullanmalıdır. Gerçek olaylara dayanan filmler bile, iyi bir hikaye anlatımı için saf gerçeklikten ödün verir. Bazı karakterler gerçek hayattaki bireylerin bir karışımı olacaktır. Diğerleri ise belirli gerçekleri açıklamak, olay örgüsünü kolaylaştırmak veya sahneye lezzet katmak için tamamen kurgusal olabilir.

Bazıları sanatçının rolünün izleyicisini sorgulamak, eğitmek ve aydınlatmak olduğunu savunabilir. Bu doğru olabilir, ancak filmin ilk on dakikasında ya salonu terk eden ya da uyuyakalan bir izleyiciye bilgi aktarmayı deneyin. Film yapımının bu temel kuralını kabul edin ve Hollywood zombi filmlerinin neden bazı durumlarda dayandıkları gerçeklikten oldukça uzaklaştığını anlayacaksınız. Kısacası, bu film-oyunları yapımcılarının amaçladığı gibi kullanın: geçici, neşeli bir eğlence kaynağı olarak, hayatta kalmanız için görsel bir yardımcı olarak değil.

Machine Translated by Google

Salgınlar

Her zombi saldırısı farklı olsa da, sayıları, arazi yapısı ve tepkileri göz önüne alındığında, sonuçlar değişebilir. genel halk vb. arasında, yoğunluk düzeyi dört farklı şekilde ölçülebilir. sınıflar.

1. Sınıf:

Bu, genellikle Üçüncü Dünya ülkesinde veya Birinci Dünya kırsalında görülen düşük seviyeli bir salgındır. Bu sınıf salgındaki zombi sayısı bir ile yirmi arasında değişmektedir.
Toplam insan kaybı (enfekte olanlar dahil) bir ile elli arasında değişmektedir. İlk vakadan son (bilinen) vakaya kadar geçen toplam süre yirmi dört saat ile on dört gün arasında olacaktır. Bulaşan alan küçük olacak, yirmi mil yarıçapından daha büyük olmayacaktır.
Çoğu durumda, doğal sınırlar müdahalenin sınırlarını belirleyecektir. Müdahale hafif olacak, ya tamamen sivillerden oluşacak ya da yerel kolluk kuvvetlerinden ek yardım alınacaktır.
Medya ilgisi, eğer varsa bile, çok az olacaktır. Eğer medya ilgisi varsa, cinayetler veya "kazalar" gibi yaygın haberlere bakın. Bu, en yaygın salgın türüdür ve aynı zamanda fark edilmeden kalması en kolay olanıdır.

2. Sınıf

salgınlar, kentsel veya yoğun nüfuslu kırsal alanları kapsar. Toplam zombi sayısı yirmi ile yüz arasında değişir. Toplam insan kaybı birkaç yüze kadar ulaşabilir. 2. Sınıf bir saldırının süresi, 1. Sınıf bir salgından daha uzun sürmeyebilir. Bazı durumlarda, daha fazla zombi sayısı daha acil bir müdahaleyi tetikleyebilir. Kırsal, seyrek nüfuslu bir salgın yüz mil yarıçapına kadar yayılabilirken, kentsel bir salgın sadece birkaç bloğu kapsayabilir. Bastırma neredeyse kesinlikle organize edilecektir. Sivil grupların yerini yerel, eyalet, hatta federal kolluk kuvvetleri alacaktır. ABD'de Ulusal Muhafızlar veya yurtdışındaki eşdeğeri gibi ek, düşük seviyeli bir askeri müdahale bekleyin. Çoğu zaman, paniği azaltmak için bu birlikler daha savaşçı olmayan bir rol üstlenerek tıbbi yardım, kalabalık kontrolü ve lojistik destek sağlayacaktır. 2. Sınıf salgınlar neredeyse her zaman basının ilgisini çeker.

Saldırı, dünyanın gerçekten izole bir bölgesinde veya medyanın sıkı bir şekilde kontrol edildiği bir yerde gerçekleşmediği sürece, haber mutlaka yayınlanacaktır. Ancak bu, haberin doğru bir şekilde yayınlanacağı anlamına gelmez.

3. Sınıf

Machine Translated by Google

Gerçek bir kriz. 3. sınıf salgınlar, diğerlerinden daha fazla, yaşayan ölülerin oluşturduğu açık tehdidi gösteriyor. Zombiler binlerce sayıya ulaşacak ve birkaç yüz mil karelik bir alanı kaplayacak. Saldırının süresi ve olası uzun bir temizlik süreci birkaç ay sürebilir. Basın yasağı veya örtbas etme şansı olmayacak. Medya ilgisi olmasa bile, saldırının büyüklüğü çok fazla görgü tanığı bırakacak. Bu, kolluk kuvvetlerinin yerini düzenli ordunun birimlerinin aldığı tam teşekküllü bir savaş. İstila edilen bölge ve komşu bölgeler için olağanüstü hal ilan edilecek. Sıkıyönetim, seyahat kısıtlamaları, karneyle dağıtılan malzemeler, federalleştirilmiş hizmetler ve sıkı bir şekilde izlenen iletişim bekleyin. Ancak tüm bu önlemlerin uygulanması zaman alacaktır. İlk aşama, iktidardakilerin krizle başa çıkmaya çalışmasıyla kaos dönemi olacaktır. İsyanlar, yağmalama ve yaygın panik, zorluklarını daha da artıracak ve etkili bir yanıtı geciktirecektir. Bu sırada, istila edilen bölgede yaşayanlar ölülerin insafına kalacaklardır.

Yalnız başlarına, terk edilmiş ve hortlaklarla çevrili halde, yalnızca kendilerine güvenmek zorunda kalacaklar.

4. Sınıf

(Bkz. "Ölümsüzler Dünyasında Yaşamak.")

Machine Translated by Google

Tespit

VE Her türden ölümsüz salgının bir başlangıcı vardır. Düşman tanımlandıktan sonraki adım erken uyarıdır. Bir zombinin ne olduğunu bilmek...

Eğer bir salgını çok geç olmadan fark edemezseniz, bu hiçbir işe yaramayacaktır.
Bu, bodrumunuzda bir "zombi komuta merkezi" kurmayı, haritaya iğneler saplamayı ve kısa dalga radyo etrafında toplanmayı gerektirmez. Tek gereken, eğitimsiz bir zihnin gözünden kaçacak işaretleri aramaktır. Bu işaretler şunlardır:

1. Kurbanların kafalarından vurularak veya başları kesilerek öldürüldüğü cinayetler. Bu birçok kez yaşandı: İnsanlar bir salgının ne olduğunu anlıyor ve meseleyi kendi ellerine almaya çalışıyorlar. Neredeyse her zaman, bu kişiler yerel yetkililer tarafından katil ilan ediliyor ve buna göre yargılanıyorlar.

2. Kayıp kişiler, özellikle vahşi doğada veya ıssız bölgelerde. Arama ekibi üyelerinden bir veya daha fazlasının kaybolması durumunda dikkatli olun. Olay televizyonda yayınlanıyorsa veya fotoğraflanıyorsa, arama ekiplerinin ne tür silah taşıdığına dikkat edin. Grup başına birden fazla tüfek olması, bunun basit bir kurtarma operasyonundan daha fazlası olduğu anlamına gelebilir.

3. Kişinin silah kullanmadan arkadaşlarına veya ailesine saldırdığı "şiddetli delilik" vakaları. Saldırganın kurbanlarını ısırdığını veya ısırmaya çalıştığını öğrenin. Eğer öyleyse, kurbanlardan herhangi biri hala hastanede mi? Bu kurbanlardan herhangi birinin ısırılmalarından sonraki birkaç gün içinde gizemli bir şekilde öldüğünü bulmaya çalışın.

4. Tahrik veya başka mantıklı bir neden olmaksızın başlayan isyanlar veya diğer sivil karışıklıklar. Sağduyu, herhangi bir grup düzeyindeki şiddetin, ırksal gerilim, siyasi eylemler veya yasal kararlar gibi bir tetikleyici olmadan kendiliğinden ortaya çıkmayacağını gösterir.
Hatta "kitlesel histeri" olarak adlandırılan olayların bile kökenine dair bir iz bulunabilir. Eğer bir köken bulunamazsa, cevap başka yerde olabilir.

5. Nedeni belirlenemeyen veya oldukça şüpheli görünen hastalık kaynaklı ölümler. Sanayileşmiş dünyada bulaşıcı hastalıklardan kaynaklanan ölümler, bir yüzyıl öncesine kıyasla nadirdir. Bu nedenle, yeni salgınlar her zaman haberlere konu olur. Hastalığın kesin doğasının açıklanamadığı vakaları arayın. Ayrıca, Batı Nil virüsü veya "deli dana" hastalığı gibi şüpheli açıklamalara karşı da dikkatli olun. Bunların her ikisi de bir örtbas örneği olabilir.

6. Yukarıdakilerden herhangi birinde medya kapsamının yasaklanması. Amerika Birleşik Devletleri'nde tam bir basın yasağı nadirdir. Böyle bir durumun yaşanması derhal bir uyarı işareti olarak değerlendirilmelidir. Elbette, yaşayan ölülerin saldırısından başka birçok neden de olabilir.
Öte yandan, bizimki gibi medyaya bu kadar önem veren bir hükümetin baskı uygulamasına yol açan her olay yakından incelenmeyi hak ediyor. Gerçek, ne olursa olsun, iyi olamaz.

Machine Translated by Google

Sensörleriniz bir olayı tetiklediğinde, olayı takip edin. Konumunu ve size olan uzaklığını not edin. Orijinal bölgenin çevresinde veya yakınında benzer olayları izleyin. Birkaç gün veya hafta içinde bu olaylar meydana gelirse, bunları dikkatlice inceleyin. Kolluk kuvvetlerinin ve diğer devlet kurumlarının tepkisini not edin. Her olayda daha sert tepki veriyorlarsa, muhtemelen bir salgın ortaya çıkıyordur.

Machine Translated by Google

Silahlar ve Savaş Teknikleri

En az on beş ya da yirmi kişiydiler; erkekler, kadınlar, çocuklar. Yetmiş, belki seksen metre mesafeden ateş açtık. Vücutlarından et parçalarının koptuğunu görebiliyordum. Mermilerimiz hedefe isabet ediyordu! Gelmeye devam ediyorlardı, durmadan geliyorlardı! Birini nişan aldım ve BXP'mden tam bir atış yaptım. Omurgasını kırdığımı biliyorum çünkü adam yaprak gibi yere yığıldı. Bacakları hala seğiriyordu, peşimden sürünmeye devam etti! Yirmi metre mesafeden Vektor ile ateş açtık. Hiçbir şey! Sırtlarından organ ve kemik parçalarının fırladığını izledim. Uzuvların eklemlerinden kelimenin tam anlamıyla kesildiğini izledim. SS77, şimdiye kadar yapılmış en iyi makineli tüfek, saniyede 840 metre, dakikada 800 mermi ve hiçbir işe yaramıyordu! El bombalarımız sadece birini etkisiz hale getirdi. Birini! Parçalanmış vücudu, hala çıtırdayan kafasıyla hareketsiz yatıyordu! [İsim Gizli] RPG'siyle ateş etti. Lanet olası roket yumuşak hedefinden geçip arkasındaki bir kayayı da parçaladı! Sonunda, beş metre mesafeden, alev makinesindeki son yakıtı da kullandık! O şerefsizler meşale gibi alev aldılar ama bir türlü durmadılar! Bir tanesi [İsim Gizli Tutulan]'ı yakaladı ve boynunu ısırarak onu ateşe verdi. Ormana doğru havalanırken, geri kalanlarının da etrafını sardığını, yanan bedenlerden oluşan bir kalabalığın, çığlık atan bir başka insan meşalesini parçalamak için çömeldiğini gördüm. Tanrım, ne yapmamız gerekiyordu ki?!

1994 yılında Tezyriya İç Savaşı sırasında Sırp paralı asker.

Machine Translated by Google

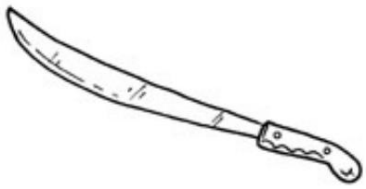
Doğru silahları seçmek (asla sadece bir tane taşımayın) fark yaratabilir.

Ölü zombilerden oluşan bir yığınla karşı karşıya kalıp kendiniz de onlardan biri olmak... Ölümsüzlerle karşılaştığınızda, süper komando stratejisine inanmak kolaydır: Mümkün olan en ağır, en güçlü silahlarla donanıp "ortamı dağıtmaya" çıkmak. Bu sadece aptalca değil, intihar gibidir. Zombiler, bir savaş esiri kaçış filmindeki ilk tiyatrovari salvoyla topluca çöken kamp muhafızları gibi değiller. Zombi karşılaşmasına hazırlanmak için dikkatli düşünmeyi, soğukkanlılığı ve ilgili tüm faktörlerin pratik bir analizini gerektirir.

Machine Translated by Google

Genel Kurallar

1. YASALARA UYUN!: Ateşli silahlar ve patlayıcılar gibi silahlarla ilgili düzenlemeler bulunduğunuz yere göre değişir. Bunlara harfiyen uyun. Ceza, yüklü bir para cezasından hapis cezasına kadar değişebilir. Her durumda, ortaya çıkacak sabıka kaydı sizin göze alamayacağınız bir şeydir! Ölüler dirildiğinde, kolluk kuvvetleri sizi örnek bir vatandaş, güvenilecek ve yalnız bırakılacak biri olarak görmelidir, ilk sorun belirtisinde sorgulanması gereken şüpheli geçmişe sahip bir suçlu olarak değil. Neyse ki, bu bölümün göstereceği gibi, daha basit, yasal silahlar size paramiliter ölüm makinelerinden çok daha iyi hizmet edecektir.

2. SÜREKLİ ANTRENMAN YAPIN: Basit bir paladan yarı otomatik tüfeğe kadar hangi silahı seçerseniz seçin, vücudunuzun bir uzantısı haline gelmelidir. Mümkün olduğunca sık pratik yapın. Kurslar mevcutsa, mutlaka kaydolun. Nitelikli eğitmenlerden öğrenmek size muazzam zaman ve enerji tasarrufu sağlayacaktır. Cihaz sökülebiliyorsa, her pimini, her yayını, her kıvrımını ve kenarını öğrenene kadar hem güneş ışığında hem de tamamen karanlıkta sökün. Pratikle birlikte hem deneyim hem de özgüven gelecektir; bunlar, yaşayan ölülerle başarılı bir şekilde savaşmak için geliştirmeniz gereken iki özelliktir. Tarih, elinde sadece bir taş olan iyi eğitimli bir bireyin, en son teknolojik harikaya sahip bir acemiden daha iyi hayatta kalma şansına sahip olduğunu kanıtlamıştır.

3. ALETLERİNİZE İYİ BAKIN: Silahlar, ne kadar basit olursa olsun, canlı varlıklar gibi bakılmalıdır. Ateşli silah deneyimi olan herkes, inceleme ve temizliğin günlük kullanımın bir parçası olduğunu bilir. Bu, yakın dövüş silahları için de geçerlidir. Bıçakların cilalanması ve paslanmaya karşı korunması gerekir. Kabzaların kontrol edilmesi ve bakımı yapılmalıdır.
Aletlerinizi asla kötüye kullanmayın veya gereksiz hasara maruz bırakmayın. Mümkünse, düzenli olarak deneyimli profesyoneller tarafından test ettirin. Bu uzmanlar, amatör kullanıcıların fark edemeyeceği erken aşama kusurları tespit edebilirler.

4. SERGİLEME AMAÇLI ÜRÜNLERE DİKKAT EDİN: Birçok şirket, yalnızca dekorasyon amaçlı kılıç, yay vb. gibi çeşitli replika silahlar sunmaktadır. Seçtiğiniz ürünü her zaman iyice araştırın ve gerçek dünyada kullanım için tasarlandığından emin olun. Sadece şirketin sözüne güvenmeyin. "Savaşa hazır" ifadesi, ürünün bir tiyatro sahnesinde veya bir tarih fuarında birkaç darbeye dayanabileceği anlamına gelebilir, ancak ölüm kalım mücadelesinde ikiye ayrılacaktır. Eğer imkanlarınız varsa, bir kopyasını satın alın ve kırılma noktasına kadar onunla antrenman yapın. Ancak o zaman yeteneklerine güvenebilirsiniz.

Machine Translated by Google

5. İLK SİLAHI GELİŞTİRİN: İnsan vücudu, doğru şekilde bakılıp eğitilirse, yeryüzündeki en büyük silahtır. Amerikalılar kötü beslenmeleri, egzersiz eksiklikleri ve iş gücünden tasarruf sağlayan teknolojiye olan amansız düşkünlükleriyle ünlüdür. "Kanepe patatesi" terimi ne kadar bilindik olsa da, daha doğru bir terim "sığır" olurdu: şişman, tembel, isteksiz ve yenmeye hazır. 1 numaralı silahımız, yani biyolojik aracımız, avdan avcıya dönüştürülebilir ve dönüştürülmelidir. Sıkı bir diyet ve fiziksel egzersiz rejimine uyun.

Kas geliştirme egzersizleri yerine kardiyovasküler egzersizlere odaklanın. Ne kadar küçük olursa olsun, sahip olabileceğiniz tüm kronik sağlık sorunlarını takip edin. En kötü rahatsızlığınız alerji olsa bile, düzenli olarak tedavi edin! Bir durum ortaya çıktığında, vücudunuzun neler yapabileceğini tam olarak bilmelisiniz! En az bir dövüş sanatını öğrenin ve ustalaşın .

Odak noktanızın darbe indirmekten ziyade zombilerin pençelerinden kurtulmak olduğundan emin olun. Yakın dövüşte kendinizi bulduğunuzda, bir zombinin pençelerinden nasıl kurtulacağınızı bilmek sahip olabileceğiniz en önemli beceridir.

Machine Translated by Google

Yakın Dövüş

Zombilerin yakın dövüşten neredeyse her zaman kaçınılmalıdır. Zombilerin sahip olmadığı yetenekler göz önüne alındığında... Hız açısından, ayakta durup savaşmaktan çok koşmak (veya hızlı yürümek) daha kolaydır. Ancak, Zombileri yakın mesafeden yok etmek gerekebilir. Bu durumda, saniyelik zamanlama çok önemlidir. Yanlış bir hareket, bir anlık tereddüt, soğuk ellerin kolunuzu kavramasına veya keskin, kırık dişlerin etinize saplanmasına neden olabilir. Bu nedenle, bu bölümdeki diğer her şeyden daha önemli olan şey, yakın dövüş silahı seçmektir.

1. SÖNDÜRÜCÜ SİLAHLAR

Künt bir silah kullanırken amaç beyni ezmektir (unutmayın, bir zombiyi öldürmenin tek yolu beynini yok etmektir). Bu göründüğü kadar kolay değildir. İnsan kafatası, doğadaki en sert ve dayanıklı yüzeylerden biridir. Elbette zombinin kafatası da öyledir. Kırmak, hatta parçalamak için aşırı güç gerekir. Ancak bu, tek ve iyi yerleştirilmiş bir darbeyle yapılmalıdır. Hedefi ıskalamak veya kemiği kırmayı başaramamak size ikinci bir şans bırakmayacaktır.

Sopalar, balta sapları ve diğer tahta sopalar, bir zombiyi yoldan çekmek veya tek bir saldırıyı püskürtmek için iyidir. Ancak ölümcül bir darbe için gerekli ağırlık ve güce sahip değillerdir. Bir kurşun boru parçası tek bir karşılaşma için işe yarar, ancak hareket halindeki zombiler için çok ağırdır. Balta da aynı dezavantaja sahiptir ve ayrıca hareketli bir hedefi vurmak için kullanıcının pratik yapmasını gerektirir. Alüminyum sopalar bir veya iki dövüş için yeterince hafiftir, ancak uzun süreli kullanımdan sonra büküldükleri bilinmektedir. Standart, tek elle kullanılan marangoz çekicinin vuruş gücü vardır, ancak erişim mesafesi oldukça sınırlıdır.

Machine Translated by Google

Kısa sapı, bir zombinin kolunuzu yakalayıp içeri çekmesine olanak tanır. Çoğu durumda asetat plastikten yapılmış olan polis copu, her türlü çatışma için yeterince güçlüdür ancak tek vuruşta öldürecek kadar ölümcül güce sahip değildir. (Not: Bu, tasarımında kasıtlı olarak yapılmıştır.)

En iyi sopa, çelik levyedir. Nispeten hafif ve dayanıklı yapısı, uzun süreli yakın dövüş için idealdir. Kavisli, yarı keskin kenarı ayrıca göz yuvasından doğrudan beyin boşluğuna saplama hareketine de olanak tanır. Birden fazla hayatta kalan, zombileri bu şekilde öldürdüğünü bildirmiştir. Levyenin bir diğer avantajı ise, bir kapıyı açmak, ağır bir nesneyi kaldırmak veya başlangıçta tasarlandığı diğer görevleri yerine getirmek için gerekebilmesidir. Bu işlevlerin hiçbiri daha önce bahsedilen eşyalarla gerçekleştirilemez. Çelik levyeden bile daha hafif ve daha dayanıklı olan titanyum modeli, Doğu Avrupa ve eski Sovyetler Birliği'nden Batı pazarlarına yavaş yavaş girmeye başlamıştır.

2. Keskin Silahlar

Bıçaklar, her biçimde, sopalara göre avantaj ve dezavantajlara sahiptir. Kafatasını parçalayacak kadar güçlü olanlar, birçok tekrardan sonra nadiren sağlam kalır. Bu nedenle, dilimleme, özellikle kafa kesme, kafaya vurmakla neredeyse aynı işlevi görür. (Not: Bir zombinin kopmuş kafası hala ısırabilir ve bir tehdit olarak kabul edilmelidir.) Dilimlemenin sopayla vurmaya göre avantajı, bir zombiyi öldürmeyi gereksiz hale getirebilmesidir. Bazı durumlarda, sadece bir uzvu kesmek veya omurgayı koparmak, ölümsüz bir saldırganı etkisiz hale getirmek için yeterlidir. (Not: Bir uzvu kesmek, açıkta kalan bölge yoluyla virüsle temas olasılığını da beraberinde getirir.)

Sivil bir balta, bir zombinin kafatasını kolayca ezebilir, tek bir vuruşta kemik ve beyni parçalayabilir. Kafa kesmek de aynı derecede kolaydır, bu yüzden balta tercih edilen silah olmuştur.

Machine Translated by Google

Yüzyıllardır cellatların kullandığı bir alet. Ancak hareketli bir kafaya isabet ettirmek zor olabilir. Dahası, vuruş tamamen ıskalanırsa dengeniz bozulabilir.

Daha küçük, tek elle kullanılan balta, son çare olarak kullanılabilecek iyi bir silahtır. Köşeye sıkıştığınızda ve daha büyük silahlar işe yaramadığında, bir balta darbesi saldırganı etkisiz hale getirmek için fazlasıyla yeterli olacaktır.

Kılıç ideal kesici silahtır, ancak her türü yeterli değildir. Flöre, rapier ve benzeri eskrim silahları kesme için uygun değildir. Bunların tek olası kullanımı, göz çukurundan doğrudan bir bıçaklama ve ardından beyne doğru hızlı bir girdap hareketi olabilir. Ancak bu hareket, yalnızca bir kez, eğitimli bir kılıç ustası tarafından gerçekleştirilmiştir ve bu nedenle tavsiye edilmez.

Tek elle kullanılan uzun kılıçlar, kapı açmak veya vücudunuzu kalkanla korumak gibi diğer işler için size serbest bir el sağlar. Tek dezavantajları, savurma gücünün yetersizliğidir. Bir kol, kemikler arasındaki kalın kıkırdağı kesmek için yeterli güce sahip olmayabilir. Bir diğer dezavantajı ise kullanıcısının meşhur isabet eksikliğidir. Canlı bir rakibin vücudunun herhangi bir yerinde hafif bir yara açmak bir şeydir; boynundan tam ve temiz bir şekilde kesmek ise bambaşka bir şeydir.

Çift elli kılıçlar, mükemmel kafa kesme için gereken güç ve isabetliliği sağladıkları için kendi sınıflarının en iyisi olarak kabul edilebilir. Bu türün en önde gelen örneği ise Japon Samuray Katana'sıdır. Ağırlığı (üç ila beş pound) uzun süreli çatışmalar için idealdir ve bıçağı en sert organik lifleri bile kesebilir.

Dar alanlarda, daha kısa bıçaklar avantajlıdır. Roma Gladius'u bir seçenektir, ancak savaşmaya hazır replikalarını bulmak zordur. Japon Ninjite'si iki elle tutulabilen bir tutamağa ve orijinal modellerinde ünlü temperlenmiş çeliğe sahiptir. Her iki faktör de onu üstün bir silah yapar. Boyutu, ağırlığı ve bulunabilirliği nedeniyle, yaygın olarak kullanılan pala muhtemelen en iyi seçiminizdir. Mümkünse, genellikle ordu fazlası mağazalarında satılan askeri tipini bulun. Çeliği daha yüksek kalitede olma eğilimindedir ve karartılmış bıçağı gece gizlenmeye yardımcı olur.

3. Çeşitli El Silahları Mızraklar, kargılar

ve üç uçlu mızraklar, zombiyi delip geçmek, onu ulaşılmaz kılmak için kullanılır, ancak mutlaka öldürmeyi garanti etmez. Göz yuvasına saplama olasılığı vardır, ancak düşüktür. Ortaçağ Avrupa baltası (balta-mızrak melezi) bir kesme silahı olarak kullanılabilir, ancak yine de kafa kesme darbesi indirmek için büyük miktarda beceri ve pratik gerektirir.
Bu silahların, sopa olarak kullanmak veya saldırganınızı uzakta tutmak dışında pek bir amacı yoktur.

"Sabah yıldızları" veya "dövme sopaları" olarak da bilinen, bir çubuğa zincirlenmiş dikenli bir top, temelde bir levye ile aynı hasarı verir, ancak daha dramatik bir şekilde. Sahibi çubuğu geniş, dairesel bir hareketle sallayarak, topun rakibinin kafatasından geçmesi için yeterli ivmeyi sağlar. Bu silahı kullanmak önemli bir beceri gerektirir ve bu nedenle tavsiye edilmez.

Machine Translated by Google

Ortaçağ Avrupa gürzü, standart ev çekicinin işlevini görür ancak çekicin pratik avantajlarından yoksundur. Gürzle kapı veya pencere açılamaz, keski çakılamaz veya çivi çakılamaz. Bu tür bir eyleme teşebbüs kazara yaralanmaya yol açabilir. Bu nedenle, bu ortaçağ silahını yalnızca başka bir alternatif olmadığında taşıyın.

Bıçaklar her zaman kullanışlıdır ve çeşitli durumlarda farklı işlevlere sahiptir.
Balta gibi keskin bıçakların aksine, bıçaklar ancak şakak, göz çukuru veya kafatasının tabanından saplandığında zombileri öldürebilir. Öte yandan, bıçaklar neredeyse her zaman baltalardan daha hafiftir ve bu nedenle hareket halindeyken daha iyidir. Bıçak seçerken, bıçağın uzunluğunun altı inçten fazla olmamasına ve her zaman pürüzsüz olmasına dikkat edin. Tırtıklı bıçaklardan ve hayatta kalma bıçaklarında bulunan testere bıçağı kombinasyonlarından kaçının, çünkü bunlar kurbanlarının vücuduna saplanma eğilimindedir. Bir zombiyi şakağından bıçakladığınızı ve diğer üç zombiyle mücadele etmek için döndüğünüzü, ancak bıçağınızı geri alamadığınızı hayal edin.

Siper kazığı, hiç şüphesiz, yeryüzündeki en iyi kompakt zombi karşıtı silahtır.
Bu, bıçak olarak yedi inçlik çelik bir sivri uç ve sap olarak pirinçten yapılmış muştadan birleştirilmiş bir silahtır. Birinci Dünya Savaşı'nın acımasız yakın dövüşlerinde, askerlerin birkaç metreden daha dar siperlerde birbirlerini öldürdükleri dönemde geliştirilmiştir. Özellikle, düşmanın çelik kaskının içinden aşağı doğru saplamak için tasarlanmıştır. Bu silahın bir zombiye karşı ne kadar etkili olacağını hayal edebilirsiniz. Kullanıcı, bir zombinin kafatasını kolayca delebilir, temiz ve hızlı bir şekilde geri çekilebilir, ardından başka bir zombinin beynini dağıtabilir veya en azından yüzüne pirinçten yapılmış bir muştayla vurarak onu yere serebilir. Orijinal modeller son derece nadirdir, müzelerde ve özel koleksiyoncuların evlerinde çok az sayıda kalmıştır. Bununla birlikte, doğru ve ayrıntılı şemalar bulunabilirse, bir veya belki iki adet savaşa hazır, stres testinden geçirilmiş replika yaptırın. Asla pişman olmayacağınız bir yatırım olacaktır.

Shaolin Küreği Bu silah,
hortlak karşıtı cephanelikte özel bir yere sahiptir. Alışılmadık görünebilir: bir ucunda düz, çan şeklinde bir bıçak, diğer ucunda ise dışa doğru bakan hilal şeklinde bir bıçak bulunan altı fit uzunluğunda sert ağaçtan yapılmış bir sopa. Kökeni, Çin Shang Hanedanlığı (MÖ 1766-1122) döneminde kullanılan bronz bıçaklı bir tarım aletine dayanmaktadır. Budizm Çin'e göç ettiğinde, kürek Shaolin keşişleri tarafından hem alet hem de silah olarak benimsenmiştir. Birkaç kez, yaşayan ölüler karşısında şaşırtıcı derecede etkili olduğu kanıtlanmıştır. Her iki bıçakla da ileri doğru hamle yapmak anında kafa kesmeye neden olurken, uzunluğu kullanıcı için tam güvenlik sağlar. Bu uzunluk, onu kapalı alanlardaki dövüşler için pratik olmaktan çıkarır ve bu nedenle bu durumlarda kaçınılmalıdır. Ancak açık alanlarda, hiçbir şey bir mızrağın güvenliğini bir katana kılıcının öldürme gücüyle Shaolin küreği kadar birleştiremez.

Machine Translated by Google

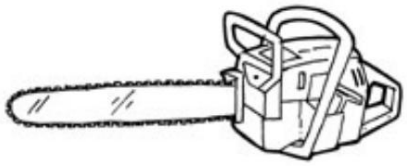

Dünyanın dört bir yanında çeşitli başka el silahları da bulunmaktadır ve yazarın bunların her birini ayrı ayrı ele almasına yer yetmemektedir. Eğer iyi bir silah olabileceğini düşündüğünüz bir alet veya araç keşfederseniz, kendinize şu soruları sorun:

1. Tek darbeyle kafatasını ezebilir mi?
2. Eğer değilse, bu darbeyle kafa kesilebilir mi?
3. Kullanımı kolay mı?
4. Hafif mi?
5. Dayanıklı mı?

3, 4 ve 5. sorular mevcut durumunuza bağlı olacaktır. 1 ve 2. sorular ise olmazsa olmazdır!

4. Elektrikli Aletler

Popüler kurgu bize motorlu testerenin müthiş, acımasız gücünü gösterdi. Şimşek hızında dönen dişleri, eti ve kemiği kolayca kesebilir, bu da manuel silahlar için gereken güç ve beceriyi gereksiz kılar. Kükremesi de sahibine çok ihtiyaç duyulan psikolojik bir destek verebilir; mutlak terörün kaçınılmaz olduğu bir durumda güçlenme hissi. Bu endüstriyel öldürme makinesinin dokunduğu her şey ve herkes için felaket anlamına geldiği kaç korku filmi izlediniz? Ancak gerçekte, motorlu testereler ve benzeri elektrikli cihazlar, pratik zombi öldürme silahları listesinde son derece düşük sıralarda yer alıyor. Öncelikle, yakıt kaynakları sınırlıdır. Tükendiğinde, el tipi bir stereo kadar koruma sağlarlar. Ek yakıt veya güç hücreleri taşımak, ikinci temel soruna yol açar: ağırlık. Ortalama bir motorlu testere on kilo ağırlığındayken, iki kiloluk bir pala daha hafiftir. Neden tükenme olasılığını artıralım? Güvenlik de göz önünde bulundurulmalıdır. Tek bir kayma, dönen dişlerin düşmanınızınki kadar kolayca sizin kafatasınızı da kesmesine neden olabilir. Herhangi bir makine gibi, bir diğer sorun da gürültüdür.

Machine Translated by Google

Motorlu testerenin kendine özgü kükremesi, sadece birkaç saniye çalışsa bile, duyma mesafesindeki her zombiye "Yemek hazır!" mesajını iletmek için yeterli olacaktır.

Sapanlar ve Oklar: Yay

ve sapan gibi ateşli silah dışı balistik silahların enerji ve kaynak israfı olduğu yaygın bir görüştür. Çoğu durumda bu doğrudur. Ancak, doğru kullanıldığında, bu tür bir silah, az veya hiç ses çıkarmadan uzun mesafeden birini öldürmenizi sağlayabilir. Peki ya istila edilmiş bir alandan kaçmaya çalışırken bir köşeyi döndüğünüzde tek bir hortlak yolunuzu keserse? El silahı için çok uzakta. Yaklaşmadan önce, inlemeleri konumunuzu ele verecektir. Ateşli bir silahın sesi ise çok daha yüksek bir alarm verecektir. Ne yaparsınız? Bu gibi durumlarda, bazı sessiz silahlar tek seçeneğiniz olabilir.

1. Sapan:

İncil'deki Davut ve Golyat öyküsünden ünlenen bu silah, tarih öncesi çağlardan beri mirasımızın bir parçası olmuştur. Kullanıcı, ince bir deri şeridin daha geniş olan ortasına pürüzsüz, yuvarlak bir taş yerleştirir, her iki ucunu da tutar, hızlı bir şekilde dairesel hareketlerle tekrar tekrar sallar, ardından şeridin bir ucunu bırakarak taşı hedefine doğru fırlatır. Teorik olarak, yaklaşık otuz adım mesafeden sessiz bir kafa vuruşuyla bir zombiyi etkisiz hale getirmek mümkündür.
Ancak, aylarca süren eğitimle bile böyle bir vuruş yapma olasılığı en iyi ihtimalle onda birdir. Tecrübesiz olan kişi taş atmayı tercih etse daha iyi olur.

2. Sapan: Deri

kayışın bir torunu olan modern sapan, atası sapana göre en az on kat daha isabetlidir. Eksik olan şey ise vuruş gücüdür. Modern bir sapandan fırlatılan küçük mermiler, en kısa mesafede bile bir zombinin kafatasını delecek güce sahip değildir. Bu silahı kullanmak, bir hortlağı varlığınızdan haberdar etmekten başka bir işe yaramayabilir.

3. Üflemeli Silah:

Zehrin ölümsüzler üzerinde hiçbir etkisi olmadığı göz önüne alındığında, bu silahı tamamen göz ardı edin.

4. Şuriken: Bu

küçük, çok uçlu aletler, feodal Japonya'da insan kafatasını delmek için kullanılıyordu.
Görünüş olarak parlayan bir yıldızın çelikten, iki boyutlu bir kopyasına benziyorlar, bu yüzden "fırlatma yıldızları" olarak da adlandırılıyorlar. Uzman ellerde, bir zombiyi kolayca alt edebilirler. Ancak, ele alınan birçok silah gibi, fırlatma yıldızı da büyük uzmanlık gerektirir. Bu sanatın birkaç ustasından biri değilseniz (bu unvanı hala sadece birkaç kişi taşıyabiliyor), bu egzotik yöntemden uzak durun.

5. Fırlatma Bıçakları

Machine Translated by Google

Şurikenlerde olduğu gibi, bu kısa menzilli silahlar da insan vücudu kadar büyük bir şeyi vurmak için haftalarca, insan kafası kadar küçük bir şeyi vurmak için ise aylarca pratik gerektirir. Sadece kendini işine adamış bir uzman, güvenilir bir zombi öldürmeyi umabilir. Eğitim için harcanan zaman ve enerji, geleneksel bir silaha yönlendirilseydi çok daha verimli olurdu. Unutmayın, öğrenmeniz gereken çeşitli beceriler var ve bunları öğrenmek için dünyadaki tüm zamanınız yok. O değerli saatleri üçüncü sınıf bir silahı ustalaşmaya çalışarak boşa harcamayın.

6. Uzun veya Bileşik Yay Açık konuşmak

gerekirse, bir zombinin kafasına okla isabet ettirmek son derece zor bir iştir. Bileşik yaylar ve modern nişangahlarla bile, sadece deneyimli okçuların doğrudan atış yapma şansı vardır. Bu silahın tek pratik kullanımı, yakıcı okların atılmasıdır. Uzun mesafeden sessizce yangın çıkarmak için, alevli bir oktan daha iyi bir şey yoktur. Bu saldırı yöntemi, ölümsüz bireyleri ateşe vermek için kullanılabilir ve kullanılmıştır da. Hedef alınan zombi, oku vücudundan çekmeyi bilemez ve doğru koşullar altında, alevlere teslim olmadan önce diğer hortlakları da yakabilir.

(Uygun kullanım için “Yangın” bölümüne bakınız.)

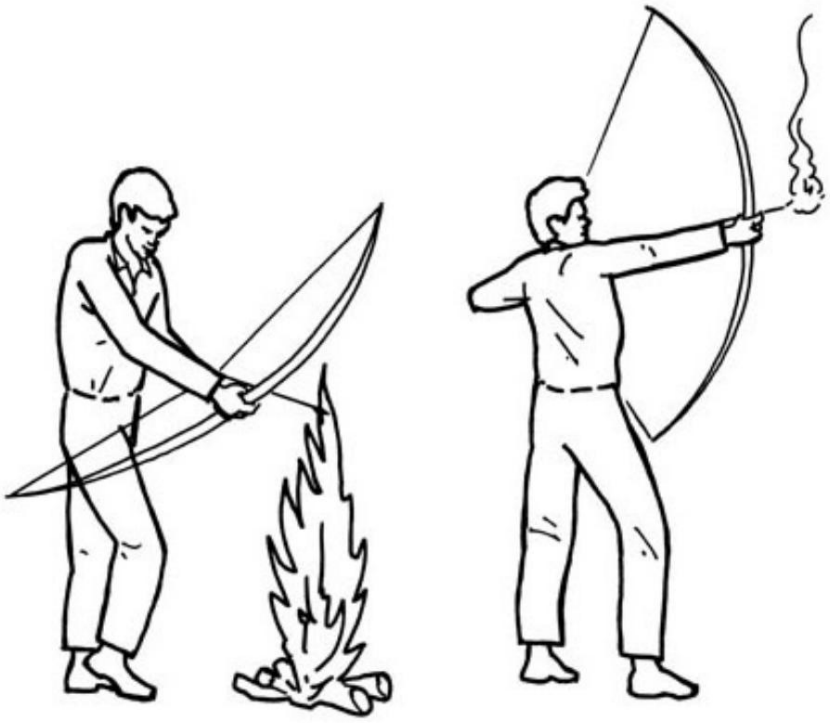

7. Arbalet Modern bir

arbaletin gücü ve isabetliliği, bir "ok"u (arbalet oku) çeyrek milden fazla mesafeden bir zombinin kafatasından geçirebilir. "Mükemmel sessiz katil" olarak adlandırılmasına şaşmamalı. Nişancılık önemlidir, ancak bir tüfekle olduğu kadar önemli değildir.

Yeniden doldurmak zaman ve güç gerektirir, ancak buna gerek kalmamalıdır. Arbalet bir keskin nişancı silahıdır, kalabalığı etkisiz hale getirmek için değil. Sadece tek bir zombiye karşı kullanın. Daha fazlasına karşı kullanırsanız, başka bir ok yüklemeye vakit bulamadan yakalanıp parçalanabilirsiniz. Oklar için üçgen veya mermi şeklinde olanlar yeterlidir. Daha yüksek isabet için teleskopik bir nişangah eklenmelidir. Ne yazık ki, iyi bir arbaletin boyutu ve ağırlığı onu birincil silah haline getirecektir. Bu nedenle, yalnızca durum izin verdiğinde, örneğin bir grupla seyahat ederken, evinizi savunurken veya susturuculu ateşli silahlar mevcut olmadığında bir arbalet seçin.

Machine Translated by Google

8. El Yayı Daha küçük,

tek elle kullanılan arbaletler, ana silahınıza tamamlayıcı olarak hizmet edebilir. Bir tane taşımak, gerektiğinde her zaman kompakt ve sessiz bir silahın elinizin altında olacağı anlamına gelir. Daha büyük arbaletlerle karşılaştırıldığında, el yaylarının isabet oranı, gücü ve menzili daha düşüktür. Birini kullanmak, hedefe daha yakınlaşmayı gerektirir. Bu, yalnızca tehlikeyi değil, aynı zamanda tespit edilme riskini de artırır; bu da sessiz bir silaha olan ihtiyacı ortadan kaldırır.
El yayını dikkatli ve az miktarda kullanın.

ATEŞLİ SİLAHLAR

Bu kitapta ele alınan tüm silahlar arasında, birincil ateşli silahınızdan daha önemli bir şey yoktur. Temiz tutun, yağlayın, dolu tutun, yakınınızda bulundurun. Soğukkanlılık, sağlam bir el ve bol miktarda mühimmatla, bir insan bir zombi ordusuna karşı fazlasıyla yeterli olabilir.

Ateşli silah seçimi, her değişkenin dikkate alınması gereken hassas bir bilim olmalıdır. Birincil hedefiniz nedir: savunma, saldırı veya kaçış? Hangi salgın sınıfıyla karşı karşıyasınız?
Grubunuzda kaç kişi var? Savaş alanınız nasıl bir ortam?
Farklı ateşli silahlar farklı işlevlere hizmet eder. Neredeyse hiçbiri tüm işlevlere hizmet etmez. Mükemmel araçları seçmek, insanlığa karşı çok iyi işe yaramış geleneksel savaş doktrinlerini ortadan kaldırmak anlamına gelir. Ne yazık ki, birbirimizi nasıl öldüreceğimizi çok iyi biliyoruz. Zombileri öldürmek ise bambaşka bir hikaye.

Machine Translated by Google

1. Ağır Makineli Tüfek Birinci

Dünya Savaşı'ndan beri bu icat, insan çatışmalarında devrim yarattı. Mekanizması, saniyeler içinde kurşun yağmuru yağdırmaya olanak tanır. Bu taktikler insan savaş alanında paha biçilmez olabilir, ancak yaşayan ölüler karşısında etkisiz bir israftır. Unutmayın, hedefiniz kafa vuruşu: tek bir mermi, tam isabet. Makineli tüfek yoğun ateş için tasarlandığından, rastgele ölümcül bir atış için yüzlerce, hatta binlerce mermi gerekebilir. Makineli tüfeği tüfek gibi nişan almak bile (ABD özel kuvvetlerinin kullandığı bir taktik) kaybeden bir girişimdir. İyi nişan alınmış bir tüfek atışı aynı sonucu verirken, neden iyi nişan alınmış beş mermilik bir seri atışla bir zombiyi vurasınız ki? 1970'lerde bir düşünce ekolü "orak teorisini" savundu: Bir makineli tüfek ölümsüz bir kalabalığın kafa hizasına yerleştirilirse, onları tek bir uzun seri atışla biçebilir. Bu argüman çürütüldü - hortlaklar, eskiden oldukları insanlar gibi, hepsi aynı boyda değiller. Bazıları imha edilse bile, en az yarısı pozisyonunuza yaklaşmak için hayatta kalacaktır. Peki ya bu silahların neden olduğu büyük vücut hasarı? Bir makineli tüfeğin vücudu ikiye ayıracak kadar gücü olmaz mı ve bu da kafa vuruşuna olan ihtiyacı ortadan kaldırmaz mı? Hem evet hem de hayır.

ABD Ordusu'nun SAW (Manga Otomatik Silahı) tarafından kullanılan standart 5.56 milimetrelik mermi, insan omurgasını kırma, uzuvları koparma veya evet, bir zombinin vücudunu ikiye ayırma yeteneğine sahiptir. Ancak bu, kafa vuruşunun gereksiz olduğu anlamına gelmez. Birincisi, bir zombiyi parçalama olasılığı düşüktür ve bu nedenle büyük miktarda mühimmat gerektirir. İkincisi, beyin yok edilmedikçe, zombi hala hayattadır - sakat, evet, belki de hareketsiz, ama yine de hayatta. Kıvranan ve potansiyel olarak tehlikeli vücut parçalarından oluşan bir yığını bitirmek zorunda kalmanın gereksiz ihtiyacını neden kendinize yaşatasınız ki?

2. Hafif Makineli Tüfek Bu

silahın sunduğu sorun, ağır makineli tüfeğinkine benzer: harcanan mermi ile öldürülen ölü sayısı arasındaki denge. Ancak, dar alanlarda savaşırken hafif makineli tüfek kendi yerini bulur. Kısa namlusu, bir tüfeğe göre kullanımını kolaylaştırır, ancak katlanır dipçiği bir tabancaya göre çok daha fazla destek sağlar. Her zaman tek atış ayarında kullanmaya dikkat edin. Daha önce de belirttiğimiz gibi, tam otomatik atış sadece mermi israfıdır. Ayrıca, mutlaka omuzdan nişan alın. Kalçadan ateş etmek sadece yüksek bir ses ve isabetsiz bir atışla sonuçlanacaktır. Bir dezavantajı ise uzun mesafede isabet oranının düşük olmasıdır. Hafif makineli tüfek yakın dövüş silahı olarak tasarlandığı için, bir tüfek veya saldırı silahı taşıyor olsaydınız olduğundan çok daha fazla zombiye yaklaşmanız gerekecektir. Bu normalde bir sorun olmazdı, ancak tüm otomatik ve yarı otomatik silahlar gibi hafif makineli tüfeklerin de kullanım sırasında sıkışma olasılığı vardır. Kısa mesafede kendinizi gereksiz bir riske atıyor olabilirsiniz. Bir hafif makineli tüfeği birincil silahınız olarak göz ardı etmeniz için tek sebep budur.

3. Saldırı Tüfeği

Machine Translated by Google

Bu silah, başlangıçta tüfek ve hafif makineli tüfek arasındaki boşluğu doldurmak, hem menzil hem de hızlı ateş sağlamak için icat edildi. Bu özellikler onu ölümsüzlere karşı ideal kılmaz mıydı? Aslında değil. Menzil ve isabetlilik gerekli olsa da, gördüğümüz gibi hızlı ateşlilik gerekli değil. Bir saldırı tüfeği, tıpkı hafif makineli tüfek gibi yarı otomatik olarak ayarlanabilse de, tıpkı hafif makineli tüfekte olduğu gibi tam otomatik moda geçme cazibesi hala mevcut. Hayatınız için savaşırken, ne kadar israf ve işe yaramaz olsa da, "rock 'n' roll" moduna geçmek çok kolay olabilir. Bir saldırı tüfeğini birincil silahınız olarak seçerseniz, tüm ateşli silahlar için geçerli olan temel soruları aklınızda bulundurun: Menzili nedir? İsabetliliği nedir? Uygun mühimmat kolayca bulunabiliyor mu? Temizlenmesi ve bakımı ne kadar kolay?

Bu soruların bazılarını yanıtlamak için, iki uç örneği incelemek en iyisidir. ABD Ordusu'nun M16A1'i birçok kişi tarafından şimdiye kadar icat edilmiş en kötü saldırı tüfeği olarak kabul edilir. Aşırı karmaşık mekanizması hem temizlenmesi zor hem de sıkışmaya eğilimlidir. Hedefin menzili her değiştiğinde yapılması gereken nişangah ayarı, bir çivi, tükenmez kalem veya benzeri bir alet gerektirir. Ya elinizde yoksa veya onlarca zombi size doğru yavaşça ilerlerken onu kaybettiyseniz? M16A1'in hassas plastik dipçiği süngü kullanımını imkansız kılar ve bu şekilde kullanmaya çalışmak, içi boş, yaylı dipçiği kırma riskini beraberinde getirir. Bu kritik bir kusurdur. Birden fazla zombiyle karşı karşıya kaldığınızda ve A1'iniz sıkıştığında, onu son çare olarak yakın dövüş silahı olarak kullanamazsınız. 1960'larda M16 (aslen AR-15), Hava Kuvvetleri üs güvenliği için tasarlanmıştır. Askeri-sanayi kompleksinin tipik siyasi nedenlerinden dolayı (silahımı satın alırsanız, oyumu ve seçim bağışımı alırsınız), ABD Ordusu'nun ana piyade silahı olarak benimsendi. İlk savaş performansı o kadar kötüydü ki, Vietnam Savaşı sırasında komünist gerillalar ölü Amerikalılardan bu silahları almayı reddettiler. Daha yeni M16A2, bir nebze daha iyi olsa da, hala ikinci sınıf bir silah olarak kabul ediliyor. Seçme şansınız varsa, Vietkong'u örnek alın ve M16'yı tamamen görmezden gelin.

Öte yandan, Sovyet AK-47, şimdiye kadar üretilmiş en iyi saldırı tüfeği olarak kabul edilir. M16'dan daha ağır (7 pound'a karşılık 10,58 pound) ve önemli ölçüde daha sert bir geri tepmeye sahip olmasına rağmen, bu silah sağlam verimliliği ve dayanıklı yapısıyla ünlüdür. Geniş ve ferah ateşleme mekanizması, kir veya kumdan kaynaklanan sıkışmayı önler. Yakın dövüşte, silahın süngüsüyle bir zombinin göz yuvasına saplayabilir veya sağlam, çelik destekli ahşap dipçiğiyle bir zombinin kafatasını parçalayabilirsiniz. Eğer taklit en içten övgü biçimiyse, o zaman birçok ülke AK'yi doğrudan kopyalarla (Çin Tipi) taklit etmeyi seçmiştir.

Machine Translated by Google

56) veya modifiye edilmiş tasarımlar (İsrail Galil). Yine de, saldırı tüfeği yaşayan ölülere karşı savunma için ideal olmasa da, AK-47 ailesinin bir üyesi en iyi seçeneğiniz olacaktır.

4. Sürgülü/Kollu Tüfek 19. yüzyılın ortalarında

üretilen bu silahlar genellikle modası geçmiş olarak kabul edilir. Bir av tüfeği kullanmak yerine neden bir makineli tüfeğe sahip olmayasınız ki? Bu tür bir kibir tamamen yersizdir, kökeni teknoloji şovenizmi ve pratik deneyim eksikliğine dayanmaktadır. İyi yapılmış, ustaca kullanılan bir sürgülü veya kollu tüfek, yaşayan ölülere karşı en yeni askeri teçhizattan daha iyi olmasa bile en az onun kadar iyi bir savunma sunar. Tüfeğin tek atış özelliği, kullanıcının her mermiyi dikkatli kullanmasını sağlayarak isabet şansını artırır. Bu özellik ayrıca "sallanma" olasılığını bile ortadan kaldırır ve bu nedenle kullanıcının niyeti ne olursa olsun mühimmatın korunmasını sağlar. Üçüncü bir neden ise, tüfeğin temizlenmesinin ve çalıştırılmasının nispeten kolay olmasıdır; bu da göz ardı edilmemelidir. Av tüfekleri sivil pazar için tasarlanmıştır. Üreticiler, çok karmaşık olmaları durumunda satışların düşeceğini bilirler. Dördüncü ve son neden ise mühimmatın kolay bulunabilirliğidir. Amerika Birleşik Devletleri'nde askeri silah depolarından daha fazla sivil silah dükkanı bulunduğundan (dünyanın geri kalanında bu durum geçerli değildir), av tüfeği için mühimmat bulmak, saldırı tüfeği veya hafif makineli tüfek için mühimmat bulmaktan daha kolay olacaktır. Bu durum, kılavuzun ilerleyen bölümlerinde ele alınan senaryoların herhangi birinde kritik önem taşıyacaktır.

Sürgülü veya kollu mekanizmalı bir tüfek seçerken, mümkünse daha eski, askeri bir versiyon bulmaya çalışın. Bu, sivil modellerin daha düşük kalitede silahlar olduğu anlamına gelmez—tam tersine—ancak neredeyse tüm askeri sürgülü tüfekler yakın dövüşte kullanılmak üzere tasarlanmıştır. Bir tüfeğin bu amaçla kullanımını incelemek için zaman ayırdığınızdan emin olun.

Onu bir sopa gibi sallamak bile askeri veya sivil her türlü silahı imha eder.

Tüfeği sopa olarak nasıl kullanacağınızı anlatan kılavuzlar mevcuttur. Eski savaş filmleri bile, tek bir atış yapmadan bu silahların ne kadar ölümcül olduğunu gösterebilir. ABD yapımı Springfield, İngiliz yapımı Lee Enfield ve Alman yapımı Mauser Kar 98k gibi sürgülü mekanizmalı askeri tüfeklere örnek verilebilir. Bunların birçoğu hala mevcut ve bazıları iyi durumda. Ancak seçim yapmadan önce, uygun mühimmatın bol miktarda bulunduğundan emin olun. Eğer mevcut mühimmat sadece sivil modellere uygunsa, etkileyici bir sürgülü mekanizmalı askeri tüfeğe sahip olmanın hiçbir faydası olmaz.

5. Yarı Otomatik Tüfek İlk çıkışından

beri, bu silah üstün bir zombi öldürücü olduğunu kanıtladı. Mühimmat israfı olasılığı göz önüne alındığında (tetik her çekildiğinde bir mermi harcanır), oldukça fazla disiplin gerektirir. Bununla birlikte, bu seçenek birden fazla hedefle mücadele ederken bir nimet olabilir. Kaydedilen bir örnekte, tuzağa düşmüş bir kadın on iki saniyede on beş saldıran zombiyi etkisiz hale getirdi! (Bkz. “1947 AD, Jarvie, Britanya Kolombiyası.”) Bu hikaye, yarı otomatik tüfeğin potansiyelini göstermektedir. Yakın dövüş veya kaçan insanlar için, yarı otomatik karabina, daha büyük modelle aynı işlevi görür. Menzili yarı yarıya daha az olmasına rağmen, karabina daha hafif ve taşıması daha kolaydır ve daha küçük mühimmat kullanır. Her iki tür de size iyi hizmet edecektir.

Machine Translated by Google

Duruma bağlı olarak. Yarı otomatik bir silah seçerken, II. Dünya Savaşı'ndan kalma M1 Garand veya M1 Karabina, birçok açıdan günümüz silahlarından üstündür. Bu şaşırtıcı olabilir, ancak bu eski askeri silahlar tarihin en büyük çatışmasından sağ çıkmak için tasarlanmıştır. Bu görevi mükemmel bir şekilde yerine getirmekle kalmadılar, aynı zamanda Garand, Kore Savaşı boyunca ABD Ordusu'nun ana tüfeği olarak kaldı, Karabina ise Vietnam Savaşı'nın ilk yıllarına kadar kullanıldı. M1 Garand'ın bir diğer avantajı da yakın dövüş silahı olarak ikincil rolüdür (II. Dünya Savaşı'nda süngü kullanımı hala savaşın hayati bir parçası olarak kabul ediliyordu). Üretimi durdurulmuş olsa da, birçok Garand hala piyasada ve mühimmatı yaygın olarak bulunabiliyor. M1 Karabina ise şaşırtıcı bir şekilde hala üretiliyor. Hafifliği ve kısa namlusu, bu silahı kapalı alan çatışmaları veya uzun yürüyüşler için mükemmel bir şekilde uygun hale getiriyor. Diğer, daha modern seçenekler arasında Ruger Mini-30, Ruger Mini-14 ve Çin yapımı Tip 56 (Sovyet SKS karabinasının bir kopyası, aynı adı taşıyan saldırı tüfeğiyle karıştırılmamalıdır) yer almaktadır. Disiplin korunabildiği takdirde, yarı otomatik tüfekten daha iyi bir silah bulamazsınız.

6. Av Tüfeği Yakın

mesafede insan saldırganlara karşı bu silah üstün gelir. Ancak yaşayan ölüler söz konusu olduğunda bu tamamen doğru değildir. İyi bir 12 kalibrelik av tüfeği, bir zombinin kafasını kelimenin tam anlamıyla uçurabilir. Bununla birlikte, menzil ne kadar uzun olursa, saçma dağılımı o kadar büyük olur ve kafatası delme şansı o kadar azalır. Tek bir mermi, daha uzun mesafede bile (namlu yeterince uzunsa) bir tüfekle aynı etkiye sahip olurdu, ancak bu durumda neden bir tüfek kullanılmasın ki? Av tüfeklerinin sahip olduğu şey durdurma gücüdür. Saçılan saçmalar sağlam bir duvar görevi görürken, bir tüfek mermisi hedefi tamamen geçebilir veya ıskalayabilir. Köşeye sıkışmışsanız veya kaçıyorsanız ve kaçmak için zamana ihtiyacınız varsa, iyi bir av tüfeği atışı birkaç zombiyi yere serebilir. Av tüfeğinin dezavantajı, büyük, 12 kalibrelik fişeklerin hantal olması ve bu nedenle seyahat ederken zahmetli olması ve diğer ekipman için daha az yer bırakmasıdır. Uzun bir yolculuk gerekiyorsa bu dikkate alınmalıdır.

7. Tabanca

Amerikalıların tabancalarla özel bir ilişkisi vardır. Her filmde, her televizyon programında, her popüler romanda, her çizgi romanda karşımıza çıkıyorlar. Kahramanlarımız, Eski Batı kanun adamından sert şehir polisine kadar her zaman tabanca taşımıştır. Gangsterler onlardan bahseder; liberaller ve muhafazakarlar onlar için kavga eder. Ebeveynler çocuklarını onlardan korur ve üreticiler onlardan sayısız servet kazanır. Belki de otomobilden daha çok, tabanca Amerika ile eş anlamlıdır. Peki bu kültürel simge, yeni ortaya çıkan etoburların sürüsüne karşı ne kadar işe yarar? Doğrusu, pek değil. Kurgusal kahramanlarımızın aksine, ortalama bir insan, küçük ve ağır bir şeye, hele ki bir şeye isabet ettirmekte zorlanabilir.

Machine Translated by Google

Zombi kafası kadar hareketli. Ölümsüzlerle savaşın getirdiği bariz duygusal gerilimi de hesaba katarsak, başarılı bir atış olasılığı, saldırganınızla pazarlık yapmaktan bir adım öteye geçiyor. Çalışmalar, tüm boşa giden balistik yaralanmaların (örneğin, bir zombiye ölümcül olmayan şekilde isabet edenler) %73'ünün bir tür tabancadan kaynaklandığını göstermiştir. Lazer nişangahı isabetli nişan alma olasılığını artırır, ancak titrek bir bileği sabitlemeye yardımcı olmaz. Tabancaların işe yaradığı yer aşırı durumlardır. Bir zombi tarafından yakalanırsanız, bir tabanca hayat kurtarıcı olabilir. Namlusunu ölümsüzün şakağına dayamak ve tetiği çekmek hiçbir beceri gerektirmez ve kesin bir öldürme sağlar. Tabancaların küçük, hafif ve taşıması kolay olması, onları her senaryo için ikincil bir silah olarak cazip hale getirir. Birincil silahınız bir karabina ise, bu, ortak mühimmat ve daha hafif yük olasılığını da ekler. Bu nedenlerle, hortlaklarla karşı karşıya gelirken her zaman bir tabanca taşınmalıdır, ancak yalnızca yedek olarak. Unutmayın ki, parçalanmış, yarı yenmiş birçok ceset, bu mucizevi silahlar hâlâ soğuk, ölü ellerinde bulunurken keşfedilmiştir.

8. .22 Kalibre Kenar Ateşlemeli Silahlar Bu

silahlar (tüfek veya tabanca), birkaç milimetreden daha geniş ve bir inçten daha uzun olmayan bir mermi ateşler. Normal şartlarda genellikle antrenman, yarışma veya küçük av hayvanı avı için kullanılır. Ancak ölümsüzlerin saldırısında, minik .22 kenar ateşlemeli silah, daha ağır kuzenlerinin yanında gururla yer alır. Mermilerinin küçük boyutu, üç kat daha fazla mühimmat taşımanıza olanak tanır. Bu aynı zamanda silahın kendisini de daha hafif hale getirir; hortlaklarla dolu bölgelerde uzun yolculuklarda büyük bir avantajdır. Mühimmatın üretimi de kolaydır ve ülke genelinde bol miktarda bulunur. Herhangi bir mühimmat satan hiçbir dükkan .22 kenar ateşlemeli mühimmatı stoklamadan geçmez. Bununla birlikte, .22 kullanımını düşündüğümüzde iki dezavantaj ortaya çıkar. Küçük merminin durdurma gücü sıfırdır. İnsanlar (eski Başkan Reagan dahil) .22'lik silahlarla vurulmuş ve bunu ancak daha sonra fark etmişlerdir. Göğsüne bir kurşun isabet eden bir hortlak, bu cılız mermiyle yavaşlamayı bile başaramaz, durmayı bırakın. Bir diğer sorun ise daha uzun mesafelerde kafatası penetrasyonunun olmamasıdır. .22 kalibrelik bir silahla, rahatsız edici derecede yaklaşmanız gerekebilir; bu da stresi artırabilir ve öldürme şansını düşürebilir. Aynı şekilde, .22 kalibrelik bir silahla ateşlenen bir merminin güçsüzlüğü, gizli bir nimet olarak da adlandırılmıştır.

Zombi kafatasının arkasını delecek güce sahip olmasa da, .22 kalibrelik mermilerin beyin boşluğunun içinde sekerek .45 kalibrelik mermiler kadar hasar verebildiği biliniyor. Bu nedenle, yaklaşan zombi tehdidine karşı kendinizi silahlandırma zamanı geldiğinde, bu çevik ve etkili ateşli silahın küçük, neredeyse oyuncak gibi yapısını göz ardı etmeyin.

Machine Translated by Google

9. Aksesuarlar

Susturucular, eğer temin edilebiliyorsa, ateşli silahınız için hayati bir aksesuar olabilir. Gürültüyü azaltma yetenekleri, yay, askı veya diğer balistik olmayan silahlara olan ihtiyacı ortadan kaldırır (özellikle hareket halindeyken önemlidir).

Teleskopik nişangah, özellikle uzun menzilli keskin nişancı saldırılarında nişan alma hassasiyetini ölçülemez derecede artırabilir. Lazer nişangahlar, ilk bakışta en iyi seçeneğiniz gibi görünebilir. Sonuçta, bir hortlağın alnına kırmızı bir nokta yerleştirmek ne kadar zor olabilir ki? Dezavantajı ise sınırlı pil ömrüdür. Gece görüş dürbünleri için de aynı şey geçerlidir. Karanlıkta zombilere uzun menzilli isabetler sağlamalarına rağmen, güç bittiğinde işe yaramaz siyah tüplerden başka bir şey olmazlar. Geleneksel cam ve metal nişangahlar tercih edilen aksesuardır. Şık olmayabilirler ve elektroniklerin prestijinden yoksun olabilirler, ancak bu temel aletler sizi asla yarı yolda bırakmaz.

MENZİL ve İSABET: Çalışmalar, savaş

travması göz önüne alındığında, bir insanın zombiye ne kadar yakınsa, atışlarının o kadar isabetsiz olacağını göstermiştir. Ateşli silahlarınızla pratik yaparken, tekrarlanabilir isabet için maksimum bir menzil belirleyin. İdeal (stresiz) koşullarda hareketli hedeflere karşı pratik yapın. Bu menzil belirlendikten sonra, onu ikiye bölün. Bu, gerçek bir saldırı sırasında etkili öldürme bölgeniz olacaktır. Ölümsüzlerin bu bölgeden daha yakına gelmemesine dikkat edin, çünkü isabet oranınız düşecektir. Bir grup zombiyle karşı karşıya kalıyorsanız, diğerlerini etkisiz hale getirmeden önce bölgeye girenleri vurduğunuzdan emin olun . Önceki deneyiminiz ne olursa olsun, bu tavsiyeyi göz ardı etmeyin. Sokaklarda sertleşmiş polis memurları, madalyalı savaş gazileri, hatta "soğukkanlı" katiller bile "sinirlerine" ve eğitimlerine değil, güvendikleri için çiğnenmiş et parçaları olarak son bulmuşlardır.

PATLAYICILAR Soru:

Yaklaşan zombi sürüsüne el bombası atmaktan daha iyi ne olabilir? Cevap: neredeyse her şey. Anti-personel patlayıcılar esas olarak şarapnel, yani hayati organları parçalayan metal parçalarıyla öldürür. Bu durum zombileri etkilemeyeceği ve şarapnelin kafatasına nüfuz etme olasılığı düşük olduğu için, el bombaları, bombalar ve diğer patlayıcı aletler etkisiz silahlardır.

Ancak bu cihazlar tamamen göz ardı edilmemeli. Kapıları parçalamak, anında barikatlar oluşturmak veya zombi sürülerini dağıtmak için hiçbir şey bunlardan daha iyi işe yaramaz.

Machine Translated by Google

bir kavanoz baruttan daha fazla.

ATEŞ!

Yaşayan ölülerin ateşten korkusu yoktur. Bir hortlağın yüzüne açık bir alev tutmak, ilerlemesini yavaşlatmak veya engellemek için hiçbir işe yaramaz. Alev almış zombiler, alevleri fark etmez veya herhangi bir şekilde tepki vermez. Ateşin zombiler için caydırıcı bir unsur olmadığını anlamakta başarısız olan çok fazla insan trajediyle karşılaştı!

Ancak bir silah olarak ateş, insanlığın en büyük müttefiki olmaya devam ediyor. Tamamen yakılmak, bir zombiyi kesin olarak yok etmenin en iyi yoludur. Yanma sadece vücudu değil, Solanum'un tüm izlerini de ortadan kaldırır. Ancak, bir alev makinesi ve birkaç Molotof kokteylinin tüm sorunlarınızın çözümü olduğunu düşünmeyin. Gerçek bir savaşta ateş, koruyucu olduğu kadar ölümcül bir tehdit de olabilir.

İnsan, ölümsüz veya başka bir canlının eti, yanması uzun zaman alır. Alevler içinde yanan bir zombi ölmeden önceki dakikalar veya saatler içinde, yürüyen -ya da daha doğru bir ifadeyle, sendeleyerek ilerleyen- bir meşaleye dönüşür. Yanan hortlakların, sadece tırnakları ve dişleriyle verebileceklerinden daha fazla hasara, hatta daha fazla ölüme neden olduğu birçok vaka kaydedilmiştir.

Ateşin kendisinin sadakati yoktur. Çevrenizin yanıcı doğasını, duman soluma riskini, alevlerin diğer zombiler için bir işaret görevi görme olasılığını göz önünde bulundurun. Bu kadar güçlü ve tahmin edilemez bir silahı kullanmadan önce tüm bu faktörler dikkate alınmalıdır.

Bu nedenle ateş, esas olarak saldırı veya kaçış silahı olarak kabul edilir ve nadiren statik savunma için kullanılır.

1. Molotof Kokteylleri: Bu

terim, ilkel bir fitile sahip yanıcı sıvı dolu herhangi bir kavanoz için geçerlidir. Birden fazla zombiyi aynı anda öldürmenin ucuz ve etkili bir yoludur. Durum izin veriyorsa—örneğin, ilerleyen bir zombi sürüsünden kaçarken, yangına dayanıklı bir yapıyı temizlerken veya içinde birden fazla zombinin mahsur kaldığı yanıcı bir yapıyı yok ederken —her halükarda, söz konusu hortlakları küle dönene kadar bombalayın.

Machine Translated by Google

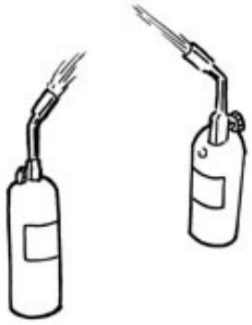
2. Söndürme:

Söndürme yöntemi, basitçe bir kovayı yanıcı bir sıvıyla (benzin, gazyağı vb.) doldurup, bir veya birden fazla zombiye fırlatmak, bir kibrit yakmak ve kaçmaktan ibarettir. Kaçmak için yeterli alan varsa ve kalıcı yangın hasarı tehlikesi yoksa, bu yöntemin tek dezavantajı düşmanı tamamen ıslatmak için gereken yakın mesafedir.

3. Pürmüz: Bir ucuna

propan tüpü takılmış sıradan pürmüz, ne bir zombi kafatasını yakacak kadar ısıtma gücüne ne de yakıt kaynağına sahip değildir. Ancak söz konusu ölümsüzler zaten yanıcı bir sıvıya batırılmışsa, kullanışlı bir ateş başlatıcı olabilir.

4. Alev Makinesi Bu cihaz,

belki de diğerlerinden daha çok, insanlara nihai zombi yok edici olarak görünüyor. Jel haline getirilmiş benzinden oluşan, 60 metre uzunluğundaki bir alev jeti, ölümsüz bir kalabalığı feryat eden bir cenaze ateşine dönüştürebilir. Peki neden bir tane edinmeyelim? Neden diğer tüm silahlardan vazgeçip bu insan yapımı ateş püskürten ejderhayı kullanmayalım? Cevaplar, gerçekçi oldukları kadar çok sayıda da. Alev makinesi tamamen askeri bir silah olarak geliştirildi ve artık ABD Ordusu ve Deniz Piyadeleri'nde hizmette değil. Herhangi bir modelini bulmak, hele ki düzgün çalışan birini bulmak zor olurdu. Yakıtı bulmak, alev makinesini bulmaktan bile daha zor. Ama ikisini de bulabileceğinizi varsayarsak, pratik kullanımını düşünmelisiniz. Sadece birkaç hortlak ortalıkta dolaşırken neden sırtınızda 32 kiloluk ekipman taşıyasınız? Alev makinesinin ağırlığı, hareket halindeyken bir dezavantaj oluşturur. Sabit bir konumda değilseniz veya motorlu bir ulaşım aracına erişiminiz yoksa, aşırı yorgunluk, yürüyen ölüler kadar tehlikeli bir tehdit haline gelecektir. Sağduyu, alev silahının savaş alanındaki yerinin, yüzlerce hatta binlerce ölümsüzden oluşan ezici sayıdaki düşmana karşı olduğunu gösterir. Eğer böyle bir ordu...

Machine Translated by Google

Eğer, Allah korusun, böyle bir şey var olsaydı, muhtemelen tek bir özel vatandaş ve onun güvenilir (ve unutmayalım ki yasadışı) alev makinesi yerine, çok daha büyük ve iyi donanımlı bir devlet gücüyle karşı karşıya kalırlardı.

Diğer Silahlar Hayal

gücü ve doğaçlama, yaşayan ölülerle çatışmalar sırasında paha biçilmez iki varlıktır. Etrafınızdaki tüm malzemeleri potansiyel silah deposu olarak görmekte özgürsünüz. Ancak her zaman bir zombinin fizyolojisini ve ev yapımı cihazınızın ne işe yarayabileceğini aklınızda bulundurun.

1. Asit:

Ateş dışında, sülfürik asit bir zombiyi tamamen yok etmenin en iyi yoludur.
Bunu uygulamaya geçirmek ayrı bir konu. Eğer bir şekilde büyük miktarda sülfürik asit elde etme veya üretme imkanınız varsa, ona tıpkı bir yakıcı silah gibi saygı gösterin. Bu madde sadece kendiniz için değil, ölümsüzler için de tehlikelidir ve zombi etini ve kemiğini eritmesi oldukça uzun zaman alır. Asit, savaş silahı olarak değil, karşılaşma sonrası imha aracı olarak kullanılmalıdır.

2. Zehir

Machine Translated by Google

Dünyada yüz binlerce ölümcül bileşik bulunduğundan, hepsini tartışmak imkansızdır. Bunun yerine, ölümsüzlerin fiziksel ve fizyolojik yapısını yöneten bazı temel kuralları gözden geçireceğiz. Zombiler, biber gazı ve göz yaşartıcı gaz gibi her türlü sakinleştirici ve tahriş edici maddeye karşı bağışıklıdır. Vücut fonksiyonlarını durdurmak için tasarlanmış herhangi bir bileşik de aynı derecede etkisiz olacaktır, çünkü ölümsüzlerin artık bu fonksiyonlara ihtiyacı yoktur. Zombiler kalp krizi, sinir felci, boğulma veya zehirin neden olduğu diğer ölümcül etkilerden muzdarip değildir.

3. Biyolojik Savaş: Bir
virüsle enfekte olmuş canlıları başka bir virüsle yok etmek şiirsel olmaz mıydı?
Ne yazık ki, bu bir seçenek değil. Virüsler sadece canlı hücrelere saldırır. Ölüler üzerinde hiçbir etkileri yoktur. Aynı durum tüm bakteri türleri için de geçerlidir. Yakalanan zombiler arasında nekrotizan fasiit (et yiyen bir bakteri hastalığı) kültürü oluşturmak ve yaymak için birçok laboratuvar denemesi yapılmıştır. Hiçbiri başarılı olmamıştır. Şimdi sadece ölü etle beslenen yeni bir bakteri türü yetiştirmek için deneyler devam etmektedir. Çoğu uzman bunun başarısına şüpheyle bakmaktadır. Çürümede normalde yer alan birçok mikroorganizmadan hangilerinin enfekte olmasına rağmen eti tüketmeye devam ettiğini belirlemek için testler devam etmektedir. Bu mikroplar izole edilebilir, çoğaltılabilir ve kullanıcıya zarar vermeyecek şekilde verilebilirse, yaşayan ölülerle savaşta insanlığın ilk kitle imha silahı olabilirler.

4. Zoolojik Savaş: Büyük
ve küçük yüzlerce yaratık leşle beslenir. Bu hayvanlardan bazılarını, yaşayanları yemeden önce ölüleri yemeleri için kullanmak ideal çözüm gibi görünebilir.
Ne yazık ki, sırtlanlardan ateş karıncalarına kadar tüm türler içgüdüsel olarak zombilerden kaçınır. Solanum'un son derece zehirli yapısı, hayvanlar aleminin hayatta kalma kalıplarına kodlanmış gibi görünüyor. Solanum'un yaydığı bu gizemli uyarı sinyali, ister bir koku isterse insanlar tarafından çoktan unutulmuş bir tür "titreşim" olsun, bilinen hiçbir maddeyle maskelenemez. (Bkz. "1911 MS, Vitre, Louisiana.")

5. Elektrik Çarpması:

Zombinin kas sistemi temelde insan kas sistemine benzediği için, elektrik vücudunu geçici olarak sersemletebilir veya felç edebilir. Ölümcül sonuçlar yalnızca aşırı durumlarda görülmüştür; örneğin, bir zombinin beynini tamamen yakmak için kullanılan elektrik hatları gibi. Bu bir "mucize silah" değildir; elektrik hatlarından geçen akım, canlı veya ölü hemen hemen her organik maddeyi tamamen yakmaya yeterlidir. Bir zombiyi sersemletmek için bir insanı sersemletmekten iki kat daha fazla voltaj gerekir, bu nedenle yaygın kullanılan elektroşok tabancaları etkisizdir. Elektrik

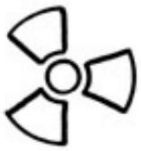
Machine Translated by Google

Su dolu, elektrik yüklü hendeklerle geçici bir bariyer oluşturularak hortlakların, ikincil ve ölümcül bir yöntemin uygulanmasına yetecek kadar uzun süre felç kalması sağlanmıştır.
Yıllar içinde bu türden birçok olay kaydedildi.

6. Radyasyon

Deneyleri Şu anda, mikrodalgaların ve diğer elektromanyetik sinyallerin ölümsüzlerin beyinleri üzerindeki etkilerini test etmek için deneyler yapılıyor; bu tür bir cihazın bir zombinin gri maddesinde büyük, anlık ve ölümcül tümörler oluşturabileceği teorisine dayanılıyor. Araştırma henüz erken aşamalarında ve sonuçlar şimdiye kadar kesin değil. Zombilerin gama radyasyonuna maruz kaldığı bilinen tek olay, kötü şöhretli Khotan Olayı sırasında yaşandı. (Bkz. “1987 MS, Khotan, Çin.”) Bu olayda, hortlaklar insanları öldürecek radyasyondan etkilenmemekle kalmadılar, aynı zamanda kirliliği tüm bölgeye yaymakla tehdit ettiler. Dünya ilk kez yeni ve daha da ölümcül bir tehdit gördü: radyoaktif zombi. Bu, 1950'lerin kötü bilim kurgusunun bir ürünü gibi görünse de, çok gerçek ve tarihsel olarak önemli bir gerçektir veya öyleydi. Kayıtlara göre, radyoaktif hortlakların gelişmiş yetenekleri veya sihirli güçleri yoktu. Oluşturdukları tehdit, dokundukları her şeye ve herkese ölümcül radyasyon yayma yeteneklerinde yatıyordu. Hatta bu yaratıkların dokunduğu su kaynaklarından içen insanlar bile kısa süre sonra radyasyon hastalığından öldüler. Neyse ki, salgın Çin ordusunun ezici gücüyle bastırıldı. Bu çözüm sadece bu yeni tehlikeye son vermekle kalmadı, aynı zamanda Khotan reaktörünün kritik hale gelmesi felaketini de önledi.

7. Genetik Savaş Son

zamanlarda ortaya atılan bazı öneriler, ölümsüzlere karşı savaşta çeşitli genetik silahlar kullanılmasını tavsiye ediyor. İlk adım, Solanum'un genetik dizilimini haritalamak olacaktır. Ardından, bu dizilimi yeniden yazacak, virüse insan dokusuna saldırısını durdurmasını, kendine saldırmasını veya basitçe kendini imha etmesini emredecek bir ajan geliştirilecektir. Zombiyi yeniden eğitmek yerine, zombiyi kontrol eden virüsü yeniden eğiteceğiz. Başarılı olursa, bu ajanlardan herhangi biri ölümsüzlerle mücadelede devrim niteliğinde bir atılım olacaktır. Genetik mühendisliği yoluyla gerçek bir tedavi bulabiliriz. Ancak bu atılımın kutlanması,

Machine Translated by Google

Beklemek zorunda kalacağız. Genetik terapi bilimi hala emekleme aşamasında. Medya ilgisi ve devasa finansal kaynaklar olsa bile (ki bunların ikisi de mevcut değil), virüsle mücadele edecek bir ajan teori olarak kalmak zorunda.

8. Nanoterapi

Nanoteknoloji, mikroskobik makinelerin incelenmesi, henüz başlangıç aşamasındadır. Şu anda, molekülden daha büyük olmayan deneysel bilgisayar çipleri üretiliyor!
Bir gün bu kadar küçük robotlar insan vücudunda görevler yerine getirebilecek. Bu nanobotlar veya kabul edilecek terim ne olursa olsun, bir gün kanser hücrelerini yok edecek, hasarlı dokuları onaracak, hatta düşman virüsleri bile saldırıp yok edecek. Teorik olarak, Solanum virüsünü tespit edip sistemden yok etmek için milyarlarcasının yeni enfekte olmuş bir insana enjekte edilmesinin önünde hiçbir engel yok. Bu teknoloji ne zaman mükemmelleştirilecek? Ne zaman tıp mesleğine girecek? Ne zaman Solanum ile mücadele için uyarlanacak? Bunu sadece zaman gösterecek.

Zırh ,

yürüyen ölülerle mücadelede ilk savunmanız olmalıdır. Hız ve çeviklik, zombilere karşı sahip olduğunuz bu iki avantajı azaltmakla kalmaz, aynı zamanda uzun süreli çatışmalarda enerjinizi de tüketir. Susuzluk riskini de eklediğinizde, bu durum daha da az çekici hale gelir. Zırhın son ve daha az belirgin bir dezavantajı ise fiziksel değil, psikolojiktir: Koruyucu giysi giyen insanlar kendilerini daha güvenli hisseder ve bu nedenle basit giysiler giyenlere göre daha büyük riskler alırlar. Bu yapay cesaret, çok fazla anlamsız ölüme yol açmıştır. Basitçe söylemek gerekirse, zombi ısırığından en iyi koruma mesafedir. Eğer bir nedenden dolayı bir tür koruyucu ekipman kullanmakta ısrar ediyorsanız, aşağıdaki özet, akıllıca karar vermeniz için gerekli tüm bilgileri sağlayacaktır.

1. Zırhlı Elbise:

Bu, klasik "zırh takımı" olarak tanımlanabilir. Terimin kendisi, baştan ayağa parlayan çelikle giyinmiş, görünüşte yenilmez şövalyelerin görüntüsünü çağrıştırır. Bu kadar korumayla, ölümsüzlerin safları arasında dolaşıp, onları istediği gibi alaya almak ve hiçbir sonuçla karşılaşmamak mümkün olmaz mıydı? Gerçekte, standart ortaçağ zırhı yenilmez olmaktan çok uzaktır. Birçok parçasını bir arada tutan deri veya metal eklemler, bir bireyin ısrarcı elleriyle parçalanabilir, bir kalabalığın saldırısından bahsetmiyorum bile. Sağlam olsalar bile, çelik zırhlar ağır, hantal, boğucu, susuz bırakıcı ve son derece gürültülüdür. Mümkünse, gerçek bir zırhı inceleyin ve giyin ve hatta tek bir (sahte) saldırgana karşı savaşmayı deneyin. Deneyimin en iyi ihtimalle rahatsız edici, en kötü ihtimalle dayanılmaz olduğunu göreceksiniz. Şimdi beş, on, elli saldırganın, hepsinin pozisyonunuza doğru yaklaştığını, zırh plakalarını tuttuğunu, her yöne çektiğini hayal edin. Onlardan kaçacak hıza veya onlardan sıyrılacak çevikliğe, hatta onları bulup vurmak için gerekli görüşe sahip değilseniz, neredeyse kesinlikle konserve yiyecekten farksız bir halde kalırsınız.

Machine Translated by Google

2. Zincir Zırh

Baştan ayağa giyildiğinde, bu daha basit zırh türü aslında zombi ısırıklarından bir miktar koruma sağlar. Dişler zincir halkalarını delemez, böylece enfeksiyondan korunursunuz. Esnekliği daha fazla hareket ve hız sağlar; yüz plakası olmaması daha iyi görüş sağlar. Doğası gereği (katı plakalardan farklı olarak) cildin nefes almasını sağlar ve böylece susuzluğu ve aşırı ısınmayı azaltır. Ancak dezavantajları da oldukça fazladır. Bu zırhla yıllarca eğitim almadıysanız, savaş etkinliğiniz mutlaka azalacaktır. Ağırlığı yine de yorgunluğu artırabilir. Genel rahatsızlığı, savaşta kaçınılması gereken istenmeyen dikkat dağıtıcı unsurlara yol açabilir. Zincir zırh sizi enfeksiyondan korusa da, bir zombi ısırığının basıncı yine de kemikleri kırmaya, kasları yırtmaya veya zırh içindeki eti parçalamaya yetebilir. Plaka zırhında olduğu gibi, çok sayıda zincir halkasının şıkırtısı, yakındaki zombilere avın geldiğini işaret edecektir. Varlığınızın duyurulmasını istemiyorsanız, bu fikri tamamen göz ardı edin. Pratik bir not olarak, zincir zırhı seçerseniz, savaş kalitesinde olduğundan emin olun! Günümüzde üretilen ortaçağ veya antik dönem zırhlarının çoğu dekorasyon veya sahne performansı içindir. Bu nedenle, üretimlerinde daha ucuz alaşımlar kullanılır.

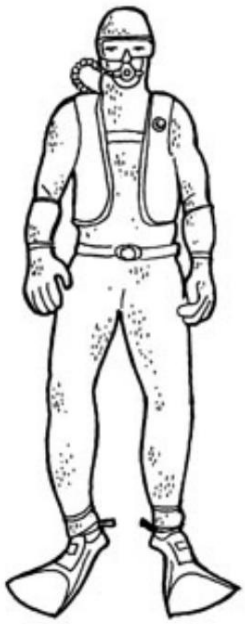
Zırhınızı satın alırken, her zaman dikkatlice inceleyip test ederek bir zombinin ısırığına dayanabileceğinden emin olun.

3. Köpekbalığı Kostümü

Machine Translated by Google

Köpekbalığı ısırıklarına karşı koruma sağlamak üzere tasarlanmış olsa da, bu fileli tulum en sert ölümsüz çenelere bile dayanabilir. Yüksek gerilimli çelik veya titanyumdan üretilen bu tulum, zincir zırhın iki katı koruma sağlarken ağırlığının yarısı kadardır. Bununla birlikte, gürültü, fiziksel rahatsızlık ve hız ile çeviklikte azalma hala bir faktördür. Köpekbalığı tulumları, su altında ölü avlarken işe yarayabilir. (Bkz. "Sualtı Savaşları.")

4. Kasklar Bu

tür zırhlar, eğer nasıl takacaklarını bilselerdi, hortlaklar için paha biçilmez olurdu. İnsanlar için ise görüşü engellemekten başka bir işe yaramazlar. Savaşınız "baret takılması gereken bir alanda" gerçekleşmiyorsa, bu hantal ve yer kaplayan şeyden kaçının.

5. Kurşun Geçirmez

Yelekler: Savaşla ilgili zombi ısırıklarının neredeyse tamamı uzuvlarda meydana geldiği için, bu ve diğer gövde zırhları tamamen zaman kaybıdır. Kurşun geçirmez bir yeleği ancak kendi adamlarınız tarafından vurulma ihtimalinin olduğu kaotik bir durumda düşünebilirsiniz. Bu durumda bile, yanlış yönlendirilmiş keskin nişancı muhtemelen kafadan vurmayı hedefleyecektir.

6. Kevlar Kılıflar Son

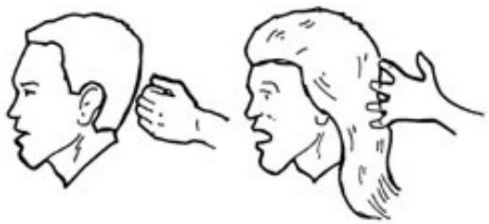
yıllarda, kolluk kuvvetleri memurları bu hafif, ultra güçlü malzemeyle donatmaya başladı. Kurşunları durdurmak için yeleklerde daha kalın, daha sert plakalar kullanılırken, bıçakları ve ara sıra karşınıza çıkan bekçi köpeklerini durdurmak için daha ince, daha esnek bir versiyon kullanılıyor. Bu yeni versiyon, alt bacakları ve ön kolları kaplarsa, yakın mesafeli durumlarda zombi ısırığı riskini azaltmaya yardımcı olabilir. Kevlar kılıflar edinirseniz, bunları yalnızca savaş sırasında giydiğinizden emin olun ve bunlardan sahte bir cesaret çıkarmayın ! Geçmişte birçok insan, Kevlar veya benzeri vücut zırhlarının onlara gereksiz riskler alma konusunda sınırsız yetki verdiğine inanmıştır. Dünyadaki hiçbir zırh bir insanı bu tür bir aptallıktan koruyamaz. Daha önce de belirtildiği gibi, amacınız hayatta kalmak, sadece hayatta kalmak ve asla...

Machine Translated by Google

Kahraman olmaya kalkışmayın. Savaşta gösteriş yapmak, kendinizi ve çevrenizdekileri tehlikeye atmanın en kesin yoludur!

7. Dar Giysiler ve Kısa Saçlar Soğuk ve sert

rakamlar, yaşayan ölülerle savaşırken, temel, dar giysiler ve kısa kesilmiş saçlardan daha fazla kurbanı kurtaran hiçbir şeyin olmadığını göstermiştir. Basit gerçek şu ki, hortlaklar kurbanlarını yakalamak için uzanarak, onları içeri çekerek ve sonra ısırarak saldırırlar. Mantık, bir kişinin ne kadar az malzeme sunarsa, şansının o kadar yüksek olacağını gösterir. Cepleri, askıları veya serbestçe sarkabilecek herhangi bir şeyi olan bol giysiler, zombi pençeleri için uygun bir tutamak olacaktır. Fabrikalarda veya ağır makinelerle çalışan herkes, hiçbir şeyin gevşek kalmasına asla izin vermemenin önemini size söyleyecektir. Rahatlık sınırları içinde olmak kaydıyla, dar giysiler bu tehlikeyi ortadan kaldırmaya yardımcı olacaktır. Saç da benzer bir tehlike olabilir. Birçok kez, kurbanlar saçlarından yakalanmış ve hatta korkunç bir sona sürüklenmiştir. Çatışmadan önce saçı geriye bağlamak geçici olarak işe yarayabilir. Ancak, bir inç veya daha kısa bir saç kesimi, yakın dövüş için idealdir.

Machine Translated by Google

Savunmada

Machine Translated by Google

T Birleşik Krallık'a göç eden Türk vatandaşı Yahya Bey'in hikayesi, bir
Bey'in anlattığına göre, memleketi Oltu köyüne bir zombi sürüsü saldırdı.
Gece yarısı çevredeki tepelerden aşağıya indiler. Yenmeyenler ya evlerine, ya kasaba camisine ya da yerel polis karakoluna kaçtılar.
Son mekana girme paniğinde birçok kişi ezildi ve kazara çıkan bir yangın içerideki herkesi öldürdü. Kapılarını ve pencerelerini barikatlarla kapatacak zamanı ve malzemesi olmayan birçok insan, ölümsüzlerin istilasına uğradı. Isırıklardan muzdarip birçok kişi, kasaba doktorunun evine sığındı. Doktor hastalarını tedavi etmeye çalışırken, hastalar öldü, sonra yeniden canlandı. Altı yaşındaki Bey, evinin çatısına tırmanmayı başardı, gecenin büyük bir bölümünü orada geçirdi, sonra günün ilk ışıklarıyla birlikte çatıdan çatıya atlayarak açık alana ulaştı. Yakındaki köylerde kimse onun hikayesine inanmasa da, insan yağmacıları aramak için bir arama ekibi gönderildi. Bu grup, Oltu'yu harabe halde, tüm binaları yanmış, yıkılmış veya başka şekilde tahrip edilmiş olarak buldu. Terk edilmiş sokaklarda yarı yenmiş cesetler vardı. Dağların içine doğru daha az sayıda, daha hızlı ayak izi takip ediyordu; bu ayak izleri, hatırı sayılır bir grubu gösteriyordu. Her iki grup da asla bulunamadı.

Ölümsüzlerden mükemmel bir koruma nedir? Doğrusu, böyle bir şey yok. Savunma, fiziksel güvenlik kadar basit değil. Diyelim ki dış tehditleri uzak tutacak bir yapı buldunuz, inşa ettiniz veya değiştirdiniz—sonra ne olacak? Zombiler öylece ortadan kaybolmayacak ve kurtarmanın ne kadar süreceği belli değil. Nasıl hayatta kalacaksınız? Açlık, susuzluk, hastalık ve daha birçok faktör, yürüyen ölüler kadar çok can aldı.
Atalarımızın kaleleri veya köyleri düşmanlar tarafından kuşatıldığında karşılaştığı kuşatma savaşı, ölüler yeniden yürümeye başladığında sizin de karşılaşacağınız şeydir. Fiziksel güvenlik denklemin sadece bir parçasıdır. Tamamen hazırlıklı olmak için, sabit bir hayatta kalma yöntemine dair bilgi sahibi olmalısınız. Birbirine bağımlı bir dünyada, bu sanat çoktan unutulmuştur. Evinize bakın. On, elli, hatta yüz kilometre yarıçapında kaç eşya üretilmiştir? Özellikle dünyanın en zengin sanayileşmiş ülkesinin üyeleri olarak yaşam biçimimiz, var olabilmek için hassas bir ulaşım ve iletişim ağına ihtiyaç duyar. Bu ağı ortadan kaldırırsak, Orta Çağ Avrupa'sını anımsatan bir yaşam standardına düşeriz. Bunu anlayan ve böyle bir varoluş için plan yapanların hayatta kalma şansı çok daha yüksektir. Bu bölüm, hem bir kale nasıl oluşturulacağını hem de sınırları içinde nasıl yaşanacağını göstermektedir.

Machine Translated by Google

Özel Konut (evinizi savunmak)

Birinci sınıf çatışmalarda veya benzer durumlarda, çoğu insanın evi yeterli barınak sağlayacaktır. Ölülerin yürüdüğünü duyduğunuz anda şehirden veya kasabadan kaçmanıza gerek yok Aslında bu kesinlikle tavsiye edilmez. Zombi saldırısının ilk saatlerinde nüfusun büyük çoğunluğu umutsuzca kaçmaya çalışacaktır. Yollar, durmuş araçlar ve panik içindeki insanlarla dolup taşacak, bu da şiddet potansiyeli yüksek bir durum yaratacaktır.

Yaşayanlar ölüleri yok edene veya ölüler yaşayanları alt edene kadar, kaçmaya çalışmak anarşiye daha fazla ceset eklemekten başka bir şey yapmaz. Bu yüzden silahlarınızı doldurun, savaşa hazırlanın, ama yerinizde kalın, güvende kalın, tetikte olun. Ve bunu yapmak için kendi evinizin rahatlığından daha iyi bir yer nerede olabilir ki?

1. Hazırlık Bölüm I: Ev Ölüler dirilmeden,
kaos ve katliam başlamadan önce, bazı ev sahipleri komşularından daha güvende olduklarını fark edeceklerdir. Hiçbir ev zombi savunması amacıyla inşa edilmemiş olsa da, çeşitli tasarımların oldukça güvenli olduğu kanıtlanmıştır. Eviniz yapısal olarak bir zombi saldırısına hazır değilse, onu güçlendirmek için çeşitli önlemler alınabilir.

A. İstisnalar:
Sahillerde, nehir kenarlarında ve diğer yüksek su seviyesi bölgelerinde görülen kazıklar üzerine inşa edilmiş evler, esas olarak sel baskınlarından korunmak için yapılmıştır. Yükseklikleri zaten geleneksel saldırıları imkansız hale getirir. Kapılar ve pencereler açık ve tahtalarla kapatılmamış bile kalabilir. Tek giriş ve bir veya iki dış merdiven, alarm çalındığında ya barikatla kapatılabilir ya da imha edilebilir. Bu yükseltilmiş platformda güvende olan bir ev sahibinin hayatta kalma süresi, yalnızca stokladığı erzak miktarına bağlı olacaktır.

Ölümsüz bir ordu kadar yaygın ve ölümcül bir güce karşı koymak için inşa edilmiş bir başka son derece koruyucu konut daha var: Amerika'nın iç kesimlerinde inşa edilmekte olan kasırgaya dayanıklı "güvenli evler", hafif ila orta şiddetteki kasırgalara dayanacak şekilde tasarlanmıştır. Yapıları beton duvarlardan, çelik takviyeli kapılardan ve çelik iskeletten oluşmaktadır.

Machine Translated by Google

Panjurlar günlük perdelerin arkasına ustaca gizlenmişti. Bu evler kendi başlarına hem 1. sınıf hem de 2. sınıf salgınlara dayanabilirdi.

B. Evlerde Yapılacak Değişiklikler

Bir evi ölümsüzlere karşı korumak, onu yaşayanlardan korumaya benzer. Tek fark, yaygın hırsız alarmıdır. Birçoğumuz geceleri sadece alarmlarımız "aktif" ve çalışır durumda olduğu için güvenle uyuyoruz. Ama bu cihazlar, özel güvenlik veya polis gücüne sinyal göndermekten başka ne işe yarıyor? Ya bu güçler gelmezse?
Peki ya başka savaşlarla meşgullerse? Ya da "daha önemli" sayılan bölgeleri korumakla görevlendirilirlerse? Ya da varlıkları sona ermiş, hortlakların midelerinde kaybolmuşlarsa? Bu durumlardan herhangi birinde, doğrudan savunma yöntemlerine ihtiyaç duyulur.

Kapı ve pencerelerdeki güvenlik demirleri, bir grup zombiyi sınırlı bir süre için durdurabilir. Tecrübeler göstermiştir ki, sadece üç zombi bile yirmi dört saatten kısa bir sürede bu demirleri yıkabilir.

Temperli güvenlik camı, kırılarak içeri girilmesini engeller ancak camdan kolayca sökülebilir. Bu, beton veya çelik çerçeveler takılarak kolayca düzeltilebilir. Bununla birlikte, ortalama bir evin her penceresini değiştirmek için harcanacak para, bunun yerine yukarıda bahsedilen iki ev tipinden birini satın almak veya inşa etmek için harcanabilir ve harcanmalıdır: yüksek ayaklar üzerinde duran veya kasırgaya dayanıklı evler.

İyi bir 3 metrelik tel örgü, sayıları 1. Sınıf seviyesinde kaldığı sürece, haftalarca hatta aylarca düzinelerce zombiyi tutabilir. Çelik çubuklarla güçlendirilmiş ve betonla doldurulmuş 3 metrelik briket duvar, hem 1. Sınıf hem de diğer durumlarda en güvenli bariyerdir.

Machine Translated by Google

ve 2. sınıf salgınlar. İmar kanunları bu kadar yüksek bir duvarı yasaklayabilir, ancak bunu göz ardı etmeyin. (Yerel imar kuruluna danışın.) Zombilerin (nadiren de olsa) altı fit yüksekliğindeki engellerin üzerinden kendilerini yukarı çekebildikleri bilinmesine rağmen, bu durum hiçbir zaman toplu halde gerçekleşmemiştir. İyi silahlanmış ve iyi iletişim kurabilen birkaç kişi, altı fit yüksekliğindeki bir duvarı, kolay olmasa da güvenli bir şekilde, grubun dayanıklılığı yettiği sürece koruyabilir.

Kapı çelik veya dövme demirden, mümkünse sağlam olmalıdır. İçeri veya dışarı doğru açılmak yerine yana doğru kaymalıdır. Sağlamlaştırmak için arabanızı kapıya yaslamak kadar basit bir yöntem yeterlidir. Elektrik motorları açmayı kolaylaştırır ancak elektrik kesintisi veya arıza durumunda sizi mahsur bırakabilir.

Daha önce de belirtildiği gibi, 3 metrelik bir beton duvar yalnızca 1. veya 2. sınıf bir salgında yeterli koruma sağlayacaktır. 3. sınıf bir salgında, yeterince zombi birbirinin üzerine tırmanarak duvarınızın üzerinden geçebilecek bir ölümsüz rampası oluşturabilir.

C. Apartmanlar

Apartmanlar ve apartman binaları boyut ve düzen bakımından farklılık gösterir ve bu nedenle savunulabilirlik açısından da farklılık gösterir. Bununla birlikte, Los Angeles'ın alçak iki katlı binalarından New York'un beton ve cam kulelerine kadar belirli temel kurallar geçerlidir.

Zemin kattaki daireler, erişilebilirlik kolaylığı nedeniyle en yüksek riski taşır.
Zemin katın üstünde yaşayan kiracılar, neredeyse her zaman diğer ev tiplerindekilere göre daha güvendedir. Merdiven boşluğunun yıkılması, binanın geri kalanını etkili bir şekilde izole eder. Asansör kapatıldığında ve yangın merdiveni bir zombinin ulaşamayacağı kadar yüksekte olduğunda (yasalarca katı sınırlar getirilmiştir), herhangi bir apartman binası anında yürüyen ölülerden bir sığınak haline gelebilir.

Apartman kompleksinin bir diğer avantajı da geniş nüfusudur. Özel bir ev sahibi konutu tek başına savunmak zorunda kalabilirken, bir apartman binası tüm kiracıları tarafından savunulabilir. Bu durum ayrıca marangoz, elektrikçi, sağlık görevlisi ve ordu yedek askerleri gibi birden fazla uzmanın bulunma olasılığını da artırır (her zaman böyle olmasa da, yine de bir olasılıktır). Elbette, daha fazla insanla birlikte daha fazla sosyal çatışma sorunu da ortaya çıkar. Ancak bu potansiyel sorun, ev ve apartman arasında seçim yaparken asla caydırıcı olmamalıdır.

Seçme şansınız olsa, her zaman ikincisini seçin.

ÖNEMLİ NOT: Ev Savunma Kılavuzlarında İndirim!

Bu kitapta neredeyse her bölümde geleneksel metinlerin (silah kullanımı, askeri taktikler, hayatta kalma becerileri vb.) kullanılması teşvik edilse de, bir evi korumak için yazılmış olanlar önerilmemektedir. Ev savunma kitapları, insan becerileri ve insan zekasıyla bir insan düşmanına karşı koymak üzere tasarlanmıştır. Bu kitaplarda yer alan birçok taktik ve strateji, örneğin karmaşık alarm sistemleri, tuzaklar ve acı verici ancak ölümcül olmayan cihazlar (örneğin biber gazı spreyleri veya halıya çakılan çivi başları) ölümsüz bir davetsiz misafire karşı işe yaramazdı.

2. Hazırlık Bölüm II: Malzemeler

Machine Translated by Google

Özel konut güvenli hale getirildikten sonra, kuşatma için erzak temini yapılmalıdır.
Yardımın ne zaman geleceği belli değil. Yardımın gelip gelmeyeceği de belli değil. Her zaman uzun bir kuşatmaya hazırlıklı olun. Hızlı bir kurtarma olacağını asla varsaymayın.

A. Silahlar

Sahada hareketliliği korumak için hafif seyahat etmeniz gerekirken, evinizde çok sayıda silahı saklama ve muhafaza etme lüksüne sahipsiniz. Bu, evinizi her türlü keyfi yıkım aracıyla doldurmanız anlamına gelmez. Her ev cephaneliğinde şunlar bulunmalıdır:

* Tüfek, 500 mermi *
Av tüfeği, 12 kalibre, 250 fişek * Tabanca,
.45 kalibre, 250 mermi * Susturucu
(tüfek)
* Susturucu (tabanca)
* Ağır yaylı tüfek (susturucu yerine), 150 ok * Teleskopik
nişangah (tüfek)
* Gece görüş dürbünü (tüfek)
* Lazer nişangahı (tüfek)
* Lazer nişangahı (tabanca)
* Katana kılıcı *
Wakizashi veya diğer kısa bıçaklı kılıç * Altı ila
sekiz inç uzunluğunda, pürüzsüz iki bıçak * El baltası

(NOT: Bu liste tek bir kişi için geçerlidir. Grup içindeki kişi sayısına bağlı olarak sayılar ayarlanmalıdır.)

B. Ekipman Tüm

silahlar seçildikten sonra, bakım ve hatta hayatta kalmanız için gerekli ekipmanları düşünün. Kısa vadede, standart afet hayatta kalma kitleri yeterli olacaktır. Daha uzun vadede ise aşağıdaki malzemeler gerekli olacaktır. Giysi, tuvalet kağıdı vb. gibi yaygın ev eşyalarının makul miktarlarda el altında bulundurulduğu varsayılmaktadır.

* Yemek pişirmek ve yıkamak için günde üç litre su * Elle
pompalanan su filtresi * Dört
adet yedek filtre

Machine Translated by Google

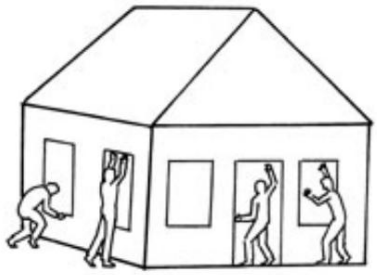
* Yağmur suyu toplama sarnıcı * İyot
ve/veya arıtma tabletleri * Konserve
yiyecekler, günde üç kutu (içerdikleri su nedeniyle kuru gıdalara tercih edilir)

* İki adet taşınabilir elektrikli ocak *
Gelişmiş tıbbi malzeme seti (sahada kullanılacak cerrahi aletler ve antibiyotikler mutlaka bulunmalıdır)
* Bisikletle çalışan elektrik jeneratörü *
Benzinli jeneratör (sadece acil durumlarda kullanılmalıdır)
* Yirmi galon benzin * Şarj
edilebilir, pilli kısa dalga radyo * İki adet pilli el feneri *
İki adet şarj edilebilir, pilli elektrikli
lamba * İki adet şarj edilebilir, pilli ve/veya güneş enerjili
radyo * Kereste, tuğla, harç vb. dahil olmak üzere uygun takviye malzemeleri

* Çekiç, balta, el testeresi vb. içeren kapsamlı alet takımı.
* Tuvaleti temiz tutmak için yeterli miktarda kireç ve/veya çamaşır suyu * Yedek
lensleri ve temizleme ekipmanıyla birlikte bir adet yüksek güçlü teleskop (80X-100X) * On beş adet acil
durum işaret fişeği * Otuz
beş adet kimyasal ışık çubuğu * Beş
adet yangın söndürücü *
İki çift kulak tıkacı *
Yukarıda belirtilen tüm makineler için yedek parçalar ve kullanım kılavuzları
* Genel bir afet kılavuzu da dahil olmak üzere kapsamlı bir kılavuz
kütüphanesi (NOT: Silahlarda olduğu gibi, yiyecek, su ve ilaç gibi kişisel eşyalar da dahil olmak üzere) (Grubunuzdaki kişi sayısıyla çarpılacaktır.)

3. Saldırıdan Kurtulmak

Kuşatma başladı. Zombiler evinizin etrafını sarmış, durmadan saldırıyor ama içeri giremiyorlar. Bu noktada endişeleriniz henüz bitmedi. Kuşatmanın geçmesini beklemek, boş durmak anlamına gelmez. Kapalı bir alanda hayatta kalmak için birçok görevi yerine getirmeniz ve tekrarlamanız gerekecek.

A. Bahçenizin bir köşesini tuvalet olarak ayırın. Çoğu hayatta kalma kılavuzu, yapım ve atık bertarafının inceliklerini açıklayacaktır.

Machine Translated by Google

B. Toprak ve yağmur izin veriyorsa, bir sebze bahçesi kazın. Bu hazır gıda kaynağı öncelikle tüketilmeli, konserve yiyecekler ise acil durumlar için saklanmalıdır. Atıklardan değil, kireç veya çamaşır suyu gibi maddelerin toprak üzerindeki kalıcı etkilerinden kaynaklanan enfeksiyonlardan kaçınmak için, bahçeyi tuvaletlerden mümkün olduğunca uzak tutun.

C. Elektrik için her zaman manuel (bisikletle çalışan) jeneratöre başvurun. Benzinli model sadece gürültülü ve potansiyel olarak tehlikeli olmakla kalmaz, aynı zamanda yakıtı da sınırlıdır. Bunu yalnızca gece saldırısı gibi manuel gücün mümkün olmadığı veya üretilmesinin imkansız olduğu aşırı durumlarda kullanın.

D. Duvarı sürekli devriye gezin. Bir grup halindeyseniz, yirmi dört saat boyunca devriye gezin. Olası ancak beklenmedik bir sızmaya karşı her zaman tetikte olun. Yalnızsanız, devriyelerinizi gündüz saatleriyle sınırlayın. Geceleyin, tüm kapıların güvenli olduğundan emin olun (pencereler zaten demir parmaklıklarla kapatılmış olmalıdır). Yanınızda bir el feneri ve silahla uyuyun. Hafif uyuyun.

E. Dikkat çekmemeye özen gösterin. Bodrum katınız varsa, yemeklerinizi orada pişirin, elektrik üretimi ve ekipman bakımı gibi işleri orada yapın. Radyoyu dinlerken (ki bu her gün yapılmalıdır), kulaklık kullanın. Özellikle geceleri tüm pencerelere karartma perdeleri takın.

F. Tüm cesetleri ortadan kaldırın. İster zombi ister insan olsun, ceset yine de cesettir. Çürüyen etteki bakteriler ciddi bir sağlık tehlikesi oluşturabilir. Çevrenizdeki tüm cesetler yakılmalı veya gömülmelidir. Duvarınızın dışındaki tüm cesetler de yakılmalıdır. Bunu yapmak için, duvarın sizin tarafındaki bir merdivene çıkın, yeni öldürülmüş hortlağın üzerine benzin dökün, bir kibrit yakın ve düşmesine izin verin. Bu, evinize daha fazla ölümsüz çekebilir, ancak zaten mevcut bir tehlikeyi ortadan kaldırmak için gerekli bir risktir.

G. Her gün egzersiz yapın. Sabit bisiklet kullanımı, temel jimnastik hareketleri ve dinamik gerilim egzersizleri, vücudunuzu her türlü dövüş durumuna yetecek kadar formda ve güçlü tutacaktır. Tekrar belirtmek gerekirse, egzersiz programınızın sessiz olduğundan emin olun. Bodrum katı yoksa, evin ortasındaki bir odayı kullanın. Duvarlara yatak ve battaniye gibi temel ses yalıtım önlemleri, sesleri azaltmaya yardımcı olacaktır.

H. Eğlenmeye devam edin. Tetikte olma ihtiyacına rağmen, eğlence şarttır. Bol miktarda kitap, oyun ve diğer eğlence araçlarının (elektronik oyunlar çok gürültülü ve enerji verimsiz olduğu için düşünülemez) el altında bulunduğundan emin olun. Uzun ve bitmek bilmeyen bir kuşatmada, can sıkıntısı paranoyaya, sanrılara ve umutsuzluğa yol açabilir. Zihninizi de vücudunuz kadar iyi durumda tutmak önemlidir.

I. Kulak tıkaçlarınızı elinizin altında bulundurun ve sık sık kullanın. Kuşatma devam ettiği sürece her saatte duyulacak olan ölümsüzlerin sürekli, toplu iniltisi, ölümcül bir psikolojik savaş biçimi olabilir. İyi korunan, iyi donanımlı evlerde yaşayan insanların, sürekli iniltiden dolayı birbirlerini öldürdükleri veya delirdikleri bilinmektedir.

inilti.

Machine Translated by Google

J. Kaçış rotanızın planlandığından ve ekipmanınızın hazır olduğundan emin olun. Savaşın belirsizliğinde, evinizi terk etmeniz gerekebilir. Belki duvar yıkılmıştır, belki yangın çıkmıştır, belki kurtarma ekipleri gelmiştir ama yeterince yakın değildir. Sebep ne olursa olsun, gitme zamanı gelmiştir. Hayatta kalma çantanızı ve silahınızı kolayca erişebileceğiniz bir yerde, paketlenmiş, yüklenmiş ve harekete hazır halde tutun.

4. Acil Savunma Ölüler dirildi.

Duman kokusu alıyorsunuz, sirenleri duyuyorsunuz. Çığlıklar ve silah sesleri havayı dolduruyor. Evinizi gerektiği gibi hazırlayamadınız veya hazırlamak istemediniz—şimdi ne olacak?

Durum vahim görünse de, bu kesinlikle sonunuz anlamına gelmiyor. Doğru zamanda doğru adımları atarsanız, kendinizi ve ailenizi ölümsüzlerin saflarına katılmaktan kurtarabilirsiniz.

A. İki Katlı Evler İçin Stratejiler 1. Tüm kapı

ve pencerelerinizi kilitleyin. Bir cam bölme her ne kadar bir hırsızı tamamen durduramasa da... Zombi, parçalanma sesi alabileceğiniz en iyi uyarı olacaktır.

2. Yukarı kata koşun ve küveti açın. Bu aptalca görünse de, suyun ne zaman kesileceğini bilmenin hiçbir yolu yok. Birkaç gün sonra, susuzluk en büyük düşmanınız olacak.

Machine Translated by Google

3. Mümkün olan en iyi silahları bulun. (Önceki bölüme bakın.) Hafif olmalı ve mümkünse vücudunuza takılabilir olmalı ki ellerinizi tam olarak kullanabilesiniz. Elleriniz önümüzdeki bir saat boyunca meşgul olacak.

4. İkinci kat için malzeme stoklamaya başlayın. 71-72. sayfalardaki listeyi rehber olarak kullanın. Çoğu evde listedeki eşyaların en az %50'si bulunur. Neye sahip olduğunuzu görmek için hızlı bir envanter yapın. Her şeyi almayın, sadece en temel ihtiyaçları alın: bir veya iki silah, biraz yiyecek (zaten küvetiniz su dolu), bir el feneri ve pilli bir radyo. Çoğu aile tıbbi malzeme sandıklarını üst katta tuttuğu için daha fazlasına ihtiyacınız olmayacak. Unutmayın: Zaman kısıtlı olabilir, bu yüzden en önemli iş henüz önünüzdeyken tüm zamanınızı malzeme toplamakla geçirmeyin.

5. Merdivenleri yıkın! Zombiler tırmanamadığı için bu yöntem güvenliğinizi garanti eder. Birçok kişi daha kolay bir çözümün tüm pencereleri ve kapıları tahtalarla kapatmak olduğunu savundu. Ancak bu yöntem kendi kendini baltalayan bir yöntemdir çünkü birkaç zombi bile ev yapımı barikatları kırabilir. Şüphesiz merdivenlerinizi yıkmak zaman ve enerji gerektirecektir, ancak bunu yapmak zorundasınız. Hayatınız buna bağlı. Hiçbir koşulda , yangını kontrol altına alma umuduyla merdivenlerinizi yakmaya çalışmayın. Birçok kişi bu şekilde zaman kazanmaya çalıştı; çabaları ya yangında ölümle ya da evlerinin tamamen yıkılmasıyla sonuçlandı.

6. Merdiveniniz varsa, üst kattaki sığınağınızı doldurmaya devam etmek için kullanın. Yoksa, elinizde olanları kaydedin, tüm lavaboları ve diğer kapları suyla doldurun ve uzun bir bekleyişe hazırlanın.

7. Gözlerden uzak durun. Radyo dinliyorsanız, sesi en kısık seviyede tutun. Gökyüzü karardığında ışıkları açmayın. Pencerelere yaklaşmayın. Evin terk edilmiş gibi görünmesini sağlamaya çalışın. Bu, rastgele bir zombi istilasını durdurmayabilir, ancak evinize toplu halde gelmelerini engellemeye yardımcı olacaktır.

8. Telefonu kullanmayın. Tüm afetlerde olduğu gibi, hatlar muhtemelen meşgul olacaktır. Bir arama daha yapmak, sistemi daha da tıkayacaktır. Zil sesini en düşük ayarda tutun.
Eğer bir arama gelirse, mutlaka cevaplayın, ancak bunu sessizce yapın.

9. Alternatif bir kaçış planı yapın. Zombilerden güvende olabilirsiniz ama yangından değil. Eğer bir doğalgaz borusu patlarsa veya sokaktaki bir aptal Molotof kokteyliyle ortalığı karıştırırsa, evinizi terk etmek zorunda kalabilirsiniz. Gerekli eşyaları taşımak için bir çanta veya başka bir araç bulun (bkz. "Kaçışta") ve hazırda tutun.

B. Tek Katlı Evler İçin Stratejiler Eğer iki katlı

bir evde yaşamıyorsanız, çatı katı daha az konforlu ancak aynı derecede güvenli bir alternatif olacaktır. Çoğu çatı katı, açılıp kapanabilen kapağı kaldırarak kolayca güvenli hale getirilebilir.

Machine Translated by Google

Merdiven veya geçici merdiveni kaldırmak. Zombiler kendi başlarına merdiven inşa edecek bilişsel yeteneğe sahip değiller. Sessiz kalırsanız, bir çatı katının varlığından bile haberdar olmayacaklar.

Bodrum katını asla sığınak olarak kullanmayın. Popüler korku filmleri, kritik anlarda bu yer altı odasının yaşayanları ölülerden koruyabileceğini göstermiştir. Bu tehlikeli bir yanılgıdır. Bodrum katlarında yanarak, boğularak veya sadece açlıktan ölmek yıllar içinde yüzlerce insanın hayatına mal olmuştur.

Eğer kendinizi çatı katı olmayan tek katlı bir evde bulursanız, bulabildiğiniz tüm malzemeleri alın, bir silah kapın ve çatıya çıkın. Merdiven kırılırsa ve doğrudan erişim (pencere veya gizli kapı) yoksa, ölümsüzler size ulaşamayacaktır. Ölümsüzleri çekmemek için hareketsiz ve sessiz kalın. Bölgedeki zombiler altınızdaki eve girecek, av arayacak ve sonra uzaklaşacaklardır. Malzemeleriniz tükenene veya bir kurtarma ekibi gelene kadar mümkün olduğunca uzun süre çatıda kalın. Rahat olmayabilir, ancak hayatta kalmak için en iyi şansınız budur. Sonunda, bu sığınağı terk etmek kaçınılmaz hale gelecektir. (Ayrıntılar için "Kaçışta" bölümüne bakın.)

Machine Translated by Google

Kamusal Alanlar

Özel konutlarda olduğu gibi, güvenlik kamuya açık veya konut dışı binalarda da bulunabilir. Bazı durumlarda, boyutları ve düzenleri, diğerlerinden daha fazla koruma sağlayabilir. Bazı durumlarda güvenli konutlar söz konusudur. Diğer durumlarda ise bunun tam tersi geçerlidir. Bu yapıların silahlandırılması ve donatılması, özel evlerde olduğu gibi, daha büyük ölçekte yapılmalıdır; bu nedenle bu bölüm, en iyi ve en kötü kamu sığınaklarına odaklanmaktadır.

1. Ofis Binaları

Apartman daireleriyle ilgili kuralların çoğu ofis binaları için de geçerlidir. Birinci kat terk edildikten, merdivenler yıkıldıktan ve asansörler kapatıldıktan sonra, bir ofis binası güvenli bir kule haline gelebilir.

2. Okullar:

Genel geçer bir düzen olmadığı için, bir devlet okulunun saklanmak için iyi bir yer olup olmadığına karar vermek zor olabilir. Genel savunma kurallarını aklınızda bulundurun (bkz. "Genel Kurallar").
Ne yazık ki toplumumuz için, ama bir zombi kuşatması için şanslı bir şekilde, şehir merkezindeki okullar kale benzeri bir atmosfere büründü. Binaların kendileri bir isyana dayanacak şekilde inşa edilmekle kalmıyor, aynı zamanda onları çevreleyen tel örgüler bu eğitim salonlarını askeri yerleşkelere daha çok benzetiyor. Yiyecek ve tıbbi malzemeler kantinden, hemşire odasından veya beden eğitimi ofisinden kolayca temin edilebiliyor. Çoğu zaman, bir okul en iyi seçeneğinizdir; belki eğitim için değil, ama kesinlikle ölümsüz bir saldırıdan korunmak için.

3. Hastaneler

Salgın sırasında kaçmak için en güvenli, en mantıklı yer gibi görünen hastaneler aslında en kötü yerlerden biridir. Evet, hastaneler yiyecek, tıbbi malzeme ve uzman personelle dolu olabilir. Evet, herhangi bir ofis veya apartman binası gibi yapılar da güvenli olabilir. Evet, güvenlik görevlileri, hatta düzenli polis varlığı bile olabilir. Başka herhangi bir felakette, hastane sığınak listenizin başında olmalıdır. Ölüler dirildiğinde durum böyle değildir. Zombiler hakkında artan farkındalığa rağmen, Solanum enfeksiyonları hala yanlış teşhis ediliyor. Isırıkları olan insanlar veya yeni öldürülmüş cesetler her zaman hastanelere getiriliyor. İlk dalga zombilerin çoğunluğu (bazı durumlarda %90'ı) sağlık personeli veya cesetlerin tedavisiyle ilgilenen kişilerden oluşuyor. Zombi salgınlarının kronolojik haritaları, zombilerin kelimenin tam anlamıyla bu binalardan yayıldığını gösteriyor.

4. Polis Karakolları

Hastanelerin aksine, polis karakollarından kaçınmanın nedeni zombilerden çok insanlarla ilgilidir. Büyük olasılıkla, şehrinizde veya kasabanızda yaşayan insanlar yerel polis karakoluna akın edecek ve bu da kaos, cesetler ve nihayetinde kan dolu bir karmaşaya yol açacaktır.

Machine Translated by Google

Korkudan kıvranan, kontrol edilemeyecek kadar çok insanın, kendilerini en güvende hissettikleri binaya zorla girmeye çalıştığı bir kalabalığı hayal edin. Zombiler tarafından ısırılmaya gerek yok; dayak, bıçaklama, kazara vurulma ve hatta ezilme de aynı derecede olası. Bu yüzden ölüler dirildiğinde, yerel polis karakolunuzu bulun ve ters yöne doğru gidin.

5. Perakende

Mağazaları: 1. sınıf ayaklanmalar için birçok perakende mağazası yeterli sığınak sağlayacaktır. Açılır kapanır kapıları olan yerler, ister sağlam ister gevşek olsun, birkaç gün boyunca on zombiyi durdurabilir. Kuşatma daha uzun sürerse veya daha fazla zombi gelirse, durum dramatik bir şekilde değişebilir. Yeterince çürümüş yumruk, yeterince hırıltılı beden kapıya çarparsa, sonunda kapı kırılacaktır. Barikat aşılırsa hızlıca ilerleyebilmeniz için her zaman alternatif bir kaçış yolu planlayın. Sağlam bir B planı oluşturamıyorsanız, burayı sığınak olarak düşünmeyin. Kapısı olmayan dükkanlar dikkate alınmamalıdır. Vitrinleri zombilere sizi tanıtmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

6. Süpermarketler:

Grubunuzu yıllarca besleyecek kadar yiyeceğe sahip olsalar da, süpermarketler aynı zamanda tehlikelidir. Kilitli ve bariyerli olsalar bile, devasa cam kapıları çok az koruma sağlar. Bu girişlerin güçlendirilmesi zor olacaktır. Temelde, bir süpermarketin dış cephesi, içerideki taze ve lezzetli yiyecekleri göstermek için tasarlanmış dev bir vitrindir. İçeride insanlar, dışarıda zombiler varken, tam olarak bunu yapacaktır.

Ancak tüm gıda mağazaları ölüm tuzağı değildir. Şehir merkezindeki küçük, aile işletmesi pazarlar ve bakkallar geçici sığınaklar olarak oldukça iyi hizmet verebilir. Hırsızlığa ve son zamanlarda isyanlara karşı korunmak için hepsinin sağlam çelik kapıları, bazılarının ise sağlam panjurları vardır. Mağazalar gibi, bu küçük pazarlar da kısa süreli, düşük yoğunluklu saldırılara karşı yeterli koruma sağlayabilir. Kendinizi bunlardan birinde bulursanız, önce bozulabilecek yiyecekleri tüketmeyi ve elektrik kesildiğinde (kesildiğinde) geri kalanını atmaya hazır olmayı unutmayın.

7. Alışveriş Merkezleri:

Pratik olarak savunulamaz bir yapı. Büyük alışveriş merkezleri her zaman hem insanlar hem de zombiler için hedeftir. Toplumsal karışıklıklarda durum her zaman böyledir: İlk sorun belirtisinde, bu zenginlik merkezleri özel güvenlik görevlileri, polis ve hatta aşırı hevesli dükkan sahipleriyle dolup taşar. Kriz aniden ortaya çıkarsa, çok sayıda alışverişçi alışveriş merkezinin içinde mahsur kalabilir; bu da aşırı kalabalık, ezilme ve boğulma sorunlarına yol açar ve ölüleri de kendine çeker. Herhangi bir türdeki salgında, bir alışveriş merkezine gitmek, kaos merkezine gitmek anlamına gelir.

8. Kiliseler

Machine Translated by Google

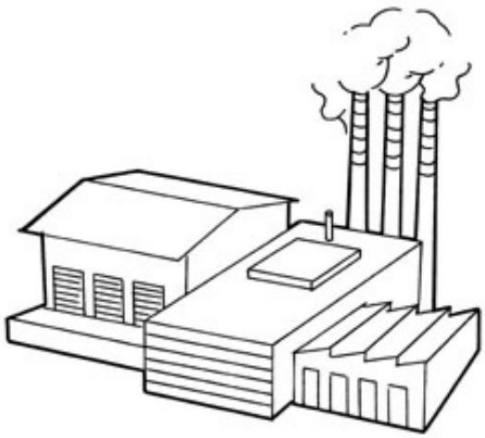
İfadeyi mazur görün ama ibadet yerleri hem iyi hem de kötü yanları olan yerlerdir. Çoğu kilise, sinagog, cami ve diğer ibadet yerlerinin en büyük avantajı, zorla girişlere karşı dayanıklı olacak şekilde inşa edilmiş olmalarıdır. Çoğunun ağır ahşap veya metal kapıları vardır.
Pencereler genellikle yerden yüksekte bulunur. Çoğunda, estetik amaçlarının yanı sıra ek koruma da sağlayabilen ferforje parmaklıklar vardır. Eşit büyüklükteki birçok seküler yapıyla karşılaştırıldığında, tipik bir ibadethane şaşırtıcı derecede güvenlidir.
Ancak, bir salgın sırasında sağladıkları koruma, kesinlikle gelecek olan zombi sürüsüne karşı asla yeterli olmayacaktır. Kaçınılmaz saldırının elbette doğaüstüyle hiçbir ilgisi yoktur. Şeytanın askerleri Tanrı'nın evini işgal etmeye çalışmıyor. Nihai kötülük, nihai iyilikle savaşmıyor. Yürüyen ölüler kiliselere tek bir geçerli sebeple saldırıyor: Yiyecek orada. Eğitimlerine, teknik bilgilerine ve manevi dünyaya olan ilgisizliklerine rağmen, şehirli Amerikalılar zombileri görür görmez tanrılarına doğru koşuyor ve çığlık atıyorlar. Ruhları için yüksek sesle dua eden insanlarla dolu bu ibadet yerleri, her zaman ölümsüzler için birer işaret feneri görevi görmüştür. Hava fotoğrafları, zombilerin yavaş, istikrarlı ve artan sayılarla gelecekteki mezbahalarına, en yakın kiliseye doğru göç ettiğini göstermiştir.

9. Depolar

Pencerelerinin olmaması, kolayca güvenli hale getirilebilen girişleri ve genellikle geniş yerleşimleri nedeniyle depolar, uzun süre saklanmak için ideal bir sığınak olabilir. Birçok depoda genellikle banyo tesisleri ve dolayısıyla anında su kaynağı bulunan bir güvenlik ofisi bulunur. Eğer depolanan mallar hem ağır hem de büyük, dayanıklı kasalarda saklanıyorsa, kendinizi şanslı sayın. Bu kasalar, kapı girişlerini güçlendirmek, özel odalar oluşturmak veya hatta çoğumuzun çocukken yaptığı gibi, ana alan içinde ikincil bir savunma hattı veya "kale" inşa etmek için kullanılabilir. Ne kadar düşük bir ihtimal olsa da, depolanan malların hayatta kalmanıza yardımcı olma olasılığı vardır. Tüm bu nedenlerden dolayı, depoları en çekici saklanma yerleriniz arasına koyun. Konumla ilgili bir uyarı: Bu binaların %50'si tersanelere, fabrikalara veya diğer endüstriyel alanlara yakındır. Eğer durum böyleyse, dikkatli, gözlemci olun ve her zaman kaçmaya hazır olun. Ayrıca, bozulabilir malları depolayan soğutmalı depolara dikkat edin. Elektrik kesintisi durumunda, bu maddelerin hızlı bir şekilde parçalanması ciddi bir sağlık tehlikesi oluşturabilir.

Machine Translated by Google

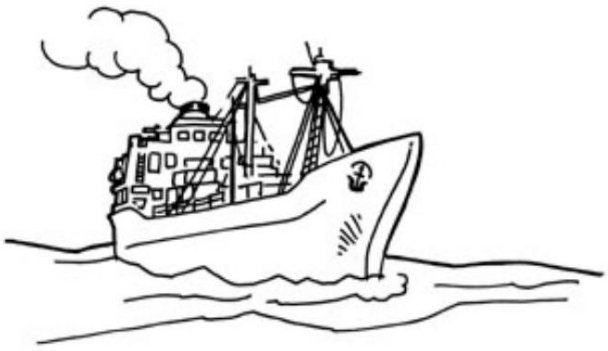

10. İskeleler ve Rıhtımlar

Bazı değişiklikler, yeterli malzeme ve doğru konumla, herhangi bir rıhtım veya iskele neredeyse ulaşılamaz hale getirilebilir. Zombiler ne yüzebildikleri ne de tırmanabildikleri için, tek erişim noktaları karadan olacaktır. Bu tek erişim noktasını yok etmek sizi yapay bir adada bırakacaktır.

11. Tersaneler

Sıklıkla endüstriyel atık ve tehlikeli maddelerin depolandığı yerler olmalarına rağmen, tersaneler inkar edilemez sığınak olanakları sunmaktadır. Depolar gibi, konteynerleri de bariyerlere veya bazı durumlarda silahlara dönüştürülebilir. (Bkz. "Mart 1994, San Pedro, Kaliforniya.") Gemilerin kendileri, iskele güvenli hale getirildikten sonra hazır sığınaklar haline gelir. Ancak gemiye binmeden önce, özellikle daha küçük, eğlence amaçlı marinalarda, bu su üzerindeki kaleleri enfekte olmuş mürettebat açısından kontrol ettiğinizden emin olun. Bir salgının ilk aşamalarında, vatandaşlar şüphesiz kıyı şeridine akın edecek ve mevcut herhangi bir kabinli tekneyi kullanmayı (veya çalmayı) umacaklardır. Birçok marina nispeten sığ sularda inşa edildiğinden, zombileri tamamen su altında tutacak kadar derin değildirler. Birden fazla kez, dikkatsiz, amatör bir denizci, teknesine tırmandığında onu bekleyen birkaç aç, su dolu zombiyle karşılaşmıştır.

12. Bankalar:

Dünyanın en değerli emtiasını barındırmak için zaten inşa edilmiş bir kaleden daha güvenli ne olabilir? Savunma hazırlığı için mantıklı bir yer banka olmaz mıydı?

Machine Translated by Google

Yürüyen ölülerden oluşan bir orduyu püskürtmek için güvenlik önlemleri fazlasıyla yeterli olmaz mıydı? Kesinlikle hayır. Bankaların en yüzeysel incelemesi bile, sözde "güvenlik" özelliklerinin çoğunun polis ve/veya dış güvenlik görevlilerinin görevlendirilmesini gerektirdiğini ortaya koymaktadır. Salgın sırasında polis ve diğer tüm özel kuvvetler başka işlerle meşgulken, ölüler insan eti için aç bir şekilde cam pencereleri kırıp içeri girdiğinde sessiz alarmlar, güvenlik kameraları ve bel hizasına kadar kilitli kapılar işe yaramaz olacaktır.

Elbette, kasada güvenlik var. Bu devasa yapılar, roketatarla donanmış zombileri bile durdurabilir. (Hayır, zombiler roketatar kullanmayı bilmiyor.) Ancak, kasanın içine girdikten sonra ne olacak? Yiyecek, su ve çok az oksijen olduğu düşünüldüğünde, bir kasaya sığınmak, size kafanıza bir silah dayayıp, tanrınızla barışıp tetiği çekmekten başka bir şey kazandırmaz.

13. Mezarlıklar İronik

bir şekilde ve birçok yaygın efsanenin aksine, ölüler dirildiğinde mezarlıklar en tehlikeli yer değildir. Aslında, geçici bir dinlenme yeri olabilirler. Daha önce belirtildiği gibi, enfekte olmuş cesetlerin hastanelere veya morglara kaldırılıp, geleneksel definler için mezarlıklara götürülmeden çok önce yeniden canlanma olasılığı daha yüksektir. Ve eğer bir mucize eseri bir ceset tabutunun içinde canlansa, gerçekten "mezardan dirilir" mi? Bu soruyu cevaplamak için başka bir soru sormak gerekir: Nasıl? Normal insan gücüne sahip bir beden, muhtemelen çelikten yapılmış, muhtemelen hava geçirmez bir kutuya kapatılmış, altı metre yer altında bulunan bir tabuttan nasıl tırmanarak çıkabilir? Standart Amerikan definlerinde kullanılan koruma yöntemlerine bakıldığında, herhangi bir kişinin, ölü olsun ya da olmasın, yüzeye doğru kazıyarak, tırmalayarak ve sürünerek çıkamayacağı açıktır. Peki ya tabut çelikten yapılmamışsa? Sıradan bir çam tabut bile en inatçı zombiyi hapsetmek için yeterli bir hapishane olurdu. Peki ya tahta tabut çürümüşse? Bu durumda, ceset o kadar uzun süre gömülü kalmıştır ki beyni de çürümüştür. Unutmayın: Yeniden canlanan bedenlerin taze, nispeten sağlam ve virüsle enfekte olması gerekir. Bu, uzun zaman önce ölmüş bir cesedi mi tanımlıyor? Vampirlerin kan içmesi veya kurt adamların dolunayda uluması gibi yaşayan ölülerin ikonik bir görüntüsü olarak görülse de, gerçek şu ki zombiler mezardan kalkmadılar ve asla kalkmayacaklar.

14. Başkentler ve Belediye Binaları

Machine Translated by Google

Polis karakolları, hastaneler ve ibadethaneler için geçerli olan aynı prensipleri eyalet, belediye ve federal hükümet binalarına da uygulayın. Çoğu, yoğun insan faaliyetinin merkezi olacak ve bu da onları kaos ve zombi toplanma merkezleri haline getirecektir.
Mümkünse tüm devlet binalarından uzak durun.

GENEL KURALLAR: Daha

yoksul, şehir merkezindeki mahallelerdeki binalar diğerlerine göre daha güvenli olma eğilimindedir. Yüksek çitlere, dikenli tellere, parmaklıklı pencerelere ve diğer suç önleyici özelliklere dayanmaları, onları kolayca savunulabilir kılıyor. Orta veya yüksek gelirli bölgelerdeki binalar genellikle estetiğe önem veriyor. Hangi zengin belediye meclisi mahallesinde göze batan bir yapı ister ki?
Çirkin, hatta zevksiz güvenlik önlemleri yerine, bu varlıklı insanlar daha çok kolluk kuvvetlerine ve özel güvenlik şirketlerine (güvenilmezlikleri kanıtlanmış güçlere) güveniyorlar. Bu nedenlerle ve durum izin veriyorsa, banliyölerden uzaklaşıp şehir merkezine yönelin.

"Olası kazalardan" kaçının. Şehir merkezlerinde veya "merkez" bölgelerinde yaygın olarak bulunan birçok endüstriyel yapı, patlayıcı veya yanıcı maddeler barındırır. Ayrıca, sürekli gözetim gerektiren jeneratörler ve çevre düzenleyiciler gibi karmaşık makineler de içerebilirler. Bu ikisi bir araya geldiğinde, felaket kaçınılmazdır. Khotan nükleer santrali bunun sadece aşırı bir örneğidir. 2. ve 3. sınıf patlamalarda genellikle daha az dramatik olsa da daha çok sayıda olay meydana gelir. Endüstriyel alanlarda, yakıt depolama tesislerinde, havaalanlarında veya yüksek riskli olarak belirlenen diğer yerlerde sığınak aramayın.

Bir sığınak seçerken şu soruları dikkatlice değerlendirin:

1. Etrafında duvar, çit veya başka bir fiziksel çevreleyici unsur var mı?
2. Kaç tane potansiyel giriş/çıkış noktası var?
3. Grubunuzdaki kişiler aynı anda her bir çiti ve çıkışı savunabilir mi?
4. İkinci bir savunma mevzisi, birden fazla kat veya çatı katı var mı?
5. Bina güvenli hale getirilebilir mi?
6. Olası bir kaçış yolu var mı?
7. Arz durumu nedir?
8. Su hattı var mı?
9. Gerekirse, silah veya alet mevcut mu?
10. Girişleri güçlendirmek için malzeme mevcut mu?
11. İletişim araçları hakkında ne düşünüyorsunuz: telefon, radyo, internet vb.?
12. Tüm bu faktörler göz önüne alındığında, siz veya grubunuz uzun süreli bir kuşatmaya ne kadar süre dayanabilirsiniz?

Standınızı nerede kuracağınıza karar verirken tüm bu soruları göz önünde bulundurduğunuzdan emin olun. En yakın binaya koşma dürtüsüne karşı koyun. Unutmayın , durum ne kadar umutsuz görünürse görünsün, net bir şekilde düşünmeye harcanan zaman asla boşa harcanmış zaman değildir.

Machine Translated by Google

Kale

3. sınıf salgınlarda, özel evler ve hatta kamuya ait yapılar bile yetersiz kalmaktadır.
BENİnsan yaşamını desteklemek. Sonunda, içerideki insanlar ya acı çekecekler ya da...
Savunmalarının zamanla zayıflaması veya basitçe kaynaklarının tükenmesi gibi durumlar söz konusu olabilir. Şiddetli bir salgında ihtiyaç duyulan şey, kendi kendine yeten bir biyosferin tüm olanaklarına sahip, neredeyse aşılmaz bir yapıdır. İhtiyaç duyulan şey bir kaledir. Bu, hemen bir kale aramanız gerektiği anlamına gelmez. 3. Sınıf bir istilanın ilk günleri, hatta haftaları, seyahati riskli hale getirecek tam bir kargaşa, panik dolu bir şiddet çılgınlığıyla geçecektir. İşler "sakinleştiğinde", bölgedeki insanlar organize edilmiş, tahliye edilmiş veya tamamen yok edilmiş olacaktır. Ancak o zaman bir kale aramaya başlamalısınız.

1. Askeri Kompleksler:

Kale ararken önceliğiniz Kara Kuvvetleri, Deniz Piyadeleri veya hatta Hava Kuvvetleri üsleri olmalıdır. Birçoğu seyrek nüfuslu ve bu nedenle daha az istilaya açık bölgelerde bulunur. Hemen hemen hepsinin çevresinde ayrıntılı güvenlik çitleri vardır. Bazılarında ikincil, hatta üçüncül savunma mevzileri bulunur. Çoğu, tam donanımlı, tam işlevli sığınaklarla donatılmıştır; bazılarının küçük bir şehrin kapasitesine sahip olduğu söylenebilir. Birden fazla iletişim aracına sahip oldukları için, birbirleriyle iletişimi kaybedecek en son küresel tesisler arasında yer alacaklarından şüphe yok. Ancak en önemlisi, fiziksel tahkimatlar değil, içlerindeki erkekler ve kadınlardır. Belirtildiği gibi, iyi eğitimli, iyi silahlanmış, iyi disiplinli insanlar her zaman en iyi savunmadır. Bazı firarlar olsa bile, küçük bir asker birliği çevreyi süresiz olarak korumak için yeterli olacaktır. Kriz zamanlarında bir askeri üsse girdiğinizde, büyük olasılıkla üste aileleriyle birlikte bulunan, yeni evlerini savunmaya hazır, eğitimli uzmanlardan oluşan kendi kendine yeten bir dünya bulursunuz. Bunun en iyi örneği, 1893'te Fransız Yabancı Lejyonerlerinden oluşan bir birliğin üç yıl boyunca inanılmaz bir zombi kuşatmasından başarıyla kurtulduğu Fransız Kuzey Afrika'sındaki Fort Louis Philippe'tir! Askeri üslerin beklenen sorunlarından biri, sahip oldukları bariz avantajların salgın sırasında aşırı kalabalığa yol açmasıdır; bu da ani tedarik tüketimi ve güvenlik bozulması gibi ek tehlikeler yaratır.

2.

Hapishaneler Her ne kadar baştan sona yaşayanları içeride tutmak için tasarlanmış olsalar da, ıslah kurumları ölüleri dışarıda tutmakta da oldukça etkili olabilirler. Heybetli duvarlarının ardında, her hücre bloğu, koridor ve oda kendi başına birer kale gibidir.

Elbette, hapishaneleri bir sığınak olarak düşündüğümüzde sorunlar ortaya çıkıyor. İronik bir şekilde, modern cezaevleri, tasarımları nedeniyle eski modellere göre daha az savunulabilir durumda. Yüksek beton duvarlar, 1965 öncesi hapishanelerin klasik bir özelliğidir.
Bu tasarımlar, büyüklüğün bir ölçüt olarak değerlendirildiği sanayi çağının bir ürünüdür.

Machine Translated by Google

Korkutma ve saygı unsurları. Bu psikolojik yön ölüler için anlaşılmaz olsa da, sığınak arayan herkes, atalarımızı toplumun suç unsurlarından koruyan, zamana meydan okumuş bariyerlerden daha iyisini isteyemezdi. Kısıtlamaların ve tutumlu bütçelemenin ön planda olduğu bir çağda, mevcut teknoloji ağır ve pahalı inşaatın yerini almıştır.
Güvenlik kameraları ve hareket sensörleri, kaçışı engelleyecek tek fiziksel caydırıcı unsur olarak dikenli telden yapılmış çift çiti bırakıyor. Bir düzine zombi bile olduğu yerde durdurulurdu.
Yüzlercesi belki biraz hasara yol açabilir. Ancak binlercesi, birbirinin üzerine tırmanarak, kıvrılarak büyüyen bir yığın halinde, sonunda ilk çiti, sonra ikincisini devirecek kadar yükselecek ve ardından yerleşkeye akın edeceklerdir. Bu saldırıya karşı, kim dünyanın tüm yüksek teknolojili makinelerini yirmi metre eski usul betonla takas etmez ki?

Peki ya mahkumlar? Bir hapishanenin duvarları içinde toplumumuzun en tehlikeli üyelerinin bulunduğunu düşünürsek, ölümsüzlerle yüzleşmek daha akıllıca olmaz mıydı? Çoğu zaman cevap evet. Sağduyulu herkes, on zombiyle savaşmanın, bir azılı suçluyla savaşmaktan daha güvenli olduğunu bilir. Ancak, büyük ölçekli ve uzun süreli bir istila durumunda, mahkumlar şüphesiz serbest bırakılacaktır. Bazıları kalıp güvenlikleri için savaşmaya karar verebilir (bkz. "1960 MS, Byelgoransk, Sovyetler Birliği") veya özgürlük için dışarıdaki tehlikeleri göze alabilir, hatta çevredeki kırsal alanı yağmalama şansını bile deneyebilirler. Bir hapishaneye yaklaşırken dikkatli olun. Mahkumların kontrolü ele geçirmediğinden emin olun. İç yönetim bir mahkum-gardiyan koalisyonundan oluşuyorsa dikkatli olun. Başka bir deyişle, hapishane terk edilmiş veya siviller ve gardiyanlar tarafından doldurulmuş olmadıkça, her zaman tetikte olun.

Kapılardan içeri girdikten sonra, bu ıslah tesisini kendi kendine yeten bir köye dönüştürmek için birkaç önemli adım atılmalıdır. Cezaevini terk edilmiş halde bulmanız durumunda hayatta kalmanız için aşağıdaki kontrol listesini kullanabilirsiniz.

A. Duvarların içindeki tüm malzemeleri bulun ve kataloglayın: silahlar, yiyecekler, aletler, battaniyeler, ilaçlar ve diğer faydalı eşyalar. Hapishaneler, yağmacıların öncelik listesinde üst sıralarda yer almayacaktır. İhtiyacınız olan hemen hemen her şeyi bulabilirsiniz.
B. Yenilenebilir bir su kaynağı oluşturun. Su hatları kuruduğunda, sondaj kuyuları ve çeşitli yağmur suyu toplama sistemleri kullanılabilir. Bu gerçekleşmeden önce, tüm büyük kapların dolu ve kapalı olduğundan emin olun. Su sadece içme ve temizlik için değil, tarım için de hayati önem taşıyacaktır.

C. Sebze ve mümkünse buğday veya çavdar gibi tahıl bahçeleri kurun. Uzun süreli bir acil durum, birkaç hasat yapıp tüketmek için yeterince uzun, yani tüm mevsimler boyunca sürebilir.
Muhtemelen arazide tohum bulamayacaksınız, bu yüzden çevredeki alanlardan tohum toplamanız gerekecek. Bu tehlikeli ama gerekli, çünkü tarım uzun vadede tek geçim kaynağınız olacak.

D. Bir güç kaynağından yararlanın. Şebeke kesildiğinde, acil durum jeneratörlerini günlerce, hatta haftalarca çalıştıracak kadar yakıtınız olabilir. Kas gücüyle çalışan dinamolar, mevcut jeneratörlerden kolayca dönüştürülebilir. Bu makineleri çalıştırmak ayrıca egzersiz yapma ihtiyacını da ortadan kaldıracaktır. Jeneratörünüz yeterli miktarda enerji sağlamayabilir.

Machine Translated by Google

Şebekeye bağlıyken sahip olduğunuz elektriğin bir kısmını karşılayabilir, ancak küçük ila orta ölçekli bir grup için fazlasıyla yeterli olmalıdır.

E. Bir ihlale karşı plan yapın. Ya kapılar aniden yıkılırsa? Ya duvarda bir yerde bir çatlak genişlerse? Ya da öngörülemeyen bir nedenle ölümsüzler yerleşkeye akın ederse? Çevreniz ne kadar güçlü görünürse görünsün, her zaman yedek bir savunmanız olsun. Hangi hücre bloğunun geri çekilme noktanız olacağını planlayın.
Burayı sürekli olarak güçlendirin, silahlandırın ve bakımını yapın. Burası aynı zamanda, yerleşke geri alınana veya bir kaçış planı uygulanana kadar grubunuzu barındırabilecek birincil yaşam alanınız olmalıdır.

F. Eğlenmeye devam edin! Özel ev savunmasında olduğu gibi, olumlu bir zihinsel tutumu korumak çok önemlidir. Grubunuzdaki doğal eğlendiriciyi bulun ve onu bir dizi gösteri yapmaya teşvik edin. Diğerleri arasında yetenek geceleri ve yarışmalar düzenleyin. Müzik, dans, hikaye anlatımı, komedi—insanların yapabileceği her şey, ne kadar kötü olursa olsun. Bu aptalca, hatta gülünç görünebilir: Yüzlerce zombi kapıda beklerken kim yetenek gösterisi planlayacak? Herhangi bir kriz anında moralin önemini bilen biri. Bir kuşatmanın yol açabileceği psikolojik hasarı bilen biri. Sarsılmış, öfkeli, hayal kırıklığına uğramış bir grup insanın, kapıda bekleyen yüzlerce zombi kadar tehlikeli olduğunu bilen biri.

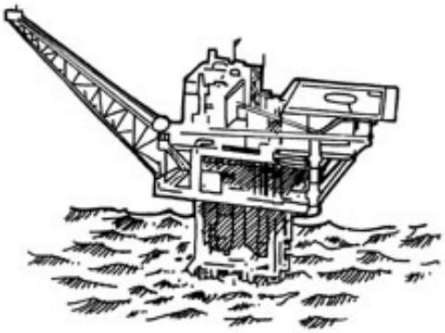
G. Öğrenin! Amerika Birleşik Devletleri'ndeki hemen her hapishanenin kendi kütüphanesi vardır. Boş zamanınızı (ve bolca boş zamanınız olacak) her türlü faydalı metni okumak için kullanın. Tıp, mekanik, inşaat, bahçecilik ve psikanaliz gibi birçok alanda öğrenilmeyi bekleyen beceriler var. Grubunuzdaki her üyeyi bir konuda uzman yapın.
Birbirinize öğretmek için sınıflar düzenleyin. Bir uzmanın ne zaman kaybolacağını ve yerine başka birinin atanacağını asla bilemezsiniz. Cezaevi kütüphanesinden edineceğiniz bilgiler, bu listedeki her görevde size yardımcı olacaktır.

3. Açık Deniz Petrol

Platformları Sadece güvenlik açısından bir kale seçerken, bu yapay adalara rakip olabilecek hiçbir şey yok. Kıyıdan tamamen izole edilmiş, yaşam ve çalışma alanları su seviyesinin çok üzerinde yükselen bu platformlara, şişmiş, yüzen bir zombi bile asla tırmanamaz. Bu da güvenliği neredeyse sorun olmaktan çıkarır ve sizin ve grubunuzun tamamen hayatta kalma görevine odaklanmasını sağlar.

Açık deniz platformları, özellikle kısa vadede, kendi kendine yeterlilik konusunda da üstünlük gösterirler. Gemilerde olduğu gibi, kendi yaşam ve sağlık tesislerine sahiptirler. Birçoğu, mürettebatının tüm ihtiyaçlarını altı aya kadar karşılayacak şekilde donatılmıştır. Hepsinin kendi damıtma tesisleri vardır, bu nedenle tatlı su asla sorun olmayacaktır. Hepsi petrol veya doğal gaz çıkarmak için donatıldığından, enerji sınırsız olacaktır.

Machine Translated by Google

Okyanus, balık, deniz yosunu ve mümkünse deniz memelilerinden oluşan besleyici (ve bazılarına göre üstün) bir beslenme kaynağı sağladığı için yiyecek de bol miktarda bulunur. Petrol platformu karaya çok yakın olmadığı sürece, endüstriyel kirlilik tehlikesi yoktur. İnsanlar, denizin zenginliklerinden tamamen ve süresiz olarak geçinebilirler ve geçiniyorlar da.

Bu tam izolasyon, ne kadar çekici görünse de, kendine özgü zorlukları da beraberinde getiriyor.

Sahile yakın yaşayan herkes size tuzlu havanın ne kadar tehlikeli olabileceğini söyleyecektir. Korozyon en büyük düşmanınız olacak ve sonunda tüm önleyici tedbirlere karşı galip gelecektir. Temel makineler tamir edilebilir. Çelik kazanlardan ve bakır borulardan oluşan daha ilkel damıtma tesisleri, yüksek teknolojili tuz arıtma cihazları kadar iyi çalışır. Rüzgar veya gelgit enerjisiyle çalışan dinamolar, fosil yakıtlı jeneratörlerin gücünün yarısından fazlasını sağlayabilir. Ancak bilgisayarlar, radyolar ve tıbbi cihazlar gibi hassas elektronik ekipmanlar ilk bozulacak ve değiştirilmesi en zor olanlar olacaktır. Sonunda, tüm kompleks, son teknoloji ürünü bir endüstriyel harikadan, kaba ve paslı, ancak yine de kullanılabilir bir enkaz haline dönüşecektir.

Hapishaneler ve askeri üslerin aksine, açık deniz petrol platformları terk edilecek ilk yerler olacaktır. Salgının ilk birkaç gününde, işçiler şüphesiz ailelerinin yanına gitmek isteyecek ve platformu eğitimli personel olmadan bırakacaklardır. Grubunuzdaki hiç kimse makineleri nasıl kullanacağını bilmiyorsa, öğrenmek zor olabilir. Hapishanelerin aksine, her rafta nasıl yapılır kitaplarının bulunduğu bir kütüphane olmayabilir. Bu, biraz yaratıcı doğaçlama gerektirebilir; en gelişmiş platformlarda bulunan tüm teknolojiyi öğrenene kadar veya onun yerine kullanabildiğiniz şeylerle idare etmeniz gerekebilir.

Endüstriyel kazalar—depolanmış petrol ve gaz patlamaları—karada bile yeterince kötüdür. Okyanusun ortasında ise tarihin en büyük felaketlerinden bazılarına dönüşmüştür. Canlı ve işlevsel bir dünyanın tüm yangın söndürme ve kurtarma olanaklarına rağmen, platformlar alev aldığında tüm mürettebat hayatını kaybetmiştir. Peki ya bir yangın çıkarsa ve yardım isteyecek kimse olmazsa ne olur? Bu, petrol platformlarının patlamaya hazır deniz bombaları olduğu anlamına gelmez; en pervasız olanlar dışında herkesin bunlardan kaçınması gerektiği anlamına da gelmez. Ancak önerilen şey, sondajı kapatmaktır. Bu sizi yeni petrolden mahrum bırakabilir, ancak yaşam beklentiniz için harikalar yaratacaktır. Jeneratör için zaten depolanmış yakıtı kullanın. Yukarıda belirtildiği gibi, size ana jeneratörle aynı amperajı vermeyecektir, ancak sondaj kapalı ve tüm endüstriyel tesisler kapalıyken, buna ne gerek var?

Machine Translated by Google

Okyanus bir yaşam kaynağı olabilir, ama aynı zamanda acımasız bir katil de. Karada nadiren görülen bir şiddetle vuran fırtınalar, en sağlam platformları bile parçalayabilir. Kuzey Denizi'ndeki petrol platformlarının kelimenin tam anlamıyla devrilip, moloz yığınına dönüşüp, dalgaların altına batışını gösteren haber görüntüleri, kıyıdan ayrılmadan önce herkesi iki kez düşünmeye yetiyor. Bu, ne yazık ki, insanlık tarafından çözülemeyecek bir sorun. Bu veya başka herhangi bir kitap, doğanın bu çelik yığını okyanustan kaldırmaya karar verdiğinde sizi kurtaramaz.

Machine Translated by Google

Kaçakta

Machine Translated by Google

Günümüzde yaygın olarak "Lawson Filmi" olarak adlandırılan 1965 yapımı film, 8 mm'lik bir ev filmidir. Beş kişinin Montana, Lawson'daki istiladan kaçmaya çalıştığı bir durum. Gemi sallanıyor. Sessiz görüntülerde, grubun bir okul otobüsüne doğru koştuğu, motoru çalıştırdığı ve kasabadan çıkmaya çalıştığı görülüyor. Sadece iki blok sonra, yanlışlıkla birkaç hurda araca çarptılar, bir binaya geri geri girdiler ve arka aksı kırdılar. Grubun iki üyesi ön camı kırdı ve yaya olarak kaçmaya çalıştı. Kamera operatörü, içlerinden birinin altı zombi tarafından yakalanıp parçalandığını kaydetti. Diğeri canını kurtarmak için koşarak bir köşeyi döndü ve kayboldu. Birkaç dakika sonra, yedi zombi otobüsü kuşattı. Neyse ki, aracı deviremediler veya yan kapının camını kıramadılar. Film sadece birkaç dakika sonra bittiği için, hayatta kalanlara ne olduğu hakkında çok az şey biliniyor. Otobüs sonunda kapısı çökmüş halde bulundu.

İç kısım kurumuş kanla kaplıydı.

Bir salgın sırasında, bölgeden kaçmanız gerekebilir. Kaleniz istila edilebilir. Malzemeleriniz tükenebilir. Ciddi şekilde yaralanabilir veya hastalanabilir ve profesyonel tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyabilirsiniz. Yangın, kimyasallar veya hatta radyasyon hızla yaklaşıyor olabilir. İstilaya uğramış bir bölgeden geçmek genellikle yapabileceğiniz en tehlikeli şeydir. Asla güvende olmayacaksınız, asla emniyette olmayacaksınız. Her zaman savunmasız, düşman bölgesinde, av olmanın ne demek olduğunu bileceksiniz.

Machine Translated by Google

Genel Kurallar

1. TEK HEDEF: Çoğu zaman, tahkim edilmiş sığınaklarda saklanan insanlar, ilk özgürlüklerinin getirdiği dikkat dağıtıcı unsurlara kapılırlar. Bu insanların çoğu asla güvenliğe ulaşamaz. Bu gereksiz istatistiklerden biri olmayın. Göreviniz kaçmak; ne daha fazla, ne de daha az. Terk edilmiş değerli eşyalar aramayın. Ara sıra karşınıza çıkan zombileri avlamayın. Uzaktaki garip sesleri veya ışıkları araştırmayın. Sadece çıkın. Her yan gezi, yolculuktaki her duraklama, bulunma ve parçalanma olasılığını artırır. Eğer şans eseri yardıma ihtiyacı olan insanlarla karşılaşırsanız, mutlaka durup yardım edin. (Bazen mantık insanlığa yerini bırakmalıdır.) Aksi takdirde, devam edin!

2. BİR HEDEF BELİRLEYİN: Tam olarak nereye gidiyorsunuz? Çoğu zaman insanlar, hortlaklarla dolu bir bölgede amaçsız ve umutsuzca dolaşmak için kalelerini terk ederler. Aklınızda sabit bir hedef olmadan, yolculuktan sağ çıkma şansınız çok azdır. En yakın güvenli yeri bulmak için telsizinizi kullanın. Mümkünse, bu hedefin gerçekten güvenli olduğunu doğrulamak için dış dünyayla iletişim kurmaya çalışın.
İlk hedefiniz ele geçirilirse diye her zaman yedek bir hedefiniz olsun. Başka insanlar beklemiyorsa ve sürekli iletişim sağlanmıyorsa, bitiş çizgisinde aç bir zombi sürüsüyle karşılaşabilirsiniz.

3. BİLGİ TOPLAYIN VE YOLCULUĞUNUZU PLANLAYIN: Sizinle hedefiniz arasında (yaklaşık olarak) kaç zombi var? Doğal sınırlar nerede? Yangın veya kimyasal sızıntı gibi tehlikeli kazalar oldu mu?
En güvenli rotalar hangileri? En tehlikelileri hangileri? Salgın başladığından beri hangileri kapatıldı? Hava koşulları sorun yaratacak mı? Yol boyunca herhangi bir kaynak var mı? Hala orada olduklarından emin misiniz? Yola çıkmadan önce bilmek istediğiniz herhangi bir bilgi var mı? Açıkçası, kalenize sığındığınızda istihbarat toplamak zor olacaktır. Dışarıda kaç zombi olduğunu, bir köprünün yıkılıp yıkılmadığını veya marinadaki tüm teknelerin kaybolup kaybolmadığını bilmek imkansız olabilir. Bu yüzden arazinizi tanıyın. En azından bu faktör bir salgınla değişmeyecektir. Her günün sonunda nerede olacağınızı düşünün. En azından haritadan, nispeten savunulabilir, iyi gizlenme yerleri ve birkaç kaçış yolu olan bir yer olduğundan emin olun. Seçilen yola bağlı olarak belirli ekipmanlar da göz önünde bulundurulmalıdır. Tırmanmak için ip gerekecek mi? Doğal bir kaynak yoksa ekstra su ne olacak?

Tüm bu faktörler hesaplandıktan sonra, bilinmeyen değişkenleri göz önünde bulundurun ve bunlara göre yedek planlar oluşturun. Yolunuzu bir yangın veya kimyasal sızıntı keserse ne yapacaksınız? Zombi tehdidi beklenenden daha büyük çıkarsa nereye gideceksiniz?
Peki ya bir takım üyesi yaralanırsa? Tüm olasılıkları göz önünde bulundurun ve elinizden gelenin en iyisini yapın.

Machine Translated by Google

Onlar için bir plan yapın. Eğer biri size, "Hadi, gidelim ve dışarıda ne varsa onunla ilgilenelim," derse, ona tek mermili bir tabanca verin ve bunun intihar etmenin daha kolay bir yolu olduğunu söyleyin.

4. FORMA GİRİN: Önceki talimatlar harfiyen uygulandıysa, vücudunuz uzun bir yolculuğa zaten hazır olmalıdır. Durum böyle değilse, sıkı bir kardiyovasküler egzersiz programına başlayın. Zamanınız yoksa, seçtiğiniz yolun fiziksel yeteneklerinize dahilinde olduğundan emin olun.

5. BÜYÜK GRUPLARDAN KAÇININ: Savunmadayken avantaj sayıdan gelir. Ancak zombi bölgesinde seyahat ederken bunun tam tersi geçerlidir. Büyük gruplar tespit edilme olasılığını artırır. Sıkı disipline rağmen kazalar olabilir.
Daha büyük gruplar ayrıca hareketliliği de engeller, çünkü en yavaş üyeler en hızlı üyelerle aynı tempoda ilerlemek için mücadele etmek zorunda kalır ve bunun tersi de geçerlidir. Elbette, tek başına seyahat etmenin de sorunları vardır. Birisi "yalnız başına" hareket etmeye çalışırsa güvenlik, keşif ve doğal olarak uyku aksayacaktır. İdeal performans için ekibinizi üç üyeyle sınırlayın. Dört ila on kişi hala yönetilebilir. Bunun üzerindeki her şey sorun yaratmaya davetiye çıkarmaktır. Üç üye, yakın dövüşte karşılıklı koruma, gece nöbetinin dağıtılması ve iki üyenin kısa süreliğine yaralı bir üçüncüyü taşıyabilmesi olanağı sağlar.

6. GRUBUNUZU EĞİTİN: Ekibinizin bireysel becerilerini değerlendirin ve buna göre kullanın. En çok ekipmanı kim taşıyabilir? En hızlı koşucu kim? Yakın dövüşte en sessiz kim? Hem yakın dövüşte hem de diğer alanlarda bireysel görevler belirleyin.

Machine Translated by Google

Günlük hayatta kalma. Ekibiniz yola çıktığında, herkes kendisinden ne beklendiğini bilmelidir. Birlikte çalışmak da en büyük öncelik olmalıdır. Hayatta kalma tekniklerinin yanı sıra savaş tatbikatları da yapın. Örneğin, ani bir zombi saldırısında tüm ekipmanınızı toplayıp yola çıkmanın ne kadar süreceğini ölçün. Açıkçası, zaman yola çıkmanızda kritik öneme sahip olabilir. İdeal bir durumda, grubunuz tek vücut gibi hareket etmeli, tek vücut gibi davranmalı, tek vücut gibi öldürmelidir.

7. HAREKETLİ KALIN: Keşfedildikten sonra zombiler her yönden üzerinize üşüşecektir. En iyi savunmanız ateş gücü değil, hareketliliktir. Bir anda koşmaya hazır olun. Koşabileceğinizden fazla eşya taşımayın. Tüm ekipmanınızı asla birden çıkarmayın. Anında güvenlik sağlanmadıkça asla ayakkabılarınızı çıkarmayın! Kendinizi yavaşlatın.
Yüksek hızlanmaları yalnızca gerekli olduğunda yapın, çünkü bu tür ataklar değerli enerjinizin büyük bir kısmını israf eder. Sık sık kısa molalar verin. Kendinizi fazla rahat hissetmenize izin vermeyin. Her molada esneme hareketleri yapmayı unutmayın. Asla gereksiz riskler almayın.
Zıplama, tırmanma ve yaralanmaya neden olabilecek her türlü aktiviteden mümkünse kaçınılmalıdır. Hortlaklarla dolu bir bölgede, en son isteyeceğiniz şey burkulmuş bir ayak bileğidir.

8. GÖRÜNMEZ KALIN: Hızın yanı sıra, en yakın müttefikiniz gizlilik olacaktır.
Yılan yuvasından geçmeye çalışan bir fare gibi, fark edilmemek için elinizden gelen her şeyi yapmalısınız. El telsizlerinizi veya elektronik ekipmanlarınızı kapatın. Dijital saat takıyorsanız, alarmın devre dışı bırakıldığından emin olun. Tüm ekipmanınızı bağlayın ve yürürken hiçbir şeyin ses çıkarmadığından emin olun. Mümkünse, mataranızı dolu tutun (şapırdayan bir ses çıkarmamak için). Bir grupla birlikteyseniz, konuşmaktan kaçının. İletişim kurmak için fısıldayın veya görsel sinyaller kullanın. İyi gizlenme yerlerine sahip alanlarda kalın. Açık alanlardan yalnızca gerektiğinde geçin. Geceleyin ateş, el feneri veya başka herhangi bir ışık kaynağı kullanmaktan kaçının.
Bu durum hareket kabiliyetinizi gündüz saatleriyle, beslenmenizi ise soğuk yiyeceklerle sınırlandıracak, ancak bu fedakarlıklar yapılmalı. Çalışmalar, gözleri sağlam olan zombilerin yarım milden fazla mesafeden parlayan bir sigara közü tespit edebildiğini göstermiştir. (Bunun onları araştırmaya sevk edip etmediği bilinmiyor, ama neden riske girilsin ki?)

Sadece mecbur kaldığınızda savaşın. Savaşın getirdiği gecikmeler sadece daha fazla zombiyi çekecektir. İnsanların bir zombiyi öldürdükten sonra kendilerini onlarca zombiyle çevrili buldukları biliniyor. Eğer çatışma kaçınılmazsa, ateşli silahları sadece en çaresiz durumlarda kullanın. Bir el ateş etmek, bir işaret fişeği atmaktan farklı değildir. Sesi kilometrelerce ötedeki zombileri çekebilir. Güvenilir ve çok hızlı bir kaçış yolunuz yoksa veya ateşli silahınız susturuculu değilse, ikinci bir el silahı kullanın. Aksi takdirde, ateş ettikten sonra kullanmaya hazır bir kaçış rotası planlayın.

9. GÖZ ATIN VE DİNLEYİN: Gizlenmenin yanı sıra, potansiyel tehditleri de tespit etmeye çalışmalısınız. Herhangi bir harekete dikkat edin. Gölgeleri veya uzaktaki insansı formları görmezden gelmeyin. Molalarda ve yürüyüş sırasında, çevrenizi dinlemek için durun. Ayak sesleri veya sürtünme sesleri duyuyor musunuz? Ölümsüzler mi inliyor, yoksa sadece rüzgar mı?

Machine Translated by Google

Elbette, paranoyak olmak, her köşede zombilerin olduğuna inanmak kolaydır. Bu kötü mü? Bu durumda hayır. Herkesin size zarar vermek istediğine inanmak başka, bunun gerçekten doğru olması bambaşka bir şey.

10. UYKU!: Siz veya grubunuz tamamen yalnızsınız, sessiz kalmaya ve tetikte olmaya çalışıyorsunuz. Zombiler her yerde olabilir, saklanıyor, avlanıyor olabilirler. Her an düzinelerce zombi ortaya çıkabilir ve yardım kilometrelerce uzakta olabilir. Peki, Tanrı aşkına, nasıl uyuyacaksınız ki!?! Kulağa çılgınca, imkansız geliyor ama bu çileden sağ çıkmak için şart. Dinlenmeden kaslar zayıflar, duyular körelir ve geçen her saat çalışma yeteneğinizi azaltır. Vücudunu kafeinle doldurup yolculuğu "güçle atlatabileceğine" inanan birçok pervasız insan, bu aptallığın sonuçlarını çok geç fark etmiştir. Gündüz yolculuk yapmanın bir avantajı da, ister istemez, en az birkaç saat boyunca hiçbir yere gitmiyor olmanızdır. Karanlığa lanet etmek yerine, ondan faydalanın.

Tek başına seyahat etmek yerine küçük gruplar halinde seyahat etmek, bireysel üyelerin nöbetleşe nöbet tutabilmesi sayesinde daha güvenli bir uyku sağlar. Elbette, sizi gözetleyen biri olsa bile, uykuya dalmak kolay olmayacaktır. Uyku hapı kullanma cazibesine direnin.
Geceleyin zombi saldırısı olursa, bu etkiler sizi işlevsiz hale getirebilir. Meditasyon veya diğer zihinsel egzersizler dışında, zombi istilası sırasında uykuya dalmanın hızlı bir çözümü yoktur.

11. AÇIK SİNYALLERDEN KAÇININ: Bir uçak gördüğünüzde, silahınızı ateşleyerek, işaret fişeği göndererek, işaret ateşi yakarak veya başka dramatik bir yöntemle pilotun dikkatini çekmeye çalışabilirsiniz. Bu, pilotun dikkatini çekebilir ve helikopter veya kara kurtarma ekibinin bulunduğunuz yere gelmesi için telsizle haber verebilir. Bu hareket aynı zamanda yakındaki zombileri de çekecektir. Helikopter sadece birkaç dakika uzakta değilse, zombiler şüphesiz size önce ulaşacaktır. Gördüğünüz uçağın o anda iniş yapma potansiyeli yoksa, telsiz veya ayna dışında herhangi bir şeyle sinyal vermeye çalışmayın. Bunlar mevcut değilse, yolunuza devam edin.

12. KENT ALANLARINDAN UZAK DURUN: Bir istila sırasında hayatta kalma şansınız ne olursa olsun, kentsel bir alandan geçerken bu şansınız şüphesiz %50 hatta %75 oranında düşecektir. Basit gerçek şu ki, daha fazla canlının yaşadığı bir yerde daha fazla ölü olacaktır. Ne kadar çok bina varsa, pusuya düşürülebileceğiniz yer de o kadar fazladır. Bu binalar ayrıca görüş alanınızı da daraltır. Yumuşak zeminin aksine, sert beton yüzeyler ayak seslerini hiç azaltmaz. Buna bir de bir şeyleri devirme, enkazlara takılma veya kırık camlara basma olasılığını ekleyin ve çok gürültülü bir yolculuk için bir reçete elde etmiş olursunuz.

Ayrıca, bu bölümde tekrar vurgulandığı gibi, kentsel bir alanda tuzağa düşme, köşeye sıkışma veya başka bir şekilde kuşatılma olasılığı, herhangi bir vahşi doğa ortamına göre sonsuz derecede daha yüksektir. Sorununuzun yaşayan ölülerden kaynaklandığını bir an için unutun. Dost ateşi, binalarda saklanan diğer insanlar veya sizi zombi sanan silahlı avcı grupları ne olacak? Kazara veya başka nedenlerle çıkan yangın ne olacak?

Machine Translated by Google

Avcılar tarafından kasten başlatılan yangınlar mı? Peki ya kimyasal sızıntılar, zehirli duman veya kentsel savaşın diğer tehlikeli yan ürünleri? Ya hastalıklar? Hem ölü insanların hem de öldürülmüş zombilerin cesetlerinin haftalarca sahipsiz bırakılabileceğini unutmayın. Rüzgarla yayılan ölümcül mikroorganizmalar, şehir sokaklarında bulunan diğer herhangi bir sağlık tehlikesi kadar güçlü bir tehlike oluşturacaktır. Geçerli bir nedeniniz yoksa (kurtarma girişimi veya her iki tarafta aşılmaz engeller, hızlı bir yağma fırsatı değil), her ne pahasına olursa olsun şehirlerden uzak durun!

Machine Translated by Google

Teçhizat

Hafif seyahat etmek yolculuğunuz için çok önemlidir. Herhangi bir şey paketlemeden önce kendinize şu soruları sorun: "Buna gerçekten ihtiyacım var mı ?" Gerekli ekipmanınızı topladıktan sonra, listeyi gözden geçirin ve Bu soruyu tekrar sorun. Bunu yaptıktan sonra, tekrar yapın. Elbette, hafif seyahat etmek sadece bir .45'lik tabancayı kılıfına koymak, biraz kurutulmuş et ve bir su şişesi kapmak ve yola koyulmak anlamına gelmez. Ekipman, özellikle de bol miktarda malzeme bulunan bir yerde (hapishane, okul, kendi eviniz gibi) mahsur kaldığınız diğer tüm senaryolardan daha hayati önem taşıyacaktır. Yanınızda götürdüğünüz ekipman, sahip olduğunuz tek şey olabilir. Hastanenizi, deponuzu ve silah deposunuzu sırtınızda taşıyacaksınız. Aşağıda, başarılı bir yolculuk için ihtiyacınız olacak standart ekipmanların bir listesi bulunmaktadır. Alp kayağı, güneş kremi veya sivrisinek ağı gibi özel ekipmanlar, bulunduğunuz ortama göre eklenmelidir.

* Sırt çantası
* Sağlam yürüyüş botları (zaten giyilmiş ve alıştırılmış)
* İki çift çorap * Geniş ağızlı,
bir litrelik su şişesi * Su arıtma tabletleri* * Rüzgar ve
suya dayanıklı kibrit * Bandana *
Harita** * Pusula** * Kaplamalı lensli küçük
el feneri (AAA
pil) *
Yağmurluk *
Küçük sinyal aynası * Yatak rulosu veya uyku tulumu (ikisi de çok
hantal
olacaktır)

* Güneş gözlüğü (polarize lensler)
* Avuç içi büyüklüğünde ilk yardım
çantası* * İsviçre çakısı veya çok amaçlı alet
* Kulaklıklı el telsizi** * Bıçak * Dürbün** *
Birincil
ateşli silah (tercihen
yarı otomatik karabina)
* Elli tur (grup halinde oynanıyorsa, kişi başı otuz tur)
* Temizlik seti** *
İkinci ateşli silah (tercihen .22 kalibre tabanca)* * Yirmi beş
mermi* * El silahı (tercihen
pala)
* Sinyal fişekleri**

Machine Translated by Google

* Gruplar halinde gerekli değildir

** Grup halinde ise sadece bir kişi tarafından taşınması yeterlidir

Ayrıca, tüm grupların yanlarında şunları bulundurması gerekir: * Sessiz balistik silah (tercihen susturuculu ateşli silah veya arbalet)

* On beş öldürme için ek mühimmat (eğer silah standart ateşli silahtan farklıysa)

* Teleskopik nişangah

* Orta boy ilk yardım çantası *

Kulaklıklı telsiz * Levye (el silahı yerine)

* Su arıtma pompası Ekipmanınızı seçtikten sonra, her şeyin çalıştığından emin olun. Her şeyi tekrar tekrar deneyin. Sırt çantanızı bütün gün takın. Eğer ağırlık, rahat bir sığınakta bile çok fazla geliyorsa, uzun bir yürüyüşten sonra nasıl hissedeceğinizi hayal edin. Bu sorunların bazıları, çeşitli aletleri birleştiren nesneler seçerek çözülebilir (bazı taşınabilir radyolar el feneriyle donatılmıştır, hayatta kalma bıçakları pusula taşır, vb.). Silah seçerken de bu yerden tasarruf felsefesini uygulayın. Mevcut bir silah için susturucu, bir arbalet ve yedek oklar gibi tamamen yeni bir silahtan daha az yer kaplar. Sırt çantanızı bir gün boyunca takmak, sürtünme noktalarının nerede olduğunu, askı sisteminin nerede ayarlanması gerektiğini ve ekipmanı en iyi nasıl sabitleyeceğinizi de anlamanıza yardımcı olacaktır.

Machine Translated by Google

Araçlar

İÇİNDE

Yürümek varken neden binmeyelim? Amerikalılar her zaman binmeye takıntılı olmuşlardır. İş gücünden tasarruf sağlayan makineler fikri. Hayatın her alanında, endüstri zorluklarla karşılaşıyor. Günlük hayatın işlerini daha hızlı, kolay ve verimli hale getiren makineleri icat etme ve mükemmelleştirme konusunda bitmek bilmeyen bir yarış var. Ve Amerikan teknoloji dininin otomobilden daha büyük bir tanrısı ne olabilir ki? Yaşımız, cinsiyetimiz, ırkımız, ekonomik durumumuz veya coğrafi konumumuz ne olursa olsun, bu her şeye kadir makinenin, tüm harika biçimleriyle, dualarımızın cevabı olduğu öğretiliyor bize. Bir zombi salgını sırasında bu neden doğru olmasın? Düşman topraklarda hızla ilerlemek mantıklı olmaz mıydı? Seyahat süresi günlerden sadece saatlere inerdi. Ekipman depolama artık sorun olmazdı. Ve zombilerin üzerinden kolayca geçilebilecekken ne gibi bir tehlike oluşturabilirlerdi ki? Bunlar elbette güçlü avantajlar, ancak bunlarla birlikte bir dizi eşit derecede güçlü sorun da geliyor.

Yakıt tüketimini göz önünde bulundurun. Benzin istasyonları az ve seyrek olabilir. Bulduğunuz istasyonların da çoktan boşalmış olma ihtimali yüksektir. Aracınızın tam kilometresini belirlemek, depoyu yedek yakıtla doldurmak, hatta tam rotayı planlamak bile sizi ancak bir yere kadar götürebilir.

Güvenliğe hangi yolun götüreceğini nasıl bileceksiniz? Özellikle Kuzey Amerika'da yapılan istila sonrası çalışmalar, çoğu yolun hızla terk edilmiş araçlarla tıkandığını göstermiştir. Ek engeller arasında yıkılmış köprüler, moloz yığınları ve son çare olarak terk edilmiş barikatlar yer alabilir. Arazi sürüşü, daha büyük olmasa bile, eşit derecede bir zorluk sunar. (Bkz. "Arazi Tipleri") Kırsal kesimde, özgürlüğe giden açık bir yol ararken araba sürmek, benzininizin bitmesinin en iyi yoludur. Birden fazla araç, deposu boş, kanla lekelenmiş kabini boş halde, ıssız bir yerde yalnız başına bulunmuştur.

Bir arıza hayal edin. Batılıların çoğu, araçlarını Üçüncü Dünya ülkelerine taşırken genellikle tam bir yedek parça seti yanlarında bulundururlar. Bunun ardındaki mantık basittir: Otomobil, yeryüzündeki en karmaşık makinelerden biridir. Kötü yollarda, uygun bir oto tamirhanesi olmadan, bu makine hızla işe yaramaz bir hurda yığınına dönüşebilir.

Bir de gürültü meselesi var. İşler yolunda giderken istilanın içinden gürültüyle geçmek cazip görünebilir. Ancak susturucusu ne kadar iyi olursa olsun, herhangi bir motorlu araç, en yüksek insan ayak sesinden daha fazla gürültü üretir. Eğer herhangi bir nedenle bir adım daha ilerleyemeyen bir araçta bulunuyorsanız, eşyalarınızı kapın ve kaçın! Bu ana kadar, bölgedeki her hortlağa varlığınızı duyuruyordunuz. Şimdi, mekanize hareket kabiliyetiniz ortadan kalktığına göre, onlardan kaçınmakta başarılar dilerim.

Bu uyarılara rağmen, motorlu taşıtların cazibesi karşı konulmaz görünebilir.
Aşağıda tipik araçların kısa bir listesi ve bunların avantaj ve dezavantajları yer almaktadır.

Machine Translated by Google

1. Sedan Temel

"araba" olarak bilinen sedanın binlerce varyasyonu vardır. Bu da avantaj ve dezavantajları hakkında genelleme yapmayı zorlaştırır. Seçim yaparken yakıt tüketimine, eşya saklama alanına ve dayanıklılığa dikkat edin. Sedanların en büyük dezavantajı, arazi koşullarına uygun olmamalarıdır. Daha önce de belirtildiği gibi, çoğu yol kapalı, tıkanmış veya hasar görmüş olacaktır. Bir sedanınız varsa, bir tarlayı geçerken nasıl performans göstereceğini hayal edin. Şimdi buna kar, çamur, kayalar, ağaç kütükleri, hendekler, dere yatakları ve çeşitli paslanmış, unutulmuş hurdaları ekleyin. Sedanınızın çok uzağa gidemeyeceği muhtemeldir. Sıklıkla, istila edilmiş bir alanın etrafındaki arazi, arızalanmış ve/veya sıkışmış sedanlarla doludur.

2. SUV'ler:

Gelişen ekonomi ve bol miktarda ucuz benzinle birlikte, 1990'larda bu tür araçlarda bir patlama yaşandı; 1950'lerin otomotiv altın çağına, yani daha büyük olanın her zaman daha iyi olduğu döneme gönderme yapan yol canavarları. İlk bakışta, ideal kaçış aracı gibi görünüyorlar. Askeri bir aracın arazi kabiliyetine ve bir sedanın konforuna ve güvenilirliğine sahip olan bu araçlar, ölümsüzlerden kaçmak için daha iyi ne olabilir? Cevap: Çok şey. Görünüşlerine rağmen, tüm SUV'ler arazi sürüşü için donanımlı değildir. Birçoğu, SUV'lerini kendi mahallesinin dışına çıkarmayı hiç düşünmeyen bir tüketici için üretilmiştir. Peki ya güvenlik? Bu kadar büyük araçların muazzam kütlesi daha fazla koruma sağlamamalı mı? Cevap yine hayır.

Tekrarlanan tüketici araştırmaları, birçok SUV'nin güvenlik standartlarının birçok orta boy sedanınkinden çok daha düşük olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, bu araçların bazıları gerçekten göründükleri gibidir: zorlu koşulların üstesinden gelebilen sağlam, güvenilir iş makineleri. Bu gerçek modelleri, yakıt tüketimi yüksek, estetik olarak tasarlanmış, sorumsuz bir şekilde pazarlanan gösteriş araçlarından ayırt edebilmek için seçeneklerinizi dikkatlice araştırın.

3. Kamyon Bu

sınıf, minibüslerden dağıtım kamyonlarına ve eğlence araçlarına kadar orta büyüklükteki tüm yük araçlarını kapsar. Düşük yakıt verimliliği, (modele bağlı olarak) sınırlı arazi kabiliyeti ve devasa, hantal boyutlarıyla bu araçlar, ulaşımda en kötü seçenek olarak kabul edilebilir. Birçok durumda, kamyonlar hem kentsel hem de kırsal alanlarda sıkışıp kalmış ve içindekileri konserve yiyeceğe dönüştürmüştür.

4. Otobüs

Machine Translated by Google

Önceki sınıfta olduğu gibi, bu büyük yol canavarları da sürücüleri için yaşayan ölüler kadar tehlike oluşturabilir. Hızı, manevra kabiliyetini, yakıt verimliliğini, arazi yeteneğini, gizliliği veya istila edilmiş bir alandan kaçmak için ihtiyaç duyacağınız diğer herhangi bir özelliği unutun. Bir otobüsün bunların hiçbiri yok. İronik bir şekilde, bir otobüsün herhangi bir "avantajı" varsa, bu kaçış aracı değil, savunma aracı olmasıdır. Avcı grupları iki kez polis otobüslerini istila edilmiş bölgelere sürdüler ve araçlarını mobil kaleler olarak kullandılar. Bir otobüsü bu şekilde kullanmayı planlamıyorsanız, onlardan uzak durun.

5. Zırhlı Araç Bu sivil tanklar,

en hafif tabirle, nadirdir. Özel bir güvenlik şirketinde çalışmadığınız veya çok büyük bir servete sahip olmadığınız sürece, bunlardan birine erişiminiz olması pek olası değildir.

Yüksek yakıt verimliliği ve arazi yeteneklerinden yoksun olmalarına rağmen, zırhlı araçlar kaçaklar için bir dizi avantaj sunmaktadır. Devasa zırhları sürücüye neredeyse yenilmezlik sağlar. Arıza durumunda bile, içindekiler erzakları yettiği sürece hayatta kalabilirler. Herhangi bir büyüklükte ve güçte bir zombi sürüsü, güçlendirilmiş çeliği delemez.

6. Motosiklet: İstilaya

uğramış bir bölgeden kaçmak için kesinlikle en iyi seçim. Motosikletler, özellikle arazi motosikletleri, dört tekerlekli araçların ulaşamadığı yerlere ulaşabilir. Hızları ve manevra kabiliyetleri, zombi kalabalığının arasından rahatça geçmelerini sağlar. Hafif olmaları, kilometrelerce itilmelerine olanak tanır. Elbette dezavantajları da var.

Motosikletlerin yakıt depoları küçüktür ve hiçbir koruma sağlamazlar. Ancak istatistikler, bunların küçük dezavantajlar olduğunu gösteriyor. Zombi salgınından kaçmaya çalışan diğer sürücülerle karşılaştırıldığında, arazi motosikleti sürücülerinin hayatta kalma oranı 23'e 1'dir.

Ne yazık ki, motosiklet ölümlerinin %31'i sıradan kazalardan kaynaklanıyor. Dikkatsiz ve/veya kibirli sürücüler, bir kaza sonucu ölebilecekleri gibi, yürüyen ölülerin pençeleri tarafından da kolayca öldürülebilirler.

Machine Translated by Google

7. Ek Araç Ekipmanları * Lastik tamir ekipmanı *
Pompa * Ek yakıt (kabin
dışında
taşınabilecek ve depolanabilecek kadar)
* Ek parçalar (boyut sınırları dahilinde)
* CB telsizi *
Kullanım kılavuzu *
Tamir kiti (akü takviye kabloları, jak vb.)

8. Alternatif Karayolu Ulaşımı A. At At
sırtında kaçmanın

bariz avantajı tartışılmaz. Benzin istasyonundan yakıt almak gereksiz hale gelir. Ek malzemeler yem, battaniye ve birkaç ek ilaçla sınırlı kalır. Dört toynak yola ihtiyaç duymadığı için arazi seçenekleri artar. Otomobillerin lüksünden önce insanlar bu hızlı ve sağlam hayvanlarla oldukça verimli bir şekilde seyahat ediyorlardı.
Ancak, yola koyulmadan önce şu basit uyarıları aklınızda bulundurun.
Çocukken bile midilliye binmiş herkesin kabul edeceği gibi, at binmek beceri gerektirir. Western filmlerinde ne kadar kolay göründüğünü unutun. At binmek ve atlara bakmak için gereken beceriler ustalaşması zor becerilerdir. Zaten nasıl yapılacağını bilmiyorsanız, yolda öğrenebileceğinizi düşünmeyin. Zombilerle başa çıkmanın bir diğer dezavantajı ise, atların ölümsüzlerden son derece korkmasıdır. Rüzgarla taşınan ve belki de kaynağından kilometrelerce uzakta olan bir zombinin kokusu bile çoğu atı histeriye sokmaya yeter. Bu, hayvanını nasıl kontrol edeceğini bilen son derece deneyimli bir binici için avantajlı bir erken uyarı sistemi olabilir. Ancak çoğu için sonuç, yaralanmalar da dahil olmak üzere yere fırlatılma olabilir. At, o anda sadece talihsiz binicisini mahsur bırakmakla kalmaz, aynı zamanda çılgınca kişnemesi yakındaki zombileri de uyarır.

B. Bisiklet Kendi

başına bir sınıf oluşturan bu araç, her iki dünyanın da en iyisini sunuyor. Yaygın kullanılan bisiklet hızlı, sessiz, kas gücüyle çalışan ve bakımı kolay bir araçtır. Buna ek olarak, arazi çok engebeli hale geldiğinde kaldırıp taşıyabileceğiniz tek araç olması da ek bir avantajdır. İstilaya uğramış bölgelerden kaçmak için bisiklet kullananlar neredeyse her zaman başarılı olmuşlardır.

Machine Translated by Google

Yürüyenlerden daha iyidir. Optimum performans için, yarış veya hobi amaçlı modellerin aksine, dağ bisikleti kullanın. Ancak hızınızın ve hareketliliğinizin sizi şımartmasına izin vermeyin. Standart güvenlik ekipmanlarını giyin ve hız yerine tedbiri tercih edin. En son isteyeceğiniz şey, bacaklarınız kırılmış, bisikletiniz hurdaya dönmüş ve her adımda ölü ayakların sürünme sesleri daha da yükselmiş bir halde hendeğe düşmektir.

Machine Translated by Google

Arazi Tipleri

Türümüzün evriminin büyük bir kısmı, çevremize hakim olma mücadelesinden ibarettir. Kimileri çok ileri gittiğimizi söyleyebilir. Bu doğru olabilir veya olmayabilir. Ne olamaz ki? Özellikle sanayileşmiş, Birinci Dünya ülkeleri söz konusu olduğunda, doğanın güçleri üzerinde tam kontrol kurmanın mümkün olduğu savunulmaktadır. Kendi evinizin rahatlığında, unsurları kontrol edersiniz. Ne zaman sıcak, ne zaman soğuk, ne zaman ıslak, ne zaman kuru olacağına siz karar verirsiniz. Perdeleri çekerek gündüzü silmeye veya bir lamba yakarak geceyi ortadan kaldırmaya siz karar verirsiniz. Hatta dış dünyanın kokuları ve bazı durumlarda sesleri bile, ev dediğiniz yapay balonun duvarları ve kapalı pencereleriyle yok edilebilir. Bu balonda, çevre sizden emir alır; dışarıda, vahşi zombilerden oluşan bir kalabalığın peşinden koşarken, bunun tam tersi geçerlidir. Doğanın insafına kalırsınız, daha önce doğal kabul ettiğiniz çevrenin en ufak bir yönünü bile değiştiremezsiniz. Burada, hayatta kalmanın anahtarı uyum sağlamak olacaktır ve bu uyumun ilk adımı, bulunduğunuz ortamı tanımaktır. Karşılaştığınız her ortamın kendine özgü kuralları vardır. Bu kurallar her zaman incelenmeli ve saygı duyulmalıdır. Bu saygı, o ortamın müttefikiniz mi yoksa düşmanınız mı olacağını belirleyecektir.

1. Orman (ılıman/tropikal)

Yüksek ağaçların yoğunluğu gizlenmeyi artırır. Hayvan sesleri veya ses olmaması, yaklaşan tehlikeye karşı uyarı sağlayabilir. Yumuşak toprak, ayak seslerinizi bastırmaya yarar. Ara sıra bulacağınız doğal yiyecek kaynakları (fındık, böğürtlen, balık, av hayvanı vb.) yanınızda taşıdığınız erzakları tamamlar ve genişletir. Büyük bir ağacın dallarında uyumak, güvenli bir gece uykusu geçirmenizi sağlayabilir. Can sıkıcı bir dezavantaj ise yukarıdaki ağaç örtüsünden kaynaklanmaktadır. Eğer başınızın üzerinden bir helikopter geçerse, ona hızlıca işaret veremezsiniz. Mürettebat sizi fark etse bile, iniş yapabilmeleri için geniş bir açıklığa ihtiyaç duyarlar. Bu durum, başınızın hemen üzerinden uçan olası bir kurtarıcıyı duyup göremediğiniz için oldukça sinir bozucu olabilir.

Machine Translated by Google

2. Ovalar

Geniş açık alanlar, zombilerin sizi çok uzaktan fark etmesine olanak tanır. Mümkünse onlardan kaçının. Değilse, ölümsüzlere karşı dikkatli olun. Onlar sizi görmeden önce siz onları gördüğünüzden emin olun. Hemen yere yatın. Geçmelerini bekleyin. Hareket etmeniz gerekiyorsa, sürünerek ilerleyin. Tehlike bölgesini geçene kadar yerde kalın.

3. Gizlenmek

için en iyi yöntem uzun boylu bitkilerdir. Soru şu: Bu sizin avantajınıza mı yoksa pusuya yatmış bir hortlağın işine mi yarayacak? Gürültü kritik bir faktör olacaktır.
Kuru tarlalarda dolaşmak, uzaklardan bile zombileri çekecek kadar gürültü çıkaracaktır. En ıslak hallerinde bile tarlalarda yavaşça ilerleyin, dikkatlice dinleyin ve her an yakın dövüşe hazır olun.

4. Tepeler:

Dalgalı arazide seyahat etmek görüşünüzü sınırlayacaktır. Mümkünse yüksek yerlerden kaçının. Vadilerde kalın. Beklenmedik bir zombi sizi fark ederse diye çevredeki tepeleri gözlemleyin. Yüksek yerler yönünüzü belirlemek, rotanızı doğrulamak ve bölgedeki zombilerin yerlerini teyit etmek için faydalı olabilir. Yüksek yerlere son derece dikkatli yaklaşın. Alçak bir şekilde, karnınızın üzerinde, kambur bir figüre karşı gözleriniz ve o kendine özgü inlemeye karşı kulaklarınız tetikte olarak ilerleyin.

5. Bataklık

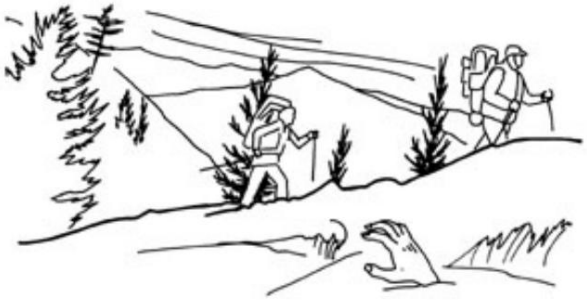
Mümkünse, sulak alanlardan tamamen uzak durun. Sudan geçerken çıkan sesler, gizlice ilerleme şansınızı tamamen ortadan kaldırır. Zehirli ve yırtıcı vahşi hayvanlar, ölümsüzler kadar tehdit oluşturur. Yumuşak çamur, özellikle ağır bir sırt çantasıyla ilerlemenizi engelleyecektir. Her zaman sağlam ve kuru zeminde kalın. Gerekirse, sadece en sığ sularda yürüyün. Dalgalanmalara veya su altı hareketlerine dikkat edin. Bir zombi yumuşak çamurun içine batmış ve su seviyesinin hemen altında sıkışmış olabilir. İzlere ve hayvan leşlerine bakın. Ormanlarda olduğu gibi, vahşi yaşamı dinleyin. Fiziksel varlıkları da erken uyarı mekanizması görevi görecektir. Bu ekosistemde yüzlerce farklı hayvan ve kuş türü yaşamaktadır. Sadece büyük yırtıcıların tehdidi onları susturmaya yeter. Kendinizi bir bataklığın ortasında bulursanız ve aniden hiçbir şey duymazsanız, ölümsüzlerin yakınlarda olduğunu anlayacaksınız.

Machine Translated by Google

6. Tundra:

Bu subarktik ortam, yeryüzündeki en insan dostu ortamdır. Uzun kış geceleri seyahat için güvenlidir, çünkü aşırı düşük sıcaklıklar zombileri oldukları yerde dondurur.
Uzun yaz günleri, görme duyusuna bağımlı insanları, her şeyi algılayabilen ölümsüz takipçileriyle eşit konuma getiriyor. Bu da daha fazla zamanı hareket halinde geçirmelerine olanak tanıyor. İronik bir şekilde, bu yarı arktik alacakaranlığın daha derin ve rahat bir uykuya da yardımcı olduğu kanıtlanmıştır. "Gece" için yataklarına yatan kaçaklar, karanlıktan üzerlerine doğru koşan iğrenç bir kalabalığın korkusu olmadan gerçekten dinlenebildiklerini sürekli olarak bildirmişlerdir.

7. Çöl Şehir

alanları dışında, sıcak ve kurak bölgeler yeryüzündeki en tehlikeli ortamlar olabilir. Zombi tehdidi olmasa bile, susuzluk ve/veya sıcak çarpması sağlıklı bir insanı birkaç saat içinde öldürebilir. Bu ölümcül koşullardan kaçınmanın en iyi yolu, açıkçası, gece seyahat etmektir. Ne yazık ki, bir salgın sırasında gece hareketinden kesinlikle kaçınılması gerektiğinden bu mümkün olmayacaktır. Seyahat, şafaktan üç saat sonra ve alacakaranlıktan üç saat önce yapılmalıdır. Günün en parlak ve en sıcak saatlerinde hareketsiz ve gölgeli bir yerde kalınmalıdır. Tamamen karanlık saatleri dinlenmek için kullanın. Bu, yolculuğunuzu yavaşlatacak ancak saldırı riskini büyük ölçüde azaltacaktır. Diğer tüm arazilerden daha fazla, ya yolculuk için yeterli suyunuz olduğundan emin olun ya da suyu nereden temin edeceğinizi tam olarak bilin. Mümkünse, çöllerden tamamen kaçının. Bu ortamın sizi herhangi bir yürüyen ölü kadar kolayca öldürebileceğini asla unutmayın.

Machine Translated by Google

8. Kentsel

Alanlar Daha önce de belirtildiği gibi, kaçış halindeyken yüksek nüfus yoğunluğuna sahip alanlardan her ne pahasına olursa olsun kaçınılmalıdır. Bu alanların sınırları içinde tarifsiz bir kaos girdabı yaşanacaktır. Diyelim ki yarım milyon insan, su, elektrik, telefon, yemek servisi, sağlık hizmeti, çöp toplama, yangın söndürme veya kolluk kuvvetlerinin olmadığı bir şehirde kendi başlarına bırakıldı. Şimdi de kanla lekelenmiş sokaklarda dolaşan binlerce etobur insansı yaratığı ekleyin. Yarım milyon insanı hayal edin; korkmuş, telaşlı, hayal kırıklığına uğramış, hayatları için savaşıyorlar. Hiçbir geleneksel savaş alanı, hiçbir isyan, hiçbir "normal" toplumsal düzen bozulması sizi yaşayan ölüler tarafından kuşatılmış bir şehrin kabusuna hazırlayamaz. Eğer tüm sağduyuyu görmezden gelip kentsel bir alandan geçmek zorundaysanız, aşağıdaki kurallar hayatta kalma şansınızı artıracaktır (ancak kesinlikle garanti etmeyecektir): A. Bölgeyi Tanıyın!

Bu kuralı tekrarlamakta fayda var, çünkü özellikle kentsel alanlarda çok daha önemlidir. Girdiğiniz şehir ne kadar büyük? Yolları ne kadar geniş? Köprüler veya tüneller gibi darboğazlar nerede? Çıkmaz sokaklar veya kör noktalar nerede? Fabrikalar, kimya tesisleri veya tehlikeli maddelerin depolandığı başka yerler var mı? Engel teşkil edebilecek inşaat alanları nerede? Seyahat sürenizi kısaltacak oyun alanları ve parklar gibi düz, açık alanlar var mı? Zombilerin saklanan insanlara ilgi duyabileceği hastaneler, polis karakolları, kiliseler ve diğer binalar nerede? Bir şehir haritası şart, ek bir rehber kitap daha da iyi olur, ancak en iyisi yerinde bilgi edinmektir.

B. Asla Dört Tekerlekli Araç Kullanmayın Bir

şehrin bir ucundan diğer ucuna sürekli açık bir cadde bulma olasılığı neredeyse sıfırdır. Böyle bir rota hakkında sürekli ve güncel bilgilere sahip değilseniz, arabanız, kamyonunuz veya SUV'nizle böyle bir rota bulmayı aklınızdan bile geçirmeyin. Motosiklet, tıkalı yollardan geçmenizi sağlar. Ancak, gürültüsü bu avantajı ortadan kaldırır. Yürüyerek veya bisikletle seyahat ederek, bu beton labirentte hız, gizlilik ve çok yönlülük avantajına sahip olursunuz.

C. Otoyolları Kullanın

Machine Translated by Google

Eğer salgın aktif mücadeleden tam bir istilaya dönüşmüşse, en güvenli yol otoyol olacaktır. 1950'lerden beri Amerika Birleşik Devletleri'ndeki her büyük ve orta ölçekli şehre otoyollar inşa edilmiştir. Otoyolların güzergahları genellikle düzdür ve seyahat süresini kısaltır. Uzun bölümler yüksek çitlerle çevrilidir veya yerden yüksekte asılıdır, bu da hortlakların size ulaşmasını neredeyse imkansız hale getirir. Eğer bir giriş rampası bulurlarsa veya çitleri aşarlarsa, yine de bisikletinizle veya motosikletinizle uzaklaşacak veya koşarak kaçacak hızınız olacaktır. Dört tekerlekli araçlar yine bir seçenek değildir, çünkü her otoyol şüphesiz sabit araçlarla tıkanmış olacaktır. Birçoğu zombiler içerecektir - şehirden kaçmaya çalışan, yaralarına yenik düşen ve koltuklarına bağlıyken yeniden canlanan ısırılmış insanlar. Yaklaşmadan önce her aracı inceleyin ve açık veya kırık camlı olanlara dikkat edin. Aniden uzanan bir ele karşı palanızı hazırda bulundurun. Susturuculu veya susturucusuz ateşli silah kullanırken son derece dikkatli olun. Unutmayın, tamamen dolu veya kısmen dolu yakıt depolarıyla dolu bir mayın tarlasında yürüyorsunuz. Tek bir başıboş kurşun veya tek bir kıvılcım, diri ölülerin en küçük sorununuz olmasına neden olacaktır.

D. Yer Üstünde Kalın: Yağmur suyu

tahliye kanalları, metrolar, kanalizasyonlar ve diğer yeraltı yapıları sizi yukarıdaki zombi sürülerinden koruyabilir. Ancak, otoyollarda olduğu gibi, bölgede zaten pusuya yatmış zombiler tarafından köşeye sıkıştırılma riskiyle karşı karşıyasınız. Otoyolların aksine, bir duvardan atlama veya üst geçitten atlama lüksünüz yok. Karşı karşıya kaldığınızda, kaçacak yeriniz olmayabilir. Yer altında seyahat etmek ayrıca kalıcı karanlık anlamına gelir ki bu da zaten aleyhinize bir durumdur. Çoğu tünelin akustiği, yer üstünde bulacağınızdan çok daha iyidir. Bu, zombilerin konumunuzu tespit etmesine izin vermese de, yeraltı geçidiniz boyunca bir zincirleme reaksiyon başlatacaktır. Sistem hakkında uzman bilginiz yoksa -tasarımına, yapımına veya bakımına yardımcı olmadıysanız- yanına bile yaklaşmayın.

E. Dost Ateşine Dikkat Edin Bir

şehir veya şehrin bir bölümü "işgal edilmiş" (tamamen zombiler tarafından ele geçirilmiş) ilan edilmiş olsa bile, hala insanlığın küçük grupları olabilir. Bu hayatta kalanlar şüphesiz önce ateş edecek ve saldırganlarını daha sonra tespit edeceklerdir. Dost ateşinden kaçınmak için zombi topluluklarına dikkat edin. Bu, hala devam eden bir savaşın göstergesi olabilir. Ayrıca, ceset yığınlarına da bakın. Bunlar, yakındaki bir kaleden gelen bir keskin nişancının hedef bölgesini işaret ediyor olabilir. Silah seslerini dinleyin, yerini belirlemeye çalışın ve onlardan uzak durun. Duman, pencerelerdeki ışıklar, insan sesleri veya makine sesleri gibi diğer işaretlere de bakın ve d
Yine, cesetlere dikkat edin. Özellikle tek yöne bakan ceset yığınları, ölümsüzlerin bir hedefe ulaşmak için ortak bir girişimde bulunduğunu gösterir. Aynı yerde düşmüş olmaları, iyi eğitimli bir keskin nişancının onları sabit bir mesafeden vurmuş olabileceği anlamına gelebilir. Kendinizi insanlara yakın hissederseniz, onlarla temasa geçmeye çalışmayın . Yol boyunca tanınabilir sesler çıkarmak veya "Ateş etmeyin!" diye bağırmak sadece ölümsüzleri çekecektir.

F. Şafakta Girin, Gün Batımında Çıkın

Machine Translated by Google

Şehir gündüz geçilemeyecek kadar büyük değilse, asla sınırları içinde durup dinlenmeyin. Daha önce de belirtildiği gibi, kırsal kesimde gece yolculuğunun tehlikeleri kentsel bir ortamda yüz kat artar. Gün ışığının bitmesine sadece birkaç saat kala bir şehre giriyorsanız, geceyi geçirmek için kırsal kesime geri dönün. Gün batımına sadece birkaç dakika kala bir şehrin sınırlarına yakınsanız, kamp kurmak için durmadan önce tamamen uzaklaşana kadar devam edin. Gece yolculuğunun kabul edilebilir olduğu tek zaman budur. Karanlıkta kırsal kesim, gün ışığında şehre göre her zaman (göreceli olarak) daha güvenlidir.

G. Kaçış Yoluyla Uyuyun

Bazı şehirleri bir günde geçmek lojistik olarak imkansız olabilir. Özellikle günümüzde, kentleşmenin yayılması ve "doldurma" (iki kentsel merkez arasındaki arazinin geliştirilmesi) ile bir şehrin sınırlarını belirlemek giderek zorlaşıyor. Bu durumlarda, uyumak veya en azından ertesi gün dinlenmek için uygun bir yer bulmak gerekecektir. Tercihen dört kattan fazla olmayan, birbirine yakın (ancak birbirine değmeyen) binalar arayın. Düz çatılı ve tek girişli bir bina, en iyi geçici sığınağınız olacaktır.

Öncelikle, bir çatıdan diğerine güvenli bir şekilde atlayabileceğinizden emin olun. İkincisi, çatıya açılan kapıyı kapatın. Bu mümkün değilse, kırıldığında en büyük gürültüyü çıkaracak eşyalarla barikat kurun. Üçüncüsü, her zaman kısa vadeli bir planın yanı sıra uzun vadeli bir kaçış planınız da olsun. Eğer zombiler çatıya çıkıp sizi bir sonraki çatıya, belki de bir sonrakine ve sonunda sokağa atlayacak kadar uyandırırsa, o zaman ne olacak? Uzun vadeli bir kaçış planınız yoksa, yaptığınız tek şey mecazi anlamda ateşe atlamak olacaktır.

Machine Translated by Google

Alternatif Ulaşım Araçları

1. Hava

Yoluyla: İstatistikler, uçmanın seyahat etmenin en güvenli yolu olduğunu göstermiştir. Bulaşıcı bir bölgeden kaçarken bu durum daha da geçerlidir. Yolculuk süresi dakikalara iner. Arazi ve diğer fiziksel engeller önemsiz hale gelir. Yiyecek, malzeme ve bu bölümdeki hemen hemen her dersin ihtiyacı, kalabalık hortlakların başlarının çok üstünde süzülürken ortadan kalkar. Ancak, hava yoluyla seyahat etmenin dezavantajları da vardır. Uçağın türüne ve söz konusu koşullara bağlı olarak, bu dezavantajlar hava yoluyla seyahat etmenin herhangi bir avantajını ortadan kaldırabilir.

A. Sabit Kanatlı Uçaklar

Hız ve kullanılabilirlik açısından, grubunuzdaki en az bir kişinin uçak kullanmayı bildiğini varsayarsak, standart bir uçağın yerini hiçbir şey tutamaz. Yakıt, kelimenin tam anlamıyla hayati önem taşıyacaktır. Yolculuğunuz yakıt ikmal durağı gerektiriyorsa, tam konumunu bildiğinizden ve güvenli bir şekilde varabileceğinizden emin olun . Salgınların ilk aşamalarında, birçok özel vatandaş, varış noktalarını bilmeden özel uçaklarıyla havalandı.
Birçoğu kaza yaptı, diğerleri ise istila edilmiş bölgelerde yakıt ikmali yapmaya çalıştı. Bir vakada, eski bir akrobat pilot uçağını tehlike bölgesinden uzaklaştırdı, yakıtı bitti ve paraşütle güvenli bir yere inmeyi denedi. Yere indiğinde, on mil yarıçapındaki tüm zombiler uçağının düştüğünü görmüş ve yavaşça ona doğru yaklaşıyorlardı. (Sonuç başka bir pilot tarafından bildirildi.) Ponton uçaklar bu potansiyel tehlikeyi ortadan kaldırır (suyun üzerinde kaldığınız sürece). Ancak, bir gölün veya okyanusun ortasına iniş yapmak sizi hortlaklardan koruyabilir, ancak doğadan koruyamaz. İkinci Dünya Savaşı'nda vurulduktan sonra haftalarca cankurtaran botlarında kalan pilotların anlatımlarını okuyun ve amfibik kuşunuza binmeden önce iki kez düşünmek isteyebilirsiniz.

B. Helikopter

Herhangi bir yapıya, herhangi bir zamanda iniş yapabilme yeteneği, sabit kanatlı havacılığa göre devasa bir ilerleme sağlıyor. Yakıtın bitmesi ölüm cezası anlamına gelmiyor, çünkü iniş için bir piste ihtiyacınız yok. Peki ya düşmanca bir ortama inerseniz? Sadece gürültü bile varlığınızı belli edecektir. Yakıt ikmali konusunda sabit kanatlı uçaklarla aynı kuralları uygulayın.

C. Balon

Machine Translated by Google

En ilkel uçan makinelerden biri aslında en verimlilerinden biridir. Sıcak hava veya helyum balonu haftalarca havada kalabilir. Ancak dezavantajı, itici gücünün olmamasıdır. Balonlar büyük ölçüde rüzgara ve termal akımlara bağlıdır. Kapsamlı bir deneyiminiz yoksa, bir balonla yola çıkmak sizi düşmanca zeminin üzerinde çaresizce asılı bırakmaktan başka bir işe yaramayabilir.

D. Hava

Gemisi: Görünüşleri gülünç olabilir, bulunmaları neredeyse imkansız olabilir, ancak hava yoluyla seyahat etmek istiyorsanız, helyum dolu bir zeplin kadar iyisi yoktur. Birinci Dünya Savaşı sırasında mükemmelleştirilen ve uçakların yerini almaya doğru ilerleyen bu hava gemileri, 1937'deki Hindenburg felaketinden sonra neredeyse terk edilmişti. Bugün, yüzen reklam panolarından veya spor etkinlikleri için havadan kameralardan başka bir şey değiller. Ancak bir istila sırasında, bir balonun uzun ömürlülüğünü bir helikopterin hareketliliği ve her türlü araziye iniş yeteneğiyle birleştirirler. Hava gemileri zombi salgınları sırasında dört kez kullanıldı: bir kez kaçış için, bir kez araştırma için ve iki kez de arama ve imha görevleri için.
Hepsi de büyük başarıydı.

2. Su Yoluyla :

Hemen hemen her biçimdeki teknelerin, bir saldırı sırasında en güvenli ulaşım şekli olduğu bulunmuştur. Daha önce belirtildiği gibi, zombiler akciğerlerini kullanmasalar ve su altında seyahat edebilseler de, yüzmek için gerekli koordinasyona sahip değillerdir. Bu nedenle, tekneyle seyahat etmenin uçmakla aynı avantajlarının çoğu vardır. Birçok kez, bir su kütlesi üzerinden kaçan insanlar, dipten kendilerine bakan hortlakları görmüşlerdir. Teknelerinin omurgası zombinin erişemeyeceği kadar yakın olsa bile, içindeki insanların korkacak bir şeyleri yoktur. Çalışmalar, su üzerinden kaçışların hayatta kalma oranının karadan kaçışlara göre beş kat daha yüksek olduğunu göstermiştir. Amerika Birleşik Devletleri'nin çoğu nehirler ve kanallarla dolu olduğundan, ulaşım teorik olarak yüzlerce mil boyunca mümkündür. Bazı durumlarda, göller veya göletlerde yapay adalar olarak tekneleri kullanan insanlar, kıyılar yaşayan ölülerle dolup taşarken haftalarca hayatta kalmışlardır.

A. Tahrik Türleri 1. Motor:

Fosil yakıt, yalnızca daha yüksek hız sağlamakla kalmaz, aynı zamanda her türlü su yolunda eşsiz bir kontrol imkanı da sunar. Ancak, en büyük dezavantajı, sınırlı arzıdır. Yine, ya tüm yolculuk için yeterli yakıtınız olduğundan emin olun ya da güvenli ve bol miktarda yakıtın nerede saklandığını tam olarak bilin. Bir diğer sorun ise, tahmin edilebileceği gibi, gürültüdür. Seyahat ederken...

Machine Translated by Google

Daha düşük hızlar yakıt tasarrufu sağlar ancak aynı zamanda bankanın yakınındaki tüm zombileri de uyarır (yavaş bir motor da hızlı bir motor kadar gürültü çıkarır). Fosil yakıtlı motorların da yeri vardır. Sıkışık durumlarda ekstra güç sağlayabilirler. Bunları yalnızca gerektiğinde kullanın ve her zaman dikkatli olun.

2. Yelken: Rüzgar, sürekli bir enerji kaynağıdır. Onu kullanmak, yakıt kısıtlaması endişesi olmadan seyahat etmenizi sağlar. Gevşek yelkenlerin çırpınması dışında, rüzgarla çalışan teknelerin gürültü seviyesi neredeyse sıfırdır. Ne yazık ki, rüzgar da oldukça tahmin edilemezdir. Sakin bir gün sizi mahsur bırakabilir; şiddetli bir fırtına ise devrilmenize neden olabilir. On defadan dokuzunda rüzgar doğru yönde esmeyecektir. Esse bile, yavaşlamak veya durmak motoru kapatmak kadar kolay olmayacaktır. Herhangi bir acemi, bir motorlu tekneyi Boston Whaler gibi kullanabilir, ancak yelkencilik beceri, sabır, zeka ve yıllarca pratik gerektirir. En yakın günübirlik yelkenliye koşup, cenova yelkenini açıp, rüzgarın doğrudan ölülerin üzerine estiğini görmeden önce bunu hatırlayın.

3. Kas Gücü: Kürek çekmekten daha basit ne olabilir? Biraz pratikle herkes kendi teknesini hareket ettirebilir ve yönlendirebilir. Burada en büyük dezavantaj, insanlık kadar basittir: Yoruluyoruz. Deniz yolculuğunuzu planlarken bunu dikkate almalısınız. Ne kadar uzağa gitmeniz gerekiyor? Sizinle kaç kişi seyahat ediyor? Kürekleri sırayla kullansanız bile, herkes yorulmadan varış noktasına ulaşabilir misiniz? Yedek bir motorunuz veya yelkeniniz yoksa, tamamen insan kas gücüne bağlı yolculuklar planlarken dikkatli olun. Unutmayın, insanlar dinlenmeye ihtiyaç duyar; zombiler duymaz. En büyük zayıflığımızı onların en büyük gücüne karşı koyacak bir duruma neden kendinizi sokasınız ki?

Machine Translated by Google

Genel Kurallar

Tekneye bindiğinizde yapabileceğiniz en kötü şey, tehlikenin büyük olduğuna inanmaktır. Bitti. Bu sahte güvenlik duygusu yüzlerce insanın ölümüne neden oldu. Eğer tetikte olsalardı ve akıllarını kullansalardı kolayca hayatta kalabilecek kurbanlar oldu. Su yoluyla kaçmak, hava veya kara yoluyla kaçmaktan farklı değildir. Güvenli ve başarılı bir yolculuk için uyarılara kulak verilmeli, kurallara uyulmalı ve her yönden dersler çıkarılmalıdır.

1. SU YOLUNUZU TANIYIN: Su yolunda kilitler var mı? Barajlar, köprüler, akıntılar veya şelaleler ne durumda? Karada olduğu gibi, yolculuğunuza başlamadan önce karşılaşacağınız su yolları hakkında detaylı bilgi sahibi olmak çok önemlidir.

2. DERİN SUDA KALIN: Tercihen 3,6 metreden daha derin bir yerde kalın. Daha sığ bir yerde, bir zombi teknenize kadar ulaşabilir. Birçok kaçak, özellikle bulanık sularda, su altındaki hortlaklara takılarak teknenin kenarından düşmüştür. Diğerleri ise su altındaki zombilere çarparak pervanelerinin veya dümenlerinin bir bölümünü kaybetmiştir.

3. YEMEK KONUSUNDA TASARRUF ETMEYİN: Birçok insan, nehir veya kanal boyunca seyahat etmenin yanlarında yiyecek ve içecek bulundurma ihtiyacını ortadan kaldırdığına inanır. Sonuçta, neden hemen altınızdaki suda balık tutup içmeyesiniz ki? Ne yazık ki, nehirlerin temiz ve bereketli olduğu Huckleberry Finn günleri çoktan geride kaldı. On yıllarca süren endüstriyel atık boşaltımından sonra, çoğu nehir yaşamı destekleyecek durumda değil. Yapay kirleticiler olmasa bile, birçok nehir ve göl, insan ve hayvan atıklarından kaynaklanan ve yaşamı tehdit eden hastalıklara neden olabilecek kadar bakteri taşır. Sonuç olarak: Yolculuk süresi boyunca her zaman yeterli yiyecek ve temiz su taşıyın. Yemek pişirmek ve banyo yapmak için de üçüncü seviye bir filtre pompası kullanılmalıdır.

4. ÇAPA HALATINIZA DİKKAT EDİN!: Çoğu zaman, teknelerinde güvende hisseden insanlar gece durup çapa attıktan sonra uyuyakalırlar. Bu insanların bazıları asla uyanmaz. Dipte dolaşan zombiler, yaklaşan bir teknenin sesini ve çapanın çamura çarpma sesini duyabilirler. Zinciri bulduklarında, onu kullanarak teknenize kadar tırmanabilirler. Bu yüzden her zaman en az bir kişiyi nöbetçi bırakın ve ilk tehlike belirtisinde halatınızı kesmeye hazır olun.

Machine Translated by Google

Saldırıda

Machine Translated by Google

Temmuz 1887'de Yeni Zelanda'nın Güney Adası'nda küçük bir salgın yaşandı.

Omarama yakınlarındaki bir çiftlik evi. Saldırının ilk aşamaları bilinmemekle birlikte,

Raporlara göre, akşam karanlığında on dört silahlı adamdan oluşan bir grup, çevredeki kırsal alanda üç zombiyi etkisiz hale getirdikten sonra, kolay bir temizlik operasyonu için eve doğru yöneldi. Bir adam evi keşfetmek için gönderildi. İçeri girdi; çığlıklar, inlemeler ve silah sesleri duyuldu; sonra sessizlik. Başka bir adam içeri gönderildi. İlk başta her şey sessizdi. Üst kattaki bir pencereden dışarıya doğru eğilmiş, yarı yenmiş bir ceset bulduğunu bağırıyordu, ama başka bir şey yoktu. Aniden arkasında çürümüş bir kol belirdi, saçını yakaladı ve onu içeri çekti. Diğerleri ona yardım etmek için içeri koştu. Eve girer girmez beş zombi her yönden saldırdı. Balta ve tırpan gibi uzun elli silahlar dar alanlarda işe yaramazdı. Uzun namlulu tüfekler için de aynı durum geçerliydi. Rastgele ateş edilen tabancalar üç adamı anında öldürdü ve iki kişiyi de yaraladı. Kavganın doruk noktasında, hayatta kalanlardan biri paniğe kapıldı, evden fırladı, bir fener kaptı ve pencereden içeri fırlattı. Daha sonra yapılan aramada yalnızca yanmış iskeletlere rastlandı.

Bu bölüm, sivil bir arama ve imha görevi planlamanıza yardımcı olmak için tasarlanmıştır. Daha önce de belirtildiği gibi, çeşitli devlet kurumlarının (umarım) bu tür alışılmadık savaşlarla başa çıkmak için kendi ekipmanları ve doktrinleri olacaktır. Eğer ortaya çıkarlarsa, harika. Arkanıza yaslanın, rahatlayın ve vergi paralarınızın nasıl kullanıldığını izleyin. Ancak daha önce de belirtildiği gibi, ya bizi korumak için para ödediğimiz ve beklediğimiz kişiler ortada yoksa? Bu durumda, ölümsüz tehdidini ortadan kaldırma sorumluluğu size ve size katılmaya ikna edebileceğiniz kişilere kalmıştır. Bu bölümdeki her kural, her taktik, her araç ve silah, tam da böyle bir olasılık için özenle hazırlanmıştır. Hepsi gerçek savaştan alınmıştır. Hepsi test edilmiş ve geri çekilmenin sona erdiği ve avcıları avlama zamanının geldiği an için savaşa hazır olduğu kanıtlanmıştır.

Machine Translated by Google

Genel Kurallar:

1. Toplu Tepki: Her türlü savaşta olduğu gibi, ölümsüzlerle savaş da asla tek başına yapılacak bir iş olmamalıdır. Daha önce de belirtildiği gibi, Batı kültüründe -özellikle Amerikan kültüründe- bireysel süper varlık efsanesi vardır. İyi silahlanmış, son derece yetenekli ve çelik gibi sinirlere sahip bir erkek veya kadın dünyayı fethedebilir. Gerçekte, buna inanan herkes çıplak soyunmalı, ölümsüzleri çağırmalı ve gümüş bir tepsiye serilmelidir.
Tek başına hareket etmek sadece ölümünüze yol açmakla kalmaz, aynı zamanda bir zombi daha yaratmanıza da neden olabilir. Ölümsüz bir orduyu yok etmenin tek başarılı stratejisinin, her zaman birlikte çalışmak olduğu kanıtlanmıştır.

2. Disiplini Koruyun: Bu bölümden başka hiçbir şey almasanız bile, doğru silahlanma, ekipman, iletişim ve taktikler anlamsız bir zaman kaybı gibi görünse bile, yaşayan ölülerle savaşta yanınızda sadece bir araç götürseniz bile, o da katı, sarsılmaz, sorgulanamaz disiplin olsun. Sayıları ne olursa olsun, kendi kendini kontrol eden bir grup, iyi silahlanmış herhangi bir kalabalıktan çok daha fazla hasar verebilir. Bu kitap askeri personel için değil, siviller için yazıldığından, bu kalibrede bir disiplin bulmak zordur. Ekibinizi seçerken, emriniz altındaki erkek ve kadınların talimatlarınızı anladığından emin olun. Açık ve özlü bir dil kullanın. Ekibinizin tamamı anlamını bilmediği sürece askeri veya diğer şifreli jargonlara başvurmayın. Tüm grup tarafından kabul edilen ve saygı duyulan bir lider olduğundan emin olun . Kişisel farklılıkların olmadığından veya en azından çok geride bırakıldığından emin olun. Bu talepler saflarınızı seyreltmek anlamına geliyorsa, öyle olsun. Ekibiniz bir bütün olarak işlev görmeli ve görmelidir. Aksi takdirde, bir sürü kabus gibi olasılık bekliyor. Büyük ve iyi donanımlı gruplar, üyelerinin paniğe kapılması, dağılması veya birbirlerine saldırması sonucu tamamen yok olmuştur.

Filmlerde gördüğünüz, ellerinde bira ve av tüfekleriyle insanlığı zombi tehdidinden koruyan yerel halktan oluşan gevşek grupları unutun. Gerçek hayatta, böyle bir kalabalık silahlı bir ziyafet sofrasından farksız olurdu.

3. Tetikte Olun: Belki başarılı bir dövüşten dolayı çok sevinçlisiniz; belki günlerdir uyumadığınız için yorgunsunuz; belki de saatlerce süren sonuçsuz aramalar sizi son derece sıkıcı hale getirdi. Sebep ne olursa olsun, asla gardınızı düşürmeyin. Ölümsüzler her yerde olabilir, sesleri boğuk, işaretleri görmezden gelinebilir. Bölge ne kadar güvenli görünürse görünsün, tetikte olun, tetikte olun, tetikte olun!

4. REHBERLERDEN YARARLANIN: Her savaş kendi bölgenizde gerçekleşmeyecektir. Size veya grubunuza yabancı bir bölgeye girmeden önce, yerel bilgiye sahip birini görevlendirin. Bu kişi tüm saklanma yerlerini, tüm engelleri, tüm kaçış yollarını vb. gösterebilir. Rehberi olmayan grupların, ateş hattında bir doğalgaz borusu olduğunu veya zehirli kimyasalların depolandığını bilmeyerek kazara felaketlere yol açtığı bilinmektedir.

Machine Translated by Google

Ateşe verdikleri bina. Tarih boyunca başarılı ordular, fethetmeyi hedefledikleri bölgenin yerlilerinden her zaman faydalanmışlardır. Körlemesine giren ordular genellikle yenilgiyle karşılaşmıştır.

5. Bir Üssünüz Olsun, Destek Gücünüz Olsun: Bir ekip, güvenli bir bölge oluşturmadan asla savaşa girmemelidir. Bu alan, hedef bölgenin oldukça dışında olmalıdır. Savaşmaya devam etmeniz için gerekli tüm tesislere sahip bir destek grubu tarafından korunmalıdır. Savaşın gidişatı değişirse kolayca savunulabilir olmalıdır. Kale, hastane, malzeme deposu, savaş bilgi merkezi—grubunuza "üsse dönün" emrini verdiğinizde aklınıza bunların hepsi gelmelidir.

6. Gün Işığını Kullanın: Korku filmlerinin çoğunun gece geçmesi tesadüf değildir. Karanlık, basit bir nedenden dolayı her zaman korkuya ilham kaynağı olmuştur: İnsan türü gece faaliyetleri için tasarlanmamıştır. Gece görüşümüzün olmaması, zayıf işitme ve koku duyumuz bizi gündüz yaratıkları yapar. Zombiler gece dövüşünde bizden daha yetenekli olmasalar da, karanlıkta onlarla karşı karşıya gelindiğinde güvenlik marjının her zaman azaldığı kanıtlanmıştır. Gün ışığı sadece daha iyi görüş sağlamakla kalmaz, aynı zamanda insanlarınıza psikolojik bir destek de verir.

7. Kaçış Planınızı Yapın: Kaç zombiyle karşı karşıyasınız? Kesin bir rakamınız yoksa, her zaman bir kaçış yolu seçtiğinizden, keşfettiğinizden ve koruma altında tuttuğunuzdan emin olun.
Çoğu zaman, aşırı özgüvenli avcılar istila edilmiş bölgelere dalıp, hiç beklemedikleri sayıda yaratıkla karşı karşıya kalmışlardır. Kaçış yolunuzun açık, yakın ve her şeyden önemlisi engellerden arındırılmış olduğundan emin olun. Sayı izin veriyorsa, bu kaçış yolunu açık tutmak için grubunuzdan birkaç kişiyi geride bırakın. Geri çekilen gruplar, kaçış yolları yürüyen ölülerin kitlesi tarafından bloke edildiğinde bazen tuzağa düşmüştür.

8. Bırakın Onlar Size Gelsin: Bu taktik, diğer tüm taktiklerden daha çok, yaşayanların zekâ avantajını tam olarak kullanmalarına olanak tanır. Bir insan ordusu, bir saldırının geleceğini bildiğinde, sabırla ve güvenli bir şekilde savunmada bekleyecektir. Bu nedenle, geleneksel insan savaşında, bir saldırganın başarıyı garantilemek için her zaman en az üçte bir oranında sayısal üstünlüğe ihtiyacı vardır. Ölümsüzlerde durum böyle değildir. Zombiler sadece içgüdüyle hareket ettikleri için, durum ne olursa olsun saldıracaklardır. Bu size, istila edilmiş bir bölgenin yakınında bekleme ve onların size gelmesini bekleme avantajı sağlar. Olabildiğince çok gürültü yapın, ateş yakın, hatta onları dışarı çekmek için bir veya iki hızlı keşifçi gönderin. Ölüler geldiğinde, "agresif savunma" pozisyonunda olacaksınız ve temizlik için içeri girmeden önce çoğunu öldürmeye hazır olacaksınız. Bu taktiğin en etkili olduğu kanıtlandığı için, bu bölümün ilerleyen kısımlarında uygulanmasının farklı örnekleri ele alınacaktır.

Machine Translated by Google

9. KAPIYI ÇALIN!: Kilitli olsun ya da olmasın, bir odaya girmeden önce her zaman içerideki hareketliliği dinleyin. Kapının diğer tarafında uysal, sessiz, avının ilk işaretinde harekete geçmeye hazır bir zombi olabilir. Bu nasıl mümkün olabilir? Belki de ısırılmış insanlar kilitli kapılarının ardında öldüler. Belki de sevdiklerini koruduklarına inanan diğer, bilgisiz insanlar tarafından oraya konuldular. Sebep ne olursa olsun, bu senaryonun gerçekleşme olasılığı en az yedide birdir. İlk başta hiçbir şey duymazsanız, biraz ses çıkarın. Bu, sessiz hortlakları harekete geçirecek veya odanın boş olduğunu doğrulayacaktır. Ne olursa olsun, tetikte olun.

10. Titiz Olun: Bir salgının ilk aşamalarında, insanlar ölümlü yaşamlarında tanıdıkları zombileri öldürmek yerine yakalamaya eğilimlidirler. Yakalayanlar ya kaçtığında ya da zombiler tarafından parçalandığında, kısıtlanmış zombiler yıllarca kalabilir ve serbest bırakıldıklarında döngüyü tekrarlayabilirler. Bir bölgeyi hortlaklara karşı taradıktan sonra, tekrar tarayın. Sonra bir kez daha tarayın. Zombiler her yerde olabilir; kanalizasyonlarda, çatı katlarında, bodrumlarda, arabalarda, havalandırma kanallarında, dar geçitlerde, hatta duvarların içinde veya moloz yığınlarının altında bile. Özellikle su kaynaklarına dikkat edin. Göllerin, nehirlerin, hatta barajların dibinde dolaşan zombilerin, bir bölge güvenli ilan edildikten çok sonra bile yüzeye çıkabildiği biliniyor. Su altı arama ve imha işlemleri için bu bölümün ilerleyen kısımlarındaki talimatları izleyin.

11. İletişimi Sürdürün: Grubunuzun her üyesiyle bağlantıda kalmak, başarılı bir görev için en hayati faktörlerden biridir. Doğru iletişim olmadan, avcılar birbirinden ayrılabilir, kuşatılabilir veya yanlışlıkla kendi adamları tarafından vurulabilir (geleneksel savaşta olduğu gibi, bu durum genellikle kabul edilenden daha sık yaşanır). Küçük, iki yönlü telsizler -elektronik mağazalarında satılan ucuz markalar bile- iletişimde kalmanın en iyi yoludur. Telsizler ayrıca, sinyallerinin uydulara, rölelere veya diğer harici yardımlara bağlı olmaması nedeniyle cep telefonlarına göre daha tercih edilebilir.

12. Öldür ve Dinle: Çatışmadan sonra, her zaman ikincil zombi gruplarına karşı dikkatli olun. Bir hortlağı etkisiz hale getirdiğiniz anda, tüm faaliyetlerinizi durdurun ve etrafınızdaki dünyayı dinleyin. Eğer yakınınızda zombiler varsa, muhtemelen savaşı duymuşlardır ve bulunduğunuz yere doğru ilerliyorlardır.

13. Tüm Cesetleri Yok Edin: Bölge tamamen güvenli hale geldiğinde, hem ölülerin hem de ölenlerin cesetlerini yakın. Birincisi, bu, enfekte olmuş insan cesetlerinin zombi olarak yeniden canlanma olasılığını ortadan kaldırır. İkincisi, çürüyen etle ilişkili sağlık riskini önler. Yeni öldürülmüş insanlar, kuşlar, leş yiyen hayvanlar ve elbette diğer zombiler için cazip bir yemek oluşturur.

14. Yangın Kontrolü: Ateş kullanırken, daha büyük sonuçları aklınızda bulundurun. Alevleri kontrol edebilir misiniz? Eğer edemezseniz, yangın grubunuzu tehlikeye atacaktır. Zombi tehdidi, büyük miktarda kişisel eşyayı yok etmeyi gerektirecek kadar ciddi mi?

Machine Translated by Google

Cevap açık gibi görünebilir, ancak tüfek ateşiyle yok edilebilecek üç zombiyi öldürmek için neden bir kasabanın yarısını yakıp yıkalım ki? Daha önce de belirtildiği gibi, ateş hem güçlü bir düşman hem de güçlü bir müttefik olabilir. Sadece gerektiğinde kullanın. Ekibinizin kontrolsüz bir yangından kolayca kaçabileceğinden emin olun. Tüm patlayıcı ve zehirli kimyasalların nerede saklandığını ve bunların imhasının ekibinizi tehlikeye atıp atmayacağını bildiğinizden emin olun. Savaş bölgesine girmeden önce, ne tür aletlere sahip olduğunuzu bilmek için yakıcı aletlerinizle (pürmüz, Molotof kokteyli, işaret fişeği vb.) pratik yapın. Sızan bir doğalgaz borusu gibi yanıcı dumanlara dikkat edin. Ateşi silah olarak kullanmaya başvurmadan bile, bu dumanların, dökülen kimyasalların, otomobillerdeki sızdıran yakıt depolarının ve diğer birçok tehlikenin tehlikesi, herhangi bir arama ve imha görevi sırasında sigara içmeyi yasaklamak için yeterlidir.

15. Asla Tek Başınıza Gitmeyin!: Bazen bir kişinin işini yapmak için koca bir ekip göndermek israf gibi görünebilir. Beş kişi bir araya toplanmış bir gruptan daha fazla alanı kapsamaz mı? Zaman ve verimlilik açısından evet. Herhangi bir zombi avının önceliği olan güvenlik için birlikte kalmak zorunludur. Ayrı kalan bir kişi kolayca kuşatılıp zombiler tarafından tüketilebilir. Daha da kötüsü, avcılar sadece birkaç saat önce kendi gruplarının üyeleri olan yürüyen ölülerle karşı karşıya kaldılar!

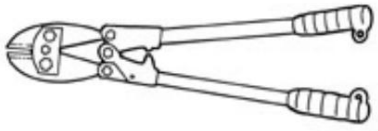
Machine Translated by Google

Silahlar ve Teçhizat

Sivil bir ekibi silahlandırıp donatırken, zombi karşıtı ekip de aynı modeli izlemelidir. Bir askeri birlik olarak. Her personelin standart bir "teçhizat"a sahip olması gerekir. Tüm ekip için gerekli olan bazı malzemeler.

Her üyenin yanında şunlar bulunmalıdır:

* Birincil ateşli silah (tüfek veya yarı otomatik karabina)
* Elli adet mermi * Temizlik seti
* Yedek silah
(tercihen tabanca)
* Yirmi beş mermi * Yakın dövüş silahı
(büyük veya küçük)
* Bıçak *
El feneri * İki
acil durum işaret fişeği * Sinyal
aynası * Telsiz * İki ateş
yakma aracı (kibrit,
çakmak vb.)
* Tam dolu su matarası *
Günlük erzak *
Kişisel yemek takımı *
Yürüyüş veya askeri botlar * İki
çift çorap * Uyku tulumu
veya mat

Her grupta (en fazla on kişi) şunlar bulunmalıdır:

* İki adet sessiz silah (ikincil silah olarak taşınabilir)
* Üç adet patlayıcı cihaz * İki
adet kanca * 500 fit (152
metre) halat (naylon yapı, 7/16 inç çap, 6.500 lbs çekme dayanımı)
Yük emilimi 1.450 ft./lb.)
* İki adet dürbün (en az 50 mm lens/10x büyütme)
* İki levye (yakın dövüş silahı olarak taşınabilir)
* İki cıvata kesici

Machine Translated by Google

* Alet takımı (şunları içermesi gerekir: 113 gramlık çekiç ve top başlı çekiç, yaylı 10 cm çapraz pense, kesicili 10-15 cm uzun burunlu pense, Phillips tornavidalar [7,5 cm, 10 cm ve kısa], düz uçlu tornavida [10-13 cm], kuyumcu tornavida seti, 30 cm x 1,8 cm demir testeresi, 3M elektrik bandı, ayarlanabilir anahtar, 6,5 mm uç setli el matkabı)

* Balta veya el baltası (yakın dövüş silahı olarak taşınabilir)

* Tıbbi malzeme seti (şunları içermelidir: bandajlar, pamuk ruloları/topları, iki kol askısı, makas, tıbbi bant, Merthiolate flakonları, antiseptik pamuklu çubuklar, antiseptik ve temizleme mendilleri, antibakteriyel sabun, steril gazlı bez/göz pedleri, vazelin, steril lansetler)

* Üç galon ilave içilebilir su

* İki harita (yakın bölge/çevre bölge)

* İki pusula

* Tüm elektronik cihazlar için yedek piller

* On adet ek acil durum işaret fişeği

* Dört adet kompakt siper kazma aleti (elden ele silah olarak taşınabilir)

Machine Translated by Google

Toplu taşıma

İÇİNDE

“Kaçışta” bölümünde anlatılan senaryonun aksine, bu bölümün amacı yardımcı olmaktır. Bir bölgeden kaçmak değil, o bölgeyi taramak gerekir. Ölümsüzlerden kaçınmak mümkün değil, ancak... Çekici bir ortam. Ayrıca, önceki bölümün aksine, yalnız olmayacaksınız ve destek alanı, bir araca yakıt ikmali yapmayı ve bakımını yapmayı çok daha kolaylaştıracaktır. Bunu göz önünde bulundurarak, bir arabanın motorunun çıkardığı ses bir yem görevi görecektir. (Bkz. "Stratejiler.") Bu durumda, bir bisikletin lastiklerinden kauçuğu çıkarmak aynı sonucu verebilir. Araçlarınıza çok fazla bağımlı olmayın. Belirli bir stratejiye uygulanmadıkça (aşağıya bakınız), onları daha çok bir savaş alanına gidip gelmenin bir aracı olarak kullanın. Hedef alana ulaştığınızda, araçtan inin ve yaya olarak arama yapın. Bu, özellikle kentsel alanlarda daha fazla esneklik sağlayacaktır.

Machine Translated by Google

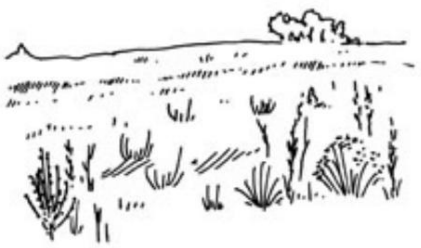
Arazi Tipleri

İlk bakışta bu bölüm gereksiz görünebilir. Ancak, "Kaçakta" bölümünün aksine, Bu, araziyi kaçış için nasıl kullanacağınızı öğretiyor; bu da size araziyi avlanmak için nasıl kullanacağınızı öğretecek. Bu sefer, bulunduğunuz ortamdan olabildiğince hızlı, sessiz ve kolay bir şekilde geçip gitmiyorsunuz. Bir avcı olarak, bu toprakları geri almak, ele geçirmek, temizlemek ve ölümsüzlerin her izi yok olana kadar arındırmak için buradasınız. Bu bölüm, yalnızca bunu yapmak için gerekli olan bilgileri içermektedir.

1. Orman

Avlanırken, yeni yenmiş leşlere dikkat edin. Avcının bir hayvan mı yoksa bir zombi mi olduğunu belirlemeye çalışın. Ayrıca, görüş alanınızı genişletmek için ağaçlardan yararlanın: Her biri bir gözetleme noktası veya keskin nişancı platformu görevi görebilir. Ateş yakmayı yalnızca son çare olarak kullanın.

2. Ovalar

Geniş, açık alanlar mükemmel görüş sağlar ve uzun menzilli keskin nişancı silahlarının tam olarak kullanılmasına olanak tanır. Yeterli nişan alma özelliğine sahip tüfekler ve bol miktarda mühimmatla donatılmış beş kişilik bir ekip, tek bir günde birkaç kilometrekarelik bir alanı temizleyebilir. Elbette, mükemmel görüş, ölümsüzlerin sizi sizin onları gördüğünüz kadar kolay görmesini sağlar. Ovalarda veya çayırlarda faaliyet gösteren avcı grupları, on mil uzaklıktan hortlaklar tarafından görüldüklerini ve takip edildiklerini bildirmişlerdir. Bir diğer küçük ama yine de potansiyel tehlike, uzun otların arasında yatan tek tük zombilerdir. Bacaklarını kaybetmiş veya omurilikleri kopmuş ölümsüzler, çok geç olana kadar tespit edilemeyebilir. Ekibiniz uzun otların arasından geçiyorsa, yavaş ilerleyin, yere dikkat edin ve herhangi bir hışırtı olup olmadığını dinleyin.

veya inlemeler.

Machine Translated by Google

3. Tarlalar:

Şüphelenmeyen avcılar, bir tarlada zombileri kovalarken, birkaç santim ötede pusuya yatan başka bir zombi tarafından yakalanıyorlar! Hasadı korumanız emredilmediği veya yiyeceğin kendisi hayati önem taşımadığı sürece, bu, öncelikle ateş kullanılması gereken durumlardan biridir.
Bu kitapta neredeyse her kelime kundaklama savaşının kontrolünü vurgulasa da, sağduyu, bir iki dönüm mısırdan daha değerli hiçbir insan hayatının olmadığını gösterir.

4. Tundra

Diğer ortamlarda yaşanmayan potansiyel bir tehlike, nesiller boyu süren bir salgındır. Soğuk havanın koruyucu özelliği nedeniyle, zombiler on yıllarca donmuş halde kalabilirler. Çözüldüklerinde, yakın zamanda yeniden canlananların saflarına katılırlar ve bazı durumlarda tüm bir bölgeyi yeniden enfekte edebilirler. Donmuş tundra, diğer tüm ortamlardan daha fazla, sadece yorulmak bilmeyen bir arama değil, aynı zamanda gelecek yılın bahar erimesi sırasında yüksek bir alarm durumu gerektirir.

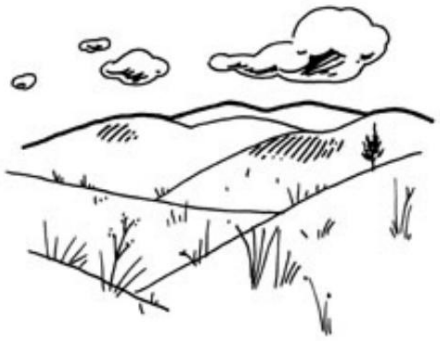

5. Tepeler:

Dalgalı arazi, zombiler için de insan düşmanları kadar tehlikeli ve büyük bir tehdit oluşturabilir. Mümkünse, her zaman yüksek bir yere çıkın ve orada kalın. Bu, sizin için daha iyi görüş sağlar. Kulağa ne kadar çılgınca gelse de, hortlakların sınırlı el becerisine sahip olduğunu unutmayın. Bu gerçeği tırmanma becerilerine uygulayın ve sonuç olarak, siz onları tek tek avlarken, bir sürü zombi yamaçtan yukarı çıkmak için başarısız bir şekilde mücadele eder.

bir.

Machine Translated by Google

6. Çöl

“Kaçakta” adlı kitapta ele alınan sorunlar, çöl ortamında faaliyet gösterirken ikiye katlanır. Kaçakların aksine, avcı ekibiniz günün en parlak, en sıcak ve en bunaltıcı saatlerinde dışarıda olacak. Her avcının bol miktarda su ve güneş çarpması önleyici malzemelerle donatıldığından emin olun. Savaş, seyahatin aksine, daha fazla enerji gerektirecek ve bu nedenle susuz kalma riskini artıracaktır. İşaretleri görmezden gelmeyin. Tek bir etkisiz üye, tüm ekibi sakat bırakabilir ve ölümsüzlerin size karşı hızla üstünlük kurmasına olanak tanıyabilir. Tedarik üssünüzle bağlantınızı kaybetmek, bir günlüğüne bile olsa izole olmak, bu yaşamı tehdit eden ortamda bambaşka bir anlam kazanır.

7. Kentsel

Alan Eğer amaç sadece zombileri öldürmek olsaydı, kentsel bir alan basitçe bombalanabilir veya yerle bir edilebilirdi. Bu, alanı "güvenli" hale getirirdi, ancak evleri enkaz yığınına dönüşmüşken hayatta kalanlar nerede yaşayacaktı? Kentsel alandaki savaş, çeşitli nedenlerden dolayı en zor olanıdır.
Öncelikle, bu aşama en uzun süren aşamadır çünkü her bina, her oda, her metro tüneli, her araba, her kanalizasyon borusu, bu devasa labirentin her köşesi ve bucağı aranmalıdır. Şehrin önemi göz önüne alındığında, sivil grubunuzun hükümet güçleriyle yan yana çalışması muhtemeldir. Ancak durum böyle değilse, son derece dikkatli olun. Ekip üyeleri, zaman ve kaynaklar (yiyecek, su, mühimmat) söz konusu olduğunda her zaman ihtiyatlı düşünün. Şehirler bunların hepsini yutma eğilimindedir.

Machine Translated by Google

8. Orman:

Burası yakın dövüş açısından tam bir kabus. Keskin nişancı tüfekleri ve arbalet gibi uzun menzilli silahlar neredeyse işe yaramaz olacak. Ekibinizi karabina ve/veya pompalı tüfeklerle donatın. Her avcının, hem bitki örtüsünü temizlemek hem de yakın dövüş için pala taşıması gerekmektedir. Yoğun nem, ateş yakma girişimlerinin çoğunu etkisiz hale getireceğinden, ateş kullanmak mümkün olmayacaktır. Ekibinizi her zaman bir arada tutun, son derece tetikte olun ve yakındaki vahşi yaşamın seslerini dikkatlice dinleyin. Ormanlar ve bataklıklar gibi, bunlar sizin tek uyarı sisteminiz olacaktır.

9. Bataklık

Orman savaşının birçok yönü bataklıklar için de geçerlidir. Her zaman aynı derecede sıcak veya yoğun olmayabilirler, ancak bu daha güvenli oldukları anlamına gelmez. Suya çok dikkat edin. Sualtı savaşında kullanılan ve daha sonra ele alınacak tüm ekipman ve taktikler büyük olasılıkla bu senaryoda da kullanılacaktır.

Machine Translated by Google

Stratejiler

1. Tuzağa Düşür ve Yok Et

İstilaya uğramış bir bölgeye girmek için bir veya daha fazla araç, büyük kamyonet veya SUV kullanın. İçeri girdikten sonra, ölümsüzleri kendinize çekmek için olabildiğince çok gürültü yapın. Peşinizdekilerin hızına ayak uydurarak bölgeden yavaşça çıkın. Tıpkı Sihirli Flütçü gibi, kısa süre sonra peşinizde bir zombi sürüsü, korkunç bir geçit töreni belirecek. Bu noktada, araçların arkasına yerleştirilmiş keskin nişancılar onları etkisiz hale getirebilir. Peşinizdeki hortlaklar ne olduğunu anlamayacaklar, çünkü ilkel beyinleri etraflarındaki arkadaşlarının düştüğünü fark etmeyecek. Onları bölgeden uzaklaştırmaya devam edin, saflarını seyreltin, ta ki hiçbiri kalmayana kadar. Bu taktiği kentsel alanlarda (yollar açık olduğunda) veya doğal ortamların uzun araç yolculuklarına izin verdiği yerlerde kullanın.

2. Barikat Bu taktik,

"Tuzağa Çek ve Yok Et" taktiğine benzer şekilde çalışır; ancak ölümsüzleri kilometrelerce sürüklemek yerine, yeminiz onları sabit bir konuma çekecektir. Bu konum, enkazdan, aceleyle kurulmuş dikenli telden, hurda arabalardan veya kendi araçlarınızdan oluşabilir. Sabit konumdan, ekibiniz barikatı aşmadan önce zombileri öldürerek yerini koruyacaktır. Bu durumda, yakıcı cihazlar idealdir.

Yaklaşan zombilerin, konumunuza ulaştıklarında muhtemelen çok sıkı bir şekilde kümelenmiş olacaklardır. Molotof kokteylleri veya (sadece bu durumda) alev makinesi, saflarını tamamen yok edecektir. İlerlemeyi yavaşlatmak ve hedefleri daha da yoğunlaştırmak için dikenli tel veya benzeri engeller kullanılmalıdır. Yakma seçeneği yoksa, basit nişancılık aynı görevi yerine getirecektir. Mesafelerinizi ölçtüğünüzden ve mermilerinizi akıllıca kullandığınızdan emin olun. Her zaman yanlarınızı gözetin. Mümkünse, yaklaşma bölgesinin dar ve sınırlı olduğundan emin olun. Kaçış yolunuzu her zaman hazır tutun, ancak erken geri çekilmeyi önlemek için ekibin kontrolünü elinizde tutun. Barikat taktiğini kentsel alanlarda veya görüş mesafesinin yüksek olduğu yerlerde kullanın. Özellikle ormanları, bataklıkları veya sık ormanları hariç tutun.

3. Kule: Yerden

yüksek bir alan bulun (ağaç, bina, su kulesi vb.). Bu mevziyi uzun süreli bir savaş için yeterli mühimmat ve temel malzeme ile donatın (daha uzun sürecek bir savaş için).

Machine Translated by Google

(Bir tam gün). Tüm bu görevler tamamlandıktan sonra, ölüleri çekmek için elinizden gelen her şeyi yapın. Etrafınızda toplandıklarında, katliama başlayın. Yangın kuleye yayılabilir veya duman sağlık riski oluşturabilir, bu nedenle kundaklama malzemeleri kullanırken dikkatli olun.

4. Mobil Kule: Bir

çöp kamyonunu, tırı veya başka yüksek bir aracı istila edilmiş bir alanın tam ortasına sürün. Görüş mesafesinin iyi olduğu bir hedef bölgesi oluşturun, park edin ve saldırıya başlayın. Bu taktiğin avantajları arasında mevcut bir kuleye bağlı kalmamak, aracınızın motoruyla ölüleri zaten cezbetmek ve (kabin her zaman boşsa) garantili bir kaçış yoluna sahip olmak yer almaktadır.

5. Kafes Eğer

hayvanlara zulüm edilmesine inanmıyorsanız, bunu bir baskın sırasında denemeyin. Temelde bir hayvanı kafese koymayı, ekibinizi o kafesin silah menziline yerleştirmeyi ve ardından söz konusu hayvanı yemeye gelen zombileri avlamayı içerir. Elbette, bu taktiğin işe yaraması için birkaç faktörün göz önünde bulundurulması gerekir. Canlı yem, yakındaki hortlakları çekecek kadar gürültülü olmalıdır. Kafes, bir saldırıya dayanacak kadar güçlü ve itilmeye karşı dayanıklı olacak kadar iyi sabitlenmiş olmalıdır. Ekibiniz, zombileri konumuna çekmemek için gizlenmelidir. Ayrıca kafesteki hayvana vurup öldürmemeye de dikkat etmelidirler. Sessiz, ölü yem, kafes stratejisini hızla bozacaktır. Kafes yaklaşımına en az uygun ortamlar, ekibiniz için az veya hiç siper olmayan ortamlardır. Ovalarda, tundrada veya açık çölde kullanmaktan kaçının.

Machine Translated by Google

6. Tank Açıkçası,

herhangi bir sivil grubun gerçek bir tanka veya zırhlı personel taşıyıcıya erişimi olmayacaktır. Mevcut olabilecek şey, değerli malları taşımak için kullanılan türden bir zırhlı araçtır. Bu durumda, değerli mal sizin ekibiniz olacaktır. Bir "tank" kullanmak, amacınız zombileri belirli bir yere çekmek ve ardından tüfek ateşiyle onları ortadan kaldırmak olduğu için kafes taktiğine çok benzer. Ancak kafesin aksine, tankın kabinindeki ekip üyeleriniz sadece canlı yem değildir. Ateş yarıkları, dışarıdaki keskin nişancıların ateş gücüne ek bir ateş gücü katmanı sağlar. Bununla birlikte, ölümsüzlerin zırhlı aracınızı yan yatırabileceği olasılığının farkında olun.

7. İz Bırakma: Ölülere

karşı kullanılan tüm avlanma yöntemleri arasında belki de en tiyatral olanı budur.
Temelde, bu "süreç", grubunuzu takımlara ayırmayı, bir dizi motorlu araca binmeyi, istila edilmiş bölgeden geçmeyi ve buldukları her zombiyi ezmeyi içerir. Bu taktiğin adını aldığı modern bir izdiham görüntüsüne rağmen, bilgili avcı grupları tarafından neredeyse tamamen terk edilmiştir. Bir zombiye araçla çarpmak nadiren ölümle sonuçlanır. Daha büyük olasılıkla, hareket eden ceset sakat kalır, parçalanmış bir omurga ve işe yaramaz bacaklarla etrafta sürünür. Her zaman "hızlı kovalamaca"nızın ardından, atlarından inmiş bir avcı ekibi tarafından saatlerce sürecek bir temizlik operasyonu yapmayı planlayın.

Eğer panik taktiğini kullanmaya karar verirseniz, bunu ovalarda, çöllerde, tundralarda ve diğer geniş açık alanlarda kullanın. Şehir bölgeleri, hurda arabalar veya terk edilmiş barikatlar gibi çok fazla engel sunar. Panik halinde avlanan avcılar çok sık yollarının tıkandığını ve durumlarının tamamen tersine döndüğünü görmüşlerdir. Bataklıklardan veya sulak alanlardan tamamen kaçının.

8. Motorlu Tarama: Sürü

halinde ilerlemenin neredeyse tam tersi olan Motorlu Tarama, yavaş, sakin ve metodik bir yaklaşımdır. Avcılarınız, büyük, güçlü ve iyi korunan araçlarla, saatte on milden fazla hız yapmadan, istila edilmiş bölgede devriye gezerler.
Keskin nişancılar, ayakta kalan kimse kalmayana kadar, ölümsüzleri tek tek vurarak ortadan kaldırırlar. Kamyonlar en iyi sonucu verir çünkü keskin nişancılara çatıdan daha kolay ve güvenli bir görüş noktası sunarlar. Bu taktik, bir zombi sürüsünün temizleme süresini kısaltsa da, her cesedin yine de incelenmesi ve imha edilmesi gerekecektir. Açık alanlar, motorlu süpürme için idealdir, ancak daha düşük hız, bu taktiğin kentsel alanlarda kullanımını sınırlandırır. Tüm motorlu araçlarda olduğu gibi, yoğun ve/veya tropikal alanlardan kaçının. Yine, zombi sürüsünde olduğu gibi, kapsamlı bir temizleme süresi planlamanız gerekecektir. Chevrolet Suburban'ınızın çatısından rastgele ateş etmek, göletin dibindeki, bir dolapta kilitli, kanalizasyonda dolaşan veya bir bodrumda saklanan son zombiyi ortadan kaldırmayacaktır.

9. Havadan Saldırı:

Düşmanınıza havadan saldırmaktan daha güvenli ne olabilir? Birkaç helikopterle, ekibiniz hiç risk almadan daha kısa sürede daha fazla alanı kapsayamaz mıydı?

Machine Translated by Google

Teoride evet; pratikte hayır. Geleneksel savaş üzerine çalışan herkes, hava kuvvetleri ne kadar üstün olursa olsun, kara birliklerine duyulan ihtiyacı kabul edecektir. Bu, ölümsüzleri avlamak için on kat daha geçerlidir. Şehir, orman, bataklık veya diğer ağaçlıklı arazilerde hava saldırılarını kullanmayı unutun. Öldürme oranınız muhtemelen %10'un altına düşecektir. Ayrıca, yüksek görüş mesafesine sahip bir bölgede bile temiz ve acısız bir temizlik fikrini de unutun. Ne kadar güvenli görünürse görünsün, ekibiniz yine de temizlik yapmak zorunda kalacaktır. Hava desteğinin özellikle ileri keşif ve nakliyede faydaları vardır. Açık alanlarda keşif yapan uçaklar veya helikopterler, aynı anda birden fazla avcı ekibi için zombi konum verileri sağlayabilir.
Zeplinlerin avantajı, istila altındaki bölgenin üzerinde tüm gün kalabilmeleri, sürekli bilgi akışı sağlamaları ve olası pusulara karşı uyarıda bulunmalarıdır. Helikopterler ise zor durumda olanlara anında yardım sağlayabilir, bir ekibi diğerine ulaştırabilir.
Ancak, grubun çok ilerisinde bulunan "gözünüzü" kullanırken dikkatli olun.
Mekanik arızalar, yoğun böcek istilası olan bölgelerde zorunlu inişe neden olabilir. Bu durumda sadece helikopter mürettebatı değil, onları kurtarmaya çalışan herhangi bir ekip üyesi de tehlikeye girer.

Peki ya paraşütle avcıları istila edilmiş bir bölgeye indirmek? Bu teori birçok kez öne sürüldü, ancak asla uygulamaya konulmadı. Cesur, gözü pek, kahramanca ve tamamen anlamsız! Çarpma anında yaralanmayı, ağaçlara takılmayı, rotadan sapmayı, inişte kaybolmayı unutun; normal barış zamanı koşullarında paraşüt atlayışlarıyla ilişkili tüm olasılıkları unutun. Zombilere karşı havadan bir saldırının gerçek tehlikesini bilmek istiyorsanız, bir karınca yuvasının üzerine bir santimetre kare et atmayı deneyin. Muhtemelen o et asla yere değmeyecektir. Kısacası, hava desteği sadece "destek"tir. Bunun bir savaş kazandırıcı olduğuna inananların, yaşayan ölülerle herhangi bir çatışmayı planlama, düzenleme veya katılma hakkı yoktur.

10. Yapay Yangın

Fırtınası Yangın kontrol altına alınabiliyorsa, söz konusu alan yeterince yanıcıysa ve mülk koruması sorun teşkil etmiyorsa, yapay bir yangından daha iyi bir yöntem yoktur. Bölge sınırları açıkça belirlenmelidir. Alevlerin sürekli olarak içeri doğru ilerlemesi için tüm çevreye eş zamanlı bir yangın verin. Ne kadar dar olursa olsun, kaçış yoluna izin vermeyin. Alevlerin arasından geçmiş olabilecek zombilere dikkat edin. Teoride, fırtına ölüleri dar bir alana toplayacak ve onları dakikalar içinde yakacaktır.

Ancak özellikle kentsel alanlarda, temizlik çalışmaları yine de gerekli olacaktır.

Machine Translated by Google

Bodrum katları ve diğer odalar zombileri alevlerden korumuş olabilir. Her zaman olduğu gibi, dikkatli olun ve ateşi ikincil bir düşman olarak ele almaya hazır olun.

11. Sualtı Savaşları Bir bölgeyi

güvenli ilan etmeden önce, hortlakların yakındaki suya tökezleyerek girme olasılığını asla unutmayın. İnsanlar çok sık "temizlenmiş" bölgeleri yeniden iskân ettikten sonra, günler, haftalar, hatta aylar sonra karaya yeni dönmüş zombiler tarafından saldırıya uğrarlar. Ölümsüzler sıvı bir ortamda var olabildikleri, faaliyet gösterebildikleri, hatta öldürebildikleri için, onları avlamak zaman zaman sualtı savaşını gerektirebilir. Bu son derece tehlikeli olabilir, çünkü su insanlar için doğal bir ortam değildir. Nefes alma, iletişim, hareketlilik ve görüş eksikliği gibi bariz sorunlar, sualtı bölgesini ölümsüzleri avlamak için en zor yer haline getirir. Sudan kaçmanın aksine, bu yabancı ortamda arama ve tarama, dengeyi kesinlikle zombilerin lehine çevirecektir. Bu, sualtı avının imkansız olduğu anlamına gelmez. Tam tersine. İronik olarak, zorluğu avcıları daha tanıdık ortamlara göre daha tetikte ve odaklanmış tuttuğu bilinmektedir. Aşağıdaki genel kurallar, başarılı bir sualtı avı için geçerlidir.

A. Bölgenizi Tanıyın Söz

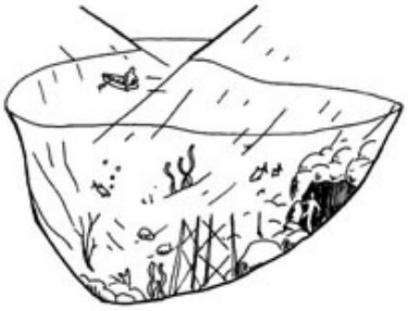
konusu su kütlesi ne kadar derin? Ne kadar geniş? Karayla çevrili mi (gölet, göl, baraj)? Değilse, daha büyük su kütlelerine çıkışlar nerede? Su altı görüş mesafesi nasıl? Batık engeller var mı? Avlanmaya başlamadan önce tüm bu soruları yanıtlayın.

B. Yüzeyden Tarama Dalış ekipmanını

takıp zombilerle dolu sulara körü körüne dalmak, çocukluk korkularından ikisi olan yenme ve boğulma korkularını bir araya getirmenin harika bir yoludur. Kıyıdan, iskeleden veya tekneden bölgeyi iyice aramadan asla suya dalmayın. Bulanık koşullar veya aşırı derinlik çıplak gözle görmeyi engelliyorsa, her zaman yapay yöntemler kullanılabilir. Sivil balıkçı teknelerinde bulunan yaygın yankı ölçüm cihazları olan sonar cihazları, insan vücudu kadar büyük bir şeyi kolayca tespit edebilir. Yüzey taramaları her zaman doğrulamaz.

Machine Translated by Google

Bölgenin istila edilmiş veya temiz olup olmadığına bakılmaksızın, ağaçlar, kaya oluşumları veya batmış enkaz gibi su altı engelleri bir zombinin şeklini gizleyebilir. Ancak tek bir zombi bile ortaya çıkarsa, bir sonraki kurala uyulmalıdır.

C. Drenajı Düşünün: Eğer

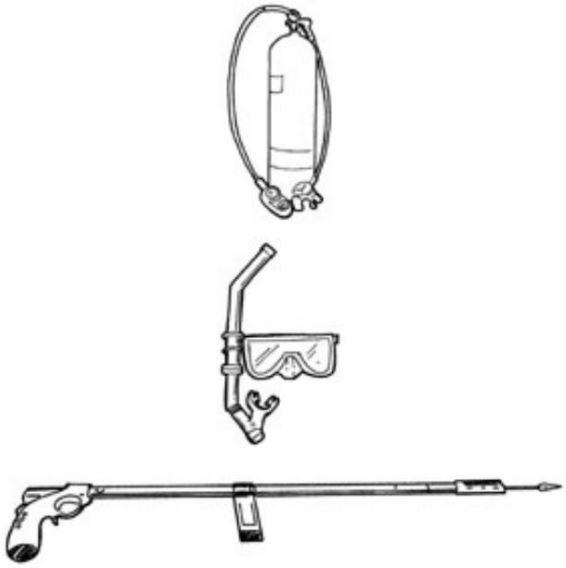
ortadan kaldırılabilecek bir düşmanca ortama ekibinizi neden yerleştiresiniz ki?

Kendinize şu soruyu sorun: Suyun tamamını boşaltmak mümkün mü? Eğer öyleyse, denizaltı avından daha fazla zaman ve çaba gerektirse bile, mutlaka devam edin. Ancak çoğu zaman bu uygulanabilir bir seçenek değildir. Aşağıdaki tehdidi ortadan kaldırmak için ekibinizin onu takip ederek aşağıya inmesi gerekecektir.

D. Bir Uzman Bulun

Ekibinizden herhangi birinin lisanslı dalgıçlığı var mı? İçlerinden herhangi biri daha önce dalış ekipmanı giydi mi? Ya da tatildeyken şnorkelle yüzmeyi denediler mi? Deneyimsiz erkek ve kadınları su altına göndermek, zombilerle temas kurmadan önce bile hepsinin ölümüne yol açabilir.

Boğulma, oksijensiz kalma, azot narkozu ve hipotermi, bizim gibi hava soluyan hayvanların dalgaların altında son bulabileceği sayısız yoldan sadece birkaçıdır. Eğer zamanınız varsa –örneğin, zombiler karayla çevrili bir su kütlesinde köşeye sıkıştırılmışsa– ekibinizi eğitecek ve yönetecek veya hatta görevi tek başına üstlenecek birini bulun. Ancak zombilerin bir nehre düştüğüne ve yakında başka bir kasabaya yakın bir yere ulaşabileceklerine inanıyorsanız, uzmanları beklemek bir seçenek değildir. Dalmaya hazır olun, ancak sonuçlarına da hazır olun.

E. Ekipmanınızı Hazırlayın

Machine Translated by Google

Kara savaşlarında olduğu gibi, doğru ekipman ve silahlar hayatta kalmanız için çok önemli olacaktır. En yaygın solunum cihazı tüplü dalış ekipmanıdır (Kendinden Beslemeli Sualtı Solunum Cihazı). Eğer yoksa, derme çatma kompresörler ve kauçuk hortumlar mükemmel olmasa da işe yarar bir alternatif sağlar. El tipi projektörler şarttır. En berrak sularda bile, zombiler korunaklı, karanlık köşelerde saklanıyor olabilir. Zıpkınlar her zaman birincil silah olarak düşünülmelidir. Güvenli bir mesafeden kafatası delme yetenekleri, başka hiçbir su altı silahında bulunmayan bir özelliktir. Bir diğer güçlü cihaz ise dalgıcın "patlama çubuğu"dur; esasen metal bir direğin ucunda 12 kalibrelik bir av tüfeği fişeğidir. Ancak bu silahların her ikisi de kıyı bölgeleri dışında nadirdir. Bunların yokluğunda, ağlar, kancalar veya ev yapımı zıpkınlar arayın.

F. Entegre Saldırı Sualtı

taramasından sonra yüzeye çıktığınızda teknenizde zombilerin beklediğini görmekten daha korkutucu bir şey yoktur! Her zaman yüzey birimleriyle birlikte çalışın. Ekibiniz on kişiden oluşuyorsa, beşini sualtına götürün ve geri kalanını "çatıda" bırakın. Bu, savaşın gidişatı değişirse hızlı bir kurtarma yapmanızı sağlayacaktır. Yüzeydeki bir grup ayrıca keşif, öldürme ve karadan takviye çağırma konusunda da yardımcı olabilir. Tüm savaş stratejilerinin genel kuralı olarak, ortam ne kadar tehlikeliyse, o kadar fazla desteğe ihtiyaç duyulur.

G. Yaban Hayatını

Gözlemleyin: Kuşların ve hayvanların zombilerin yaklaşımını haber verebileceğini zaten belirledik. Aynı durum balıklar için de geçerlidir. Su altı yaban hayatının, zombinin vücudundan ayrılan Solanum bulaşmış et parçalarının en ufak izlerini bile tespit edebildiği kanıtlanmıştır. Bunu tespit ettiklerinde, sürekli ve derhal bölgeden kaçarlar. Su altı avcıları, su altı zombisiyle karşılaşmadan hemen önce tamamen balıksız bölgeler olduğunu her zaman bildirmişlerdir.

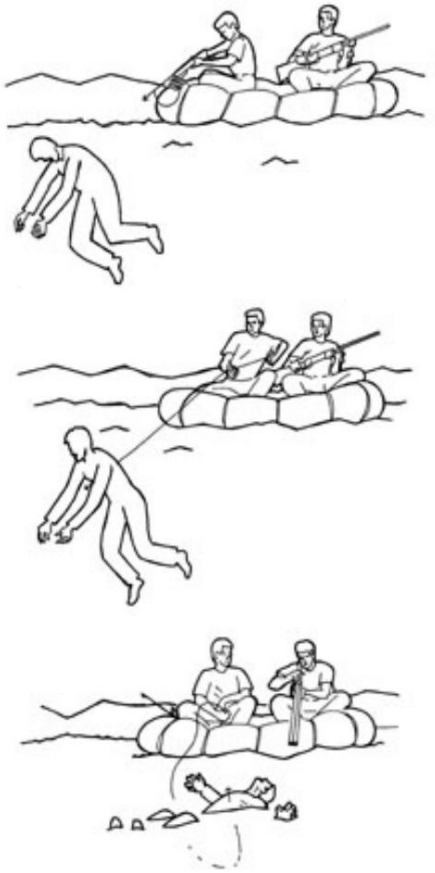
H. Öldürme Yöntemleri

Bu taktiklerin hiçbirini fantastik veya güvenilmez olarak görmezden gelmeyin. Bazıları ne kadar saçma gelse de, hepsi zombi karşıtı ve su altı savaşlarında defalarca test edilmiştir.
Hepsi de olağanüstü başarı gösterdi.

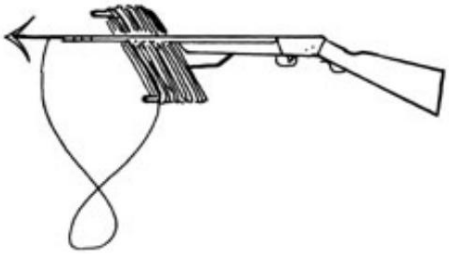
1. Keskin Nişancılık: Tüfek yerine zıpkın, hava yerine su kullanın; temelde aynı taktiktir. Zıpkın, tüfeğe göre daha az menzil gerektirdiğinden, dalgıç kendini daha büyük bir tehlikede bulacaktır. İlk atış ıskalarsa, asla hemen yeniden doldurmayın! Güvenli bir mesafeye yüzün, başka bir zıpkın takın ve ardından hedefinizle tekrar nişan alın.

2. Zıpkınla Avlama: Bu yöntem, kafa vuruşu çok zor olduğunda kullanılır. Zıpkının ucuna metal bir ip bağlayın ve kaburga kafesine nişan alın. Zombi şişlendikten sonra, yüzey ekibiniz onu imha etmek için yukarı çekebilir. Bu zombilerin hala saldırma yeteneğine sahip olduğunu unutmayın. Mümkünse, yüzeye çıktıkları anda tüfekle kafa vuruşu yapmayı deneyin. Bu, dalgıç ve yüzey ekibi arasında büyük bir koordinasyon gerektirecektir. Geçmişte yaşanan bir aksaklık, dikkatsiz bir ekibin imha edilmiş bir zombi olduğunu düşündükleri şeyi yüzeye çekmelerine neden oldu. Çığlıkları aşağıdaki beceriksiz dalgıç tarafından duyulmadı.

Machine Translated by Google

3. Olta ve Misina: Bir zıpkını bir ip parçasına bağlayın. Hedef zombiyi zıpkınla vurun, ardından yüzeydeki ekibinizin onu yukarı çekmesini sağlayın. Zıpkının ucuna takılan tekne veya et kancaları, yukarı çıkarken hedefi kaybetme olasılığını azaltır. Su yeterince berrak ve sığ ise, zıpkınla avlanma işlemi tamamen bir tekneden yapılabilir. Yine, zıpkınla avlanmada olduğu gibi, "yakalanan" hortlak, saldırmak için yeterince yaklaşmadan önce ortadan kaldırılmalıdır.

4. Ağlama: Yüzey ekipleriniz birincil saldırı kaynağınız olacak, dalgıçlar ise sadece keşif görevi görecek. Hedeflenen hortlağın üzerine balık veya kargo ağları atılmalı ve ardından bu ağlar kullanılarak yüzeye çıkarılmalıdır. Ağlamanın en büyük avantajlarından biri, yakaladığınız zombilerin ağa çok fazla dolanmış olması ve size saldıramamasıdır. Elbette, "olmalıdır" çok tehlikeli bir kelimedir. Birçok avcı, "kolayca öldürülebilecek" zombiler tarafından ölümcül şekilde yaralanmıştır.

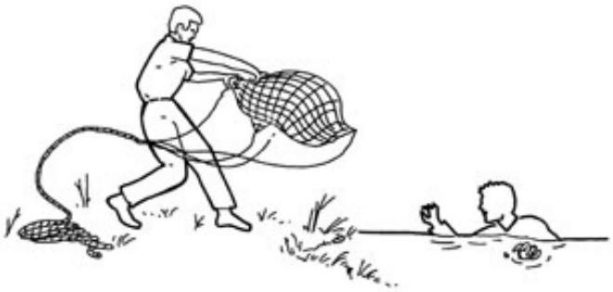
Machine Translated by Google

I. Özel Kurallar Su

kütlelerini farklı arazi türleri olarak düşünün. Her birinin kendine özgü koşulları vardır ve bir çöl ile bir bataklık kadar birbirinden farklı olabilirler. Bazı su kütlelerinin ortak noktası neredeyse sadece üzerlerini kaplayan H2O'dur. Zaten başa çıkmanız gereken ölümcül bir düşmanınız var. Bir tane daha yaratmayın.

1. Nehirler: Sürekli akıntılar hem bir nimet hem de bir lanet olabilir. Akıntıların gücüne bağlı olarak, bir nehir tüm zombileri ilk istila edilen alandan çok uzaklara sürükleyebilir. Minnesota, Winona yakınlarındaki Mississippi Nehri'ne düşen hortlaklar, bir hafta sonra New Orleans şehir merkezinde kıyıya vurabilir. Bu, karayla çevrili havuzlarda bulunmayan bir aciliyet duygusu yaratır. Mümkünse, en dar noktalara ağlar kurun.
Onları dikkatlice izleyin ve dalgıçları araştırma için gönderirken son derece dikkatli olun. Güçlü bir akıntı onları doğrudan "hedeflerinin" bekleyen kollarına ve açık ağızlarına taşıyabilir.

2. Göller ve Göletler: Genellikle karayla çevrili oldukları için, zombilerin bir gölden veya göletten kaçma şansı çok azdır. Kıyıya doğru dolaşan herhangi bir ölümsüz görülebilir ve öldürülebilir. Su altında kalanlar ise sonunda çıkarılıp yok edilecektir. Akıntı olmaması, onları dalgıçlar için ideal bir yer haline getirir. Donan göller ve göletler, nesiller boyu süren bir sorun teşkil eder. Tamamen donarlarsa, su altında kalanlar kış boyunca gömülerek bulunmaları neredeyse imkansız hale gelir. Sadece yüzey donarsa, zombiler yine de suyun karanlık derinliklerinde dolaşabilir.

3. Bataklıklar: Bunlar, su altı avı için en sinir bozucu yerlerdir.
Bulanık suları, dalmayı neredeyse imkansız hale getiriyor. Köklerle dolu dipleri...

Machine Translated by Google

Yankı iskandillerini şaşırtmak için, çoğu durumda sığ dip yapıları, bir zombinin uzanıp avcıyı yakalamasını veya teknesini devirmesini kolaylaştırır. Bu ortamı taramanın kanıtlanmış tek yöntemi, arama ışıkları ve sondaj direklerinin yoğun kullanımıyla kalabalık gruplar halinde avlanmaktır. Bu zorlu kampanyalardan birinin ardından, neden bu kadar çok korku öyküsünün bataklıkta doğduğunu anlayacaksınız.

4. Okyanuslar: Söz konusu alan bir liman veya başka yarı kapalı bir alan değilse, açık denizlerde başarılı bir avlanmayı unutun. Gerçek bir tarama için çok fazla alan var ve derinlikler, en nadir ve en pahalı denizaltılar dışında hiçbirinin ulaşamayacağı kadar derin. Bu durum agresif avcılık için sorunlu olsa da, bu deniz altı ölümsüzlerinin oluşturduğu tehdit muhtemelen ihmal edilebilir düzeyde olacaktır. Çoğu, sonunda çürüyüp yok olana kadar, bir daha asla kuru toprağı görmeden okyanus tabanında dolaşacaktır. Ancak bu, tehdidin göz ardı edilmesi gerektiği anlamına gelmez. Zombilerin denize sürüklendiği doğrulandıktan sonra, o bölgedeki derin su akıntılarını ve ölümsüzleri karaya yakın yerlere götürüp götürmeyeceklerini belirleyin. Tüm kıyı sakinleri uyarılmalı ve bundan sonra bir süre gözetim sistemi sürdürülmelidir. İnanılmaz gibi görünse de, zombilerin bir salgından aylar sonra ve binlerce kilometre uzaktaki plajlarda ortaya çıktığı bilinmektedir.

Öyleyse, tüm bu talimatları doğru bir şekilde uyguladığınızı varsayalım. Savaş bitti, bölge güvenli, kurbanlar için yas tutuldu, zombiler yakıldı.

Umarım bu, ölümsüzlerin bedenine elinizi kaldırmak zorunda kalacağınız son sefer olur. Ama ya değilse? Ya mücadeleniz, yaşayanlar ve ölüler arasında daha büyük, topyekün bir savaşın sadece küçük bir cephesi ise? Ya, Tanrı korusun, bu insanlığın kaybettiği bir savaş ise?

Machine Translated by Google

Ölümsüzlerin Dünyasında Yaşamak

Machine Translated by Google

İÇİNDE

Ya akıl almaz bir şey olursa? Eğer zombi orduları yeterince büyürse...
Tüm gezegene hükmetmek mi? Bu, 4. sınıf veya kıyamet salgını olurdu.
İnsanlığın yok olma eşiğine sürüklendiği bir durum. İmkânsız mı? Evet.
İmkansız mı? Hayır. Her türden hükümet, tıpkı bizler gibi korkak, kısa görüşlü, kibirli, dar görüşlü ve genel olarak beceriksiz insanlardan oluşan bir topluluktan başka bir şey değildir. İnsanlığın büyük çoğunluğu bunu yapmazken, yürüyen, kana susamış cesetlerin saldırısını neden fark edip bununla başa çıkmaya istekli olsunlar ki? Elbette, bu tür bir mantığın 1. veya hatta 2. sınıf bir salgın karşısında geçerli olabileceği savunulabilir, ancak birkaç yüz zombinin bile oluşturduğu tehdit, liderlerimizi harekete geçirmek için kesinlikle yeterli olacaktır. Nasıl olmasınlar ki? Özellikle bizimki gibi modern, aydınlanmış bir çağda, iktidardakiler ölümcül bir hastalığın veba boyutlarına ulaşana kadar yayılmasını nasıl görmezden gelebilirler? AIDS salgınına dünya hükümetlerinin verdiği tepkiye bakın, cevabınızı bulacaksınız. Peki ya "otoriteler" tehdidi olduğu gibi fark etselerdi ve kontrol edemeselerdi?

Büyük ekonomik durgunluk, dünya savaşı, toplumsal karışıklık veya doğal afetler, hükümet kaynaklarının hızla büyüyen bir salgından kolayca uzaklaşmasına neden olabilir. Mükemmel koşullarda bile, 2. Sınıfın üzerindeki herhangi bir salgını kontrol altına almak son derece zordur.
Chicago veya Los Angeles gibi büyük bir şehri karantinaya almaya çalıştığınızı hayal edin. Kaçmaya çalışan milyonlarca insandan kaçı zaten ısırılmış olur ve enfeksiyonu karantina bölgesinin çok ötesine yayar?

Ama gezegenimizin büyük bir bölümünü oluşturan uçsuz bucaksız okyanuslar bizi kurtarmaz mıydı? Avrupa, Afrika, Asya ve Avustralya'dakiler Kuzey Amerika'da yayılan bir salgından güvende olmazlar mıydı? Belki de. Bu, tüm sınırların kapatıldığını, tüm hava trafiğinin durdurulduğunu ve her dünya hükümetinin salgının farkında olup onu durdurmak için çalıştığını varsayarsak geçerli.
Yine de, ölümsüzlerin safları zaten on milyonlarca kişiye ulaşmışken, enfekte yolcusu olan her uçağı, enfekte mürettebatı olan her gemiyi durdurmak mümkün mü? Su üzerinde dolaşan bir hortlağı gözetlemek için kıyı şeridinin her karışını devriye gezmek mümkün mü? Ne yazık ki, şu anda cevap hayır. Zaman ölümsüzlerin yanında. Her geçen gün safları genişleyecek ve kontrol altına alınmaları ve yok edilmeleri giderek daha zor hale gelecek. İnsan muadillerinin aksine, zombi ordusu tamamen destekten bağımsızdır. Yiyeceğe, mühimmata veya tıbbi bakıma ihtiyaç duymaz. Moral bozukluğundan, savaş yorgunluğundan veya kötü liderlikten muzdarip olmaz. Paniğe, firar etmeye veya açık isyana boyun eğmez. Ona hayat veren virüs gibi, bu ölümsüz güç de büyümeye devam edecek ve bu gezegenin vücuduna yayılacak, ta ki yutacak hiçbir şey kalmayana kadar. Nereye giderdiniz? Ne yapardınız?

Machine Translated by Google

İÇİNDE

Yaşayan ölüler zafer kazanınca, dünya tam bir kaosa sürüklenir. Tüm toplumsal sorunlar Düzen ortadan kalkıyor. İktidardakiler, aileleri ve ortaklarıyla birlikte,

Ülke genelindeki sığınaklara ve güvenli bölgelere saklanırlar. Başlangıçta Soğuk Savaş için inşa edilen bu sığınaklarda güvende kalırlar ve hayatta kalırlar. Belki de bir hükümet komuta yapısının görünümünü sürdürürler. Belki de diğer kurumlarla veya hatta diğer korunan dünya liderleriyle iletişim kurmak için teknoloji mevcuttur. Ancak pratikte, bunlar sürgündeki bir hükümetten başka bir şey değildir. Hukuk ve düzenin tamamen çökmesiyle birlikte, küçük gruplar kendi otoritelerini kurmak için ortaya çıkar. Yağmacılar, haydutlar ve sıradan haydutlar hayatta kalanlara saldırır, istediklerini alır ve bulabildikleri her türlü zevke kendilerini kaptırırlar. Herhangi bir medeniyetin sonunda son bir büyük parti düzenlemek yaygındır. Kulağa ne kadar sapkın gelse de, bu günün son günleri olduğuna inanan insanların oluşturduğu orgiler ülke genelinde ortaya çıkar.

Geriye kalan polis ve askeri güçler, gizlenen hükümeti korumak için görev yapıyor, ailelerini kurtarmak için firar ediyor veya kendileri de haydutluğa dönüşüyor.
İletişim ve ulaşımda tam bir çöküş tüm dünyayı kasıp kavuruyor. İzole şehirler açık savaş alanlarına dönüşüyor; dağınık vatandaş grupları, hem hortlaklardan hem de insan isyancılarından barikatlarla çevrili alanları savunmak için savaşıyor. İhmal edilen makineler sonunda bozuluyor veya bazı durumlarda patlıyor. Reaktör erimeleri ve diğer endüstriyel kazalar yaygınlaşıyor ve manzarayı zehirli kimyasal yan ürünlerle kirletiyor. Kırsal kesim zombilerle dolup taşıyor. Şehirler insanlardan arındırılınca, ölümsüzler av arayışına çıkıyor. Vatandaşlar kaçarken, direnmeye ve savaşmaya çalışırken veya çaresizce kalabalıkların onları yutmasını beklerken, kırsal evler ve banliyö mahalleleri paramparça ediliyor. Katliam sadece insanlarla sınırlı değil: Ahırlara hapsedilmiş çiftlik hayvanlarının veya sahiplerini cesurca korumaya çalışan evcil hayvanların çığlıkları havayı dolduruyor.

Zaman geçtikçe, yangınlar söner, patlamalar durur, çığlıklar azalır. Güçlendirilmiş bölgelerdeki erzaklar azalmaya başlar ve bu durum, sakinlerini erzak arama görevleri, tahliyeler veya umutsuz bir deliliğin tetiklediği savaşlar sırasında ölümsüz saldırganlarıyla yüzleşmeye zorlar. Birçok iyi korunmuş ve iyi erzakla donatılmış ancak iradesiz insan, sırf umutsuzluktan kendi hayatlarına son verdikçe kayıplar artmaya devam edecektir.

Daha önce bahsedilen yağmacılar, diğer insanlardan daha iyi durumda değiller. Bu modern zaman barbarları, hukuka saygısızlıkları, örgütlenmeye duydukları nefret ve yaratmak yerine yıkımı tercih etmeleri nedeniyle böyle oldular. Nihilist, asalak varoluşları, kendi zenginliklerini üretmek yerine başkalarının zenginliklerinden besleniyor. Bu zihniyet, yerleşip yeni bir hayat kurmalarını engelliyor. Her zaman kaçıyorlar ve nereye giderlerse gitsinler ölümsüzlerle savaşıyorlar. Bu dış tehdidi savuşturmayı başarsalar bile, anarşi ihtiyaçları sonunda birbirlerine karşı dönmelerine yol açıyor.

Machine Translated by Google

Bu toplulukların birçoğu, bir reisinin güçlü kişiliği tarafından bir arada tutulacaktır.
O kişi gittikten sonra, grubu bir arada tutacak hiçbir şey kalmayacak. Düşman topraklarında amaçsızca dolaşan dağılmış bir haydut çetesi sonsuza kadar varlığını sürdüremez. Birkaç yıl sonra, bu acımasız insan avcılarından geriye çok az şey kalacaktır.

Hükümetin kalıntılarına ne olacağını söylemek zor. Bu, büyük ölçüde hangi ülkeden bahsettiğimize, krizden önce hangi kaynaklara sahip olduğuna ve ne tür bir hükümet olduğuna bağlı olacaktır. Demokrasi veya dini köktencilik gibi idealler için yaşayan bir toplumun hayatta kalma şansı daha yüksektir. Bu hayatta kalanlar, tek bir bireyin kişisel çekiciliğine (veya yıldırma gücüne) bağlı kalmak zorunda kalmayacaklardır. Bazı Üçüncü Dünya diktatörleri, ancak hayatta kaldığı sürece yandaşlarını bir arada tutabilir. Barbar çetelerinde olduğu gibi, onun ölümü veya basit bir zayıflık gösterisi bile tüm "hükümetin" sonunu getirebilir.

Ancak hayatta kalan insanlara ne olursa olsun, her zaman yürüyen ölüler olacaktır. Donuk bakışları ve fal taşı gibi açılmış ağızlarıyla, çürümüş bedenleri yeryüzünü kaplayacak ve ellerine geçirebildikleri tüm canlıları avlayacaklardır. Bazı hayvan türleri şüphesiz yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Bu kaderden kurtulmayı başaran diğerleri ise, radikal bir şekilde değişen ekosistemde uyum sağlamanın ve hatta gelişmenin yollarını bulabilirler.

Bu kıyamet sonrası dünya, harap olmuş bir manzara olarak görünecek: yanmış şehirler, sessiz yollar, yıkılmış evler, kıyıdan uzakta paslanan terk edilmiş gemiler, kemirilmiş ve beyazlatılmış kemikler, artık yürüyen ölü etinden yapılmış makinelerin hüküm sürdüğü bir dünyaya dağılmış durumda.
Neyse ki bunu görmeyeceksiniz, çünkü bu olay gerçekleşmeden önce siz oraya çok uzakta olacaksınız!

Machine Translated by Google

Yeniden Başlamak

“Savunmada” bölümünde, uzun sürebilecek bir duruma karşı bir alanı nasıl hazırlayacağınızı öğrendiniz. BEN Kurtarılana kadar kuşatma. "Kaçak"ta, olabilecekler için nasıl seyahat edeceğinizi öğrendiniz.

Güvenliğe ulaşana kadar çok uzun mesafeler kat etmeniz gerekecek. Şimdi en kötü senaryoyu hayal etme ve ona hazırlanma zamanı. Bu senaryoda, siz ve en yakın arkadaşlarınız ve aileniz tüm medeniyetten kaçmalı, gezegenimizin ıssız, tenha bir köşesini bulmalı (sandığınızdan daha fazla böyle yer var) ve hayatınızı sıfırdan yeniden kurmalısınız. Bir adada mahsur kalmış bir grup kurtulanı veya yeni bir gezegende bir insan kolonisini hayal edin. Hayatta kalmak için zihniyetiniz bu olmalı. Kimse sizi kurtarmaya gelmiyor, planlanmış bir kurtarma yok. Kaçabileceğiniz dost güçler yok, saklanabileceğiniz savaş hatları yok. Eski hayat sonsuza dek gitti! Yeni hayat, hem kalite hem de süre açısından tamamen size bağlı olacak. Bu ihtimal ne kadar korkunç görünse de, insanların tarihimizin başlangıcından beri uyum sağladığını ve yeniden inşa ettiğini unutmayın. Toplum bizi kurtarılamayacak kadar yumuşatmış gibi görünse de, hayatta kalma isteği genlerimizin derinliklerinde yer alıyor. İronik bir şekilde, en kötü senaryoda, en büyük zorluğunuz yaşayan ölülerle değil, günlük hayatla başa çıkmak olacaktır. Aslında, hayatta kalma stratejiniz mükemmel çalışırsa, bir zombi bile görmeyebilirsiniz. Amacınız, sadece hayatta kalmak için değil, aynı zamanda bir nebze de olsa medeniyeti sürdürmek için ihtiyaç duyacağınız her şeyle donatılmış, dünyanın küçük ve güvenli bir mikrokozmosunu yaratmaktır.

Peki başlamak için en iyi zaman ne zaman? Hemen! Topyekün bir savaş asla gerçekleşmeyebilir. Yıllar sonra olabilir. Ama ya yakında olursa? Ya 1. sınıf bir salgın çoktan başlamış ve kontrolsüz bir şekilde yayılıyorsa? Ya da basının son derece sansürlendiği totaliter bir ülkede 2. hatta 3. sınıf bir salgın başlamışsa? Eğer öyleyse, topyekün bir savaş aylar sonra olabilir. Büyük olasılıkla durum böyle değil. Ama bu hazırlıklı olmamak için bir sebep mi? Bir kuşatma için stok yapmak gibi değil, medeniyetin küçük bir köşesini yeniden yaratmaya hazırlanmak muazzam miktarda zaman alır. Ne kadar çok şeye sahip olursanız, o kadar iyi durumda olursunuz. Bu, tüm hayatınızdan vazgeçip sadece dünyanın sonuna hazırlanmanız gerektiği anlamına mı geliyor? Elbette hayır. Bu metin, ortalama bir vatandaşın geleneksel yaşam tarzıyla eş zamanlı olarak hazırlanmıştır. Ancak minimum hazırlık en az 1500 saat sürmelidir. Birkaç yıla yayılsa bile, bu muazzam bir zaman dilimidir. Her şeyi son anda "ezberleyerek" başarabileceğinize inanıyorsanız, elbette, şimdi parmağınızı bile kıpırdatmayın. Ancak yağmur başladıktan sonra geminizi inşa etmeye başlamadan önce iki kez düşünmeniz gerekebilir.

Machine Translated by Google

Genel Kurallar:

1. Bir Grup Oluşturun: Önceki bölümlerde ayrıntılı olarak anlatıldığı gibi, toplu yanıt her zaman bireysel girişimden daha iyidir. Bir grup, mali kaynaklarınızı genişleterek daha fazla arazi ve ekipman satın almanıza olanak tanır. Kuşatmada olduğu gibi, daha çeşitli beceriler de mevcut olacaktır. Bulacağınız yetenekler konusunda şanslı olacağınız bir kuşatmanın aksine, en kötü senaryoya hazırlanmak, grubunuzun üyelerini gerekli beceriler konusunda eğitmek için zaman tanır. Örneğin, kaç demirci tanıyorsunuz? Kaç doktor vahşi doğada ilaç bulabilir?

Gerçek şehir sakinlerinden kaçı tarım hakkında bir şey biliyor? Uzmanlaşma aynı zamanda daha hızlı hazırlık sağlar (bir ekip potansiyel araziyi araştırırken diğeri ekipman temin eder, vb.). Kriz sırasında, grubunuzun bir veya birkaç üyesi, durum kötüleşirse hazırlık yapmak üzere belirlenmiş güvenli bölgeye önceden gönderilebilir. Elbette, potansiyel tehlikeler de vardır. Korunaklı alanların nispeten kısa süren kuşatmalarının aksine, bu uzun vadeli hayatta kalma, modern toplumda bilinmeyen sosyal sorunlara yol açabilir. Yardımın sonunda geleceğine inanan insanlar, geleceğin kendi ellerinde olduğunu bilenlerden çok daha sadık kalma olasılığına sahiptir. Memnuniyetsizlik, isyan, hatta kan dökülmesi her zaman bir olasılıktır. Bu kılavuzun sloganı olduğu gibi, hazırlıklı olun! Liderlik ve grup dinamikleri üzerine birkaç ders alın. Temel insan psikolojisi üzerine kitaplar ve dersler her zaman şarttır. Bu bilgi, üyelerinizi seçmede ve daha sonra onları yönetmede çok önemli olacaktır. Daha önceki ifadeleri tekrarlamak gerekirse, bir grup bireyin uzun bir süre boyunca işbirliği yapmasını sağlamak dünyanın en zor işidir. Ancak başarılı olduğunda, bu grup her şeyi başarabilecek kapasitede olacaktır.

2. Bol bol çalışın!: Sıfırdan başlayacağınızı söylemek doğru olmaz.
Atalarımız bu konumdaydı çünkü bilginin keşfedilmesi, biriktirilmesi ve paylaşılması çok uzun zaman aldı. İlk bilinçli maymunlara göre en büyük avantajınız, binlerce yıllık deneyimin parmaklarınızın ucunda olmasıdır. Kendinizi hiçbir aletiniz olmadan ıssız, düşman bir ortamda bulsanız bile, beyninizde depolanan bilgi sizi en donanımlı Neandertal'den bile fersah fersah öne geçirecektir. Genel hayatta kalma kılavuzlarına ek olarak, diğer en kötü senaryolar üzerine eserler de eklemelisiniz. Nükleer savaşta vahşi doğada hayatta kalma konusunda birçok kitap yayınlandı. Bunların mümkün olduğunca güncel olduğundan emin olun. Gerçek hayattan hayatta kalma öyküleri de büyük bir yardımcı olacaktır. Gemi kazaları, uçak kazaları, hatta ilk Avrupalı sömürgecilerin öyküleri, yapılması ve yapılmaması gerekenler konusunda bir hazine niteliğindedir. Atalarımız ve çevrelerine nasıl adapte oldukları hakkında bilgi edinin. Gerçeklere dayalı olduğu sürece kurgusal öyküler de yardımcı olabilir, örneğin Robinson Crusoe'nun Hayatı ve Maceraları. Hem gerçek hem de kurgusal tüm bu öyküleri özümsemek size yardımcı olacaktır.

Machine Translated by Google

Böyle bir girişimi ilk deneyen siz olmadığınızın farkında olun. "Bunun daha önce yapıldığını" bilmek, yeni hayatınıza başlarken size sakinleştirici bir etki sağlamalıdır.

3. Lüks Eşyalardan Vazgeçin: Çoğumuz daha basit ama daha besleyici bir diyetin hayalini kurarız. "Kahve tüketimimi azaltıyorum," "Daha az şeker tüketmeliyim," "Daha fazla yeşil yapraklı sebze yemeye çalışıyorum" gibi ifadeleri günlük hayatta sık sık söyler veya duyarız. 4. sınıf bir salgın yaşamak size pek fazla seçenek bırakmazdı. İdeal koşullarda bile, şu anda keyfini çıkardığınız her yiyeceği ve kimyasalı yetiştirmek veya üretmek imkansız olurdu. Bir gecede bu kadar çok şeyden sıfıra geçmek, sisteminiz için önemli bir şok olurdu. Bunun yerine, yeni evinizde sahip olamayacağınız yiyecekleri ve lüks eşyaları azaltmaya başlayın. Elbette, bu yeni ortamın ne olduğunu ve orada ne üretebileceğinizi bilmeniz gerekecek. Şimdi uzun bir listeye girmeden bile, sağduyu tam olarak ne olmadan yaşayabileceğinizi ve ne olmadan yaşayamayacağınızı belirleyecektir. Örneğin, ne kadar sevseniz de, tütün ve alkol insan fizyolojisinin bir parçası değildir.
Vitamin, mineral ve şeker ihtiyacı doğal gıdalarla giderilebilir. Hafif ağrı kesiciler gibi bazı ilaçlar bile akupresür, çeşitli masaj teknikleri veya basit meditasyon gibi becerilerle desteklenebilir. Bu önerilerin hepsi, pratik Batı toplumumuz için biraz fazla yabancı veya "doğalcı" gelebilir. Ancak unutmayın ki, bu diyet ve iyileştirme tekniklerinin çoğu Kuzey Kaliforniya'daki tükenmişlik sendromu yaşayanlardan değil, kaynakların kıt olduğu Üçüncü Dünya toplumlarından kaynaklanmıştır. Amerikalıların gezegenin geri kalanına kıyasla ne kadar şımartılmış olduğunu her zaman aklınızda bulundurun. Sözde "daha az şanslı" olanları incelemek, sorunları daha basit, belki de daha az rahat yöntemlerle nasıl ele alacağınıza dair bazı bilgiler verebilir.

araç.

4. Tetikte Kalın: 4. Sınıf bir salgın için planların uygulanmasına, 1. Sınıf salgının erken aşamalarında başlanmalıdır. Salgının ilk belirtisinde (garip cinayetler, kayıp kişiler, olağandışı hastalıklar, çelişkili basın haberleri, hükümet müdahalesi), grubunuzun tüm üyeleriyle iletişime geçin. Tahliye planlarınızı görüşmeye başlayın. Seyahat, izinler, ekipman lisansları vb. ile ilgili yasaların değişmediğinden emin olun. Salgın 2. Sınıfa yükselirse, hareket etmeye hazırlanın. Tüm ekipmanınızı kataloglayın ve paketleyin. Güvenli bölgeyi hazırlamak için önden bir keşif ekibi gönderin. Mazeretinizin ilk aşamasına başlayın. (Eğer sevdiğiniz birinin cenazesi ise, sevdiğiniz kişi hasta olduğu için bunu şimdilik bir kenara bırakın.) Her an ayrılmaya hazır olun. Salgın 3. Sınıfa yükseldiğinde, hemen çıkın!

5. Dünyanın Ucuna!: Vahşi doğaya gitmek yerine evinizde veya yeni inşa ettiğiniz zombi savunma kalesinde kalıcı olarak kalmayı düşünebilirsiniz. Bu tavsiye edilmez. On yıllarca yetecek yiyecek ve su üretebilecek imkanlara sahip, iyi donanımlı ve korunaklı bir yerleşkede yaşasanız bile, hayatta kalma şansınız çok düşük olacaktır. Şehir bölgeleri, yakın gelecekte, yaşayanlar ve ölüler arasında şiddetli bir savaşın merkezi haline gelecektir.

Machine Translated by Google

Kaleniz bu sokak çatışmalarından sağ çıksa bile, sonunda yoğun bombardıman gibi aşırı askeri önlemlerin kurbanı olacaktır. Daha önce "Savunmada" bölümünde tartışıldığı gibi, kentsel merkezler endüstriyel kazalar, büyük yangınlar vb. için en olası alanlardır. Basitçe söylemek gerekirse: Şehirde kalırsanız, hayatta kalma şansınız çok azdır veya hiç yoktur. Banliyö ve hatta yerleşim yerleri de daha iyi durumda olmayacaktır. Yaşayan ölülerin sayısı arttıkça, neredeyse kesinlikle evinizi bulacaklardır. Düzinelerce zombiyle başlayan bir kuşatma, kısa sürede yüzlerce, binlerce, sonra yüz binlerce zombiye dönüşecektir. Sizi bulduklarında asla ayrılmayacaklardır. Aksine, inlemeleri, birkaç bin zombinin toplu çığlığı, yüzlerce kilometre uzaktaki diğerlerini uyaracaktır.
Teorik olarak, kendinizi bir milyondan fazla zombinin kuşatması altında bulabilirsiniz.

Elbette, durum bu noktaya gelmeyebilir. Kaleniz Orta Batı'da, Büyük Ovalar'da veya hatta Kayalık Dağlar'da ise, milyonlarca zombinin kuşatması olasılığı düşüktür (ancak imkansız değildir!). Bununla birlikte, bu yerlerde haydutların olma olasılığı daha yüksektir. Geleceğin bu haydutlarının tam olarak nasıl görüneceğini bilemeyeceğiz; motosikletle mi yoksa atla mı seyahat edecekler, kılıç mı yoksa askeri silah mı taşıyacaklar. Kesin olan şey, her zaman ganimet peşinde olacaklarıdır. Zaman geçtikçe bu, kadınlar anlamına gelebilir. Daha sonra kölelik için çocuklar veya yeni savaşçılar anlamına gelebilir. Ve zombi tehdidi yeterince kötü değilmiş gibi, bu haydutlar sonunda son çare olarak kendi insanlarını yiyecek kaynağı olarak görebilirler. Eğer yerleşkenizi keşfederlerse, saldıracaklardır.
Bir saldırıyı püskürtseniz bile, tek bir hayatta kalan bile kalenizi sonsuza dek haritaya kazımaya yeter. Bu çeteler sonunda kendi kendilerini yok edene kadar, her zaman onların hedefi olacaksınız. Bu yüzden kaçarken, tüm medeniyetten çok uzakta olmalısınız. Sadece bir yol görebileceğiniz kadar uzakta değil. Yol olmamalı , elektrik veya telefon hatları olmamalı - hiçbir şey olmamalı! Dünyanın uç noktalarında, insanların yaşamadığı bir yerde olmalı. Zombi göçünü zorlaştıracak, haydut baskınını pratik olmaktan çıkaracak ve endüstriyel serpinti veya askeri saldırı riskini önemsiz kılacak kadar uzakta olmalı. Başka bir gezegene uçmak veya okyanusun dibini kolonileştirmek dışında, insanlığın merkezlerinden olabildiğince uzakta olmalısınız.

6. Konumunuzu Bilin: Kaçma zamanı geldiğinde, sadece cipinizi toplayıp kuzeye doğru yola koyulmayın ve Yukon'da güvenli bir köşe bulmayı ummayın. Özellikle dünyanın ıssız bir bölgesinde yaşayan ölülerden kaçmayı planlarken, tam olarak nereye gittiğinizi bilmelisiniz . En güncel haritaları incelemek için zaman ayırın.

Machine Translated by Google

Haritalarda yollar, boru hatları, karakollar veya diğer yapılar listelenmemiş olabilir. Konumunuzu seçerken aşağıdaki soruların yanıtlandığından emin olun:

A. Medeniyetten en az birkaç yüz kilometre uzakta, ıssız bir yer mi?

B. Hem sizin hem de yanınızda getirmeyi düşündüğünüz hayvanlar için temiz su kaynağı var mı? Unutmayın ki, içme, yıkama, yemek pişirme ve tarım da dahil olmak üzere birçok amaç için suya ihtiyacınız olacak.

C. Gıda üretme kapasitesi var mı? Toprak ekim için yeterince iyi mi?
Peki ya hayvan otlatma veya balıkçılık? Yiyecek arama, tükenmeden yeterli ve istikrarlı bir besin kaynağı sağlayabilir mi ?

D. Doğal savunması var mı? Yüksek bir tepenin üzerinde mi yoksa uçurumlar veya nehirlerle mi çevrili? Yaşayan ölüler veya insan haydutlarının saldırısı sırasında, arazi size mi yoksa düşmanınıza mı yardımcı olacak?

E. Doğal kaynakları nelerdir? Ahşap, taş veya metal gibi yapı malzemeleri var mı? Kömür, petrol, turba veya yine ahşap gibi yakıtlar ne durumda? Bir yerleşim yeri inşa etmek için ne kadar yapı malzemesi getirmeniz gerekir? Yerel bitki örtüsünün ne kadarının tıbbi özellikleri var?

Kalıcı bir sığınak düşünmeye başlamadan önce tüm bu sorulara cevap verilmelidir. İnşaat malzemeleri ve doğal savunma mekanizmaları pazarlık konusu olabilir. Ancak yiyecek, su ve aşırı mesafe pazarlık konusu olamaz! Bu üç temel unsurdan herhangi biri olmadan, uzun vadeli hayatta kalma şansınızı ciddi şekilde tehlikeye atarsınız. Yeni evinizi seçerken, en az beş olası yerin listesini yapın. Hepsini, tercihen en sert mevsimlerinde ziyaret edin.
En az bir hafta boyunca ilkel ekipmanlarla ve dış dünyayla hiçbir temas kurmadan kamp yapın. Ancak o zaman ihtiyaçlarınıza en uygun olanın hangisi olduğuna karar verin.

7. Uzman Olun : Potansiyel yeni evinizi iyice araştırın. Hakkında yazılmış her kitabı, her makaleyi, her cümleyi okuyun. Her haritayı ve fotoğrafı inceleyin. Seçtiğiniz arazi türünün kendine özgü hayatta kalma kılavuzları olacaktır.
Hepsini satın alın ve inceleyin. Ayrıca, benzer ortamlarda yaşamış daha önceki yerli halkların kayıtlarını da inceleyin. Yine, bölgeyi birçok kez ve her mevsimde ziyaret edin. Orada en az birkaç hafta geçirin, her sektörü keşfedin ve kamp kurun. Her ağacı ve kayayı; her kum tepesini veya buz kütlesini tanıyın. En verimli gıda üretim kaynağını (tarım, balıkçılık, avcılık, toplayıcılık) ve bu yöntemle arazinin kaç insanı destekleyebileceğini hesaplayın. Cevap, grubunuzun büyüklüğünü seçmede hayati önem taşıyacaktır. Yasal olarak mümkünse, araziyi satın alın. Bu, (kaynaklar izin veriyorsa) gerçek bir konut inşa etmeye başlamanıza olanak tanıyacaktır. Kalıcı ikametgahınız olmayabilir, ancak en azından gelecekteki yerleşkenizin inşası sırasında sizi barındırabilecek bir şey olmalıdır. Küçük ve işlevsel ise, önceden stoklanmış malzemeler için bir depo görevi görebilir. Büyük ve konforlu ise, ikinci bir ev veya tatil kaçamağı olarak hizmet edebilir. Soğuk Savaş sırasında birçok insan, nükleer felaketten potansiyel kaçış yerleri olarak da hizmet veren tatil evleri inşa etti. Tanışın

Machine Translated by Google

En yakın yerel halkla iletişim kurun. Farklı bir dil konuşuyorlarsa, o dili öğrenin, ayrıca yerel gelenekleri ve kişisel tarihleri de öğrenin. Onların bilgi ve uzmanlıkları, çevre konusunda kitaplardan edindiğiniz eğitiminizi tamamlamalıdır. Yerel halka neden orada olduğunuzu asla söylemeyin. (Bununla ilgili daha sonra detaylı bilgi verilecektir.)

8. Rotanızı Planlayın : “Kaçışta” bölümündeki bu kısımla ilgili kuralları izleyin. Sonra bunları yüzle çarpın. Sadece kapalı yolların ve doğal engellerin tehlikeleriyle karşılaşmakla kalmayacak, aynı zamanda zombiler, haydutlar ve çökmekte olan bir toplumun tüm kaotik unsurlarıyla dolu bir manzarayı geçeceksiniz. Ve tüm bunlar olağanüstü hal ilan edilmeden önce olacak! Bu gerçekleştiğinde, önceki tüm sorunlarınız kendi ordunuzun tehdidinin yanında önemsiz kalacaktır. Zombilerle dolu bir bölgeden kaçmaktan farklı olarak, çeşitli olası varış noktaları arasından seçim yapma lüksünüz olmayacak. Sadece bir tane olabilir ve hayatta kalmak için ona ulaşmanız gerekecek. Daha önce birçok kez belirtildiği gibi: Önceden planlama asla hafife alınmamalıdır! Hatta konumunuzu seçerken bile bir faktör olmalıdır. Örneğin, Sahra Çölü'nün ortasındaki uzak bir vaha harika görünüyor, ancak havayolları uçmayı bırakırsa oraya nasıl ulaşacaksınız? Kıyıdan birkaç mil uzaktaki bir ada bile, bir tekneniz yoksa Sahra kadar uzak görünebilir. “Kaçakta” filmindeki tüm dersler bu senaryo için de geçerli olacaktır. Ancak filmde ele alınmayan şey uluslararası perspektiftir. Diyelim ki Sibirya'nın ıssız bir bölgesinde bir arazi satın aldınız ve havayolları hala uçuyor, ancak Rusya sınırlarını kapattı? Bu, Sibirya'da bir yer seçmemeniz gerektiği anlamına gelmez, ancak ülkeye giriş için (yasal veya başka türlü) gerekli araçları ayarladığınızdan emin olun.

9. BCDE Planları: İlk ulaşım aracınız çalışmazsa ne olacak? Yol veya su yolu tıkalıysa ne olacak? Güvenli sığınağınızın zombiler, haydutlar, ordu veya diğer mülteciler tarafından ele geçirildiğini keşfederseniz ne olacak? Binlerce şey daha ters giderse ne olacak? Yedek planlarınız olsun. Yolunuzdaki potansiyel tehlikeleri haritalandırın ve bunlara karşı koymak için kişiye özel, özel yöntemler geliştirin. Alternatif araçlar, rotalar, hatta ilki kadar ideal veya hazırlıklı olmasa da en azından yeni bir strateji düşünecek kadar uzun süre hayatta kalmanızı sağlayacak yedek bir güvenli alan belirleyin.

10. Malzemelerinizi Listeleyin, Alışverişe Hazır Olun: Herhangi bir yetkin afet sonrası hayatta kalma kılavuzu, yeni bir hayata başlamak için ihtiyaç duyacağınız her şeyi listelemelidir. Her zaman üç ayrıntılı ve güncel liste tutun: 1. Hayatta kalmak için kesinlikle ihtiyacınız olanlar. 2. Evinizi ve çevrenizi inşa etmenize ve genişletmenize yardımcı olacak ekipman. 3. Evin tüm konforu olmasa bile, en azından ona yakın bir şey. Maddi durumunuz elveriyorsa, tüm eşyalarınızı hemen satın alın. Değilse, nereden satın alacağınızı bilin. Fiyatları ve yerleri sık sık kontrol edin. Taşınan tedarikçileri takip edin ve işini bırakanlar için alternatifler bulun. Birincil tedarikçinizin stoğu tükendiğinde her zaman en az iki yedek seçeneğiniz olsun. Tedarikçilerin en fazla birkaç saatlik sürüş mesafesinde olduğundan emin olun. Kataloglara veya çevrimiçi satın alımlara güvenmeyin .

Machine Translated by Google

Normal şartlarda bile "ekspres" kargo yeterince güvenilmezdir. Acil bir durumda durum nasıl olurdu? Tüm bu bilgileri listenizle birlikte saklayın. Buna göre ayarlamalar yapın. Her zaman en temel ihtiyaçlar için nakit rezerviniz olsun (toplam tutar ekipmanınızın fiyatlarına bağlı olacaktır). Durum kontrolden çıkmadan önce bile, çekler ve kredi kartları kağıt paranın rahatlığıyla kıyaslanamaz.

11. Savunma Yapıları Kurun: Korunmanıza yardımcı olan yapılardan daha önemli bir şey yoktur. Vahşi doğanın sakin bir köşesinde grubunuzu kurduktan sonra, hemen güçlendirmeye başlayın. Ne zaman bir zombinin kampınıza girip inlemeleriyle diğerlerini çekeceğini asla bilemezsiniz. Savunmanız için ayrıntılı planlar oluşturun. Yerleşim planı önceden keşfedilmeli ve inşaat malzemeleri ya satın alınmalı ya da araziden temin edilmelidir. İnşaat malzemeleri, aletler ve malzemeler de dahil olmak üzere her şey, siz vardığınızda zaten yerinde olmalıdır, böylece geriye sadece inşa etmek kalır. Unutmayın: Savunmalarınız sizi sadece zombilerden değil, haydutlardan da korumalıdır. Ayrıca, bu insan saldırganların, en azından başlangıçta, ateşli silahlar ve belki de patlayıcılar taşıyacağını unutmayın. Savunmalarınızı aşmayı başarırlarsa, her zaman hazır bir geri çekilme pozisyonunuz olsun. Bu ikincil savunma, güçlendirilmiş bir ev, bir mağara veya hatta başka bir duvar olabilir. Bakımını yapın ve harekete hazır tutun. Güçlü bir geri çekilme pozisyonu, aksi takdirde umutsuz bir savaşın dönüm noktası olabilir.

12. Kaçış Rotası Planlayın: Saldırı sırasında savunmanız aşılırsa ne olacak?
Herkesin kaçış yolunun yerini bildiğinden ve oraya kendi başına ulaşabileceğinden emin olun. Acil durum malzemelerinin ve silahların her zaman paketlenmiş ve hazır durumda olduğundan emin olun. Kaçan grubunuz için bir toplanma noktası belirleyin; bir saldırı sırasında dağılırsanız yeniden bir araya gelebileceğiniz bir yer. Yeni "evinizi" terk etmek, özellikle de onu inşa etmek için harcadığınız tüm zaman ve enerjiden sonra, psikolojik veya duygusal olarak kolay olmayacaktır. Dünyanın dört bir yanında tehlikeli durumlarda yaşayan insanlar size bunun ne kadar zor olabileceğini anlatacaktır. Yeni eviniz olarak adlandırdığınız bu yere ne kadar bağlı olursanız olun, onu savunurken ölmektense kaçıp gitmek her zaman daha iyidir. Yeni evinize yerleşmeden çok önce alternatif bir yer seçmelisiniz. Zombilerin veya yağmacıların sizi bir yerden bir yere takip edemeyeceği kadar uzakta olmalıdır. Ayrıca, en zorlu koşullar altında bile karayoluyla ulaşımın mümkün olduğu kadar yakın olmalıdır (ilk üssünüzü ne zaman terk etmek zorunda kalacağınızı asla bilemezsiniz). Tekrar ediyorum, salgın başlamadan önce seçilmelidir .
Salgın sonrasında yeni bir ev veya başka bir şey aramak kolay olmayacak (bir sonraki bölüme bakın).

Machine Translated by Google

13. Tetikte Olun: Yerleştikten, savunma hatları kurulduktan, konutlar inşa edildikten, ekinler ekildikten, işler bölündükten sonra asla gerçekten rahatlamamalısınız. Gözcüler her zaman görev başında olmalıdır. Kamuflajlı olmalı ve diğerlerini uyarmak için güvenilir bir yöntemle donatılmalıdırlar. Alarm mekanizmasının saldırganları da uyarmayacağından emin olun. Sabit savunma hatlarınızın dışında güvenli bir çevre belirleyin. Bu çevreyi gece gündüz devriye gezerek kontrol edin. Kamp dışına çıkan kişiler asla yalnız ve silahsız çıkmamalıdır. Kamp içindekiler her zaman silah dolabına birkaç saniye mesafede olmalı, saldırı durumunda savaşa hazır olmalıdır.

14. Gizli Kalın: Bulunduğunuz yerin topoğrafyası keşfedilme olasılığını en aza indirse de, bir zombi veya yağmacının kampınıza ne zaman yaklaşacağını asla bilemezsiniz. Geceleyin hiçbir ışığın görünmediğinden emin olun. Gün ağarmadan önce ateşlerinizin dumanının söndüğünden emin olun. Bölgenin doğal unsurları yerleşkenizi zaten kamufle etmiyorsa, bunu yapay olarak yapın. Günün ve gecenin her saatinde "gürültü disiplini" uygulayın. Sadece gerektiğinde bağırın. Müzik, konuşma ve diğer seslerin dışarı çıkmaması için ortak binalarınızı yalıtın. Yeni inşaat ve günlük bakım sırasında, potansiyel gürültü aralığının dış sınırına ek gözcüler yerleştirin.
En ufak bir sesin bile rüzgarla taşınabileceğini ve konumunuzu ele verebileceğini unutmayın. Her zaman rüzgarın hangi yöne estiğini belirleyin; olası yerleşim yerlerinin bulunduğu yöne (geldiğiniz yön) veya bilinen güvenli bir alana (büyük bir su kütlesi, derin çöl vb.) doğru. Güç kaynağınız gürültülü ise (örneğin, fosil yakıtlı bir jeneratör), yalıtımlı olduğundan ve az kullanıldığından emin olun. Bu sürekli yüksek teyakkuz hali ilk başta zor olacaktır. Zamanla, ikinci doğanız haline gelecektir. Ortaçağ Avrupa'sından Orta Asya bozkırlarına kadar yüzyıllarca hayat bu şekilde yaşandı. İnsanlık tarihinin çoğu, kaos okyanusunda küçük düzen adalarının, sürekli istila tehdidi altında hayatta kalmak için mücadele eden insanların öyküsüdür. Eğer onlar sayısız nesil boyunca bu şekilde hayatta kalabildilerse, biraz pratikle siz de başarabilirsiniz.

15. İzole Kalın: Hiçbir koşulda meraka yenik düşmeyin . Gizlilik sanatında son derece eğitimli, uzman bir izci bile yanlışlıkla ölümsüz ordularını yerleşkeye geri getirebilir. İzciniz haydutlar tarafından yakalanıp işkence görürse, haydutlar yerinizi öğrenebilir. Zombiler veya haydutların daha dramatik tehdidinin ötesinde, izcinizin herhangi bir geleneksel hastalığa yakalanması ve nüfusun geri kalanını enfekte etmesi riski her zaman vardır (elinizde az sayıda ilaç varken, her türlü salgın yıkıcı olabilir). Yerinizde kalmak, dış dünyadan habersiz kalmak anlamına gelmez. Dinamo veya güneş enerjili radyolar, bilgi toplamak için tamamen güvenli bir yöntemdir. Ancak sadece dinleyin! İletim yapmak, en ilkel yön bulma ekipmanına sahip herkese konumunuzu ifşa edecektir. Grubunuzdakilere ne kadar güvenirseniz güvenin, tüm vericileri, işaret fişeklerini ve diğer sinyal cihazlarını saklamak kötü bir fikir olmaz.

Machine Translated by Google

Kilit altında tutuluyor. Bir anlık zayıflık tüm varlığınızı mahvedebilir. Bu kadar hassas bir konuyu nasıl ele alacağınız konusunda en iyi eğitim, liderlik eğitiminiz olacaktır.

Machine Translated by Google

Arazi Tipleri

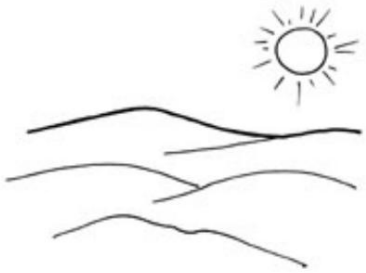
VE Dünya haritasını inceleyin ve en iyi araziyi ve en ılıman iklimi bulun. Haritada bu araziyi ve iklimi üst üste yerleştirin. En yoğun nüfusa sahip olan yerde mükemmel bir eşleşme göreceksiniz. İlk insanlar

İnsanlar yerleşim yerleri kurmaya başladıklarında ne arayacaklarını biliyorlardı: ılıman hava, verimli toprak, bol tatlı su ve bol doğal kaynak. Bu en uygun yerler, günümüzde bildiğimiz modern nüfus merkezlerine doğru genişleyerek insanlığın ilk merkezleri haline geldi. Yeni evinizi seçerken tamamen terk etmeniz gereken düşünce biçimi, bu mükemmel mantıklı düşünce sürecidir. Haritaya geri dönelim. Diyelim ki hemen çekici görünen bir yer buldunuz. Muhtemelen milyonlarca insan da kaçma zamanı geldiğinde aynı şeyi düşünecektir. Bu düşünceyle "daha sert daha güvenlidir" sloganıyla mücadele edin ve mümkün olduğunca güvenli olmak için Dünya'nın en sert, en uç yerlerini bulmanız gerekecek. Öyle çekici olmayan, öyle misafirperver olmayan bir yer bulmanız gerekecek ki, orayı eviniz olarak adlandırmak isteyeceğiniz son şey olacak. Aşağıdaki ortam listesi, bilinçli bir seçim yapmanıza yardımcı olmak için verilmiştir. Ek metinler, tam hava koşulları, mevcut yiyecek, su, doğal kaynaklar vb. hakkında daha ayrıntılı bilgi verecektir. Bu bölüm, bu unsurların ölümsüz bir dünyayla ilişkili tüm faktörlerle nasıl bağlantılı olduğunu göstermektedir.

1. Çöl : Kutup

bölgelerinden sonra, dünyanın en sert ve dolayısıyla en güvenli ortamlarından biridir. Filmlerde gördüklerimizin aksine, çöller nadiren kum okyanuslarıdır. Kayalar kolayca kırılıp şekillendirilerek rahat evler ve daha da önemlisi savunma duvarları inşa edilebilir. Kampınız ne kadar uzak bir yerde olursa, yağmacılardan kaçınma şansınız o kadar yüksek olur. Bu asi yağmacılar, büyük karakolların bulunmadığı derin çöllerden geçmekle ilgilenmeyeceklerdir. Ne anlamı olurdu ki? Bazıları denese bile, yoğun sıcaklık ve su eksikliği muhtemelen kampınıza ulaşmadan önce onları öldürürdü. Öte yandan zombiler bu sorundan etkilenmez. Sıcaklık ve susuzluk denklemin bir parçası değildir. Kuru hava, zaten yavaşlamış olan çürümelerini daha da yavaşlatır. Seçilen çöl, Amerikan Güneybatısı gibi yerleşim alanları arasında yer alıyorsa, bazılarının yerleşkenizi keşfetme olasılığı çok yüksektir. Eğer tahkimatınızı bir tepe veya büyük bir kaya oluşumunun üzerine inşa etmezseniz, düz arazi yapay savunmaya olan ihtiyacı artıracaktır.

Machine Translated by Google

2. Dağlar:

Konumlarına ve yüksekliklerine bağlı olarak, bu ortam yaşayan ölülere karşı mükemmel bir savunma sunar. Yamaç ne kadar dik olursa, tırmanmaları o kadar zor olur. Söz konusu dağda yol veya geniş patika yoksa, insan haydutları da caydırılabilir. Yüksek rakım, çevredeki kırsal alanın daha iyi görünmesini sağlasa da, kamuflajı da zorlaştırır. Özellikle ışık ve duman söz konusu olduğunda, görsel gizleme önlemleri en öncelikli olmalıdır. Stratejik yüksek yerlerin bir diğer dezavantajı ise kullanılabilir kaynaklardan uzaklığıdır. Yiyecek, su ve inşaat malzemeleri için düzlüklere gidip gelmek güvenliğinizi tehlikeye atacaktır. Sonuç olarak, seçtiğiniz dağ zirvesi en yüksek veya kolayca savunulabilir olmayabilir, ancak hayatta kalmanız için gereken her şeyi içermelidir.

3. Orman

Çöllerin tam tersi olan ormanlar veya tropikal yağmur ormanları, ihtiyacınız olan tüm suyu, yiyeceği ve inşaat malzemelerini, ayrıca çok sayıda şifalı bitki örtüsünü, yakacak yakıtı ve anında kamuflajı sağlayacaktır. Kalın bitki örtüsü, açık alanda kilometrelerce yol katedecek sesleri yalıtarak bir gürültü tamponu görevi görür. "Saldırıda" gördüğümüzün aksine, arazinin avcı ekibine karşı çalıştığı durumun aksine, görüş mesafesinin olmaması ve çamurlu toprak, savunma pozisyonu için mükemmel bir ortam sunar. Haydut grupları kolayca pusuya düşürülüp yok edilebilir. Tek tek zombiler, diğerlerini uyarmadan etkisiz hale getirilebilir. Elbette, bu ekvatoral ekosistemle ilişkili olumsuzluklar da vardır. Nem, milyonlarca biyolojik organizma türünü içeren yaşamı besler. Hastalık sürekli bir tehdit olacaktır.
Herhangi bir kesik veya sıyrık hızla kangrene dönüşebilir. Yiyecekler daha kuru iklimlere göre çok daha hızlı çürür. Metal ekipmanlarda paslanmaya dikkat edilmelidir. Kauçuk kaplama veya başka bir işlem görmemiş giysiler kelimenin tam anlamıyla sırtınızdan çürüyerek düşer. Küf her yerde olacaktır. Yerel böcek popülasyonu en sürekli düşmanınız olacaktır. Bazıları sadece rahatsızlık verici olabilir; bazıları acı verici, hatta ölümcül zehirli sokmalara sahip olabilir. Bazıları sarı humma, sıtma veya dang humması gibi korkunç hastalıklar taşıyabilir. Ormanda hayatta kalmanın olumlu bir doğal yönü, yoğun nemin, çok sayıda mikroskobik organik yaşamla birleşerek ölümsüzlerin çürümesini hızlandırmasıdır. Saha testleri, ormanda kalan zombilerde en az %10 daha yüksek bir çürüme oranı göstermiştir. Bazı durumlarda bu oran %25'e kadar çıkmıştır! Tüm bu faktörlerin toplamı, birçok doğal zorluğa sahip ancak en kötü senaryoda hayatta kalmaya son derece uygun bir ortam ol

Machine Translated by Google

4. Ilıman Ormanlar:

Dünya genelinde bu bölge, uzun vadeli hayatta kalma için açık ara en uygun bölgedir. Ancak, bu kadar cazip bir araziyle birlikte bir dizi sorun da gelecektir. Kuzey Kanada'nın vahşi doğası kesinlikle mültecilerle dolup taşacaktır. Hazırlıksız yakalanan bu panik halindeki kalabalıklar kesinlikle kuzeye kaçacaktır. En azından ilk yıl boyunca vahşi doğada dolaşacak, toprağı yiyecekten arındıracak, ekipman elde etmek için şiddete başvuracak, hatta soğuk kış aylarında yamyamlığa bile başvurabilirler. Haydutlar şüphesiz aralarında olacak veya daha sonraki yıllarda bazıları güvenli bir yerleşim yeri kurmaya karar verdiğinde onları takip edecektir.

Ve elbette, her zaman zombi tehdidi de var. Ilıman ormanlar, medeniyete nispeten yakın olmanın yanı sıra, insanlığın karakollarıyla da dolu. Hortlaklarla karşılaşma olasılığı normal şartlara göre on kat daha fazla olurdu. Mülteci akınıyla birlikte, ölümsüzlerin onları kuzeye doğru takip etme olasılığı neredeyse kesin.

Ayrıca, zombilerin kışın donup yazın çözülmesi sorununu da unutmayın. Sadece doğal sınırlarla (dağlar, nehirler vb.) izole edilmiş bir bölge seçin. Bundan daha azı -insanlıktan uzak görünse bile- çok büyük bir risk olacaktır. Sibirya'nın uçsuz bucaksız topraklarının Kuzey Kanada'dan daha güvenli olacağına inanmayın. Unutmayın, bu seyrek nüfuslu vahşi doğanın güneyinde, dünyanın en kalabalık iki ülkesi olan Hindistan ve Çin bulunmaktadır.

5. Tundra

mültecileri, görünüşte çorak olan bu toprakların yaşamı destekleyebilecek nitelikte olduğunu düşünmeyeceklerdir. Büyük miktarda erzak, gelişmiş ekipman veya çevre hakkında kapsamlı bilgiye sahip olmayanlar, denemeye kalkıştıklarında yok olacaklardır. Haydutların da hayatta kalması oldukça zor olacaktır. Büyük olasılıkla hiç kimse bu kadar kuzeye gelmeyecektir. Ancak yaşayan ölüler kampınıza ulaşabilir. Kaçan mültecilerin ardından kuzeye göç edenler veya zombi olarak yeniden canlanan eski mülteciler varlığınızı tespit edip diğerlerine sinyal verebilirler. Sayıları fazla olmayacak ve grubunuzdakiler tarafından kontrol altına alınabilirler. Yine de savunmanızı güçlü bir şekilde kurun ve sürekli tetikte olun. Ilıman ormanlarda olduğu gibi, zombi aktivitesinin mevsimlere göre değişmesine hazırlıklı olun.

6. Kutup

Bölgesi: Bu ortam, şüphesiz gezegendeki en sert ortamdır. Aşırı düşük sıcaklıklar ve yüksek rüzgar soğuğu, açıkta kalan bir insanı saniyeler içinde öldürebilir. Yapı malzemeleri çoğunlukla buz ve kardan oluşacaktır. Yakıt kıt olacaktır. Tıbbi veya başka herhangi bir bitki türü duyulmamıştır. Yiyecek bol olsa da elde etmek beceri ve deneyim gerektirir. Yaz aylarında bile hipotermi sürekli bir tehlike olacaktır. Her gün varoluşun sınırında geçecektir. Yiyecek, giyim, barınak, hatta hijyen konusunda yapılacak tek bir hata kesin ölüm anlamına gelebilir. Birçok insan, Hudson Körfezi'nin donmuş bölgesindeki yaşamı "Nanook of the North" filminde belgelenen İnuit Allariallak'ı duymuştur. Ancak çok az kişi, "Nanook"un bu belgesel çekildikten bir yıl sonra açlıktan öldüğünü bilir. Bu, kutup bölgelerinde yaşamın imkansız olduğu anlamına gelmez. İnsanlar bunu başarmıştır.

Machine Translated by Google

Binlerce yıldır başarıyla devam ediyor. Dünyanın en tepesinde veya en dibinde bir yaşam denemesi için on kat daha fazla bilgi ve kararlılığa ihtiyaç duyulacak. Bu koşullar altında en az bir kış geçirmeye hazır değilseniz, kaçma zamanı geldiğinde denemeyin . Peki neden gidesiniz? Amaç hayatta kalmakken neden böylesine düşman bir ortamda ölüm riskini göze alasınız? Gerçek şu ki, tek endişeniz çevre olmalı. Mülteciler ve haydutlar asla o kadar uzağa ulaşamazlar. Zombilerin rastgele o kadar kuzeye inme olasılığı 35 milyonda birdir (kanıtlanmış hesaplanmış bir istatistik).

Ilıman ormanlar ve tundralarda olduğu gibi, yolculukları sırasında donup çözülen garip bir hortlağa rastlama riskiniz de vardır. Eğer kıyı şeridine yakın bir yerde kamp kurduysanız, akıntı tarafından kıyıya vurulmuş veya terk edilmiş hortlaklarla dolu bir gemi tarafından getirilmiş olabilecek hortlaklara dikkat edin. Kıyı şeritleri ayrıca başlangıçta sizi korsanlara karşı savunmasız bırakır. (Adalarla ilgili daha fazla bilgi.) Statik savunma araçlarını bir arada bulundurun ve her zaman tetikte olun, ancak her ikisine de duyulan ihtiyaç diğer ortamlara göre nispeten daha azdır.

7. Adalar Her

tarafı suyla çevrili bir kara parçasından daha güvenli ne olabilir? Zombiler yüzemez. Bu, en kötü senaryoda bir adada yaşamanın en bariz seçenek olduğu anlamına gelmez mi? Bir dereceye kadar evet. Coğrafi izolasyonu, kitlesel zombi göçü olasılığını ortadan kaldırır; milyarlarca zombinin dünyanın her kıtasında dolaşacağı düşünüldüğünde bu dikkate alınmalıdır. Kıyıdan birkaç mil açıkta bulunan adalar bile sizi kıvranan, bağıran zombi sürülerinden kurtaracaktır. Sadece bu nedenle bile adalar her zaman tercih edilen bir seçenektir. Ancak, suyla çevrili bir kayalıkta yaşamaya karar vermeniz hayatta kalacağınızın garantisi değildir. Açık deniz adaları mülteciler için bariz seçenekler olacaktır. Teknesi veya salı olan herkes oraya gidecektir. Haydutlar bunları anakaraya baskın düzenlemek için üs olarak kullanacaklardır. Açık deniz adaları ayrıca, bazıları yakındaki nehirlere kirlilik bırakan iç kesimlerdeki endüstriyel kazalar nedeniyle de yok edilebilir. Bu acil tehlikelerden kaçınmak için, yalnızca sağlam bir tekne ve uzman navigasyonla ulaşılabilen bir ada seçin. İyi bir doğal limanı veya çok fazla erişilebilir plajı olmayan bir ada arayın. Bu, sizinle aynı stratejiyi denemeye çalışan diğer deniz yoluyla gelen mülteciler için adayı daha az çekici hale getirecektir. (Unutmayın, bir ada satın almak insanları ancak krizden önce uzak tutacaktır! Açlıktan ölmek üzere olan, panik halindeki hiçbir mülteci gemisi "girilmez" tabelasına uymayacaktır.) Yüksek uçurumları ve mümkünse geniş, tehlikeli resifleri olan adaları arayın.

Bu doğal sınırlara rağmen, savunma hatları kurun ve gizliliğinizi koruyun.
Tehlikeler hâlâ mevcut! Korsanlar, krizin başlangıç aşamalarında, hayatta kalanlardan yağmalayabilecekleri şeyleri elde etmek umuduyla adadan adaya dolaşabilirler. Ufukta gemilerine her zaman dikkat edin. Zombiler de birçok biçimde ortaya çıkabilir. Dünya tamamen istila edilmişken, birçoğu kesinlikle okyanuslarımızın dibinde dolaşacaktır. Küçük kıyı şeridinize giden su altı yamacından birinin ağır ağır ilerlemesi ihtimali de var, ne kadar az olsa da. Ölümlü hayattan kalma can yeleklerini hala giyen diğerleri akıntı tarafından adanıza taşınabilir. Sonra zombi istilasına uğramış bir gemi ihtimali var ve en kötü senaryoda, bir geminin batması söz konusu olabilir.

Machine Translated by Google

Kıyılarınızı tahrip edip ölümcül yükünü dökmeyin. Ne olursa olsun, kaçış yolunuzu yok etmeyin. Teknenizi sahile çekin veya kıyıdan uzakta kamufle edin. Onu kaybetmek, kalenizi bir hapishaneye dönüştürmek anlamına gelecektir.

8. Denizde Yaşamak

Doğru gemi ve mürettebatla, bir grubun en kötü senaryoda tamamen denizde hayatta kalabileceği öne sürülmüştür. Teorik olarak bu mümkün, ancak başarı olasılığı astronomik derecede düşük. Kısa vadede, birçok insan iki kişilik yelkenlilerden 80.000 tonluk yük gemilerine kadar her şeyle suya açılacak. Yanlarında getirdikleriyle hayatta kalacaklar, dünyanın istila edilmiş limanlarını yağmalayacaklar, balık tutacaklar ve mümkünse tatlı su damıtacaklar. Hızlı, silahlı özel teknelerdeki korsanlar denizlerde dolaşacak. Bu modern zaman korsanları bugün zaten var ve birçok Üçüncü Dünya kıyı şeridinde ve hatta stratejik boğazlarda yük gemilerini ve yatları soyuyorlar. En kötü senaryoda, sayıları birkaç bine ulaşacak ve hedefleri sınırlı olmayacak. Askeri limanlar istila edildikçe, kara operasyonlarını desteklemeyen savaş gemileri daha güvenli demirleme yerlerine doğru yelken açacak. Bu uzak atol üslerinde, dünyanın donanmaları krizin geçmesini bekleyecek, bekleyecek ve bekleyecek.

Birkaç yıl sonra, zaman ve doğa koşulları bu geçici deniz toplulukları üzerinde etkisini gösterecektir. Fosil yakıta bağımlı gemiler sonunda yakıtları tükenecek ve çaresizce sürüklenmeye mahkum olacaktır. Terk edilmiş limanlardan ve yakıt depolarından yiyecek arayan bazıları zombi yemeği olarak sonlarını bulabilir. İlaçlar ve vitaminler tükendikçe, iskorbüt gibi hastalıklar etkisini göstermeye başlayacaktır. Dalgalı denizler birçok gemiyi yok edecektir. Korsanlar sonunda kendi aralarındaki çatışmalar, kurban olmayı tercih etmeyen kurbanlarla olan çatışmalar ve ara sıra karşılaştıkları yaşayan ölüler yüzünden tükeneceklerdir. Bu son durum aynı zamanda yağmacıların enfeksiyonuna yol açarak denizdeki ölümsüzlerin tehlikesini artıracaktır. Terk edilmiş, zombi hayalet gemiler dünyanın okyanuslarında amaçsızca sürüklenecek, inlemeleri tuzlu rüzgarla taşınacaktır. Bu rüzgar sonunda su arıtma ve enerji üretimi de dahil olmak üzere hassas makineleri aşındıracaktır. Birkaç yıl içinde, dalgaların üzerinde sadece birkaç sadık yelkenli gemi kalacaktır. Diğerlerinin hepsi batacak, enkaz haline gelecek, yeniden canlanacak ya da sadece ıssız bir kumsalda demir atıp karada hayata tutunmaya çalışacaklar.

Denizde bir yaşam fikrini aklından bile geçiren herkesin aşağıdakilere sahip olması gerekir.
varlıklar:

A. Ticari veya askeri hizmette en az on yıllık denizcilik deneyimi.
Sadece o süre boyunca bir kabinli tekneye sahip olmak yeterli değildir.

B. En az yüz fit veya daha uzun, sağlam, rüzgarla çalışan ve ekipmanlı bir tekne.
Esas olarak inorganik, aşındırıcı olmayan malzemelerden üretilmiştir.

C. Yağmura bağlı kalmadan sürekli olarak tatlı su elde edebilme yeteneği! Sisteminiz ve cihazınız sadece basit, bakımı kolay ve paslanmaya karşı dayanıklı olmakla kalmamalı, aynı zamanda gemide yedek bir sisteme de sahip olmalısınız.

D. Yenilenebilir olmayan yakıt kullanmadan yiyecek yakalama ve hazırlama yeteneği.
Başka bir deyişle, propanlı ocak yok.

Machine Translated by Google

E. Her su bitkisi ve hayvanı hakkında eksiksiz bilgi. Karada elde edilen tüm vitamin ve minerallerin denizden elde edilenlerle ikame edilebilmesi.

F. Gemiyi terk etme ihtiyacı doğması halinde grubunuzdaki herkes için eksiksiz acil durum ekipmanı.

G. Güvenli bir limanın yerini bilmek. Tüm teknelerin, ne kadar ilkel olursa olsun, bir limana ihtiyacı vardır. Bu, Kanada açıklarındaki bir kaya topluluğu veya Pasifik'teki ıssız bir mercan adası olabilir. Ne olursa olsun, fırtınada sığınacağınız limanın nerede olduğunu bilmiyorsanız, kelimenin tam anlamıyla ve mecazi olarak batmışsınız demektir.

Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda, yaşam koşullarınızdan ödün vermek daha kolay olabilir. Teknenizi hareketli bir ev gibi kullanarak küçük adalardan veya kıyıdan kıyıya yiyecek arayabilirsiniz. Bu, açık denizde yaşamaktan daha rahat ve güvenli bir yaşam olacaktır. Yine de, sığ sularda zombilere dikkat edin ve her zaman, her zaman, demirleme halatınıza göz kulak olun! Teorik olarak bu tür bir yaşam mümkün, ancak tavsiye edilmez.

Machine Translated by Google

Süre

Bu ilkel varoluşa ne kadar daha katlanmak zorunda kalacaksınız? Yürüyen ölüler ne zaman tamamen toz olup gidecek? Hayat ne zaman eski haline dönebilecek?
Normal bir durumun belirtisi mi? Ne yazık ki, kesin bir rakam yok. İlk ortaya çıkan zombi, dondurulmadığı, mumyalanmadığı veya başka bir şekilde korunmadığı sürece beş yıl sonra tamamen çürüyecektir. Ancak, ölümsüzler dünyayı ele geçirdiğinde, on yıl çoktan geçmiş olabilir. (Unutmayın, savaş başladığında kaçacaksınız, sonunda değil.) Zombiler gezegeni gerçekten ele geçirdiğinde ve enfekte edilecek yeni insan kalmadığında, çoğunun çürümesi gerçekten beş yıl sürecektir. Kuru iklim ve donma, birçoğunu koruyarak, potansiyel olarak on yıllarca işlevsel kalmalarını sağlayacaktır. Haydutlar, mülteciler ve sizin gibi diğer hayatta kalanlar daha fazla av haline gelebilir ve eski, çürüyen sürüye daha yeni ama daha küçük bir nesil ekleyebilirler. Bunlar toza dönüştüğünde, geriye kalan tek ölümsüzler yapay olarak korunmuş veya her kış sürekli olarak yeniden dondurulmuş olanlar olacaktır.

Bunları önümüzdeki on yıllar boyunca izlemek zorunda kalacaksınız. Çocuklarınız ve hatta torunlarınız bile bunlardan sakınmak zorunda kalacak. Peki ne zaman dışarı çıkmak güvenli olacak?

1. Yıl: Olağanüstü hal ilan edilir. Kaçarsınız. Savunma hatlarınız kurulur; yerleşkeniz oluşturulur. İş bölümü yapılır. Yeni bir hayat başlar. Bu süre boyunca radyo ve televizyon yayınlarını takip ederek gelişen çatışmayı yakından izlersiniz.

5-10. Sınıflar: Bu zaman dilimi içinde bir yerde savaş sona erer. Ölüler kazanır.
Sinyaller kesiliyor. Tüm dünyanın istila edildiğini varsayıyorsunuz. Hayatınıza devam ediyorsunuz, ancak haydutlar ve mülteciler bölgenize girmeye başlayabileceği için savunmaya dikkat ediyorsunuz.

20. Yıl: Yirmi yıllık izolasyonun ardından, bir keşif ekibi göndermeyi düşünüyorsunuz.
Bunu yapmak keşfedilme riskini beraberinde getirecektir. Eğer ekip belirlenen tarihe kadar geri dönmezse, kaybolduklarını, hatta yerinizi ifşa etmiş olabileceklerini varsayarsınız. Gizli kalırsınız. Başka bir arama ekibi göndermeyin ve savaşa hazırlanın. En az beş yıl boyunca başka bir ekip gönderilmeyecektir. Eğer keşifçiler geri dönerse, bulguları bir sonraki eylem planınızı belirleyecektir.

Keşif ekibiniz, üç senaryodan birinin geçerli olduğu yeni bir dünya keşfedecek: 1. Zombiler hala yeryüzünde dolaşıyor. Yapay olarak korunmuş olanlar ve her kış donarak ölenler arasında milyonlarcası varlığını sürdürüyor. Seyrek olsalar da, her iki kilometrekarede bir tane olsa da, gezegenin en baskın yırtıcısı olmaya devam ediyorlar. İnsanlığın neredeyse tamamı yok oldu. Hayatta kalanlar saklanmaya devam ediyor.

2. Çok az ölümsüz kaldı. Çürüme ve sürekli savaşlar etkisini gösterdi.
Belki her yüz kilometrede bir yalnız bir zombi görülecektir. İnsanlık yeniden toparlanmaya başladı. Hayatta kalan küçük gruplar bir araya gelerek mücadele ediyor.

Machine Translated by Google

Toplumu yeniden inşa etmek. Bu, yasalara uyan vatandaşlardan oluşan uyumlu bir topluluktan, barbarların ve savaş beylerinin kaotik, feodal toplumuna kadar birçok biçim alabilir. İkincisi, saklanmak için yeterli bir sebep olurdu. Ne kadar az da olsa, sürgündeki hükümetlerin tamamının veya bir kısmının sonunda yüzlerini gösterme olasılığı vardır. Askeri ve polis güçlerinin kalıntılarıyla, depolanmış teknoloji ve arşivlenmiş bilgi birikimiyle donanmış olarak, insanlığı küresel egemenliği yeniden kurmaya yönelik yavaş ama istikrarlı bir yola sokmaya çalışırlar ve başarılı olurlar.

3. Hiçbir şey hayatta kalmadı. Nihayetinde çürümeden önce, yaşayan ölüler insanlığın tüm izlerini temizledi. Mülteciler parçalandı. Haydutlar ya birbirlerini öldürdüler ya da hortlak saldırılarına yenik düştüler. Hayatta kalanların kampları saldırılara, hastalıklara, iç şiddete veya basit bir can sıkıntısına yenik düştü. Zombi veya insan faaliyetlerinden yoksun, sessiz bir dünya. Yapraklarda hışırdayan rüzgar, kıyıya vuran dalgalar ve kalan vahşi yaşamın cıvıltıları ve çağrıları dışında, dünya milyonlarca yıldır bilinmeyen ürkütücü bir huzur buldu.

İnsan (veya ölümsüz) durumu ne olursa olsun, hayvanlar alemi kendi başkalaşımını geçirecektir. Kaçamayan tüm canlılar yaşayan ölüler tarafından parçalanacaktır. Bu, büyük yırtıcıların başlıca besin kaynağı olan birçok otçul hayvan türünün neredeyse yok olmasına yol açacaktır. Yırtıcı kuşlar da açlıkla karşı karşıya kalacak, leş yiyen kuşlar da (unutmayın ki bir zombi öldürüldükten sonra bile eti zehirli kalır). Hatta böcekler bile, boyutlarına ve hızlarına bağlı olarak, dolaşan zombilerin hedefi haline gelebilir. Dünyayı hangi vahşi yaşam biçimlerinin miras alacağını söylemek zor. Söylenebilecek şey, ölümsüz bir dünyanın, son buzul çağı kadar, hatta daha büyük bir etkiye sahip olacağıdır.

Machine Translated by Google

Kıyamet sonrası kurgu genellikle yeni bir çağın hayatta kalanlarının, tüm bir şehri geri almak gibi dramatik adımlarla dünyalarını geri kazanmalarını gösterir. Bu durum, Özellikle hareketli görüntülerde heyecan verici imgeler sunsa da, bu güvenli veya etkili bir yeniden kolonizasyon yöntemi değildir. Manhattan'ı yeniden doldurmak için George Washington Köprüsü'nden geçmek yerine, daha güvenli, daha akıllıca ve daha muhafazakar bir yaklaşım, mevcut yaşam alanınızı genişletmek veya nispeten izole olsa da daha iyi bir bölgeye göç etmek olacaktır. Örneğin, küçük bir adada eviniz varsa, en iyi seçenek daha büyük, daha önce yerleşim yeri olan bir adaya inmek, geriye kalan zombileri temizlemek ve terk edilmiş yapıları yeni eviniz olarak geri almak olacaktır. Karada ise bunun eşdeğeri, örneğin derin çölden veya donmuş tundradan en yakın terk edilmiş kasabaya göç etmek olacaktır. En kötü senaryo hayatta kalma kılavuzları ve birçok tarihi metin, tam bir yeniden yapılanma için en iyi rehberiniz olacaktır. Size yapmanızı söylemeyebilecekleri ve sizin yapmanız gereken şey, yeni, daha medeni evinizin güvenli olduğundan emin olmaktır! Unutmayın: Tek hükümet, tek polis gücü, tek ordu sizindir. Güvenlik sizin sorumluluğunuzda olacak ve anlık tehlike geçmiş olsa da, asla hafife alınmamalıdır. Ne bulursanız bulun ve ne tür zorluklarla karşılaşırsanız karşılaşın, dinozorların yok oluşundan beri görülmemiş bir felaketten, yaşayan ölülerin hüküm sürdüğü bir dünyadan sağ kurtulduğunuz gerçeğiyle teselli bulun.

Machine Translated by Google

KAYITLI SALDIRILAR

Machine Translated by Google

Bu, tarih boyunca gerçekleşen tüm zombi saldırılarının bir listesi değil. Bu sadece kronolojik bir anlatım. Bilgilerin kaydedildiği, atlatıldığı ve gerçekleştiği tüm saldırılar Bu kitabın yazarına teslim edildi. Sözlü tarihe sahip toplumlardan bilgi edinmek daha zor olmuştur. Bu öyküler, toplumların savaş, kölelik, doğal afetler veya uluslararası modernleşmenin yol açtığı yozlaşma sonucu parçalanmasıyla çok sık kaybolmuştur. Yüzyıllar boyunca kaç öykünün, ne kadar hayati bilginin -belki de bir tedavinin- kaybolduğunu kim bilebilir? Bizimki kadar bilgiye hakim bir toplumda bile, toplam salgınların sadece küçük bir kısmı rapor edilmektedir.

Bu durum kısmen, yaşayan ölüler hakkındaki tüm bilgileri gizli tutmaya yemin etmiş çeşitli siyasi ve dini örgütlerden kaynaklanmaktadır. Ayrıca zombi salgınına dair bilgisizlikten de kaynaklanmaktadır. Gerçeği tahmin eden ancak güvenilirliklerinden endişe duyanlar, çoğu durumda bilgiyi saklayacaklardır. Bu da kısa ama iyi belgelenmiş bir liste bırakmaktadır. Not: Bu olaylar, keşfedilme sırasına göre değil, meydana gelme sırasına göre kronolojik olarak listelenmiştir

Machine Translated by Google

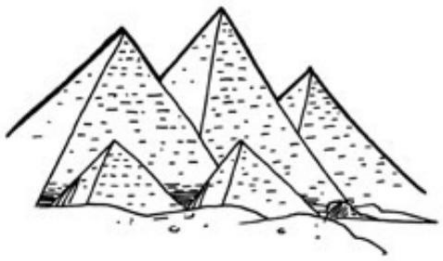
MÖ 60.000, KATANDA, ORTA AFRİKA

Son arkeolojik keşif gezilerinde Yukarı Nehrin kıyısında bir mağara keşfedildi. Semliki Nehri'nde on üç kafatası bulundu. Hepsi ezilmişti. Onların yakınında Mağarada büyük bir fosilleşmiş kül yığını bulundu. Laboratuvar analizleri, külün on üç Homo sapiens'e ait kalıntılar olduğunu belirledi. Mağaranın duvarında, elleri tehditkar bir pozisyonda kalkmış, gözleri kötü bir bakışla sabitlenmiş bir insan figürünün resmi var. Açık ağzının içinde başka bir insanın bedeni bulunuyor. Bu bulgu, gerçek bir zombi olayı olarak kabul edilmedi. Bir görüşe göre, ezilmiş kafatasları ve yanmış bedenler, hortlakların ortadan kaldırılması için bir yöntemken, mağara resmi bir uyarı niteliğinde. Diğer akademisyenler ise fosilleşmiş Solanum izi gibi bir tür fiziksel kanıt talep ediyor. Sonuçlar henüz bekleniyor. Katanda'nın gerçekliği doğrulanırsa, bu ilk salgın ile onu takip eden salgın arasında neden bu kadar büyük bir boşluk olduğu sorusu ortaya çıkıyor.

Machine Translated by Google

MÖ 3000, Hierakonpolis, Mısır

A 1892'de İngilizler tarafından yapılan kazılarda sıradan bir mezar ortaya çıkarıldı. Mezarla ilgili herhangi bir ipucu bulunamadı. Orayı işgal eden kişinin kim olduğunu veya oradaki konumuyla ilgili herhangi bir bilgiyi ortaya çıkarmayın. Ceset, açık mezarın dışında, bir köşede kıvrılmış ve kısmen çürümüş halde bulundu. Mezarın içindeki her yüzeyde binlerce tırmalama izi vardı, sanki ceset dışarı çıkmak için pençeleriyle yol açmaya çalışmış gibiydi. Adli tıp uzmanları, tırmalama izlerinin birkaç yıl boyunca yapıldığını ortaya koydu! Cesedin kendisinde sağ ön kol kemiğinde birkaç ısırık izi vardı. Dişler insan dişleriyle eşleşiyordu. Tam bir otopsi, kurumuş, kısmen çürümüş beynin sadece Solanum virüsüyle enfekte olmuş beyinlerle (ön lob tamamen erimişti) eşleşmekle kalmayıp, virüsün iz elementlerini de içerdiğini ortaya koydu. Şimdi, bu olayın Mısır'ın son dönem uzmanlarını mumyalardan beyinleri çıkarmaya teşvik edip etmediği konusunda tartışmalar sürüyor.

Machine Translated by Google

MÖ 500, AFRİKA

Kıtaların batı kıyılarını keşfetmek ve kolonileştirmek amacıyla yaptığı yolculuk sırasında Hanno, Batı medeniyetinin en ünlü antik denizcilerinden biri olan Kartaca, şunları yazdı: onun deniz günlüğü:

Büyük bir ormanın kıyılarında, yeşil tepelerin taçlarını gizlediği yerde... Bulutlar arasında, tatlı su bulmak için iç bölgelere bir keşif ekibi gönderdim. . . Bizim Kahinler bu eyleme karşı uyarıda bulunmuşlardı. Onların gözünde burası lanetli bir ülkeydi, bir yerdi... Tanrıların terk ettiği iblisler. Onların uyarılarını dikkate almadım ve en ağır bedeli ödedim. Gönderilen otuz beş adamdan yedisi geri döndü... Hayatta kalanlar hıçkırarak bir hikaye anlattılar. Ormanlardan gelen canavarlar. Yılan dişlerine, leopar pençelerine ve gözlere sahip adamlar. Cehennem ateşleriyle yanıyorlardı. Bronz bıçaklar etlerini kesti ama kan akıtmadı. Denizcilerimizi yiyip bitirdiler, feryatları rüzgârla taşındı, kahinlerimiz onları uyardı. Yaralı kurtulanlardan bazıları, dokundukları herkese üzüntü getireceklerini iddia ederek... Hızla gemilerimize koştuk ve o zavallı ruhları bu insan-hayvan diyarına terk ettik. Tanrılar beni affetsin.

Çoğu okuyucunun bildiği gibi, Hanno'nun çalışmalarının büyük bir kısmı tartışmalı ve çeşitli çevrelerce görüş ayrılığına yol açmıştır. Akademik tarihçiler. Hanno'nun ayrıca "Goriller" adını verdiği büyük, maymun benzeri yaratıklarla bir karşılaşmayı da anlattığı göz önüne alındığında (gerçek goriller o bölgede hiç yaşamamıştır), (kıtada) bu iki olayın da onun ya onun ya da onun eylemlerinden kaynaklandığı sonucuna varılabilir. Hayal gücünün veya daha sonraki tarihçilerin hayal gücünün ürünüdür. Bunu bile göz önünde bulundurarak ve şunu dikkate almadan: Hanno'nun tasvirinde yılanın dişlerinin, leoparın pençelerinin ve yanan gözlerin bariz abartıları göze çarpıyor. Temel tanım, yürüyen ölüleri oldukça andırıyor.

Machine Translated by Google

MÖ 329, AFGANİSTAN

Efsanevi fatih Büyük İskender tarafından yaptırılan, adı bilinmeyen bir Makedon sütunu.
Büyük şehir, Sovyet Özel Kuvvetleri tarafından kendi savaşları sırasında birçok kez ziyaret edilmiştir.
İşgal. Anıttan beş mil uzakta, bir birlik, Yunan Ordusu kışlası olduğuna inanılan antik kalıntıları keşfetti. Diğer eserlerin yanı sıra, küçük bir bronz vazo da vardı. Vazodaki kakma resimler şunları gösteriyor: (1) bir adamın diğerini ısırması; (2) kurbanın ölüm döşeğinde yatması; (3) kurbanın tekrar ayağa kalkması; ve tekrar (1) başka bir adamı ısırması. Bu vazonun dairesel yapısı ve resimlerin kendisi, İskender'in tanık olduğu veya yerel kabilelerden biri tarafından kendisine anlatılan bir ölümsüzler salgınının kanıtı olabilir.

Machine Translated by Google

MÖ 212, ÇİN

Qin Hanedanlığı döneminde, tarım veya inşaat gibi pratik konularla ilgili olmayan tüm kitapların imparator tarafından yakılması emredilmişti. Bu emir, kötü alışkanlıklara karşı bir önlem olarak alınmıştı. "Tehlikeli düşünce." Zombi saldırılarına dair anlatımların alevler içinde yok olup olmadığı asla bilinemeyecek. İdam edilmiş bir Çinli bilginin duvarında korunmuş olan bir tıp el yazmasının bu belirsiz bölümü, bu tür saldırıların kanıtı olabilir: Sonsuz Uyanık Kabus kurbanları için tek

tedavi, tam bir parçalanma ve ardından ateştir. Hasta bedensel olarak kısıtlanmalı, ağzı samanla doldurulmalı ve sıkıca bağlanmalıdır. Tüm uzuvlar ve organlar, herhangi bir vücut sıvısıyla temas etmemeye özen gösterilerek çıkarılmalıdır. Hepsi küle dönüştürülmeli ve en az on iki li mesafeye her yöne dağıtılmalıdır. Başka hiçbir çare yeterli olmayacaktır, çünkü hastalık insan eti için doyumsuz bir arzuya sahiptir... Eğer kurbanlarla karşılaşılırsa...

tedavi . ...

Sayıları o kadar fazla ki, onları kontrol altına alma umudu yok; bu nedenle derhal kafa kesme ... yöntemi kullanılmalı ve bu iş için en hızlı silah Shaolin küreği olmalıdır.

"Ebedi Uyanık Kabus" kurbanlarının gerçekten ölü olduklarından bahsedilmiyor. Sadece sağlıklı insanların etini arzulama ve uygulanan "tedavi" bölümü, antik Çin'de zombilerin varlığına işaret ediyor.

Machine Translated by Google

MS 121, FANUM COCIDI, KALEDONYA (İSKOÇYA)

A Salgının kaynağı bilinmemekle birlikte, olayları ayrıntılı olarak belgelenmiştir.
Yerel barbar kabile reisleri, ölümsüzlerin sadece deli olduklarına inanarak onları gönderdiler. "Bu çılgın ayaklanmayı sona erdirmek" için 3.000'den fazla savaşçı gönderildi. Sonuç: 600'den fazla savaşçı parçalandı, geri kalanı yaralandı ve sonunda yürüyen ölülere dönüştü. O sırada bu eyaletten geçen Sextus Sempronios Tubero adlı bir Romalı tüccar, savaşa tanık oldu. Yürüyen ölülerin sadece zombi olduğunu fark etmese de, Tubero, sadece kafaları kesilmiş zombilerin artık tehdit oluşturmadığını fark edecek kadar dikkatliydi. Hayatını zor kurtaran Tubero, bulgularını Roma Britanyası'ndaki en yakın askeri garnizonun komutanı Marcus Lucius Terentius'a bildirdi. Bir günden kısa bir süre sonra 9.000'den fazla zombi gelecekti. Mültecilerin akışını takip eden bu hortlaklar güneye doğru göç etmeye devam ederek, Roma topraklarına doğru istikrarlı bir şekilde ilerlediler. Terentius'un emrinde sadece bir kohort (480 adam) vardı.

Takviye kuvvetlerinin gelmesine üç hafta vardı. Terentius önce, içe doğru daralan ve sonunda düzleşerek bir mil uzunluğunda düz bir koridor oluşturan iki adet yedi fit derinliğinde hendek kazılmasını emretti. Sonuç, kuzeye açılan bir huniye benziyordu.
Her iki siperin dibi de bitüm sıvısı (ham petrol: Britanya'nın bu bölgesinde lambaları ısıtmak için yaygın olarak kullanılan bir madde) ile doldurulduğu. Zombiler yaklaşırken petrol tutuşturuldu. Siperin içine düşen tüm hortlaklar derin çukurda sıkışıp kaldı ve yakıldı. Geri kalanlar ise en fazla 300'ünün yan yana durabileceği dar bir alana itildi. Terentius adamlarına kılıçlarını çekmelerini, kalkanlarını kaldırmalarını ve düşmana doğru ilerlemelerini emretti. Dokuz saatlik bir savaşın ardından her zombinin kafası kesildi, hala şakırdayan kafalar yakılmak üzere hendeklere yuvarlandı. Roma kayıpları 150 ölü, hiç yaralı yoktu (lejyonerler ısırılan tüm yoldaşlarını öldürdü).

Bu salgının sonuçları hem anlık hem de tarihsel olarak önemliydi.
İmparator Hadrian, salgınla ilgili tüm bilgilerin tek bir kapsamlı eserde derlenmesini emretti. Bu kılavuz, zombilerin davranış kalıplarını ve etkili imha yöntemlerini ayrıntılı olarak açıklamakla kalmayıp, "halkın kaçınılmaz paniğiyle başa çıkmak" için ezici bir sayısal güç kullanılmasını da öneriyordu. "Ordu Emri XXXVII" olarak bilinen bu belgenin bir kopyası, imparatorluktaki her lejyona dağıtıldı. Bu nedenle, Roma egemenliği altındaki bölgelerde salgınlar bir daha asla kritik sayılara ulaşmadı ve bu yüzden ayrıntılı olarak rapor edilmedi. Ayrıca, bu ilk salgının, Kuzey Kaledonya'yı adanın geri kalanından etkili bir şekilde izole eden bir yapı olan "Hadrian Duvarı"nın inşasına yol açtığına inanılıyor. Bu, ders kitaplarında yer alabilecek 3. Sınıf bir salgın ve kayıtlara geçen en büyük salgın.

Machine Translated by Google

140–41 MS, THAMUGADI, NUMİBİA (CEZAYİR)

S Roma valisi Lucius Valerius Strabo, çöl göçebeleri arasında dokuz küçük salgın vakası kaydetti. Tüm salgınlar, III. Augusta Lejyoner üssünden iki kohort tarafından bastırıldı. Toplamda 134 zombi etkisiz hale getirildi.
Roma kayıpları: 5. Resmi rapordan ayrı olarak, bir ordu mühendisinin özel günlüğünde önemli bir keşif kaydedilmiştir:

Yerel bir aile, vahşi yaratıkların kilitli kapı ve pencerelerini tırmalayıp pençeleriyle yaralamaları yüzünden en az on iki gün boyunca evlerinde hapsedilmiş halde kaldı. Bu pislikleri etkisiz hale getirip aileyi kurtardıktan sonra, davranışları neredeyse akıl sağlığını yitirmiş gibiydi. Anladığımız kadarıyla, canavarların günlerce, gecelerce süren feryatları, acımasız bir işkence biçimiydi.

Bu, zombi saldırısının neden olduğu psikolojik hasarın bilinen ilk tespitidir. Kronolojik yakınlıkları göz önüne alındığında, altı olayın tamamı, önceki saldırılardan bir veya daha fazla hortlağın bir nüfusu yeniden enfekte edecek kadar uzun süre "hayatta kalmış" olabileceğine dair inandırıcı bir kanıt sunmaktadır.

Machine Translated by Google

MS 156, CASTRA REGINA, ALMANYA (GÜNEY ALMANYA)

On yedi zombinin saldırısı sonucu önde gelen bir din adamı enfekte oldu. Roma Komutan, yeni dönüşmüş bir zombinin belirtilerini fark ederek askerlerine emir verdi. Eski din adamını yok etmek için. Yerel halk öfkelendi ve bir isyan çıktı. Öldürülen zombi sayısı: 10 (din adamı dahil). Roma kayıpları: 17 (hepsi isyandan). Roma baskısında öldürülen siviller: 198.

Machine Translated by Google

MS 177, TOLOSA YAKINLARINDA İSİMSİZ YERLEŞİM, AQUITANIA (GÜNEYBATI FRANSA)

A Seyahat eden bir tüccarın Capua'daki kardeşine yazdığı kişisel mektup, Saldırganı şöyle anlatıyor:

Ormandan çıktı, çürümüş kokan bir adamdı. Gri teninde birçok yara vardı, ama kan akmıyordu. Çığlık atan çocuğu görünce vücudu heyecandan titredi. Başını ona doğru çevirdi; ağzı uluyarak açıldı... Yaşlı lejyoner gazisi Darius yaklaştı... Korkmuş anneyi kenara iterek, çocuğu bir koluyla yakaladı ve diğer koluyla kılıcını savurdu. Yaratığın başı ayaklarının üzerine düştü ve vücudunun geri kalanı da onu takip etmeden önce yokuş aşağı yuvarlandı.

⋯ Darius, cesedi ateşe atarken deri örtüler giymeleri konusunda ısrar etti... hâlâ iğrenç bir şekilde ısırılmış halde kıpırdayan kafa da alevlere atıldı.

Bu pasaj, Romalıların yaşayan ölüler karşısındaki tipik tavrını yansıtıyor: korku yok, batıl inanç yok, sadece pratik bir çözüm gerektiren başka bir sorun. Bu, Roma İmparatorluğu döneminde kaydedilen son saldırıydı. Sonraki salgınlar ne bu kadar etkili bir şekilde bastırıldı ne de bu kadar açık bir şekilde kaydedildi.

Machine Translated by Google

MS 700, FRISYA (KUZEY HOLLANDA)

Bu olayın yaklaşık olarak MS 700 yılında gerçekleştiği düşünülse de, fiziksel olarak Kanıt, yakın zamanda müzenin depolarında keşfedilen bir tablo şeklinde ortaya çıkıyor. Amsterdam'daki Rijksmuseum'da sergilenen eser, malzemelerin analizi sonucunda yukarıda belirtilen tarihi doğrulamaktadır. Resimde, tam zırhlı şövalyeler, gri tenli, ok ve diğer yaralarla kaplı, ağızlarından kan damlayan, paçavralar içindeki bir grup adama saldırırken gösterilmektedir. İki güç çerçevenin ortasında çarpışırken, şövalyeler düşmanlarının kafalarını kesmek için kılıçlarını indiriyorlar. Sağ alt köşede, düşmüş bir şövalyenin cesedinin üzerinde çömelmiş üç "zombi" görülmektedir. Zırhının bir kısmı çıkarılmış, bir uzvu vücudundan kopmuştur. Zombiler açıkta kalan etle beslenmektedir. Resmin kendisi imzasız olduğu için, bu eserin nereden geldiği veya müzeye nasıl ulaştığı henüz belirlenememiştir.

Machine Translated by Google

850 MS, SAKSONYA'DA (KUZEY ALMANYA) BİLİNMEYEN BİR İL

Bir zombi Kara Orman'dan çıkarak yerel bir çiftçiyi ısırdı ve enfekte etti. Kurban, ölümünden birkaç saat sonra yeniden canlandı ve kendi ailesine saldırdı. Oradan salgın tüm köye yayıldı. Hayatta kalanlar, aralarından bazılarının ısırıldığının farkında olmadan lordun şatosuna kaçtılar. Roma'ya hac yolculuğunda olan rahip Earnt Kuntzel, bu olayı kişisel günlüğüne kaydetti.

Salgın daha da yayılınca, komşu köylerden kalabalıklar istila edilmiş bölgeye akın etti. Yerel din adamları, ölülerin şeytanın ruhu tarafından ele geçirildiğine ve kutsal su ile duaların kötü ruhları kovacağına inanıyordu. Bu "kutsal arayış" bir katliamla sonuçlandı; cemaatin tamamı ya parçalanarak öldü ya da kendileri de yaşayan ölülere dönüştü.

Çaresizlik içinde, komşu lordlar ve şövalyeler "şeytanın soyunu ateşle arındırmak" için bir araya geldiler. Bu derme çatma güç, elli mil yarıçapındaki her köyü ve her zombiyi yaktı. Bu katliamdan enfekte olmamış insanlar bile sağ kurtulamadı. Ölümsüzlerle birlikte kendilerini kapatan insanların yaşadığı asıl lordun kalesi, o zamana kadar 200'den fazla hortlağın hapishanesine dönüşmüştü. Sakinleri ölmeden önce kapıları kapatıp asma köprüyü kaldırdıkları için, şövalyeler kaleyi arındırmak için içeri giremediler. Sonuç olarak, kale "perili" ilan edildi. Bundan on yıldan fazla bir süre sonra, yakından geçen köylüler hala içerideki zombilerin inlemelerini duyabiliyordu. Kuntzel'in rakamlarına göre, 573 zombi sayıldı ve 900'den fazla insan parçalandı. Kuntzel yazılarında ayrıca, salgının sorumlusu olarak "inançsızlıkları" gösterilen yakındaki bir Yahudi köyüne karşı yapılan büyük misillemelerden de bahsediyor. Kuntzel'in eserleri, 1973'te tesadüfen keşfedilene kadar Vatikan arşivlerinde saklı kalmıştır.

Machine Translated by Google

1073 MS, KUDÜS

Tıp alanındaki en önemli öncülerden biri olan Dr. İbrahim Obeidallah'ın öyküsü. Zombi fizyolojisi alanı, büyük ilerlemeleri ve trajik adımları temsil etmektedir. Bilimin ölümsüzleri anlama çabalarına geri dönelim. Filistin kıyısındaki Yafa şehrinde bilinmeyen bir kaynaktan on beş zombi salgını çıktı. Yerel milisler, Roma Ordusu Emri XXXVII'nin tercüme edilmiş bir kopyasını kullanarak, en az insan kaybıyla tehdidi başarıyla ortadan kaldırdı. Yeni ısırılmış bir kadın, önde gelen bir doktor ve biyolog olan Obeidallah'ın bakımına alındı. Ordu Emri XXXVII, ısırılmış tüm insanların derhal başlarının kesilmesini ve yakılmasını emretmesine rağmen, Obeidallah milisleri (ya da belki rüşvet vererek) ölmekte olan kadını incelemesine izin vermeye ikna etti. Cesedi ve tüm ekipmanını şehir hapishanesine taşımasına izin verilmesi konusunda bir uzlaşmaya varıldı. Orada, kanunun gözetimi altında bir hücrede, kısıtlanmış kurbanı ölene kadar gözlemledi ve ceset yeniden canlanırken onu incelemeye devam etti. Kısıtlanmış hortlak üzerinde sayısız deney yaptı. Yaşamı sürdürmek için gerekli tüm bedensel işlevlerin artık çalışmadığını keşfeden Obeidallah, denek kişinin fiziksel olarak ölü ancak işlevsel olduğunu bilimsel olarak kanıtladı. Ortadoğu'yu dolaşarak diğer olası salgınlar hakkında bilgi topladı.

Obeidallah'ın araştırması, yaşayan ölülerin tüm fizyolojisini belgeledi. Notları, sinir sistemi, sindirim ve hatta çevreye bağlı olarak ayrışma hızı hakkında raporlar içeriyordu. Bu çalışma aynı zamanda yaşayan ölülerin davranış kalıplarının eksiksiz bir incelemesini de içeriyordu ki, eğer gerçekten doğruysa, olağanüstü bir başarıdır. İronik bir şekilde, 1099'da Hristiyan şövalyeler Kudüs'e saldırdığında, bu inanılmaz adam Şeytan'a tapan biri olarak başı kesilerek idam edildi ve çalışmalarının neredeyse tamamı yok edildi. Eserin bazı bölümleri sonraki birkaç yüz yıl boyunca Bağdat'ta hayatta kaldı ve orijinal metnin sadece küçük bir kısmının günümüze kadar ulaştığı rivayet ediliyor. Ancak Obeidallah'ın hayat hikayesi, deneylerinin ayrıntıları hariç, Haçlıların katliamından, biyografi yazarı (Yahudi bir tarihçi ve eski meslektaşı) ile birlikte kurtuldu. Adam İran'a kaçtı ve burada eser kopyalandı, yayınlandı ve çeşitli Orta Doğu saraylarında mütevazı bir başarı elde etti. Bir kopyası Tel Aviv'deki Ulusal Arşivlerde bulunmaktadır.

Machine Translated by Google

1253 MS, BALIKÇILIK LİMANI, GRÖNLAND

İskandinav keşiflerinin büyük geleneğini takip eden Gunnbjorn Lundergaart, İzlandalı bir kabile reisi, ıssız bir fiyordun ağzında bir koloni kurdu. Partide 153 kolonistin olduğu bildirildi. Lundergaart, muhtemelen malzeme ve ek kolonistler temin etmek için bir kış sonra İzlanda'ya geri döndü. Beş yıl sonra, Lundergaart adadaki yerleşkeyi harabe halde buldu. Kolonistlerden sadece otuz kadar iskelet buldu; et kemiklerden tamamen ayrılmıştı. Ayrıca, iki kadın ve bir çocuk olmak üzere üç varlıkla karşılaştığı da bildirildi. Derileri benekli griydi ve bazı yerlerde kemikler etten dışarı çıkmıştı. Yaralar belirgindi, ancak kan izine rastlanmadı. Görüldükten sonra, figürler döndüler ve Lundergaart'ın partisine yaklaştılar. Herhangi bir sözlü iletişime yanıt vermeden Vikinglere saldırdılar ve anında parçalara ayrıldılar. Tüm seferin lanetli olduğuna inanan İskandinav, tüm cesetlerin ve yapay yapıların yakılmasını emretti. Kendi ailesi de iskeletler arasında olduğu için, Lundergaart adamlarına kendisini de öldürmelerini, vücudunu parçalara ayırmalarını ve ateşe atmalarını emretti. Lundergaart'ın ekibinin seyahat eden İrlandalı keşişlere anlattığı "Fiskurhofn Öyküsü", İzlanda'nın Reykjavik kentindeki ulusal arşivlerde bulunmaktadır. Bu öykü, eski İskandinav uygarlığı içindeki bir zombi saldırısının en doğru anlatımı olmakla kalmayıp, aynı zamanda 14. yüzyılın başlarında Grönland'daki tüm Viking yerleşimlerinin gizemli bir şekilde ortadan kaybolmasının nedenini de açıklayabilir.

Machine Translated by Google

1281 MS, ÇİN

Venedikli kaşif Marco Polo, günlüğüne Venedik'e yaptığı bir ziyaret sırasında şunları yazdı: Kubilay Han, imparatorun Xanadu'daki yazlık sarayında kesilmiş bir zombi sergiledi. Kafa, berrak alkollü bir sıvı dolu bir kavanozda muhafaza ediliyordu (Polo, sıvıyı "şarap özü içeren ama berrak ve burnu yakıcı" olarak tanımlamıştı). Han, bu kafanın dedesi Cengiz Han tarafından Batı'daki fetihlerinden döndüğünde alındığını belirtti. Polo, kafanın onların varlığının farkında olduğunu yazdı. Hatta neredeyse çürümüş gözleriyle onları izliyordu. Ona dokunmak için elini uzattığında, kafa parmaklarını ısırdı. Han, bu aptalca hareketinden dolayı onu azarladı ve aynı şeyi deneyen ve kesik kafa tarafından ısırılan düşük rütbeli bir saray görevlisinin hikayesini anlattı.

Bu yetkili daha sonra "birkaç gün içinde ölmüş gibi görünse de yeniden dirilerek hizmetkarlarına saldırdı." Polo, Çin'de kaldığı süre boyunca kafanın "canlı" kaldığını belirtiyor. Bu kalıntının akıbeti bilinmiyor. Polo Asya'dan döndüğünde, hikayesi Katolik Kilisesi tarafından gizlendi ve bu nedenle maceralarının resmi yayınında yer almıyor. Tarihçiler, Moğolların Bağdat'a kadar ulaştığı göz önüne alındığında, kafanın İbrahim Ubeydallah'ın orijinal deneklerinden biri olabileceğini ve bu nedenle en iyi korunmuş, en eski "canlı" zombi örneği olma rekorunu hak ettiğini öne sürüyorlar.

Machine Translated by Google

1523 MS, OAXACA, MEKSİKA

Yerliler, ruhu karartan ve insan kanına susamaya neden olan bir hastalıktan bahsederler. kardeşlerinden bahsediyorlar. Etleri kardeş olmuş erkeklerden, kadınlardan, hatta çocuklardan bahsediyorlar. Çürüme nedeniyle griye döner ve kutsal olmayan bir koku yayar. Bir kere karardıktan sonra, ölümden başka bir iyileşme yöntemi yoktur ve bu da ancak ateş yoluyla sağlanabilir, çünkü vücut insanın tüm silahlarına karşı dirençli hale gelir. Bunun putperestlerin trajedisi olduğuna inanıyorum, çünkü Rabbimiz İsa Mesih'i tanımadıkları için bu hastalığın gerçekten de bir tedavisi yoktu. Artık kitlelerini O'nun sevgisinin ışığı ve gerçeğiyle kutsadığımıza göre, bu karanlık ruhları arayıp bulmaya ve onları Cennetin tüm gücüyle temizlemeye gayret etmeliyiz.

Bu metnin, İspanyol rahip ve Bartolome de las Casas'ın öğrencisi Peder Esteban Negron'un, orijinal eserlerden derlenmiş ve yakın zamanda Santo Domingo'da keşfedilmiş anlatımlarından alındığı iddia ediliyor. Bu el yazmasının gerçekliği konusunda görüşler farklılık gösteriyor. Bazıları bunun, konuyla ilgili tüm bilgileri bastırmak için Vatikan'ın bir emri olduğuna inanırken, diğerleri bunun "Hitler günlükleri"ne benzer şekilde ayrıntılı bir aldatmaca olduğuna inanıyor.

Machine Translated by Google

1554 MS, GÜNEY AMERİKA

A Don Rafael Cordoza komutasındaki İspanyol seferi, ...
Efsanevi El Dorado'yu, yani Altın Şehri'ni aramak için Amazon ormanlarında. Tupi rehberleri Tupi halkı onu “Sonsuz Uyku Vadisi” olarak bilinen bölgeye girmemesi konusunda uyardı. Orada, rüzgar gibi inleyen ve kana susamış yaratıkların bir ırkıyla karşılaşacağını söylediler. Tupi halkı, birçok adamın bu vadiye girdiğini, ancak hiçbirinin geri dönmediğini belirtti. Bu uyarıdan korkan fatihlerin çoğu kıyıya geri dönmek için yalvardı. Tupi halkının altın şehri gizlemek için bu hikâyeyi uydurduğuna inanan Cordoza, seferini hızlandırdı. Karanlık çöktükten sonra, kamp düzinelerce yürüyen ölü tarafından saldırıya uğradı.
O gece neler yaşandığı hâlâ bir gizem. Cordoza'yı Güney Amerika'dan Santo Domingo'ya taşıyan San Varonica gemisinin yolcu listesi , kıyıya ulaşan tek kurtulanın o olduğunu gösteriyor. Sonuna kadar savaştı mı yoksa adamlarını terk mi etti, kimse bilmiyor. Bir yıl sonra Cordoza İspanya'ya ulaştı ve bu saldırının ayrıntılı bir anlatımını hem Madrid'deki Kraliyet Sarayı'na hem de Roma'daki Kutsal Ofis'e verdi. Kraliyet Sarayı tarafından kraliyet kaynaklarını israf etmekle, Vatikan tarafından ise küfür içeren sözler söylemekle suçlanan fatih, unvanından mahrum bırakıldı ve kimsesiz bir yoksulluk içinde öldü. Hikayesi, İspanya tarihinin bu dönemine ait birçok metinden derlenmiş parçalardan oluşuyor. Orijinal bir eser bulunamadı.

Machine Translated by Google

1579 MS, ORTA PASİFİK

Dünyayı dolaştığı yolculuk sırasında, sonradan ulusal kahraman haline gelen korsan Francis Drake, erzaklarını yenilemek için adı bilinmeyen bir adada mola verdi.
Yiyecek ve temiz su. Yerliler onu yakındaki küçük bir adaya gitmemesi konusunda uyardılar; bu adanın "Ölülerin Tanrıları" tarafından mesken tutulmuştu. Geleneğe göre, ölenler ve ölümcül hastalar bu adaya yerleştiriliyor ve tanrılar onları beden ve ruhlarıyla birlikte sonsuza dek yaşamaya götürüyordu. Hikayelerinden etkilenen Drake, araştırmaya karar verdi.
Gemi güvertesinden gözlem yapan Drake, yerli bir kıyı grubunun ölmekte olan bir adamın cesedini adanın sahiline bıraktığını izledi. Bir deniz kabuğundan birkaç kez ses çıkardıktan sonra yerliler denize çekildi. Birkaç dakika sonra, ormandan yavaşça birkaç kişi sendeleyerek çıktı. Drake, cesetten beslendiklerini ve sonra gözden kaybolduklarını izledi. Şaşkınlıkla, yarı yenmiş ceset ayağa kalktı ve topallayarak onların peşinden gitti. Drake hayatı boyunca bu olaydan hiç bahsetmedi. Gerçekler, ölümüne kadar sakladığı gizli bir günlükte ortaya çıktı. Bu günlük, bir koleksiyoncudan diğerine geçerek sonunda modern Kraliyet Donanmasının babası Amiral Jackie Fischer'in kütüphanesine ulaştı. 1907'de Fischer günlüğün bir kopyasını yaptırdı ve birkaç arkadaşına Noel hediyesi olarak verdi. Drake, kesin koordinatlarla birlikte bu kara parçasını "Lanetliler Adası" ilan etti.

Machine Translated by Google

1583 MS, SİBİRYA

Ünlü Kazak Yermak'ın keşif ekibi, donmuş topraklarda kaybolmuş ve açlıktan ölmek üzereydi. Vahşi doğada yaşayan hayvanlar, yerli bir Asyalı kabile tarafından koruma altına alındı. İyileştikten sonra Avrupalılar, gösterdikleri güç karşısında, köyün yöneticileri olduklarını ilan ederek karşılık verdiler ve Yermak'ın ana kuvveti gelene kadar kışı orada geçirdiler.
Haftalarca köyün depoladığı yiyeceklerle ziyafet çektikten sonra, Kazaklar açlıklarını köylülere yönelttiler. Vahşi bir yamyamlık eylemiyle on üç kişi yendi, diğerleri ise vahşi doğaya kaçtı. Kazaklar bu yeni yiyecek kaynağını birkaç gün içinde tükettiler. Çaresizlik içinde, dondurucu sıcaklıkların taze cesetleri koruduğuna inanılan köy mezarlığına yöneldiler. Mezardan çıkarılan ilk ceset, elleri ve ayakları bağlı, ağzı tıkanmış yirmili yaşlarında bir kadındı. Çözüldükten sonra, ölü kadın canlandı. Kazaklar hayrete düştüler. Bu başarıyı nasıl elde ettiğini öğrenmeyi umarak, ağzındaki bağı çıkardılar. Kadın bir Kazak'ın elini ısırdı.

Kısa görüşlülük, cehalet ve vahşetle devam eden Kazaklar, zombinin etini parçalara ayırıp, kızartıp yediler. Sadece iki kişi yemedi: yaralı savaşçı (yoldaşları, ölmekte olanlara yiyecek israf edilmemesi gerektiğine inanıyordu) ve etin lanetli olduğuna inanan son derece batıl inançlı bir adam. Bir bakıma haklıydı. Zombinin etini yiyenlerin hepsi o gece öldü. Yaralı adam ise ertesi sabah hayatını kaybetti.

Hayatta kalan tek kişi cesetleri yakmaya çalıştı. Cenaze ateşi hazırlarken, ısırılmış ceset canlandı. Yeni zombi peşindeyken, tek başına hayatta kalan kişi bozkırda koşmaya başladı. Kovalamacanın başlamasından yaklaşık bir saat sonra, açığa çıkan zombi donarak öldü. Kazak, Yermak'tan gelen başka bir keşif birliği tarafından kurtarılana kadar birkaç gün boyunca dolaştı. Anlatımı, Rus tarihçi Peder Pietro Georgiavich Vatutin tarafından belgelendi. Eser, Ladoga Gölü'ndeki Valam Adası'ndaki uzak bir manastırda saklanarak birkaç nesil boyunca bilinmez kaldı. Şimdi ise İngilizceye çevriliyor.

Asyalı köylülerin akıbeti veya gerçek kimlikleri hakkında hiçbir şey bilinmiyor.
Yermak'ın bu insanlara karşı gerçekleştirdiği soykırım sonucunda çok az kişi hayatta kaldı. Bilimsel açıdan bakıldığında, bu olay, bir zombinin tamamen donarak ölmesinin bilinen ilk örneğini temsil etmektedir.

Machine Translated by Google

1587 MS, ROANOKE ADASI, KUZEY KAROLİNA

VE Avrupa'dan herhangi bir destekten yoksun kalan İngiliz kolonistler, yiyecek bulmak için düzenli olarak anakaraya avcı grupları gönderiyorlardı. Bu gruplardan biri kayboldu.

Üç hafta. Tek kurtulan geri döndüğünde, "baruta ve kurşuna dayanıklı, çürümüş, kurtçuklarla dolu derilerinden sadece biri oluşan bir çete" tarafından yapılan bir saldırıyı anlattı! Vahşi olmalarına rağmen... on bir kişilik gruptan öldürüldü, diğer dördü vahşice parçalandı.

Bu adamlar ertesi gün öldüler, gömüldüler ve birkaç saat içinde sığ mezarlarından dirildiler. Hayatta kalan, grubunun geri kalanının eski yoldaşları tarafından diri diri yendiğini ve sadece kendisinin kurtulduğunu yemin etti. Koloni yargıcı adamı hem yalancı hem de katil ilan etti. Ertesi sabah asıldı.

Cesetlerin "putperestler tarafından kirletilmemesi" için ikinci bir keşif gezisi gönderildi. Beş kişilik ekip neredeyse bitkin halde, vücutları ısırık ve tırmalama izleriyle kaplı olarak geri döndü. Anakara'da hem artık haklılığı ortaya çıkan, ölmüş hayatta kalanın tarif ettiği "vahşiler" hem de ilk avcı grubunun üyeleri tarafından saldırıya uğramışlardı. Bu yeni hayatta kalanlar, bir süre tıbbi muayeneden sonra, birbirlerinden birkaç saat arayla öldüler. Cenaze töreni ertesi şafak için planlandı. O gece yeniden canlandılar. Hikâyenin geri kalanına dair ayrıntılar belirsizdir. Bir versiyon, tüm kasabanın sonunda enfeksiyon kaparak yok olduğunu anlatır. Bir diğeri, Croatan Ulusunun tehlikenin farkına vararak adadaki tüm kolonicileri toplayıp yaktığını anlatır. Üçüncü bir anlatımda ise, aynı yerli Amerikalılar hayatta kalan kasaba halkını kurtarıp ölüleri ve yaralıları ortadan kaldırmıştır. Bu üç hikâye de son iki yüzyıldır kurgusal anlatılarda ve tarihi metinlerde yer almaktadır. Hiçbiri, Kuzey Amerika'daki ilk İngiliz yerleşiminin neden iz bırakmadan ortadan kaybolduğuna dair kesin bir açıklama sunmuyor.

Machine Translated by Google

1611 MS, EDO, JAPONYA

VE Adalarda ticaret yapan Portekizli tüccar Nirique Desilva bunu yazdı.
Kardeşine yazdığı bir mektuptaki bir bölüm:

Peder Mendoza, Kastilya şarabıyla yeniden tanışırken, şunlardan bahsetti:
Son zamanlarda inancımıza katılan bir adam. Bu vahşi, gruplardan birinin üyesiydi.
Bu egzotik, barbar topraklardaki en gizli tarikatlardan biri, "Hayat Kardeşliği".
Yaşlı din adamına göre, bu gizli örgüt suikastçılar yetiştiriyor ve ben de onlardan bahsediyorum.
Tüm samimiyetimle söylüyorum ki, amaç şeytanları yok etmektir. ··· Bu yaratıklar, onun
Açıklama şu ki, bir zamanlar insanlardı. Ölümden sonra, görünmeyen bir kötülük onların ölümüne neden oldu.
Mendoza'ya ...yaşayanların etini yiyerek ziyafet çekmek. Bu dehşetle mücadele etmek için, "The
göre, "Hayat Kardeşliği"ni oluşturmak için bizzat Şogun kurulmuştur.
...Küçük yaşlardan itibaren alınıyorlar... yıkım sanatında eğitiliyorlar... Onların
Silahsız dövüşün tuhaf yöntemi, fiziksel şiddetten kaçınmaya çok zaman ayırır.
Şeytanlar, yakalanmaktan kaçınmak için bir yılan gibi kıvranıyorlar... Silahları, tuhaf bir şekilde
Şekillendirilmiş Doğu kılıçları, kafa kesmek için tasarlanmıştır... Onların tapınağı,
Konumu son derece gizli tutulsa da, içinde bir oda olduğu söyleniyor.
Yok edilmiş canavarların canlı ve hâlâ inleyen kafaları duvarları süslüyor. Kıdemli acemi askerler,
Kardeşliğe yükselişleri için hazırlananlar, bütün bir geceyi burada geçirmek zorundalar.
Oda, yanında yalnızca kutsal olmayan nesnelerle dolu... Eğer Peder Mendoza'nın hikayesi...
Doğru, bu topraklar, her zaman şüphelendiğimiz gibi, dinsiz kötülüğün diyarıdır... Eğer öyle olmasaydı
İpek ve baharatın cazibesine kapılmak yerine, bundan her ne pahasına olursa olsun uzak durmalıyız... Ona sordum.
Yeni din değiştiren bu kişinin bulunduğu yerdeki yaşlı rahibin yanına giderek, bu hikâyenin sözlerini ondan dinlemek istedi.
Kendi dudaklarından. Mendoza bana onun yaklaşık iki hafta önce öldürülmüş halde bulunduğunu söyledi.
"Kardeşlik" sırlarının açığa çıkmasına izin vermez, üyeleri de öyle.
bağlılıklarını reddetmek için.

Feodal Japonya'da birçok gizli örgüt vardı. "Yaşam Kardeşliği" bunlardan biri değil.
Geçmişte veya günümüzde herhangi bir metinde görünebilir. Desilva, bazı tarihsel yanlışlıklar yapmaktadır.
Mektubunda, Japon kılıcına "pala" diye atıfta bulunması gibi örnekler yer alıyordu. (Çoğu Avrupalı böyle düşünüyordu.)
(Japon kültürünün herhangi bir yönünü öğrenmekle uğraşmadı.) Ağlama hakkındaki açıklaması.
"Kafa" ifadesi de bir yanlışlıktır çünkü kopmuş bir zombi kafası hiçbir ses çıkaramaz.

Machine Translated by Google

Diyaframı, akciğerleri ve ses telleri olmadan. Ancak eğer hikayesi doğruysa, bu durum Japonya'da dünyanın geri kalanına kıyasla neden az sayıda salgın vakası bildirildiğini açıklayabilir. Ya Japon kültürü salgınları çevreleyen etkili bir sessizlik duvarı oluşturdu ya da Yaşam Kardeşliği misyonunu başardı. Her iki durumda da, yirminci yüzyılın ortalarına kadar Japonya ile bağlantılı herhangi bir salgın vakası bildirilmedi.

Machine Translated by Google

1690 MS, GÜNEY ATLANTİK

Portekizli ticaret gemisi Marialva, Batı Afrika'daki Bissau'dan bir kargo ile ayrıldı. Brezilya'ya köle olarak gönderilmek üzere yola çıkılmıştı. Ancak asla hedefine ulaşamadı. Üç yıl sonra, Güney Atlantik'in ortasında, Danimarka gemisi Zeebrug, sürüklenen Marialva'yı fark etti . Kurtarma amacıyla bir çıkarma ekibi gönderildi. Ancak, kargo bölümünde hala ranzalarına zincirlenmiş, kıvranan ve inleyen ölü Afrikalılar buldular. Mürettebattan hiçbir iz yoktu ve zombilerin her birinin vücudunda en az bir ısırık izi vardı. Geminin lanetli olduğuna inanan Danimarkalılar, aceleyle kendi gemilerine geri döndüler ve bulgularını kaptana bildirdiler. Kaptan hemen top atışlarıyla Marialva'yı batırdı . İstilanın gemiye nasıl bulaştığını tam olarak bilmenin bir yolu olmadığı için, geriye sadece spekülasyon kalıyor. Gemide hiçbir cankurtaran botu bulunamadı. Sadece kaptanın cesedi, kamarasına kilitlenmiş halde, başına kendi kendine ateş ettiği bir tabanca yarasıyla bulundu. Birçok kişi, Afrikalıların hepsinin zincirlenmiş olması nedeniyle, ilk enfekte olan kişinin Portekiz mürettebatından biri olması gerektiğine inanıyor. Eğer bu doğruysa, zavallı köleler, yavaş yavaş yaşayan ölüye dönüşürken, virüsün sistemlerine yayılmasıyla esir alanların birbirlerini yiyip bitirmelerini veya enfekte etmelerini izlemek zorunda kalmış olmalılar. Daha da kötüsü, bu mürettebat üyelerinden birinin zincirlenmiş bir köleye saldırıp onu enfekte etme olasılığıdır. Bu yeni hortlak da, yanındaki zincirlenmiş, çığlık atan kişiyi ısırır. Bu böyle devam eder, ta ki çığlıklar sonunda susana ve tüm ambar zombilerle dolana kadar. Sıranın sonundakilerin, geleceklerinin giderek yaklaştığını hayal etmek bile en kötü kabusları canlandırmaya yeterdi.

Machine Translated by Google

1762 MS, CASTRIES, ST. LUCIA, KARAYİPLER

Bu salgının öyküsü bugün bile hem Karayip ada sakinleri hem de Birleşik Krallık'taki Karayip göçmenleri. Bu, güçlü bir uyarı niteliği taşıyor. Bu, sadece yaşayan ölülerin gücünden değil, insanlığın onlara karşı birleşme konusundaki sinir bozucu yetersizliğinden de kaynaklanıyordu. Kaynağı belirsiz bir salgın, St. Lucia adasındaki küçük, aşırı kalabalık Castries şehrinin yoksul beyaz bölgesinde başladı. Birkaç özgür siyah ve melez sakin, "hastalığın" kaynağını fark etti ve yetkilileri uyarmaya çalıştı. Ancak dikkate alınmadılar. Salgın, bir tür kuduz olarak teşhis edildi. Enfekte olan ilk grup şehir hapishanesine kapatıldı. Onları zapt etmeye çalışırken ısırılanlar tedavi edilmeden evlerine gönderildi. Kırk sekiz saat içinde Castries'in tamamı kaosa sürüklendi. Saldırıyı nasıl durduracağını bilmeyen yerel milisler, ezildi ve yok edildi. Geriye kalan beyazlar şehri terk ederek dıştaki plantasyonlara kaçtı. Birçoğu zaten ısırılmış olduğu için, sonunda enfeksiyonu tüm adaya yaydılar. Onuncu günde, beyaz nüfusun yüzde 50'si ölmüştü. Yüzde kırkı, yani birkaç yüz kişiden fazlası, yeniden canlanmış zombiler olarak adada dolaşıyordu. Geri kalanlar ya bulabildikleri herhangi bir deniz aracıyla kaçmış ya da Vieux Fort ve Rodney Bay'deki iki kalede saklanmışlardı. Bu durum, kendilerini "özgür" ama ölümsüzlerin insafına kalmış halde bulan hatırı sayılır sayıda siyah köleyi geride bıraktı.

Beyaz sakinlerin aksine, eski köleler düşmanlarına dair derin bir kültürel anlayışa sahipti; bu da paniğin yerini kararlılığa bırakan bir avantajdı. Her plantasyondaki köleler kendilerini sıkı disiplinli av ekipleri halinde örgütlediler. Meşaleler ve palalarla (tüm ateşli silahlar kaçan beyazlar tarafından alınmıştı) donanmış ve geriye kalan özgür siyahlar ve melezlerle (St. Lucia'da her ikisinden de küçük ama önemli topluluklar vardı) ittifak kurarak adayı kuzeyden güneye taradılar. Davulla iletişim kuran ekipler, istihbarat paylaştılar ve savaş taktiklerini koordine ettiler. Yavaş ve bilinçli bir dalga halinde, St. Lucia'yı yedi günde temizlediler. Kalelerde kalan beyazlar, ırkçı bağnazlıkları korkaklıklarıyla eşleştiği için mücadeleye katılmayı reddettiler. Son zombi öldürüldükten on gün sonra, İngiliz ve Fransız sömürge birlikleri geldi. Anında, tüm eski köleler tekrar zincire vuruldu. Direnenler asıldı. Olay bir köle ayaklanması olarak kaydedildiğinden, tüm özgür siyahlar ve melezler ya köleleştirildi ya da sözde isyana yardım ettikleri için asıldı. Yazılı kayıt tutulmamış olsa da, sözlü bir anlatım günümüze kadar ulaşmıştır. Adanın bir yerinde bir anıtın olduğu söylentisi vardır. Hiçbir yerli halk anıtın yerini doğrulamıyor. Castries'ten çıkarılacak olumlu bir ders varsa, o da motive olmuş ve disiplinli bir grup sivilin, sadece en ilkel silahlar ve temel iletişim araçlarıyla, herhangi bir zombi saldırısına karşı koyabilecek kadar güçlü olduğudur.

Machine Translated by Google

1807 MS, PARİS, FRANSA

Adam, akıl hastası suçlular için bir "hastane" olan Château Robinet'e yatırıldı. Baş yönetici Dr. Reynard Boise tarafından sunulan resmi raporda şu ifadeler yer almaktadır: “ Hasta tutarsız, neredeyse vahşi bir halde ve şiddete karşı doymak bilmez bir arzu duyuyor... "Kuduz bir köpek gibi şakırdayan çeneleriyle, diğer hastalardan birini yaraladıktan sonra etkisiz hale getirildi." Ardından gelen hikaye, "yaralı" mahkûmun hafif bir tedavi (yaralarının sarılması ve bir doz rom) görmesi ve daha sonra elliden fazla erkek ve kadınla birlikte ortak bir hücreye geri konulmasıyla devam ediyor. Günler sonra yaşananlar ise bir şiddet çılgınlığıydı. Hücreden yükselen çığlıklardan çok korkan gardiyanlar ve doktorlar, bir hafta geçene kadar içeri girmeyi reddettiler. Bu zamana kadar geriye sadece beş enfekte olmuş, kısmen parçalanmış zombi ve birkaç düzine cesedin dağılmış parçaları kalmıştı. Boise derhal görevinden istifa etti ve özel hayata çekildi.

Yürüyen ölülerin başına ne geldiği veya kuruma getirilen ilk zombinin kim olduğu hakkında çok az şey biliniyor. Napolyon Bonaparte'ın kendisi hastanenin kapatılmasını, "arındırılmasını" ve ordu gazileri için bir nekahet evine dönüştürülmesini emretti. Ayrıca, ilk zombinin nereden geldiği, hastalığı nasıl kaptığı veya Château Robinet'e gönderilmeden önce başka birini enfekte edip etmediği hakkında da hiçbir şey bilinmiyor.

Machine Translated by Google

1824 MS, GÜNEY AFRİKA

Bu alıntı, orijinal grubun bir üyesi olan HF Fynn'in günlüğünden alınmıştır.
Büyük Zulu kralı Şaka ile görüşmek, seyahat etmek ve müzakerelerde bulunmak üzere düzenlenen İngiliz seferi.

Çitlerle dolu bir canlılık vardı... Genç soylu öne çıktı.
Sığır ağılının ortasına doğru... Kralın en büyük dört savaşçısı getirdi.
Elleri ve ayakları tarafından taşınan ve tutulan bir figür ortaya çıktı... bir çantadan yapılmış
Başını kraliyet sığır derisiyle kaplamıştı. Aynı deri ellerini ve ön kollarını da kaplıyordu.
Muhafızları sayesinde, mahkumun bedenine asla dokunulmadı. · · Gençler
Soylu adam mızrağını [dört ayak uzunluğundaki saplama mızrağını] kaptı ve ağıla atladı...
Kral emrini haykırdı ve savaşçılarına hücumlarını başlatmalarını emretti.
Çitlerle dolu bir ağıl. Mahkumlar sert toprağa vurup sarhoş bir adam gibi çırpındılar.
Deri çanta başından kaydı, yüzü, dehşet içinde, korkutucu bir haldeydi.
Yüzü tanınmaz haldeydi. Boynundan büyük bir et parçası, sanki biri tarafından koparılmış gibi, oyulmuştu.
Tanrıtanmaz bir canavar. Gözleri oyulmuştu, geriye kalan boşluklar içine bakıyordu.
Cehennem gibiydi. İki yaradan da en ufak bir damla kan akmadı. Kral başını kaldırdı.
Eliyle, çılgına dönmüş kalabalığı susturdu. Ahırın üzerinde bir sessizlik hakimdi; öyle bir sessizlik ki...
Her şey tamamlandığında, kuşlar da kudretli Kral'ın emrine itaat ediyor gibiydiler... O
Genç soylu, mızrağını göğsüne kaldırdı ve bir kelime söyledi. Sesi çok tizdi.
Uysal, kulaklarıma ulaşamayacak kadar yumuşak. Ama o zavallı adam mutlaka duymuş olmalıydı.
Yalnız ses. Başını yavaşça çevirdi, ağzı açıldı. Morarmış ve
Yırtılmış dudaklardan öyle korkunç bir çığlık yükseldi ki, iliklerime kadar titredi. Canavar, çünkü
Artık bunun bir canavar olduğuna ikna olmuştum; yavaşça soyluya doğru yaklaştı.
Genç Zulu mızrağını savurdu. İleri doğru sapladı ve koyu renkli bıçağı hedef tahtasına sapladı.
Canavarın göğsü. Şeytan düşmedi, ölmedi, kalbinin attığına dair hiçbir işaret vermedi.
Delinmişti. Ama o, istikrarlı ve amansız yaklaşımına devam etti. Soylu adam
Rüzgarda yaprak gibi titreyerek geri çekildi. Tökezleyip düştü, toprak vücuduna yapıştı.
Ter içinde kalmış beden. Kalabalık sessizliğini korudu, binlerce abanoz heykel gibi.
Trajik manzaraya bakakalmış... Ve böylece Shaka ağıla atladı ve kükredi
"Sondela! Sondela!" Canavar, yere serilmiş soyludan aniden döndü...
Kral. Shaka, bir tüfek mermisi hızıyla mızrağı kralın elinden kaptı.
Canavarın göğsüne sapladı ve boş göz keselerinden birine geçirdi. Ardından döndü.
Silahı bir eskrim şampiyonu gibi kullanarak, bıçağın ucunu canavarın içinde döndürüyor.
O iğrenç yaratık dizlerinin üzerine çöktü, sonra öne doğru devrilerek kafatasını gömdü.
Afrika'nın kızıl topraklarında iğrenç bir yüz.

Anlatı burada aniden sona eriyor. Fynn, başına ne geldiğini asla açıklamadı.
Ölüme mahkum soylu ya da öldürülmüş zombi. Doğal olarak, bu geçiş töreni şunları sunar:
Birkaç önemli soru: Zombilerin bu şekilde kullanılmasının kökeni nedir?

Machine Translated by Google

Zuluların bu amaç için birden fazla hortlağı mı var? Eğer öyleyse, onları hangi yollarla elde ettiler?

Machine Translated by Google

1839 MS, DOĞU AFRİKA

Tpek çok beceriksizden biri olan Sir James Ashton-Hayes'in seyahat günlüğü.
Nil'in kaynağını arayan Avrupalılar, zombi olasılığını ortaya koyuyor.
saldırı ve buna karşı örgütlü, kültürel olarak kabul görmüş bir yanıt.

O sabah erkenden köye geldi, kolunda bir yara olan genç bir zenciydi. Belli ki küçük vahşi mızrak atışını ıskalamış ve hedeflediği akşam yemeği ona veda öpücüğü vermişti. Bunu görmek ne kadar komik olsa da, sonrasında yaşananlar bana tamamen barbarca geldi...

Hem köyün şamanı hem de kabile reisi yarayı inceledi, genç adamın hikayesini dinledi ve ima yoluyla bir karar verdiler. Yaralı adam gözyaşları içinde karısına ve ailesine veda etti... belli ki onların geleneklerinde fiziksel temas yasaktı, sonra da reisin ayaklarının dibine diz çöktü...

Yaşlı adam eline büyük, demir uçlu bir sopa aldı ve onu, kaderi belli olan adamın kafasına, dev bir siyah yumurta gibi indirdi.
Hemen hemen anında, kabilenin on savaşçısı mızraklarını yere attı, ilkel kılıçlarını kınından çıkardı ve tuhaf bir şekilde "Nagamba ekwaga nah eereeah enge" diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra, savananın karşısına doğru yola koyuldular. Talihsiz vahşinin cesedi, dehşet içinde, parçalanıp yakılırken, kabilenin kadınları duman sütununa doğru feryat ettiler. Rehberimizden bir açıklama istediğimde, ufak tefek bedenini silkerek, "Bu gece yeniden dirilmesini mi istiyorsunuz?" diye yanıtladı. Tuhaf insanlar bunlar, bu vahşiler.

Hayes, bunun tam olarak hangi kabile olduğunu belirtmeyi ihmal ediyor ve daha sonra yapılan araştırmalar, coğrafi verilerinin son derece yanlış olduğunu ortaya koydu. (Nil'i hiç bulamamış olması şaşırtıcı değil.) Neyse ki, savaş narası daha sonra "Njamba egoaga na era enge" olarak tanımlandı; bu , "Birlikte savaşırız ve birlikte kazanırız ya da ölürüz" anlamına gelen bir Gikuyu ifadesidir. Bu, tarihçilere en azından günümüz Kenya'sında bulunduğuna dair bir ipucu veriyor.

Machine Translated by Google

1848 MS, OWL CREEK DAĞLARI, WYOMING

Bu muhtemelen ABD'deki ilk zombi saldırısı olmasa da, ilk olma özelliğini taşıyor. Kaydedildi. Knudhansen Partisi olarak bilinen elli altı öncüden oluşan bir grup, Kaliforniya'ya giderken Orta Kayalık Dağları'nda kayboldular. Bir yıl sonra, ikinci bir keşif gezisi, son dinlenme yerleri olduğuna inanılan bir ana kampın kalıntılarını keşfetti.

Çatışmanın izleri apaçık ortadaydı. Yanmış vagonların arasında her türlü kırık teçhizat dağılmış haldeydi. Ayrıca en az kırk beş kişinin cesedini de bulduk.
Çok sayıdaki yaraları arasında, hepsinde ortak bir özellik olarak kafatasında kırıklar vardı. Bu deliklerin bazılarının kurşunlardan, bazılarının ise çekiç veya taş gibi künt cisimlerden kaynaklandığı anlaşılıyordu... Uzun yıllardır bu vahşi topraklarda yaşamış tecrübeli rehberimiz, bunun vahşi Kızılderililerin işi olmadığına inanıyordu. Sonuçta, at ve öküzlerini almadan neden halkımızı öldürsünler ki, diye savundu. Tüm hayvanların iskeletlerini saydık ve haklı olduğunu gördük... Bizi en çok üzen diğer bir gerçek ise, ölenlerin her birinde bulunan ısırık yaralarının sayısıydı.
Uluyan kar kurdundan minicik karıncaya kadar hiçbir hayvan leşlere dokunmadığı için, bu olayda suç ortakları olduklarını ihtimal dışı bıraktık. Sınır bölgesinde yamyamlık hikayeleri her zaman vardı, ancak özellikle Donner Partisi'nin korkunç hikayelerinden sonra, bu tür dinsiz vahşet öykülerinin doğru olabileceğine inanmak bizi dehşete düşürdü. ... Ancak anlayamadığımız şey, yiyecek kaynakları henüz tükenmemişken neden bu kadar çabuk birbirlerine saldırdıklarıydı.

Bu pasaj, ikinci keşif gezisinden, öğretmenlikten öncülüğe ve çiftçiliğegeçmişe sahip Arne Svenson'dan gelmektedir. Bu öykü kendi başına Solanum salgınının gerçekleştiğini kesin olarak kanıtlamaz. Sağlam kanıtlar ortaya çıkacaktı, ancak bunun için kırk yıl daha geçmesi gerekiyordu.

Machine Translated by Google

1852 MS, CHIAPAS, MEKSİKA

A Boston'dan bir grup Amerikalı define avcısı, James Miller, Luke MacNamara ve Willard Douglass, bu ücra ormanlık bölgeye seyahat ettiler. Söylentilere göre Maya kalıntılarını yağmalama amacındaydılar. Tzinteel kasabasında kaldıkları sırada, "Şeytanın kanını içen" olduğu iddia edilen bir adamın gömülmesine tanık oldular. Adamın elleri ve ağzı bağlı, hâlâ hayatta olduğunu gördüler. Bunun bir tür barbarca infaz olduğuna inanan Kuzey Amerikalılar, mahkumu kurtarmayı başardılar.

Zincirler ve ağızlık çıkarıldıktan sonra, tutsak hemen kurtarıcılarına saldırdı. Ateşin hiçbir etkisi olmadı. MacNamara öldürüldü; diğer ikisi hafif yaralandı. Bir ay sonra, aileleri saldırıdan bir gün sonrasına tarihlenmiş bir mektup aldı.

İki adam, yazdıkları sayfalarda, öldürülen arkadaşlarının saldırıdan sonra "hayata döndüğüne" dair yeminli bir ifade de dahil olmak üzere, maceralarının ayrıntılarını anlattılar. Ayrıca, yüzeysel ısırık yaralarının iltihaplandığını ve korkunç bir ateşin başladığını yazdılar. Tıbbi tedavi için birkaç hafta Mexico City'de dinleneceklerine ve ardından en kısa sürede Amerika Birleşik Devletleri'ne döneceklerine söz verdiler. Bir daha onlardan haber alınamadı.

Machine Translated by Google

1867 MS, Hint Okyanusu

İngiliz posta vapuru RMS Rona, 137 mahkumu Avustralya'ya taşıyordu. Bijourtier Adası açıklarında demirleyerek, karaya oturmuş gibi görünen kimliği belirsiz bir gemiye yardım etti. Bir kum tepesinde. Kıyıdaki ekip, sırtı kırılmış bir zombinin geminin ıssız güvertelerinde sürünerek ilerlediğini keşfetti. Yardım etmeye çalıştıklarında, zombi öne doğru atıldı ve denizcinin parmaklarından birini ısırdı. Başka bir denizci kılıcıyla zombinin kafasını keserken, diğerleri yaralı arkadaşlarını gemiye geri götürdü. O gece, yaralı denizci ranzasına yatırıldı ve geminin cerrahı tarafından şafakta kontrol edileceğine dair bir söz verilerek bir yudum rom verildi. O gece, yeni zombi yeniden canlandı ve gemi arkadaşlarına saldırdı. Kaptan panik içinde kargo ambarını tahtalarla kapatarak mahkumları hortlakla birlikte içeride hapsetti ve Avustralya'ya doğru yola devam etti. Yolculuğun geri kalanında, ambar çığlıklarla yankılandı ve bu çığlıklar inlemelere dönüştü. Mürettebattan birkaçı, canlı canlı yenilen farelerin acı dolu ciyaklamalarını duyduklarına yemin etti.

Altı hafta denizde kaldıktan sonra gemi Perth'e demir attı. Subaylar ve mürettebat, olanları hakime bildirmek için kıyıya kürek çekerek çıktılar. Görünüşe göre kimse bu denizcilerin anlattıklarına inanmadı. Sadece tutsakları tahliye etmek için bile olsa, düzenli birliklerden bir müfreze çağrıldı. RMS Rona , bu birliklerin gelmesini bekleyerek beş gün boyunca demirde kaldı. Altıncı gün, bir fırtına geminin demir zincirini kopardı, gemiyi kıyı şeridinde birkaç mil yukarı sürükledi ve bir resife çarptırdı.

Kasaba halkı ve geminin eski mürettebatı, ölümsüzlere dair hiçbir kanıt bulamadı. Geriye kalan tek şey insan kemikleri ve karaya doğru uzanan ayak izleriydi. Rona'nın hikayesi, 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlarında denizciler arasında yaygındı. Amirallik kayıtlarında geminin denizde kaybolduğu belirtiliyor.

Machine Translated by Google

1882 MS, PIEDMONT, OREGON

VE Saldırıya dair kanıtlar, iki aylık izolasyonun ardından küçük gümüş madenciliği kasabasını araştırmak üzere gönderilen bir kurtarma ekibinden geliyor. Bu grup, Piedmont'u şu şekilde buldu: Harabe halindeydi. Birçok ev yanmıştı. Ayakta kalanlar ise kurşun delikleriyle doluydu. Garip bir şekilde, bu delikler tüm atışların evlerin içinden yapıldığını gösteriyordu, sanki savaşlar hep duvarlarının içinde gerçekleşmiş gibiydi. Daha da şok edici olan ise yirmi yedi parçalanmış ve yarı yenmiş iskeletin bulunmasıydı. Kasabanın depolarında tüm kış için yeterli yiyecek stoğu bulunmasıyla yamyamlıkla ilgili ilk teori çürütüldü. Kurtarma ekibi madeni araştırırken son ve en korkunç keşfi yaptı. Giriş tüneli içeriden patlatılarak kapatılmıştı. Elli sekiz erkek, kadın ve çocuk bulundu, hepsi açlıktan ölmüştü. Kurtarıcılar, birkaç hafta yetecek kadar yiyeceğin depolandığını ve tüketildiğini belirleyerek, bu insanların çok daha uzun süre gömülmüş olduğunu düşündüler. Parçalanmış ve açlıktan ölmüş tüm cesetlerin tam sayımı yapıldıktan sonra, en az otuz iki kasaba sakininin nerede olduğu bilinmiyordu.

En yaygın kabul gören teoriye göre, bilinmeyen bir nedenle, bir veya birkaç hortlak vahşi doğadan çıkıp Piedmont'a saldırdı. Kısa ve şiddetli bir çatışmanın ardından, hayatta kalanlar yanlarında getirebildikleri yiyecekleri madene taşıdılar. Kendilerini içeriye kilitledikten sonra, bu insanlar muhtemelen hiç gelmeyen bir kurtarma beklediler. Madene geri çekilme kararı verilmeden önce, bir veya daha fazla hayatta kalanın yardım almak için en yakın karakola vahşi doğada yürüyerek ulaşmaya çalıştığı tahmin ediliyor. Bununla ilgili hiçbir kayıt bulunmadığı ve hiçbir ceset bulunmadığı için, bu önerilen habercilerin ya vahşi doğada öldüğü ya da ölümsüzler tarafından tüketildiği varsayımı mantıklıdır. Eğer zombiler gerçekten var olsaydı, kalıntıları asla bulunamadı. Piedmont olayının ardından resmi bir örtbas girişimi olmadı. Söylentiler veba, çığ, iç çatışma, "vahşi Kızılderililer"in saldırıları (Piedmont'ta veya yakınlarında hiçbir yerli Amerikalı yaşamıyordu) gibi çeşitli nedenleri içeriyordu. Maden asla yeniden açılmadı. Patterson Madencilik Şirketi (madenin ve kasabanın sahibi), Piedmont sakinlerinin her bir akrabasına, sessiz kalmaları karşılığında 20 dolar tazminat ödedi. Bu işlemin kanıtı şirketin muha Bunlar, şirketin 1931'de iflas ilan etmesiyle ortaya çıktı. Daha sonra herhangi bir soruşturma yapılmadı.

Machine Translated by Google

1888, HAYWARD, WASHINGTON

Bu pasaj, Kuzey Amerika'nın ilk profesyonelinin ortaya çıkışını anlatmaktadır.
Zombi avcısı. Olay, Gabriel Allens adında bir kürk avcısının başına gelenlerle başladı.
Kolunda derin bir yara ile kasabaya sendeleyerek girdi. “Allens, sanki cin çarpmış gibi dolaşan, derisi taş gibi gri, gözleri cansız bir bakışla sabitlenmiş bir ruhtan bahsetti. Allens zavallıya yaklaştığında, korkunç bir inilti çıkardı ve avcının sağ ön kolunu ısırdı.” Bu pasaj, Allens'ı saldırıdan sonra tedavi eden kasaba doktoru Jonathan Wilkes'in günlüğünden alınmıştır. Bu ilk kurbandan kasabanın diğer üyelerine bulaşmanın nasıl yayıldığı hakkında çok az şey biliniyor. Veri parçaları, bir sonraki kurbanın Doktor Wilkes olduğunu, ardından onu zapt etmeye çalışan üç adamın geldiğini gösteriyor.

İlk saldırıdan altı gün sonra, Hayward kuşatma altındaki bir kasabaydı. Zombiler amansızca barikatlarına saldırırken, birçok kişi özel evlerine veya kasaba kilisesine saklandı. Ateşli silahlar bol olsa da, kimse kafa vuruşunun gerekliliğini fark etmedi. Yiyecek, su ve mühimmat hızla tüketildi. Kimse altı günden fazla dayanmayı beklemiyordu.

Yedinci günün şafağında, Elija Black adında bir Lakota adamı geldi. At sırtında, ABD Ordusu süvari kılıcıyla, ilk yirmi dakika içinde on iki hortlağın kafasını kesti. Ardından, kasabanın su kulesinin etrafına yanmış bir sopayla bir daire çizdi ve tepeye tırmandı. Bağırışlar, eski bir ordu borazanı ve yem olarak kullandığı bağlı atı sayesinde, kasabadaki tüm yürüyen ölüleri kendi konumuna çekmeyi başardı. Daireye giren her biri, Winchester tüfeğiyle kafasına birer atış yaptı. Bu dikkatli ve disiplinli yöntemle Black, altı saat içinde elli dokuz zombiden oluşan tüm sürüyü yok etti.

Hayatta kalanlar ne olduğunu anladıklarında, kurtarıcıları çoktan gitmişti. Daha sonraki anlatımlar Elija Black'in geçmişini bir araya getirdi. On beş yaşında bir çocukken, büyükbabasıyla birlikte avlanırken Knudhansen Partisi katliamına rastlamışlardı. En az bir üye daha önce enfekte olmuş ve dönüştükten sonra grubun geri kalanına saldırmıştı. Black ve büyükbabası diğer zombileri balta darbeleriyle kafalarına vurarak, kafalarını keserek ve ateşe vererek yok ettiler. "Hayatta kalanlardan" otuz yaşında bir kadın, enfeksiyonun nasıl yayıldığını ve yeniden canlanan grubun yarısından fazlasının nasıl vahşi doğaya kaçtığını anlattı. Ardından, kendi ve diğerlerinin yaralarının iyileşmez bir lanet olduğunu itiraf etti. Hepsi oybirliğiyle ölüm için yalvardı.

Bu toplu merhamet katliamından sonra, yaşlı Lakota, torununa savaş sırasında aldığı bir ısırık yarasını gizlediğini açıkladı. Elija Black'in o günkü son avı kendi büyükbabası olacaktı. O andan itibaren hayatını Knudhansen Partisi'nin kalan zombilerini avlamaya adadı. Her karşılaşmada bilgi ve deneyim kazandı. Piedmont'a hiç ulaşamasa da, kasabanın vahşi doğaya kaçan dokuz zombisini ortadan kaldırmıştı. Hayward zamanına gelindiğinde, Black büyük olasılıkla dünyanın önde gelen saha bilimcisi, iz sürücüsü ve celladı haline gelmişti.

Machine Translated by Google

Ölümsüzler. Hayatının geri kalanı ve nasıl sona erdiği hakkında çok az şey biliniyor. 1939'da biyografisi hem kitap hem de İngiliz gazetelerinde yayınlanan bir dizi makale şeklinde yayımlandı. Her iki versiyon da günümüze ulaşmadığı için Black'in tam olarak kaç savaşta yer aldığını bilmek mümkün değil. Kitabının kayıp kopyalarını bulmak için özel bir arama başlatıldı.

Machine Translated by Google

1893 MS, FORT LOUIS PHILIPPE, FRANSIZ KUZEY AFRİKA

Fransız Yabancı Lejyonu'nda görevli bir astsubayın günlüğü, en ilginç olaylardan birini anlatıyor. Tarihteki ciddi salgınlar:

Şafaktan üç saat sonra geldi, tek başına yürüyen bir Arap, güneşten ve susuzluktan ölümün eşiğinde... Bir gün dinlendikten, tedavi gördükten ve su içtikten sonra, kurbanlarını yamyam canavarlara dönüştüren bir veba salgınının hikayesini anlattı... Köye yapacağımız sefere başlamadan önce, güney surdaki gözcüler ufukta bir hayvan sürüsü gibi görünen bir şey fark ettiler... Dürbünümle baktığımda, bunların hayvan değil, tenleri renksiz, kıyafetleri yıpranmış ve paramparça olmuş insanlar olduğunu gördüm. Rüzgar yön değiştirdikçe, önce iç karartıcı bir inilti, ardından da kısa bir süre sonra insan çürümesinin kokusu geldi... Bu zavallıların hayatta kalanımızın peşinde olduklarını tahmin ettik. Yiyecek ve su olmadan bu kadar mesafeyi nasıl kat ettiklerini söyleyemeyiz...

Çağrılar ve uyarılar hiçbir yanıt vermedi. . . .
Toplarımızdan çıkan mermiler onları dağıtmaya yetmedi. · Uzun menzilli tüfek atışlarının hiçbir etkisi yok gibiydi! ... Biz kapıları kapatıp saldırıya hazırlanırken, Onbaşı Strom derhal atıyla Bir-El-Ksaib'e gönderildi.

Saldırı, kayıtlara geçen en uzun ölümsüz kuşatmasına dönüştü. Lejyonerler, saldırganlarının öldüğünü kavrayamadılar ve mühimmatlarını gövdeye ateş ederek harcadılar. Kazara kafa vuruşları bile bu taktiğin başarılı olduğuna onları ikna etmeye yetmedi. Yardım çağırmak için gönderilen Onbaşı Strom'dan bir daha haber alınamadı. Düşman Araplar veya çölün kendisi tarafından öldürüldüğü varsayılıyor. Kale içindeki yoldaşları üç yıl boyunca kuşatma altında kaldı! Neyse ki, bir ikmal kervanı yeni gelmişti. Kalenin inşasına neden olan kuyudan su zaten mevcuttu. Son çare olarak yük hayvanları ve atlar kesildi ve karneye bağlandı. Bu süre boyunca, beş yüzden fazla ölümsüzden oluşan ordu, surları kuşatmaya devam etti. Günlükte, zamanla birçoğunun ev yapımı patlayıcılar, doğaçlama Molotof kokteylleri ve hatta siperden atılan büyük taşlarla etkisiz hale getirildiği belirtiliyor. Ancak bu, kuşatmayı kırmaya yetmedi. Sürekli inlemeler birkaç adamı deliliğe sürükledi ve ikisinin intihar etmesine yol açtı. Duvarın üzerinden atlayıp güvenliğe kaçmak için birkaç girişimde bulunuldu. Deneyenlerin hepsi kuşatıldı ve vahşice saldırıya uğradı. Bir isyan girişimi saflarını daha da seyreltti ve hayatta kalanların toplam sayısı yirmi yediye düştü. Bu sırada, birliğin komutanı son bir umutsuz planı denemeye karar verdi: Tüm adamlara bol miktarda su ve kalan az miktarda yiyecek verildi.

Surlara çıkan tüm merdivenler ve basamaklar yıkılmıştı. . Güney surda toplandık ve işkencecilerimize seslenmeye başladık, neredeyse hepimiz kapımızın önünde toplandık. Albay Drax, adeta cin çarpmış bir cesaretle, geçit töreni alanına indirildi ve sürgüyü kendisi kaldırdı. Aniden, pis kokulu kalabalık kalemize hücum etti. Albay, gerekli önlemleri aldığından emin oldu.

Machine Translated by Google

Onlara yeterince yem vererek, zavallıları geçit töreni alanından, kışla ve yemekhaneden, revirden geçirerek... Tam zamanında güvenli bir yere çekildi, kopmuş,çürümüş bir eli botuna sıkıca yapışmıştı. Biz de yaratıklara seslenmeye, yuhalamaya ve tıslamaya, vahşi maymunlar gibi zıplamaya devam ettik, sadece şimdi kendi kalemizdeki yaratıklara sesleniyorduk! ...

Dorset ve O'Toole kuzey duvarına indirildiler... kapıya doğru koştular ve kapıyı kapattılar! İçerideki yaratıklar, akıl almaz öfkeleriyle, kapıları tekrar açmayı akıllarına bile getirmediler! İçeri açılan kapılara karşı yaptıkları itme hareketiyle kendilerini daha da derine hapsetmekten başka bir şey başaramadılar!

Lejyonerler daha sonra çöl zeminine yattılar, surların dışındaki birkaç zombiyi acımasız bir yakın dövüşle etkisiz hale getirdiler ve ardından en yakın vaha olan Bir Ounane'ye 240 milden fazla yürüdüler. Ordu kayıtlarında bu kuşatmadan bahsedilmiyor. Fort Louis Philippe'den düzenli haberlerin gelmesi durduğunda neden hiçbir soruşturma gücü gönderilmediği konusunda hiçbir açıklama yok. Olayla ilgili herhangi birine dair tek resmi onay, Albay Drax'ın askeri mahkemede yargılanması ve hapse atılmasıdır. Suçlamalar da dahil olmak üzere duruşma tutanakları gizli tutulmaktadır. Salgınla ilgili söylentiler, Lejyon, Ordu ve Fransız toplumunda on yıllarca yayılmaya devam etti. "Şeytan Kuşatması" hakkında birçok kurgusal anlatı yazıldı. Olayı inkar etmelerine rağmen, Fransız Yabancı Lejyonu bir daha Fort Louis Philippe'e hiçbir sefer düzenlemedi.

Machine Translated by Google

1901 MS, LU SHAN, FORMOSA

Asya filosunda görev yapan Amerikalı denizci Bill Wakowski'ye göre,
Lu Shan'dan birkaç köylü yataklarından kalkıp saldırıya geçti.
Lu Shan köyü. Lu Shan'ın uzaklığı ve kablolu iletişim eksikliği nedeniyle.
(Telefon/telgraf yoluyla) haber Taipei'ye ancak yedi gün sonra ulaştı.

Bu Amerikalı misyonerler, Rahip Alfred'in cemaati, bunun Tanrı'nın Çinlileri sözünü dinlemedikleri için cezalandırması olduğunu düşünüyorlardı. Onlar imanlıydılar ve Kutsal Baba'nın şeytanı içlerinden kovacağına inanıyorlardı. Kaptanımız, silahlı bir koruma toplayana kadar yerlerinde kalmalarını emretti. Rahip Alfred bunu kabul etmedi.

Yaşlı adam yardım çağırmak için telgraf çekerken, onlar da nehir yukarı doğru ilerlediler... Kıyıya çıkan ekibimiz ve Milliyetçi birliklerden bir manga, öğle vaktine doğru köye ulaştı... Her yerde cesetler veya ceset parçaları vardı. Toprak yapış yapıştı. Ve o koku, Tanrım, o koku!

· Sislerin arasından o iğrenç yaratıklar, insan şeytanları çıktı. Yüz metreden daha az bir mesafeden ateş ettik. Hiçbir şey işe yaramadı. Ne Krag tüfeklerimiz, ne Gatling silahlarımız... Sanırım Riley aklını kaçırdı. Süngüsünü takıp canavarlardan birini delmeye çalıştı. Bir düzine kadarı etrafını sardı. Şimşek gibi hızla arkadaşımı paramparça ettiler.

Etini kemiğine kadar kemirdiler! Korkunç bir manzaraydı! Ve işte geliyor, küçük kel büyücü ya da keşiş ya da her neyse... arkasında hilal şeklinde bir bıçak olan düz bir küreğe benzeyen bir şeyi sallıyor, ayaklarının dibinde on, yirmi ceset olmalıydı... koşarak geliyor, çılgınca bir şeyler geveleyerek, önce kendi kafasını sonra onlarınkini işaret ediyor. Yaşlı Adam, Tanrı bilir Çinlinin ne saçmaladığını nasıl anladı, bize canavarların kafalarına nişan almamızı emretti... Onları yakın mesafeden vurduk... Cesetleri incelerken, Çinlilerin arasında birkaç beyaz adam, misyonerlerimiz olduğunu keşfettik. Adamlarımızdan biri omurgası bir mermiyle kırılmış bir canavar buldu. Hala yaşıyordu, kollarını çırpıyor, kanlı dişlerini gıcırdatıyor, o korkunç iniltiyi çıkarıyordu! Yaşlı Adam onu Rahip Alfred olarak tanıdı.

Önce Rabbin duasını okudu, sonra da rahibi şakağından vurdu.

Wakowski, anlattığı her şeyi ucuz bir dergi olan Tales of the Macabre'a sattı; bu da derhal görevden alınmasına ve hapse atılmasına yol açtı. Serbest bırakıldıktan sonra Wakowski, daha fazla röportaj vermeyi reddetti. ABD Donanması ise bugüne kadar bu hikayeyi yalanlıyor.

1905 MS, TABORA, TANGANYIKA, ALMAN DOĞU AFRİKA. Dava tutanaklarında,

yalnızca "Simon" olarak anılan yerli bir rehberin, ünlü beyaz avcı Karl Seekt'in başını kesmekle suçlanarak tutuklandığı belirtiliyor. Simon'ın savunma avukatı, Guy Voorster adlı Hollandalı bir plantasyon sahibi, müvekkilinin aslında kahramanca bir eylem gerçekleştirdiğine inandığını açıkladı. Voorster'e göre:

Simon'ın halkı, insandan yaşam gücünü çalan bir hastalığın var olduğuna inanır. Bu hastalığın yerine, ölü ama hâlâ yaşayan, benlik ve çevre bilincinden yoksun bir beden kalır.

Machine Translated by Google

ve tek itici gücü yamyamlık olan... Dahası, bu ölümsüz canavarın kurbanları kendi mezarlarından kalkıp daha da fazla kurbanı yiyecek. Bu döngü, yeryüzünde bu korkunç et yiyen canavarlardan başka kimse kalmayana kadar tekrar tekrar devam edecek... Müvekkilim, söz konusu kurbanın, aklı başında olmadan ve kolunda açıklanamayan bir yara ile, planlanandan iki gün sonra ana kampına döndüğünü anlatıyor. O günün ilerleyen saatlerinde öldü... Müvekkilim daha sonra Herr Seekt'in ölüm döşeğinden kalkıp grubunun geri kalanına dişlerini geçirdiğini anlatıyor. Müvekkilim, Herr Seekt'in kafasını kesmek ve kamp ateşinde yakmak için kendi kılıcını kullandı.

Bay Voorster, Simon'ın ifadesine katılmadığını ve bu ifadeyi yalnızca adamın akıl hastası olduğunu ve idam edilmemesi gerektiğini kanıtlamak için sunduğunu hızla ekledi. Akıl hastalığı savunması yalnızca beyaz erkekler için geçerli olduğundan ve Afrikalılar için geçerli olmadığından, Simon asılarak idam cezasına çarptırıldı. Duruşmaya ait tüm kayıtlar, her ne kadar çok kötü durumda olsa da, Tanzanya'nın Dar es Salaam şehrinde hala mevcuttur.

Machine Translated by Google

1911, Vitre, Louisiana

Barlarda ve lise soyunma odalarında anlatılan, Amerika'nın yaygın efsanesi.
Güney Amerika'nın derinliklerinde yaygın olan bu gelenek, belgelenmiş tarihi gerçeklere dayanmaktadır.
Cadılar Bayramı gecesi, birkaç Cajun genci gece yarısından şafağa kadar bataklıkta kalma "cesaret oyununa" katıldı. Yerel gelenek, bataklıkta dolaşan ve yollarına çıkan insanları yiyen veya yeniden canlandıran, aslen bir plantasyon ailesinden gelen zombilerden bahsediyordu. Ertesi gün öğlene kadar gençlerden hiçbiri bu cesaret oyunundan geri dönmemişti. Bataklığı taramak için bir arama ekibi oluşturuldu. En az otuz hortlak tarafından saldırıya uğradılar, aralarında gençler de vardı. Arama ekibi geri çekildi ve farkında olmadan ölümsüzleri Vitre'ye geri götürdü. Kasaba halkı evlerine barikat kurarken, bir vatandaş olan Henri De La Croix, ölümsüzleri pekmezle ıslatmanın milyonlarca böceğin etlerini yemesini sağlayacağına inanıyordu. Plan başarısız oldu ve De La Croix canını zor kurtardı. Ölümsüzler tekrar, bu sefer gazyağıyla ıslatıldı ve ateşe verildi. Vitre sakinleri, yaptıklarının tam sonuçlarını idrak edemeden, yanan hortlakların dokundukları her şeyi ateşe vermesini dehşet içinde izlediler.
Barikatlarla çevrili binalarda mahsur kalan birçok kurban yanarak öldü, diğerleri ise bataklığa kaçtı. Birkaç gün sonra, kurtarma gönüllüleri toplamda elli sekiz kurtulan saydı (kasabanın önceki nüfusu 114'tü). Vitre'nin kendisi ise tamamen yerle bir olmuştu. Ölülerin ve insan kayıplarının sayısı konusunda farklı rakamlar mevcut.
Vitre'deki kayıplar bulunan zombi cesetlerine eklendiğinde, en az on beş cesedin akıbeti bilinmiyor. Baton Rouge'daki resmi hükümet kayıtları saldırıyı "siyah nüfusun isyankar davranışı" olarak açıklıyor; bu, Vitre kasabasının tamamen beyaz nüfustan oluştuğu düşünüldüğünde oldukça garip bir açıklama. Zombi salgınına dair herhangi bir kanıt, hayatta kalanların torunları arasında bulunan özel mektuplar ve günlüklerden geliyor.

Machine Translated by Google

1913 MS, PARAMARIBO, SURINAM

İÇİNDE

Dr. İbrahim Obeidallah insanlığın sınırlarını genişleten ilk kişi olabilirken Ölümsüzler hakkındaki bilimsel bilgisi sayesinde (şükürler olsun ki) sonuncusu değildi. Dr. Jan Cüzzam üzerine yaptığı çalışmalarla Avrupa'da zaten saygı gören Vanderhaven, buraya geldi. Güney Amerika kolonisi, bu tanıdık hastalığın tuhaf bir salgınını incelemek için yola çıktı.

Enfekte olan ruhlar, dünyanın dört bir yanındakilere benzer belirtiler gösteriyor: iltihaplanma. Yaralar, benekli cilt, görünüşte çürüyen et. Ancak tüm benzerlikler Geleneksel sıkıntı burada sona eriyor. Bu zavallı ruhlar gitmiş gibi görünüyor. Tamamen deliler... Akılcı düşünce veya hatta kavrayış belirtisi göstermiyorlar. tanıdık herhangi bir şey... Ne uyuyorlar ne de su içiyorlar. Her türlü yiyeceği reddediyorlar. Canlı olanlar hariç... Dün bir hastane görevlisi, sırf eğlence olsun diye, Emirlerime karşı gelerek, yaralı bir fareyi hastaların tutulduğu hücreye fırlattı. Onlardan biri... Hemen o haşereyi yakaladı ve bütün olarak yuttu... Enfekte olmuş ekran neredeyse Azgın bir düşmanlık... Yaklaşan herkese hayvan gibi dişlerini göstererek saldırıyorlar... Bir Hastanın ziyaretçisi, hastane protokollerinin hepsine meydan okuyan etkili bir kadındı. Daha sonra enfekte olmuş kocası tarafından ısırıldı. Bilinen tüm tedavi yöntemlerine rağmen, Yaraya hızla yenik düştü ve aynı günün ilerleyen saatlerinde hayatını kaybetti. · · Ceset Aile çiftliğine geri döndü... Yalvarışlarıma rağmen otopsi yapılmasına izin verilmedi. Görgü kurallarına uyma kaygısıyla... O gece cesedin çalındığı bildirildi. · · Alkol, formalin ve dokuyu 90 santigrat dereceye kadar ısıtma ile yapılan deneylerde Bakteri olasılığını ortadan kaldırdı... Bu nedenle, temsilcinin yalnızca şu sonuca varabileceği sonucuna varmalıyım: Bulaşıcı canlı bir sıvı... "Solanum" olarak adlandırılıyor.

("Bulaşıcı canlı sıvı" terimi, Latince terimin daha sonra benimsenmesinden önce yaygın olarak kullanılıyordu. (Kelime virüsü.) Bu alıntılar, Dr. tarafından yapılan 200 sayfalık, bir yıllık bir çalışmadan alınmıştır. Vanderhaven bu yeni keşif hakkında şunları söylüyor: Bu çalışmada, bir zombinin toleransını belgeliyor. ağrı, belirgin solunum eksikliği, yavaş ayrışma hızı, hız eksikliği, sınırlı Çeviklik ve iyileşmenin olmaması nedeniyle. Konularının şiddet içeren doğası ve Hastane görevlilerinden duyduğu bariz korku nedeniyle Vanderhaven hiçbir zaman onlara yeterince yaklaşamadı. Tam bir otopsi yapamadı. Bu nedenle, yaşayan ölülerin kim olduğunu keşfedemedi. Aynen öyle. 1914'te Hollanda'ya döndü ve eserini yayınladı. İronik bir şekilde, bu eser ona kazanç sağladı. Bilim camiasında ne övgü ne de alay konusu oldu. Onun hikayesi, diğer birçok hikaye gibi, O gün, Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle gölgelendi. Eserin kopyaları ortalıkta duruyordu. Amsterdam'da unutuldu. Vanderhaven geleneksel tıp uygulamalarına geri döndü. Hollanda Doğu Hint Adaları'nda (Endonezya) görev yaptı ve daha sonra sıtmadan öldü. Vanderhaven'ın en büyük buluşu, bir virüsün bu durumun arkasındaki suçlu olduğunu keşfetmesiydi. Zombilerin yaratılışında yer alan ve özellikle "Solanum" adını ilk kullanan kişi oydu. Virüs. Bu terimi neden seçtiği bilinmiyor. Çalışmaları pek takdir görmese de. Avrupalı çağdaşları gibi, bu eser de artık tüm dünyada yaygın olarak okunmaktadır. Ne yazık ki,

Machine Translated by Google

Bir ülke, saygıdeğer doktorun bulgularını yıkıcı bir şekilde kullandı. (Bkz. "1942–45 MS, Harbin.")

Machine Translated by Google

1923 MS, Kolomb, Seylan

Bu anlatım , yurtdışında yaşayan İngilizler için yayınlanan bir gazete olan The Oriental'den geliyor. Hint Okyanusu kolonisinde. Christopher Wells, Britanya İmparatorluk gemisinde yardımcı pilottu. Airways, denizde on dört gün geçirdikten sonra bir cankurtaran botundan kurtarıldı. Soğuktan donarak ölmeden önce Wells, Everest Dağı'na bir İngiliz keşif gezisi tarafından bulunan bir cesedi taşıdığını açıkladı. Ceset bir Avrupalıydı, kıyafetleri bir yüzyıl öncesine aitti ve üzerinde hiçbir kimlik belgesi yoktu. Tamamen donmuş olduğu için, keşif lideri onu daha fazla inceleme için Colombo'ya uçurmaya karar vermişti. Yolculuk sırasında ceset çözüldü, yeniden canlandı ve uçağın mürettebatına saldırdı. Üç adam, saldırganın kafatasını bir yangın söndürücüyle ezerek onu etkisiz hale getirmeyi başardı (neyle karşı karşıya olduklarının farkında olmadıkları için, bu girişim muhtemelen sadece zombiyi etkisiz hale getirmek içindi).

Bu acil tehlikeden kurtulmuş olsalar da, şimdi hasar görmüş bir uçakla uğraşmak zorundaydılar. Pilot telsizle tehlike sinyali gönderdi ancak konum raporu göndermeye vakti olmadı.

Üç adam paraşütle okyanusa indi; mürettebat şefi, aldığı bir ısırığın daha sonra vahim sonuçlar doğuracağının farkında değildi. Ertesi gün öldü, birkaç saat sonra yeniden canlandı ve hemen diğer iki adama saldırdı. Pilot ölümsüz saldırganla boğuşurken, Wells panik içinde ikisini de denize attı. Hikayesini yetkililere anlattıktan -bazıları itiraf olarak nitelendirir- sonra Wells bilincini kaybetti ve ertesi gün öldü. Hikayesi, güneş çarpması geçiren bir manyağın hezeyanları olarak bildirildi. Daha sonra yapılan soruşturmada uçak, mürettebat veya iddia edilen zombiyle ilgili hiçbir kanıt bulunamadı.

Machine Translated by Google

1942 MS, ORTA PASİFİK

Japonya'nın ilk ilerleyişi sırasında, İmparatorluk Deniz Piyadelerinden bir manga, Caroline Adaları zincirindeki Atuk adasına konuşlandırıldı. Karaya çıktıktan birkaç gün sonra, Birlik, iç kesimlerdeki ormandan gelen bir zombi sürüsü tarafından saldırıya uğradı. İlk kayıplar yüksekti. Saldırganların niteliği veya doğru imha yöntemleri hakkında hiçbir bilgiye sahip olmayan deniz piyadeleri, adanın kuzey ucundaki tahkim edilmiş bir dağ tepesine sürüldü. İronik bir şekilde, yaralılar ölüme terk edilirken, hayatta kalan deniz piyadeleri enfekte olmuş yoldaşlarını yanlarında götürme tehlikesinden kendilerini kurtardılar. Birlik, yiyecek ve su sıkıntısı çekerek ve dış dünyadan tamamen izole edilmiş halde, dağ tepesindeki kalelerinde birkaç gün mahsur kaldı. Bu süre boyunca, hortlaklar mevzilerini kuşatmış, dik uçurumları tırmanamamış ancak kaçış şansını da engellemişti. İki haftalık esaretten sonra, birliğin keskin nişancısı Ashi Nakamura, bir zombi için kafa vuruşunun ölümcül olduğunu keşfetti. Bu bilgi, Japonların nihayet saldırganlarıyla mücadele etmelerini sağladı. Çevredeki hortlakları tüfek ateşiyle etkisiz hale getirdikten sonra, adanın tamamını taramak için ormana doğru ilerlediler. Görgü tanıklarının ifadelerine göre, komutan Teğmen Hiroshi Tomonaga, on bir zombinin kafasını sadece subay kılıcıyla kesmiştir (bu da bu silahın kullanımını destekleyen bir argümandır). Savaş sonrası yapılan inceleme ve kayıtların karşılaştırılması, Atuk'un büyük olasılıkla Sir Francis Drake'in "Lanetliler Adası" olarak tanımladığı ada ile aynı ada olduğunu göstermiştir. Tomonaga'nın savaş sonrası Amerikan yetkililerine verdiği kendi ifadesinde, Tokyo ile radyo iletişimi yeniden kurulduktan sonra Japon Yüksek Komutanlığı'nın kalan zombileri öldürmek yerine yakalamaları için özel talimatlar gönderdiği belirtilmiştir.

Bu işlem tamamlandıktan sonra (dört hortlak başarıyla bağlanıp ağızları kapatılmıştı), ölümsüz tutsakları kurtarmak için İmparatorluk Denizaltısı I-58 gönderildi. Tomonaga, dört zombiye ne olduğunu bilmediğini itiraf etti. Kendisine ve adamlarına, ölüm cezası tehdidi altında yaşadıklarını anlatmamaları emredildi.

1942–45 MS, HARBIN, JAPON KUKLA DEVLETİ MANÇURYA

Eski ABD Ordusu İstihbarat subayı David Shore, 1951 tarihli kitabı " Cehennemin Üzerinde Güneşin Doğuşu"nda, Japon ordusunun "Kara Ejderha" olarak bilinen bir birimi tarafından yürütülen bir dizi savaş zamanı biyolojik deneyini ayrıntılarıyla anlatıyor. "Kiraz Çiçeği" olarak adlandırılan bir deney, özellikle zombileri bir orduya dönüştürmek ve eğitmek için düzenlenmişti. Shore'a göre, Japon kuvvetleri 1941-42'de Hollanda Doğu Hint Adaları'nı işgal ettiğinde, Jan Vanderhaven'in çalışmasının bir kopyası Surabaya'daki bir tıp kütüphanesinde bulundu. Çalışma, daha fazla inceleme için Harbin'deki Kara Ejderha karargahına gönderildi. Teorik bir plan emredilmiş olmasına rağmen, Solanum'dan hiçbir örnek bulunamadı (bu da eski zombi öldürücü "Yaşam Kardeşliği"nin işini fazlasıyla iyi yaptığının kanıtıydı). Bütün bunlar altı ay sonra Atuk Adası'ndaki olayla değişti. Dört kısıtlanmış zombi

Machine Translated by Google

Harbin'e teslim edildiler. Üçü üzerinde deneyler yapıldı ve biri özellikle diğer zombileri üretmek için kullanıldı. Shore, Japon "muhaliflerin" (askeri rejime karşı çıkan herkes) kobay olarak kullanıldığını belirtiyor. Kırk zombiden oluşan bir "manga" yeniden canlandırıldıktan sonra, Kara Ejderha ajanları onları itaatkar insansız hava araçları gibi eğitmeye çalıştılar. Bu, iç karartıcı sonuçlarla sonuçlandı: Isırıklar, on altı eğitmenin onunu zombiye dönüştürdü. İki yıl süren sonuçsuz girişimlerden sonra, elli zombiden oluşan gücün, durumları ne olursa olsun düşmana karşı salınmasına karar verildi. On zombi, Burma'daki İngiliz kuvvetlerinin üzerine paraşütle indirilecekti.

Uçak, hedefine ulaşmadan önce uçaksavar ateşiyle vuruldu ve tüm ölümsüz yükünü yok eden bir alev topuna dönüşerek patladı. On zombiyi denizaltıyla Amerikan kontrolündeki Panama Kanalı bölgesine teslim etme girişiminde bulunuldu (ortaya çıkacak kaosun, Atlantik'te inşa edilmiş, Pasifik'e giden Amerikan savaş gemilerini aksatacağı umuluyordu). Denizaltı yolda batırıldı. Üçüncü bir girişimde (yine denizaltıyla) yirmi zombiyi Amerika Birleşik Devletleri'nin Batı Kıyısı açıklarında okyanusa bırakmaya çalışıldı. Kuzey Pasifik'in ortasında, denizaltının kaptanı zombilerin bağlarından kurtulduğunu ve mürettebata saldırdığını, bu nedenle denizaltıyı batırmaktan başka çaresi olmadığını telsizle bildirdi. Savaş sona yaklaşırken, kalan zombileri Yonnan Eyaleti'ndeki bir Çinli gerilla yuvasına paraşütle indirme girişiminde bulunuldu. Paraşütle indirilen zombilerden dokuzu Çinli keskin nişancıların kafa vuruşlarıyla öldürüldü. Keskin nişancılar atışlarının öneminin farkında değildi. Emirleri her zaman kafayı hedef almak yönündeydi. Son zombi yakalandı, etkisiz hale getirildi ve daha fazla inceleme için Mao Zedong'un kişisel karargahına götürüldü. Sovyetler Birliği 1945'te Mançukuo'yu işgal ettiğinde, "Kiraz Çiçeği" projesine ait tüm kayıtlar ve kanıtlar ortadan kayboldu.

Shore, kitabının, savaşın sonunda Güney Kore'de ABD Ordusuna teslim olan ve kendisinin bizzat sorguladığı iki Kara Ejderha ajanının görgü tanığı ifadelerine dayandığını belirtiyor. Shore, başlangıçta kitabı için Green Brothers Press adlı küçük, bağımsız bir yayınevi buldu. Kitap raflara ulaşmadan önce, hükümet tüm kopyaların el konulmasını emretti. Green Brothers Press, Senatör Joseph McCarthy tarafından doğrudan "müstehcen ve yıkıcı materyal" yayınlamakla suçlandı. Yüksek yasal masraflar nedeniyle şirket iflas başvurusunda bulundu. David Shore, ulusal güvenliği ihlal etmekle suçlandı ve Kansas, Fort Leavenworth'te ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 1961'de affedildi, ancak tahliyesinden iki ay sonra kalp krizi geçirerek öldü. Dul eşi Sara Shore, 1984'teki ölümüne kadar el yazmasının gizli ve yasadışı bir kopyasını sakladı. Kızları Hannah, yakın zamanda kitabı yeniden yayınlama hakkı için açtığı davayı kazandı.

Machine Translated by Google

1943 MS, FRANSIZ KUZEY AFRİKA

Bu alıntı, bir uçakta kuyruk nişancısı olan Er Anthony Marno'nun sorgulamasından alınmıştır. ABD Ordusuna ait B-24 bombardıman uçağı. Alman birliklerine karşı düzenlenen gece baskınından dönüyor. İtalya'daki yoğunlaşmalar nedeniyle uçak Cezayir çölünde kayboldu. Yakıtı azalan pilot, aşağıda insan yerleşimine benzeyen bir şey gördü ve mürettebatına paraşütle atlamalarını emretti. Buldukları yer ise Fort Louis Philippe idi.

Bir çocuğun kâbusundan fırlamış gibiydi. Kapıları açtık, üzerinde hiçbir kilit yoktu. Avluya girdik ve her yer iskeletlerle doluydu. Dağlarca iskelet vardı, şaka değil! Her yer bir film sahnesi gibi yığılmıştı.

Kaptanımız başını hafifçe sallayarak, "Burada gömülü bir hazine olması gerektiğini hissediyorum, biliyor musun?" dedi. Neyse ki kuyuda hiçbir ceset yoktu.

Mataralarımızı doldurmayı ve biraz malzeme almayı başardık. Yiyecek yoktu, ama zaten kim ister ki, biliyorsunuz?

Marno ve mürettebatının geri kalanı, kaleden elli mil uzakta bir Arap kervanı tarafından kurtarıldı. Yer hakkında soru sorulduğunda, Araplar cevap vermedi. O zamanlar ABD Ordusunun, çölün ortasında terk edilmiş bir harabeyi araştırmak için ne kaynakları ne de ilgisi vardı. Daha sonra hiçbir sefer düzenlenmedi.

Machine Translated by Google

1947 MS, JARVIE, BRITISH COLUMBIA

A Beş ayrı gazetede yayınlanan bir dizi makale, kanlı olayları anlatıyor ve
Bu küçük Kanada köyüyle ilişkilendirilen bireysel kahramanlık. Hakkında çok az şey biliniyor.
Salgının kaynağına dair bilgiler eksikti. Tarihçiler, taşıyıcının, bir gece omzunda gizemli bir ısırıkla kasabaya dönen yerel bir avcı olan Mathew Morgan olduğundan şüpheleniyor. Ertesi sabahın şafağına kadar, Jarvie sokaklarında yirmi bir zombi dolaşıyordu. Dokuz kişi tamamen zombiler tarafından tüketilmişti. Geriye kalan on beş insan kendilerini şerif ofisine barikat kurarak korudu. Zor durumda kalan bir vatandaşın şanslı bir atışı, beyne isabet eden bir kurşunun neler yapabileceğini kanıtlamıştı. Ancak bu noktada, pencerelerin çoğu tahta ile kapatılmıştı, bu yüzden kimse silahlarını doğrultamıyordu. Çatıya çıkıp telefon-telgraf ofisine ulaşmak ve Victoria'daki yetkililere haber vermek için bir plan yapıldı. Hayatta kalanlar caddenin yarısına kadar geldiklerinde, yakındaki hortlaklar onları fark edip kovalamaya başladı. Grubun bir üyesi olan Regina Clark, diğerlerine devam etmelerini söylerken kendisi ölümsüzleri oyaladı. Sadece bir ABD M1 karabinasıyla silahlanmış olan Clark, zombileri çıkmaz bir sokağa sürükledi. Görgü tanıkları, Clark'ın bunu kasten yaptığını, ölüleri dar bir alana toplayarak aynı anda en fazla dört hedefi vurabileceğini ısrarla belirtiyor. Soğukkanlılığı ve şaşırtıcı şarj süresiyle Clark, tüm kalabalığı ortadan kaldırdı.

Birçok görgü tanığı, kadının on beş mermilik bir şarjörü on iki saniyede tek bir atış bile kaçırmadan boşalttığını gözlemledi. Daha da şaşırtıcı olanı ise, öldürdüğü ilk zombinin kendi kocası olmasıydı. Resmi kaynaklar olayı "açıklanamaz bir kamu şiddeti gösterisi" olarak nitelendirdi. Tüm gazete haberleri Jarvie'nin vatandaşlarına dayanmaktadır.
Regina Clark röportaj vermeyi reddetti. Anıları ailesinin sıkıca koruduğu bir sır olarak kalıyor.

Machine Translated by Google

1954 MS, THAN HOA, FRANSIZ ÇİN HİNDİNA

Bu pasaj, Fransız Jean Beart Lacoutour tarafından yazılmış bir mektuptan alınmıştır. Eski kolonide yaşayan iş adamı.

Oyunun adı “Şeytan Dansı”. Canlı bir insan, bu yaratıklardan biriyle aynı kafese konuluyor. İnsanımızın yanında sadece küçük bir bıçak var, belki sekiz santim. Canlı cesetle yaptığı valsden sağ çıkabilecek mi? Çıkamazsa, en fazla kaç gladyatörlerden bir sürü santimetre dayanacak? Bunlar ve diğer tüm değişkenler için bahisler oynanıyor... Bu iğrenç bulunduruyoruz. Çoğu başarısız bir maçın kurbanlarından geliyor. Bazılarını sokaktan alıp ailelerine iyi para ödüyoruz...

... Tanrım, bu akıl almaz günahım için bana merhamet et.

Bu mektup, hatırı sayılır bir servetle birlikte, Fransız Çinhindi'nin Ho Chi Minh'in Komünist gerillalarına düşmesinden üç ay sonra Fransa'nın La Rochelle kentine ulaştı. Lacoutour'un "Şeytan Dansı"nın akıbeti bilinmiyor. Başka hiçbir bilgiye ulaşılamadı. Bir yıl sonra, Lacoutour'un cesedi, beyninde bir kurşunla, fena halde çürümüş olarak Fransa'ya ulaştı. Kuzey Vietnamlı adli tıp uzmanının açıklaması intihar oldu.

Machine Translated by Google

1957, MOMBASA, KENYA

Bu alıntı, bir İngiliz Ordusu subayının bir kişiyi sorgulamasından alınmıştır.
Mau Mau ayaklanması sırasında yakalanan Gikuyu isyancısı (tüm cevaplar gelecek)
(tercüman aracılığıyla ikinci el):

S: Kaç tane gördünüz?
A: Beş.

S: Onları tarif edin.

A: Beyaz tenli, gri ve çatlaklı adamlardı. Bazılarının vücutlarında yaralar, ısırık izleri vardı. Hepsinin göğüslerinde kurşun delikleri vardı. Sendeliyor, inliyorlardı. Gözleri görmüyordu. Dişleri kanla lekelenmişti. Leş kokusu onları haber veriyordu. Hayvanlar kaçtı.

Mahkum ile Mosai tercümanı arasında bir tartışma çıkar. Mahkum susar.

S: Ne oldu?

A: Bize saldırdılar. Biz de lalemlerimizi (pala benzeri bir Musaî silahı) çektik ve Kafalarını kestiler, sonra da gömdüler.

S: Kafaları mı gömdünüz?
A: Evet.

S: Neden?

A: Çünkü bir yangın bizi ele verirdi.

S: Yaralanmadınız mı?
A: Ben burada olmazdım.

S: Korkmadınız mı?

A: Biz sadece yaşayanlardan korkarız.

S: Yani bunlar kötü ruhlar mıydı?

Mahkum kıkırdar.

S: Neden gülüyorsunuz?
A: Kötü ruhlar çocukları korkutmak için uydurulmuştur. Bu adamlar adeta ölüm meleğiydi.

Mahkum, sorgusunun geri kalanında çok az bilgi verdi. Dışarıda daha fazla zombi olup olmadığı sorulduğunda sessiz kaldı. Sorgunun tüm tutanağı o yılın sonlarında bir İngiliz tabloid gazetesinde yayınlandı. Ancak bundan hiçbir şey çıkarılmadı.

Machine Translated by Google

MS 1960, BYELGORANSK, SOVYETLER BİRLİĞİ

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana Sovyet birliklerinin
BEN Mançurya'yı işgal edenler, Japon bilim insanlarının, verilerinin ve testlerinin çoğunu ele geçirdi.
Kara Ejderha'nın özel projesinde yer alan denekler (zombiler). Son açıklamalar bu söylentilerin doğru olduğunu doğruladı. Bu yeni Sovyet projesinin amacı, kaçınılmaz Üçüncü Dünya Savaşı'nda kullanılmak üzere gizli bir yürüyen ölüler ordusu yaratmaktı.
"Kiraz Çiçeği" adını alan ve daha sonra "Mersin Balığı" olarak yeniden adlandırılan tura, Doğu Sibirya'da, tek diğer yapısı siyasi muhalifler için büyük bir hapishane olan küçük bir kasaba yakınlarında gerçekleştirildi.
Bu konum, yalnızca tam bir gizlilik sağlamakla kalmadı, aynı zamanda test deneklerinin de kolayca temin edilmesini sağladı.
Son bulgulara dayanarak, deneylerin bir nedenden dolayı ters gittiğini ve yüzlerce zombinin ortaya çıkmasına neden olduğunu belirleyebiliyoruz. Geriye kalan az sayıdaki bilim insanı hapishaneye kaçmayı başardı. Duvarların ardında güvende olan bilim insanları, yardım gelene kadar kısa bir kuşatma olacağına inanılan bir süre için yerleştiler. Ancak hiç kimse yardım etmedi. Bazı tarihçiler, kasabanın uzaklığı (yol yoktu ve malzemeler havadan taşınmak zorundaydı) nedeniyle acil müdahalenin engellendiğine inanıyor. Diğerleri ise, proje Josef Stalin tarafından başlatıldığı için KGB'nin Başbakan Nikita Kruşçev'i varlığından haberdar etmekte isteksiz davrandığına inanıyor. Üçüncü bir teoriye göre ise Sovyet liderliği felaketin farkındaydı, kaçışı önlemek için bölgeyi birliklerle kuşatmıştı ve kuşatmanın sonucunu görmek için bekliyordu. Hapishane duvarlarının içinde, bilim insanları, askeri personel ve mahkumlardan oluşan bir koalisyon oldukça rahat bir şekilde hayatta kalıyordu.

Seralar inşa edildi; kuyular kazıldı; hem yel değirmenleri hem de insan gücüyle doğaçlama elektrik üretildi. Hatta günlük olarak radyo bağlantısı bile sağlandı.
Hayatta kalanlar, bulundukları konum göz önüne alındığında, umdukları üzere, kışa kadar dayanabileceklerini ve o zaman ölülerin donarak öleceğini bildirdiler. İlk sonbahar donundan üç gün önce, bir Sovyet uçağı Byelgoransk'a ilkel bir termonükleer cihaz attı. Bir megatonluk patlama, kasabayı, hapishaneyi ve çevreyi yerle bir etti.
On yıllarca, felaket Sovyet hükümeti tarafından rutin bir nükleer deneme olarak açıklandı. Gerçek, 1992'de Batı'ya bilgi sızmaya başlayana kadar ortaya çıkmadı. Salgına dair söylentiler, Rusya'nın yeni özgür basını tarafından ilk kez röportaj yapılan yaşlı Sibiryalılar arasında da ortaya çıktı. Üst düzey Sovyet yetkililerinin anıları, yıkımın gerçek doğasına dair ipuçları verdi. Birçoğu Byelgoransk kasabasının var olduğunu kabul ediyor. Diğerleri, hem siyasi bir hapishane hem de biyolojik savaş merkezi olduğunu doğruluyor. Bazıları ise bir tür "salgın" olduğunu bile kabul ediyor, ancak hiçbiri tam olarak neyin çıktığını açıklamıyor. En zarar verici kanıt, Rus mafya üyesi ve eski KGB arşivcisi Artiom Zenoviev'in hükümetin resmi raporunun tüm kopyalarını isimsiz bir Batılı kaynağa (bu eylem için kendisine yüklü miktarda para ödendi) vermesiyle ortaya çıktı. Rapor, radyo kayıtlarını, hava fotoğraflarını (hem öncesi hem de sonrası) ve hem kara birliklerinin hem de bombardıman uçağının mürettebatının ifadelerini ve imzalı belgeleri içeriyor.

Machine Translated by Google

Sturgeon Projesi'nin komutasındaki kişilerin itirafları. Bu rapora, ölümsüz deneklerin fizyolojisi ve davranış kalıplarıyla ilgili 643 sayfalık laboratuvar verisi de eklenmiştir. Ruslar, tüm bu açıklamayı bir aldatmaca olarak değerlendiriyor. Eğer bu doğruysa ve Zenoviev sadece zekice kurgulanmış bir fırsatçıysa, o zaman sorumlu tutulanların listesi, Byelgoransk'ın yakılmasından tam bir ay sonra KGB tarafından idam edilen üst düzey bilim insanları, askeri komutanlar ve Politbüro üyelerinin resmi kayıtlarıyla neden örtüşüyor?

Machine Translated by Google

1962, BELİRLENMEMİŞ KASABA, NEVADA

Yirminci yüzyılın ikinci yarısında, dünyanın nispeten yerleşik bir bölgesinde meydana geldiği göz önüne alındığında, bu salgına dair ayrıntıların şaşırtıcı derecede yetersiz olması dikkat çekicidir. İkinci elden görgü tanığı anlatımlarının parçalarına, sararmış gazete kupürlerine ve şüpheli derecede belirsiz bir polis raporuna göre, küçük bir zombi sürüsü, yerel bir çiftçi olan Hank Davis'i ve üç işçisini beş gün beş gece boyunca bir ahırda kuşattı. Eyalet polisi zombileri etkisiz hale getirip ahıra girdiğinde, tüm sakinlerin ölü olduğunu buldu. Daha sonra yapılan bir soruşturma, dört adamın birbirini öldürdüğünü belirledi. Daha spesifik olarak, üç adam öldürülmüş, dördüncüsü ise intihar etmiştir. Bu olayın somut bir nedeni verilmemiştir. Ahır saldırıdan fazlasıyla güvenliydi ve küçük bir yiyecek ve su stoğu sadece yarıya kadar tükenmişti. Mevcut teori, zombilerin sürekli inlemelerinin, tam bir yalnızlık ve çaresizlik duygusuyla birleşerek, tam bir psikolojik çöküşe yol açtığı yönündedir. Salgın için resmi bir açıklama yapılmamıştır. Dava "hala soruşturma altında"dır.

Machine Translated by Google

1968, DOĞU LAOS

Bu öyküyü, madde bağımlılığı hastası ve eski bir tedavi görmüş kişi olan Peter Stavros anlattı. Özel Kuvvetler keskin nişancısı. 1989'da, bir Gazi Hastanesi'nde psikolojik değerlendirme altındayken... Los Angeles'taki bir hastanede, bu hikayeyi görevli psikiyatriste anlattı. Stavros, ekibinin Vietnam sınırında rutin bir arama ve imha görevinde olduğunu belirtti. Hedefleri, Pathet Lao'nun (Komünist gerillalar) üs bölgesi olduğundan şüphelenilen bir köydü. Köye girdiklerinde, sakinlerinin onlarca yürüyen ölüye karşı kendi kuşatmalarının ortasında olduklarını keşfettiler.

Bilinmeyen nedenlerle, ekip lideri ekibine geri çekilme emri verdi ve ardından hava saldırısı çağrısında bulundu. Napalm bombalarıyla donanmış hava saldırı uçakları bölgeyi bombalayarak hem yaşayan ölüleri hem de hayatta kalan insanları yok etti. Stavros'un hikayesini doğrulayacak belgelenmiş hiçbir kanıt bulunmamaktadır. Ekibinin diğer üyeleri ya ölmüş, ya kayıp, ya Amerika Birleşik Devletleri içinde kayıp ya da röportaj vermeyi reddetmişlerdir.

Machine Translated by Google

MS 1971, NONG'ONA VADİSİ, RUANDA

J The Living Earth dergisinin vahşi yaşam gazetecisi Ane Massey, dergisi tarafından şu amaçla görevlendirildi: Nesli tehlike altında olan gümüş sırtlı gorillerin yaşamlarını belgelemek amacıyla hazırlanan bu bölüm, küçük bir ek olarak yayınlandı. Nadir ve egzotik primatlarla ilgili daha büyük ve daha popüler hikayenin arasında bir anekdot: Dik bir vadiden geçerken, aşağıdaki bitki örtüsünde bir şeyin hareket ettiğini gördüm. Rehberimiz de gördü ve hızımızı artırmamızı istedi. O anda dünyanın o bölgesinde oldukça nadir görülen bir şey duydum: Tam bir sessizlik. Kuş yok, hayvan yok, hatta böcek bile yok, ki oldukça gürültülü böceklerden bahsediyoruz. Kengeri'ye sordum, o da sadece sessiz olmamı söyledi. Vadinin aşağısından ürkütücü bir inilti duyabiliyordum. Kevin [seferin fotoğrafçısı] her zamankinden daha da bembeyaz oldu ve bunun rüzgar olması gerektiğini söyleyip durdu. Sarawak'ta, Sri Lanka'da, Amazon'da ve hatta Nepal'de rüzgar duymuştum ve bu kesinlikle rüzgar değildi! Kengeri elini palasına koydu ve susmamızı istedi. Ona vadinin içine inip kontrol etmek istediğimi söyledim. Reddetti. Israr edince, "Ölüler orada yürür" dedi ve gitti.

Massey vadiyi hiç keşfetmedi veya iniltinin kaynağını bulamadı. Rehberin anlattığı şey yerel bir batıl inanç olabilirdi. İnilti basitçe rüzgar da olabilirdi.
Ancak vadinin haritaları, her yönden sarp kayalıklarla çevrili olduğunu ve hortlakların kaçmasının imkansız olduğunu gösteriyor. Teorik olarak, bu vadi, yürüyen ölüleri tuzağa düşürmek ama yok etmemek isteyen kabileler için bir sığınak görevi görebilir.

Machine Translated by Google

1975 MS, El-Markos, Mısır

Bu salgınla ilgili bilgiler çeşitli kaynaklardan geliyor: görgü tanıkları
BENKasaba sakinleriyle yapılan görüşmeler, düşük rütbeli Mısırlılardan alınan dokuz ifade.
Askeri personel, Gassim Faruk'un (yakın zamanda Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etmiş eski bir Mısır Hava Kuvvetleri istihbarat subayı) anlatımları ve kimliklerinin gizli tutulmasını isteyen birkaç uluslararası gazetecinin ifadeleri, bilinmeyen bir kökenli bir salgının bu küçük Mısır köyünü ele geçirdiğini doğruluyor. Diğer kasabalardaki polislerden ve sadece 58 kilometre uzaklıktaki Gabal Garib'deki Mısır İkinci Zırhlı Tümeni üs komutanından gelen yardım çağrılarına yanıt alınamadı. Kaderin garip bir cilvesi olarak, Gabal Garib'deki telefon operatörü aynı zamanda İsrail Mossad ajanıydı ve bilgiyi Tel Aviv'deki IDF karargahına iletti. Bilgi hem Mossad hem de İsrail Genelkurmay Başkanlığı tarafından bir aldatmaca olarak değerlendirildi ve Başbakan Golda Meir'in yardımcısı Albay Jacob Korsunsky olmasaydı unutulacaktı. Amerikalı bir Yahudi ve merhum David Shore'un eski meslektaşı olan Korsunsky, zombilerin varlığının ve kontrolsüz bırakıldıkları takdirde ne tür bir tehdit oluşturduklarının farkındaydı. Şaşırtıcı bir şekilde, Korsunsky, Meir'i Al-Marq'ı araştırmak için bir keşif görevi oluşturmaya ikna etti. Bu sırada istila on dördüncü günündeydi. Dokuz kurtulan, az su ve yiyecek olmadan kasaba camisine barikat kurmuştu. Korsunsky liderliğindeki bir paraşütçü birliği, Al-Marq'ın merkezine indi ve on iki saatlik bir savaşın ardından tüm zombileri yok etti. Bu hikayenin sonuyla ilgili çılgın spekülasyonlar var. Bazıları, Mısır ordusunun Al-Marq'ı kuşattığını, İsraillileri yakaladığını ve onları orada infaz etmeye hazırlandığını düşünüyor. Sadece kurtulanların yalvarmaları ve askerlere zombi cesetlerini göstermeleri üzerine Mısırlılar, İsraillilerin güvenli bir şekilde evlerine dönmelerine izin verdi.

Bazıları bu olasılığı daha da ileri götürerek, bunun Mısır-İsrail yakınlaşmasının nedenlerinden biri olduğuna inanıyor. Bu hikayeyi destekleyecek somut bir kanıt yok. Korsunsky 1991'de öldü. Anıları, kişisel anlatımları, ordu bildirileri, sonraki gazete makaleleri ve hatta Mossad kameramanı tarafından çekildiği iddia edilen savaş görüntüleri İsrail hükümeti tarafından mühürlendi. Eğer hikaye doğruysa, ilginç ve muhtemelen rahatsız edici bir soru ortaya çıkıyor. Mısır ordusu, sadece görgü tanığı anlatımları ve görünüşte insan cesetleriyle yaşayan ölülerin varlığına nasıl ikna oldu? Böylesine inanılmaz bir hikayeyi kanıtlamak için sağlam, hala işlev gören bir örnek (veya örnekler) olması gerekmez miydi? Eğer öyleyse, bu örnekler şimdi nerede?

Machine Translated by Google

1979, SPERRY, ALABAMA

İÇİNDE Yerel posta dağıtımcısı Chuck Bernard, günlük turunu yaparken, Henrichs çiftliğine uğradığında, önceki günün postasının gelmediğini fark etti. Toplanan postalar. Bu daha önce hiç yaşanmadığı için Bernard, postaları kendisi eve taşımaya karar verdi. Ön kapıdan 15 metre uzakta, silah seslerine, acı çığlıklarına ve yardım çağrılarına benzeyen sesler duydu. Bernard olay yerinden kaçtı, en yakın ankesörlü telefona on mil yol katetti ve polisi aradı. İki şerif yardımcısı ve bir sağlık ekibi olay yerine vardığında, Henrichs ailesinin vahşice katledildiğini gördüler. Tek kurtulan Freda Henrichs, açıkça ileri düzeyde enfeksiyon belirtileri gösteriyordu. Şerif yardımcıları onu zapt edemeden önce her iki sağlık görevlisini de ısırdı. Olay yerine en son gelen ve yeni göreve başlayan üçüncü bir şerif yardımcısı paniğe kapılarak onu başından vurdu. Isırılan iki adam tedavi için ilçe hastanesine götürüldü ve kısa süre sonra öldüler. Üç saat sonra, otopsi sırasında ayağa kalktılar, adli tabibe ve yardımcısına saldırdılar ve sokağa çıktılar. Gece yarısına kadar tüm kasaba paniğe kapılmıştı. En az yirmi iki zombi ortalıkta dolaşıyor ve on beş kişiyi tamamen yemişti. Birçok kurtulan evlerine sığındı. Diğerleri şehirden kaçmaya çalıştı. Üç okul çocuğu bir su kulesinin tepesine tırmanmayı başardı. Çevrili olmalarına rağmen (birkaç hortlak kuleye tırmanmaya çalıştı ama yere geri püskürtüldü), bu çocuklar kurtarılana kadar güvende kaldılar. Harland Lee adlı bir adam, modifiye edilmiş bir Uzi makineli tüfek, kesik namlulu çift namlulu bir av tüfeği ve iki adet .44 magnum tabanca (biri revolver, diğeri otomatik) ile evinden ayrıldı. Görgü tanıkları, Lee'nin on iki zombiden oluşan bir gruba saldırdığını, önce Uzi'siyle, sonra da diğer silahlarıyla sırayla ateş ettiğini bildirdi. Lee her seferinde zombinin gövdesini hedef alarak aşırı hasara neden oldu ancak öldürmedi. Cephanesi azalan ve hurda arabaların arasına sıkışan Lee, her iki elinde de birer tabancayla kafa vuruşu yapmaya çalıştı. Elleri çok şiddetli titrediği için Lee hiçbir isabet kaydedemedi. Kendini şehrin kurtarıcısı ilan eden adam kısa sürede zombiler tarafından parçalandı. Sabah olduğunda, komşu kasabalardan gelen polis memurları, eyalet polisi ve aceleyle bir araya getirilmiş gönüllü gruplar Sperry'ye akın etmişti. Nişanlı av tüfekleriyle ve ölümcül kafa vuruşu hakkındaki yeni bilgilerle (yerel bir avcı evini savunurken bunu öğrenmişti), tehdidi hızla ortadan kaldırdılar.

Resmi açıklama (Tarım Bakanlığı tarafından verilen) "yerel yeraltı suyuna pestisit salınımından kaynaklanan kitlesel histeri" idi. Sivil otopsiler yapılmadan önce tüm cesetler Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri tarafından kaldırıldı. Radyo kayıtlarının, haber görüntülerinin ve özel fotoğrafların büyük çoğunluğuna derhal el konuldu. Hayatta kalan çeşitli kişiler tarafından 175 dava açıldı.

Bu davaların doksan ikisi mahkeme dışında çözüldü, kırk sekizi hâlâ devam ediyor ve geri kalanı gizemli bir şekilde düşürüldü. Son zamanlarda el konulan medya görüntülerine erişim için bir dava açıldı. Mahkeme kararının yıllar süreceği söyleniyor.

Machine Translated by Google

EKİM. MS 1980, MARICELA, BREZİLYA

Bu salgınla ilgili haberler ilk olarak, nöbet geçiren yerel Kızılderililerin durumuna dikkat çekmeyi amaçlayan bir çevre grubu olan Green Mother'dan geldi. Topraklarının tahrip edilmesi. Şiddet yoluyla amaçlarına ulaşmayı hedefleyen sığır yetiştiricileri, silahlanarak Kızılderili köyüne doğru yola çıktılar. Yağmur ormanlarının derinliklerinde, daha korkunç bir düşman tarafından saldırıya uğradılar: otuzdan fazla zombiden oluşan bir sürü. Tüm çiftçiler ya zombiler tarafından parçalandı ya da yürüyen ölüler olarak yeniden canlandı. İki kurtulan yakındaki Santerem kasabasına ulaşmayı başardı. Uyarıları dikkate alınmadı ve resmi raporlar savaşı Kızılderili nüfusunun ayaklanması olarak açıkladı.
Üç ordu tugayı Maricela'ya ilerledi. Ölülerin izine rastlamayınca, yerli köyüne girdiler. Ardından gelen olay, Brezilya hükümeti tarafından resmen yalanlandı; ölülerin saldırısı olduğuna dair herhangi bir bilgi de reddedildi.
Görgü tanıklarının anlatımları, katliamı tam olarak şöyle tanımlıyor: Hükümet birlikleri, zombiler de dahil olmak üzere her canlıyı yok etti. İronik bir şekilde, Yeşil Anne üyeleri de bu hikayeyi reddederek, aslında Brezilya hükümetinin Kızılderilileri katletmek için bir gerekçe olarak zombi yalanını uydurduğunu belirtiyor.
İlginç kanıtlardan biri, Brezilya Ordusu Mühimmat Dairesi'nden emekli bir binbaşıdan geliyor. Anlattığına göre, savaştan önceki günlerde ülkedeki neredeyse tüm alev silahlarına el konulmuştu. Operasyondan sonra ise silahlar boş olarak iade edildi.

Machine Translated by Google

Aralık 1980 MS, Juruti, Brezilya

Maricela'dan nehir aşağı 300 milden fazla uzaklıktaki bu karakol, şu olayların yaşandığı yer haline geldi:
Beş hafta sonra birkaç saldırı gerçekleşti. Sudan yükselen zombiler saldırdı.
Balıkçılar teknelerinde veya kıyı boyunca çeşitli noktalardan karaya çıktılar.
Bu saldırıların sonuçları (sayıları, karşılıklar, kayıplar) henüz bilinmiyor.

Machine Translated by Google

1984, CABRIO, ARIZONA

Onun salgını, söz konusu alan ve insanlar göz önüne alındığında son derece küçük olsa da, neredeyse... Birinci sınıf olarak nitelendiriliyor. Ancak sonuçları en önemlilerinden birini temsil ediyor. Solanum araştırmalarında önemli olaylar yaşandı. Bir ilkokulda çıkan yangında kırk yedi çocuk, hepsi duman zehirlenmesi sonucu hayatını kaybetti. Tek kurtulan, dokuz yaşındaki Ellen Aims, kırık bir pencereden atlayarak kurtuldu ancak derin kesikler ve kan kaybı yaşadı. Sadece depolanmış kandan yapılan acele bir transfüzyon hayatını kurtardı. Yarım saat içinde Ellen, Solanum enfeksiyonunun belirtilerini göstermeye başladı.

Bu durum, kanın başka hastalıklarla kirlenmiş olabileceğinden şüphelenen sağlık personeli tarafından anlaşılamadı. Testler devam ederken çocuk öldü. Personelin, tanıkların ve ebeveynlerin gözü önünde, çocuk yeniden canlandı ve hemşireyi ısırdı. Ellen zapt edildi, hemşire karantinaya alındı ve nöbetçi doktor vakanın ayrıntılarını Phoenix'teki bir meslektaşına iletti. İki saat sonra, Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezlerinden doktorlar, yerel kolluk kuvvetleri ve "kimliği belirsiz federal ajanlar" eşliğinde geldi. Ellen ve enfekte hemşire, "daha fazla tedavi" için açıklanmayan bir yere hava yoluyla nakledildi. Tüm hastane kayıtları ve tüm kan stoğuna el konuldu. Aims ailesinin çocuklarına eşlik etmesine izin verilmedi. Bir hafta boyunca haber alamadıktan sonra, kızlarının "vefat ettiği" ve cesedinin "sağlık nedenleriyle" yakıldığı bildirildi. Bu vaka, Solanum'un depolanmış kandan bulaşabileceğini kanıtlayan ilk vakadır. Bu durum şu soruları akla getiriyor: Enfekte kanın bağışçısı kimdi, enfekte olduğunu bilmeyen kişiden kan nasıl alındı ve enfekte bağışçıdan neden bir daha haber alınamadı? Dahası, CDC Aims vakasından bu kadar çabuk nasıl haberdar oldu (Phoenix'teki doktor röportaj vermeyi reddetti) ve kurum neden bu kadar hızlı tepki verdi? Söylemeye gerek yok, komplo teorileri bu vaka etrafında dönmeye devam ediyor. Ellen'ın ailesi, gerçeğin ortaya çıkması amacıyla CDC'ye karşı dava açtı. Onların ifadeleri, yazarın bu vakayı araştırmasında çok önemli bir rol oynadı.

Machine Translated by Google

1987 MS, KHOTAN, ÇİN

Mart 1987'de Çinli muhalif gruplar, Batı'yı ülkede yaşanan neredeyse bir felaket konusunda bilgilendirdi. BEN Sincan'daki nükleer santral. Aylarca bu iddiaları yalanladıktan sonra...

Çin hükümeti, tesiste bir "arıza" olduğunu resmen açıkladı. Bir ay içinde, hikaye "karşı devrimci teröristler tarafından gerçekleştirilen sabotaj girişimleri" olarak değiştirildi. Ağustos ayında, İsveç gazetesi Tycka!, Khotan üzerindeki bir ABD casus uydusunun, santrale girmeye çalışan düzensiz sivil kalabalıklarına yakın mesafeden ateş eden tanklar ve diğer zırhlı araçların fotoğraflarını çektiğini bildiren bir haber yayınladı. Daha fazla fotoğraf, bazı kişilerin etrafını saran "sivillerin" onları parçalara ayırdığını ve cesetlerini yediğini ortaya koydu. ABD hükümeti, uydusunun bu tür görüntüler ürettiğini reddetti ve Tycka! haberi geri çekti. Eğer Khotan bir zombi salgını olsaydı, cevaplardan çok daha fazla soru ortaya çıkardı. Salgın nasıl başladı? Ne kadar sürdü? Sonunda nasıl kontrol altına alındı? Kaç zombi vardı? Gerçekten santrale girdiler mi? Ne kadar hasar meydana geldi? Neden Çernobil ölçeğinde bir erime yaşanmadı? Herhangi bir zombi kaçtı mı? O zamandan beri saldırılar oldu mu? Salgının ortaya çıkışıyla ilgili hikayeye inanılırlık kazandıran bilgilerden biri, daha sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne iltica eden Çinli muhalif Profesör Kwang Zhou'dan geliyor.

Kwang, olaya karışan askerlerden birini tanıyordu. Diğer tüm tanıklarla birlikte yeniden eğitim kampına gönderilmeden önce, genç adam operasyonun kod adının "Ebedi Uyanık Kabus" olduğunu belirtti. Hâlâ akıllarda kalan bir soru var: Bu ilk salgın nasıl başladı? David Shore'un kitabını, özellikle de bir Kara Ejderha zombisinin Çin Komünist birlikleri tarafından nasıl ele geçirildiğine dair bölümü okuduktan sonra, Çin hükümetinin kendi "Kiraz Çiçeği" ve "Mersin Balığı" versiyonuna, yani ölümsüzlerden oluşan bir ordu yaratma projesine sahip olduğu veya hâlâ sahip olduğu teorisini öne sürmek mantıklı görünüyor.

Machine Translated by Google

ARALIK 1992, JOSHUA TREE ULUSAL ANITI, KALİFORNİYA

Bu çöl parkına gelen birçok yürüyüşçü ve günübirlikçi, ana yolun hemen kenarında terk edilmiş bir çadır ve ekipman gördüklerini bildirdi. Raporları araştıran park görevlileri, terk edilmiş kamp alanından yaklaşık 2,5 kilometre uzaklıkta korkunç bir manzarayla karşılaştı. Yirmili yaşlarının ortalarında bir kadın ölü bulundu; başı büyük bir kaya tarafından ezilmiş ve vücudu insan ısırığı izleriyle kaplıydı. Yerel ve eyalet polisinin yaptığı daha detaylı bir soruşturma, kurbanın Kaliforniya, Oxnard'dan Sharon Parsons olduğunu belirledi. Parsons ve erkek arkadaşı Patrick MacDonald, bir önceki hafta parkta kamp yapmışlardı. MacDonald hakkında derhal arama emri çıkarıldı. Parsons'ın otopsisi, görevli adli tabibi şaşırtan bir gerçeği ortaya çıkardı. Vücudunun çürüme hızı, beyin dokusunun çürüme hızıyla uyuşmuyordu. Dahası, yemek borusunda MacDonald'ın kayıtlı kan grubuyla eşleşen insan eti izleri bulundu. Ancak, tırnaklarının altından alınan deri örnekleri, bir ay önce parkta bisikletle gezen yalnız bir vahşi yaşam fotoğrafçısı olan Devin Martin'e aitti. Az sayıda arkadaşı, ailesi olmadığı ve serbest meslek sahibi olarak çalıştığı için Martin'in kaybolmasıyla ilgili herhangi bir kayıt tutulmadı. Parkta yapılan kapsamlı aramada hiçbir şey bulunamadı. Diamond Bar'daki bir benzin istasyonundan alınan güvenlik kamerası görüntülerinde MacDonald'ın orada kısa bir süre durduğu görüldü. Görevli kasiyer, MacDonald'ı bitkin, çılgın ve omzunda kanlı bir bez taşıyan biri olarak tanımladı. MacDonald en son batıya, Los Angeles yönüne doğru giderken görüldü.

Machine Translated by Google

Ocak 1993, Los Angeles Şehir Merkezi, Kaliforniya

Bu salgının ilk aşamasına ilişkin soruşturma halen devam etmektedir. Salgının ilk olarak yakın bölgeye nasıl yayıldığı da dahil olmak üzere. Salgın ilk olarak Bir grup genç, VBR veya Venice Boardwalk Reds olarak bilinen bir sokak çetesinin üyeleri tarafından tespit edildi. Şehrin bu bölgesine girmelerinin sebebi, Los Peros Negros olarak bilinen rakip bir çete tarafından öldürülen bir üyelerinin intikamını almaktı. Gece saat bir civarında, Peros'ların takıldığı, neredeyse terk edilmiş, sanayi sonrası bir bölgeye girdiler. İlk fark ettikleri şey, evsiz insanların olmamasıydı. Bu bölge, yerel bir boş arsada bulunan büyük bir gecekondu mahallesiyle biliniyordu. Bu serserilere ait karton kutular, alışveriş arabaları ve diğer çeşitli eşyalar sokaklara saçılmıştı, ancak insanlardan hiçbir iz yoktu. Yola pek dikkat etmeyen Reds'in aracının sürücüsü, yavaş ilerleyen bir yayayı yanlışlıkla ezdi. Sürücü, El Camino'sunun kontrolünü kaybetti ve bir binanın yan tarafına çarptı. Reds, hasarlı araçlarını tamir etmeden veya arkadaşlarını sürüş beceriksizliği nedeniyle azarlamadan önce, yaralı yayanın hareket ettiğini gördüler. Sırtı kırık olmasına rağmen, kurban sokak çetesine doğru sürünmeye başladı. Kızıllardan biri 9 mm'lik tabancasını kaldırdı ve adamı göğsünden vurdu. Bu hareket sürünen adamı durdurmak bir yana, birkaç blokluk bir yarıçapta yankılanan bir ses dalgası yarattı. Kızıl birkaç el daha ateş etti, hepsi hedefine isabet etti, ancak hiçbir sonuç vermedi. Son atışı adamın kafatasına isabet ederek hayatına son verdi. Kızıllar tam olarak neyi öldürdüklerini keşfetmeye vakit bulamadılar. Aniden her yönden geliyor gibi görünen bir inilti duydular. Sokak lambalarındaki gölgeler sandıkları şey, her yönden yaklaşan kırktan fazla zombiden oluşan bir kalabalıktı.

Arabaları hurdaya dönmüş olan Kızıllar, kelimenin tam anlamıyla yaşayan ölülerin en ince çizgisinden geçerek sokaktan aşağı doğru koşmaya başladılar. Birkaç blok sonra, ironik bir şekilde, saklandıkları yer ve araçları yaşayan ölüler tarafından ele geçirilmiş olan Los Peros Negros'un kalan üyeleriyle karşılaştılar; onlar da yaya olarak ilerliyorlardı. Hayatta kalmak için rekabeti bir kenara bırakan iki çete, ateşkes ilan etti ve ya bir kaçış yolu ya da güvenli bir sığınak arayışına Çoğu bina -iyi inşa edilmiş, penceresiz depolar- mükemmel kaleler olabilirdi, ancak ya kilitliydiler ya da (terk edilmiş olanlar durumunda) tahtalarla kapatılmışlardı ve girilemez durumdaydılar. Bölgeyi daha iyi tanıdıkları için Perolar öne geçti ve kolayca koşarak ulaşılabilen küçük bir okul olan De Soto Ortaokulu'nu önerdiler. Yaşayan ölüler sadece birkaç dakika uzaktayken, iki çete okula ulaştı ve ikinci kattaki bir pencereden içeri girdi. Bu, hırsız alarmını tetikledi ve bu da çevredeki tüm zombileri uyardı, sayıları yüzden fazla arttı.

Ancak alarm sistemi, bu heybetli tahkimatın tek olumsuz yönüydü. Bir kale olarak De Soto mükemmel bir seçimdi. Sağlam betonarme yapısı, parmaklıklı ve tel örgülü pencereleri ve çelik kaplı, masif ahşap kapıları iki katlı yapıyı mükemmel kılıyordu.

Machine Translated by Google

Bina kolayca savunulabilirdi. İçeri girdikten sonra, grup takdire şayan bir öngörüyle hareket ederek ikincil bir geri çekilme planı kurdu, tüm kapı ve pencereleri güvenlik açısından kontrol etti, bulabildikleri tüm kapları suyla doldurdu ve kendi kişisel silah ve mühimmatlarının envanterini çıkardı. Polisin yaşayan ölülerden daha kötü bir düşman olduğuna inandıkları için, her iki çete de yetkililer yerine müttefik sokak çetelerini aramak için telefonu kullandı. İletişime geçenlerin hiçbiri duyduklarına inanmadı, ancak yine de en kısa sürede geleceklerine söz verdiler.

Bu son eylem, ironik bir şekilde, ölümsüzlerin ayaklanmasında kaydedilen az sayıdaki aşırı şiddet vakasından biriydi. İyi korunan, iyi silahlanan, iyi yönetilen, iyi organize olan ve son derece motive olmuş çete üyeleri, kendi adamlarından hiçbirini kaybetmeden, üst kat pencerelerinden yaşayan ölüleri etkisiz hale getirmeyi başardılar. Takviye kuvvetler (destek sözü veren müttefik sokak çeteleri) ne yazık ki Los Angeles Polis Departmanı ile aynı anda olay yerine geldi. Sonuç olarak, olaya karışan herkes tutuklandı.

Olay resmi olarak "yerel sokak çeteleri arasında çıkan silahlı çatışma" olarak açıklandı.
Hem Reds hem de Peros, dinlemek isteyen herkese gerçeği anlatmaya çalıştılar. Hikayeleri, o dönemde popüler olan "Ice" adlı bir uyuşturucunun yol açtığı bir sanrı olarak açıklandı. Polis ve takviye çete üyeleri sadece vurulmuş cesetler gördükleri ve yürüyen zombiler görmedikleri için, hiçbirine gerçek görgü tanığı olarak güvenilemezdi. Ölülerin cesetleri kaldırıldı ve yakıldı. Neredeyse hepsi evsiz insanlar olduğu için, hiçbiri teşhis edilemedi ve hiçbiri özlenmedi. Olayda yer alan çete üyelerinin her biri birinci derece cinayetten suçlu bulundu ve Kaliforniya'daki çeşitli devlet hapishanelerinden birinde ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Hepsi, hapse girdikten sonraki bir yıl içinde, iddiaya göre rakip çete üyeleri tarafından öldürüldü. Bu hikaye, isminin açıklanmasını istemeyen bir LAPD dedektifi olmasaydı burada sona ererdi. Birkaç gün önce Parsons-MacDonald davası hakkında okumuş ve tuhaf ayrıntılarından etkilenmişti.

Bu durum, onun çete üyelerinin anlattıklarına kısmen inanmasına olanak sağladı. Adli tıp raporu en ikna edici argümanı sundu. Parsons'ın otopsi raporuyla mükemmel bir şekilde örtüşüyordu. Son darbe ise, ölenlerden birinin üzerinde bulunan bir cüzdan oldu; bu adam otuzlu yaşlarının başlarındaydı ve ortalama bir sokak serserisinden daha iyi giyimli ve bakımlı görünüyordu.
Cüzdan Patrick MacDonald'a aitti. Sahibi yüzünden 12 kalibrelik bir fişekle vurulduğu için, kimliğini kesin olarak tespit etmenin hiçbir yolu yoktu. Anonim dedektif, disiplin cezası alma korkusuyla konuyu üstlerine bildirmemeyi tercih etti. Bunun yerine, dosyanın tamamını kopyalayıp bu kitabın yazarına sundu.

Machine Translated by Google

Şubat 1993, Doğu Los Angeles, Kaliforniya

A Sabah 145'te, Octavio ve Rosa Melgar, bir işletmenin sahipleriydi. localcarnecería'daki çalışanlar, ikinci katlarının altından gelen çılgın çığlıklarla uyandılar. Yatak odası penceresi. Dükkanlarının yağmalandığından korkan Octavio, tabancasını kapıp aşağı koşarken Rosa polisi aradı. Açık bir rögar kapağının yanında, çamur içinde, yırtık pırtık Temizlik Dairesi tulumu giymiş ve sağ ayağının eskiden olduğu yerde parçalanmış bir şekilde kanayan, titreyen ve hıçkıran bir adam yatıyordu. Kendini tanıtmayan adam, Octavio'dan rögar kapağını kapatmasını defalarca bağırdı. Başka ne yapacağını bilemeyen Octavio, dediğini yaptı. Metal kapak yerine oturmadan önce, Octavio uzaktan gelen bir inleme sesi duyduğunu sandı. Rosa yaralı adamın bacağını bağlarken, adam yarı inleyerek, yarı bağırarak, kendisi ve diğer beş temizlik işçisinin bir yağmur suyu tahliye kanalını inceledikleri sırada büyük bir grup "deli" tarafından saldırıya uğradıklarını anlattı. Saldırganlarını çeşitli paçavralar ve yaralarla kaplı, konuşmak yerine inleyen ve metodik bir şekilde topallayarak yaklaşan kişiler olarak tanımladı. Adamın sözleri anlaşılmaz bir dizi cümle, homurtu ve hıçkıra dönüşerek bilincini kaybetti. Polis ve sağlık ekipleri doksan dakika sonra olay yerine geldi. Bu sırada yaralı adamın öldüğü ilan edilmişti. Cesedi götürülürken, LAPD memurları Melgar ailesinden ifadeler aldı. Octavio inlemeleri duyduğunu söyledi. Memurlar bunu not aldılar ama hiçbir şey söylemediler. Altı saat sonra, Melgar ailesi sabah haberlerinde, ölü adamı taşıyan ambulansın ilçe hastanesine giderken kaza yapıp patladığını duydu. Sağlık görevlilerinden gelen telsiz çağrısı (haber kanalının bunu nasıl elde ettiği hala bir gizem) çoğunlukla ölen kişinin ceset torbasından fırladığına dair panik çığlıklarından oluşuyordu. Yayından kırk dakika sonra, dört polis aracı, bir ambulans ve bir ulusal muhafız aracı Melgar'ın sağlık ocağının önüne geldi .

Octavio ve Rosa, bölgenin Los Angeles Polis Departmanı (LAPD) tarafından kapatıldığını ve rögar kapağının üzerine büyük, zeytin yeşili bir çadır kurulduğunu, çadırdan kamyona uzanan aynı tip bir geçidin oluşturulduğunu izlediler. Melgar ailesi, küçük bir kalabalıkla birlikte, rögar kapağından gelen silah seslerinin yankısını açıkça duydu. Bir saat içinde çadır vuruldu, barikat kaldırıldı ve araçlar hızla olay yerinden ayrıldı. Bu olayın, Los Angeles şehir merkezine yapılan saldırının bir artçı şoku olduğuna şüphe yok. Hükümetin tepkisinin ayrıntıları, o yeraltı labirentinde tam olarak ne olup bittiği asla bilinemeyebilir. Melgar ailesi, "kişisel yasal nedenler" gerekçesiyle daha fazla soruşturma yapmadı. LAPD, olayı "rutin bir sağlık ve bakım denetimi" olarak açıkladı. Los Angeles Temizlik Departmanı, çalışanlarından herhangi birinin hayatını kaybettiğini reddetti.

Machine Translated by Google

Mart 1994, San Pedro, Kaliforniya

Güney Kaliforniya'daki bu tersanede vinç operatörü olarak çalışan Allie Goodwin hariç, BEN Yirmi dört karelik tek kullanımlık kamerasıyla çekmiş olsaydı, dünya bunu asla bilemeyebilirdi.

Bu zombi salgınının gerçek hikayesi. Filipinler'in Davao şehrinden hareket eden Panama bayraklı SSMare Caribe adlı yük gemisinden üzerinde herhangi bir işaret bulunmayan bir konteyner boşaltıldı . Birkaç gün boyunca, alınmayı bekleyerek tersanede kaldı. Bir gece, bir bekçi konteynerden gelen sesler duydu. İçinde yasadışı göçmenlerin olduğunu düşünen bekçi ve birkaç güvenlik görevlisi hemen konteyneri açtı. Kırk altı zombi dışarı fırladı. Yakınlarda olanlar parçalandı. Diğerleri depolara, ofis binalarına ve diğer tesislere sığındı. Bu yapılardan bazıları yeterli barınak sağladı; diğerleri ise ölüm tuzaklarına dönüştü. Aralarında Goodwin'in de bulunduğu dört cesur vinç işçisi, makinelerine tırmanarak konteynerlerden geçici bir kale oluşturdu. Bu prefabrik barınak, on üç işçiyi gecenin geri kalanında korudu. Vinç operatörleri daha sonra makinelerini silah olarak kullanarak, menzil içindeki herhangi bir zombinin üzerine konteynerler bıraktı. Polis geldiğinde (tesise giriş birkaç kilitli kapıyla engellenmişti), geriye sadece on bir zombi kalmıştı.

Bunlar yoğun bir ateş altında (bazı şanslı kafa vuruşları da dahil) etkisiz hale getirildi. Toplam insan kaybının yirmi olduğu tahmin ediliyor. Zombi ölülerinin sayısı otuz dokuz. Kayıp olan yedi zombinin suya düşüp akıntıya kapılarak denize sürüklendiği düşünülüyor.

Tüm haberlerde olayın bir hırsızlık girişimi olduğu iddia edildi. Hiçbir düzeyde hükümet açıklaması yapılmadı. Tersane yönetimi, San Pedro Polisi ve hatta sekiz güvenlik görevlisini kaybeden özel güvenlik şirketi bile sessiz kaldı. Mare Caribe'nin mürettebatı, kaptanı ve hatta şirketin kendisi bile gizemli bir şekilde ortadan kaybolan orijinal konteyner hakkında hiçbir bilgileri olmadığını iddia ediyor. Liman, saldırıdan bir gün sonra tesadüfen alev aldı. Bu örtbas etme girişimini bu kadar inanılmaz kılan şey, San Pedro'nun Amerika Birleşik Devletleri'nin en yoğun nüfuslu bölgelerinden birinde bulunan büyük ve işlek bir liman olmasıdır. Hükümetin neredeyse tüm bilgi kaynaklarını nasıl bastırabildiği gerçekten şaşırtıcı. Goodwin'in fotoğrafları ve ifadesi, ilgili tüm taraflarca bir aldatmaca olarak nitelendirildi. Psikolojik yetersizlik gerekçesiyle işinden kovuldu.

Machine Translated by Google

Nisan 1994, Santa Monica Körfezi, Kaliforniya

Palos Verdes'te yaşayan üç kişi, Jim Hwang, Anthony Cho ve Michael Kim, Polise verdikleri ifadede, körfezde balık avlarken saldırıya uğradıklarını söylediler. Üç adam Hwang'ın dip balıkçılığı yaparken oltasına büyük ve son derece ağır bir balık takıldığını iddia eden tanıklar, su yüzüne çıkanın çıplak, kısmen yanmış, kısmen çürümüş ve hâlâ hayatta olan bir adam olduğunu söyledi. Adam üç balıkçıya saldırdı, Hwang'ı yakaladı ve boynundan ısırmaya çalıştı. Cho arkadaşını geri çekti ve Kim yaratığın yüzüne kürekle vurdu. Saldırgan suyun altına batarken üç balıkçı kıyıya doğru yöneldi. Üçü de Palos Verdes Polis Departmanı tarafından derhal uyuşturucu ve alkol testine tabi tutuldu (testlerde hiçbir uyuşturucu veya alkol izine rastlanmadı), sorgulanmak üzere bir gece gözaltında tutuldu ve ertesi sabah serbest bırakıldı. Dava hâlâ resmi olarak "soruşturma altında". Saldırının zamanı ve yeri göz önüne alındığında, yaratığın San Pedro salgınının orijinal zombilerinden biri olduğu varsayımı mantıklıdır.

Machine Translated by Google

1996 YILI, KONTROL HATTI, SRINAGAR, HİNDİSTAN

Bu alıntı, Teğmen Tagore'un harekat sonrası raporundan alınmıştır.
Sınır Güvenlik Gücü: Şahıs,
hasta veya sarhoş gibi yavaş ve sendeleyerek yaklaştı. [Dürbünle] Pakistan Rangerlarının tam üniformasını giydiğini gözlemledim; bu bölgede hiçbirinin görev yaptığı bildirilmediğinden bu durum garipti. Üç yüz metrede şahsa durmasını ve kimliğini göstermesini emrettik. Uymadı. İkinci bir uyarı verildi. Hala cevap yoktu. Anlamsızca inliyor gibiydi. Çağrılarımızı duyunca adımları biraz hızlandı. İki yüz metrede ilk mayına, Amerikan yapımı "Bouncing Betty" mayına takıldı. Şahsın üst ve alt gövdesine şarapnel yaraları aldığını gözlemledik. Tökezledi, yüzüstü düştü, sonra tekrar ayağa kalktı ve ilerlemeye devam etti...

Adamın bir tür koruyucu giysi giydiğini
zırh... tahmin ettim. Bu olay yüz elli metre mesafede tekrar yaşandı. Bu sefer şarapnel, şahsın çenesini yüzünden kopardı... Bu mesafeden yaranın kanamadığını gözlemleyebildim. . . . Rüzgar bizim yönümüze döndü... Şahısdan çürümüş ete benzer iğrenç bir koku aldık. Yüz metre mesafeden Er Tilak'a [manga keskin nişancısı] şahsı vurmasını emrettim. Tilak şahsın alnına doğrudan bir atış yaptı. Şahıs anında yere düştü. Ayağa kalkmadı ve başka hiçbir hareket yapmadı.

Sonraki raporlarda, cesedin Srinagar'daki askeri hastanede bulunması ve ilk otopsisi belgelenmiştir. Kısa bir süre sonra ceset Ulusal Güvenlik Muhafızları tarafından kaldırılmıştır. Bulgularına ilişkin daha sonra herhangi bir bilgi yayınlanmamıştır.

Machine Translated by Google

1998, ZABROVST, SİBİRYA

Jacob Tailor, Kanada Yayıncılık Kurumu için çalışan, ödüllü bir belgesel film yapımcısıdır. Şirket, Sibirya'nın küçük Zabrovsk kasabasına şu amaçla geldi:
Sağlam ve potansiyel olarak klonlanabilir bir kılıç dişli kaplan leşinin fotoğraflarını çekiyorlardı. Ayrıca, kıyafetleri 16. yüzyıl Kazaklarına benzeyen, yirmili yaşlarının sonlarında bir adamın cesedi de bulunmuştu. Çekimlerin Temmuz ayında yapılması planlanmıştı, ancak Tailor, bölgeyi ve konularını tanımak için Şubat ayında bir ön ekiple birlikte geldi. Tailor, insan cesedinin filminde birkaç saniyeden fazla yer almayacağına inanıyordu, ancak dönüşüne kadar kaplanın cesediyle birlikte saklanmasını istedi. Tailor ve ekibi daha sonra çok ihtiyaç duydukları bir dinlenme için Toronto'ya döndüler. 14 Haziran'da Tailor'ın ekibinden birkaç üye, dondurulmuş konularını ve kazı alanını film çekimi için hazırlamak üzere Zabrovst'a geri döndü. O zamandan beri onlardan haber alınamadı.

Tailor, 1 Temmuz'da film ekibinin geri kalanıyla helikopterle olay yerine vardığında, bölgedeki on iki binanın da terk edilmiş olduğunu gördü. Kırık pencereler, devrilmiş mobilyalar ve duvarlarda ve zeminde kan ve et parçaları da dahil olmak üzere şiddet ve zorla giriş izleri vardı. Bir çığlık Tailor'ı helikoptere geri getirdi ve orada, aralarında yerel köylüler ve öncü ekibinin kayıp üyelerinin de bulunduğu otuz altı hortlağın pilotları yediğini gördü. Tailor ne gördüğünü anlamadı, ancak canını kurtarmak için kaçması gerektiğini biliyordu.

Durum vahim görünüyordu. Tailor ve kameramanı, ses teknisyeni ve saha araştırmacısının silahı, malzemesi yoktu ve Sibirya çölünün ortasında oldukları için yardım isteyebilecekleri hiçbir yer yoktu. Film yapımcıları köydeki iki katlı bir çiftlik evine sığındılar. Tailor, kapıları ve pencereleri tahtalarla kapatmak yerine iki merdiveni yıkmaya karar verdi. İkinci katı bulabildikleri tüm yiyeceklerle ve kuyudan doldurdukları kovalarla doldurdular. Birinci merdiveni yıkmak için bir balta, bir balyoz ve birkaç küçük alet kullanıldı. Zombilerin gelişi ikinci merdivenin yıkılmasını engelledi. Tailor hızla harekete geçti, ikinci kattaki yatak odalarından kapıları alıp ikinci merdivene çiviledi. Bu, yaklaşan zombilerin tutunmasını engelleyen bir rampa oluşturdu. Zombiler teker teker rampadan yukarı çıkmaya çalıştılar ve Tailor'ın ekibi tarafından geri itildiler.

Bu düşük yoğunluklu çatışma iki gün sürdü; grubun yarısı saldırganlarını uzak tutarken diğer yarısı uyuyordu (inlemelerin sesini bastırmak için kulaklarına pamuk tıkamışlardı).

Üçüncü gün, beklenmedik bir kaza Tailor'a nihai kurtuluşları için bir fikir verdi.
Film yapımcıları, zombileri rampadan aşağı tekmelemeye kalkışırlarsa hortlakların bacaklarını yakalayacağından korktukları için, zombileri uzun saplı tahta bir süpürgeyle aşağı itmeye başvurmuşlardı. Çok kullanımdan dolayı zaten zayıflamış olan süpürge sapı, saldıran canavarlardan biri tarafından yakalanınca sonunda kırıldı. Tailor zombiyi geri tekmelemeyi başardı.

Machine Translated by Google

Aşağıya doğru eğildiler ve düşen canavarın elinde hâlâ sıkıca tuttuğu sapın keskin, kırık ucunun, bir başka zombinin göz yuvasından geçip gittiğini hayretle izlediler. Tailor, farkında olmadan ilk zombisini öldürmekle kalmamış, aynı zamanda zombilerden kurtulmanın doğru yolunu da ilk kez anlamıştı. Artık, saldırganlarını rampadan aşağıya geri itmeye çalışmak yerine, film ekibi onları agresif bir şekilde cesaretlendirdi. Saldırmaya yetecek kadar yaklaşan her birine, ekibin baltasıyla kafasına yıkıcı bir darbe indirdiler. Bu silah kaybolduğunda (ölü bir zombinin kafatasına saplandığında), balyozlarına geçtiler. Sapı kırıldığında ise levye kullandılar. Savaş yedi saat sürdü, ancak sonunda bitkin Kanadalı film yapımcıları saldırganlarının hepsini etkisiz hale getirmişti.

Bugüne kadar Rus hükümetinin Zabrovst'ta yaşananlar hakkında resmi bir açıklaması yok. Olayla ilgili soru sorulan herhangi bir yetkili, olayın "araştırıldığını" söyleyecektir. Ancak, yeni Rusya Federasyonu gibi birçok sosyal, ekonomik, siyasi, çevresel ve askeri sorunu olan bir ülkede, birkaç yabancının ve Sibirya'nın kırsal kesimindeki insanların ölümüyle ilgili pek bir ilgi yok.

İnanılmaz bir şekilde, Tailor tüm olay boyunca iki kamerasını da kayıtta tuttu. Sonuç, Lawson Film'in yanına bile yaklaşamayacağı, şimdiye kadar kaydedilmiş en heyecan verici kırk iki saatlik dijital video oldu. Tailor, son birkaç yıldır bu görüntülerin en azından bir kısmının kamuoyuna yayınlanması için çabaladı. Videoyu izleyen tüm uluslararası "uzmanlar" bunu bir uzman hilesi olarak nitelendirdi. Bir zamanlar sektörün en iyilerinden biri olarak kabul edilen Tailor, sektördeki tüm güvenilirliğini kaybetti. Şu anda boşanma ve çeşitli davalarla uğraşıyor.

Machine Translated by Google

2001, SIDI-MOUSSA, FAS

Saldırıya dair tek kanıt, bir gazetenin arka sayfasındaki küçük bir makaleden geliyor. Fransız gazetesi:

Fas'taki bir balıkçı köyünde kitlesel histeri salgını - Kaynaklar, daha önce bilinmeyen bir nörolojik rahatsızlığın beş sakini etkilediğini ve bu kişilerin akrabalarına ve arkadaşlarına saldırarak etlerini yemeye çalıştıklarını doğruladı. Yerel geleneklere göre, etkilenenler ip ve ağırlıklarla bağlanarak denize götürüldü ve ardından okyanusa atıldı. Hükümet soruşturması devam ediyor. Suçlamalar cinayetten ihmal sonucu ölüme kadar değişiyor.

Hükümet tarafından herhangi bir dava açılmadı ve başka hiçbir rapor yayınlanmadı.

Machine Translated by Google

2002 AD, ST. THOMAS, ABD VİRJİN ADALARI

A zombi—şişmiş, su içinde kalmış, derisi tamamen erimiş—yıkanmış
Adanın kuzeydoğu kıyısında karaya çıktılar. Yerel halk ne olduğundan emin değildi.
Olan biteni anlamayanlar, mesafelerini koruyarak yetkilileri çağırdılar. Sahilde sendeleyerek ilerleyen zombi, etrafındakileri kovalamaya başladı. Merak onları yakın tutsa da, kalabalık yaklaşan hortlaktan geri çekilmeye devam etti. St. Thomas polisinden iki memur geldi ve "şüpheliye" durmasını emretti. Cevap gelmeyince uyarı ateşi açtılar. Zombi cevap vermedi. Memurlardan biri göğsüne iki el ateş etti, ancak hiçbir etkisi olmadı. Başka bir atış yapılmadan önce, olaylardan heyecanlanan ve tehlikenin farkında olmayan altı yaşındaki bir çocuk zombiye doğru koştu ve bir sopayla dürtmeye başladı. Yürüyen ölü hemen çocuğu yakaladı ve ağzına götürmeye çalıştı. İki memur ileri atıldı ve çocuğu zombinin elinden kurtarmaya çalıştı. O anda, Dominika adasından yeni göçmen Jeremiah Dewitt, kalabalığın arasından çıktı, memurlardan birinin tabancasını kaptı ve zombinin kafasına bir el ateş etti. Şaşırtıcı bir şekilde, hortlak hiçbir insana bulaşmadı. Ceza davasında Dewitt, eylemin meşru müdafaa olduğu gerekçesiyle tüm suçlamalardan beraat etti. Zombi cesedinin fotoğrafları, korkunç bir şekilde çürümüş olmasına rağmen, Orta Doğu veya Kuzey Afrika kökenli olduğunu gösteriyor. Parçalanmış giysiler ve ipler, yaratığın Fas kıyılarında okyanusa atılanlardan biri olduğuna dair ikna edici bir kanıt sunuyor. Teorik olarak, ölümsüz bir örneğin Atlantik Okyanusu'nu akıntılarla geçmesi mümkün olsa da, bu kayıtlara geçen tek örnek olacaktır. Salgın örtbas etme ve bastırmanın en garip yönlerinden birinde, bu dava ünlülük statüsü kazandı. Pasifik Kuzeybatı'daki Bigfoot veya İskoçya'daki Loch Ness Canavarı gibi, turistler Charlotte Amalie'nin (ada başkenti) merkezindeki birçok dükkanda "St. Thomas Zombisi" fotoğrafları, tişörtleri, heykelleri, saatleri, hatta çocuk resimli kitapları satın alabiliyorlar. Her gün düzinelerce otobüs şoförü, yeni gelen turistleri Cyril E. King Havaalanı'ndan ünlü zombinin karaya çıktığı yere götürme şansı için (bazen kıyasıya) yarışıyor.

Duruşmanın ardından Dewitt, Amerika Birleşik Devletleri'nde yeni bir hayata başladı. St. Thomas'taki arkadaşları ve Dominika'daki ailesi o zamandan beri ondan haber alamadı.

Machine Translated by Google

Tarihsel Analiz

Yirminci yüzyılın sonlarına kadar, yaşayan ölüleri inceleyenler, ölülerin varlığının gerçek olmadığına ikna olmuşlardı.
İÇİNDE Salgınların sıklığının zaman içinde sabit kaldığı. Toplumlar ki

Diğerlerinden daha fazla saldırıya maruz kalanların, sadece en iyi kayıtları tuttukları için böyle göründüğü iddiası en yaygın örnek olarak antik Roma ile erken Orta Çağ'ı karşılaştırıyordu. Bu teori, insanlığın genel olarak yazılı kelimeye giderek daha fazla güvenmesiyle salgınların giderek daha yaygın hale geldiği izleniminin yaratılacağı gerekçesiyle "alarmcıları" yatıştırmak için de kullanılıyordu. Bu düşünce biçimi, hala yaygın olsa da, bir süredir gözden düşüyor. Dünya nüfusu artıyor. Nüfusun merkezi kırsal bölgelerden kentsel bölgelere kaydı. Ulaşım, gezegeni giderek artan bir hızla birbirine bağladı. Tüm bu faktörler, yüzyıllar önce ortadan kalktığı düşünülen bulaşıcı hastalıkların yeniden canlanmasına yol açtı. Mantık, Solanum'un böylesine olgun bir ortamda gelişebileceğini gösteriyor. Bilgiler daha önce hiç olmadığı kadar kaydedilip, paylaşılıp ve depolanıyor olsa da, zombi saldırılarının arttığı ve sıklığının bu gezegenin "gelişimi"ni yansıttığı gerçeğini gizleyemez. Bu hızla, saldırılar yalnızca artacak ve iki olasılıktan birine yol açacaktır. Birincisi, dünya hükümetlerinin hem özel hem de kamuoyu önünde yaşayan ölülerin varlığını kabul etmesi ve tehditle başa çıkmak için özel örgütler kurması gerekecek. Bu senaryoda, zombiler günlük yaşamın kabul görmüş bir parçası haline gelecek; marjinalleştirilecek, kolayca kontrol altına alınacak, hatta belki de aşıyla korunacak. İkinci ve daha uğursuz bir senaryo ise yaşayanlar ve ölüler arasında topyekün bir savaşa yol açacak: Artık hazır olduğunuz bir savaş.

Machine Translated by Google

FB2 belge bilgileri

Belge Kimliği: cancel_lib_005aa513d2bcb8665c8fa7d6a9e1c019
Belge sürümü: 1
Belge oluşturma tarihi: 22.06.2006
VIM yazılımı kullanılarak oluşturuldu.

Belgenin yazarları:

- İptal Et (İptal)

Kaynak URL'leri:

-

Machine Translated by Google

Hakkında

Bu kitap, Lord KiRon'un FB2EPUB dönüştürücüsünün 1.1.3.0 sürümüyle oluşturulmuştur.

Lord KiRon tarafından yazılmıştır.

http://www.fb2epub.net

https://code.google.com/p/fb2epub/